

Giới thiệu Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?

Tên khác: Vương Gia Cuồng Dã: Ngài Dám Cưới Ta Sao?

Edit: Trầu

Số chương: 1004

Một mối lương duyên lại bắt đầu từ sự cố hai người qua đêm với nhau nhưng sau khi tỉnh dậy nàng lại nói với hắn rằng: "Vương gia, chúng ta cứ coi chuyện đêm qua như một cơn ác mộng đi! Xem như ta bị chó cắn một cái, mà ngài cũng thừa cơ được lợi!"

... Nàng không cần hắn chịu trách nhiệm! Mặc quần áo vào, phủi mông một cái, nàng kiêu ngạo mà rời đi trước ánh mắt bị hiềm của hắn ~

Bạn đang đọc truyện *Wương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 1: Ta có nói là muốn lấy mạng người sao? (1)

Đêm, mát lạnh như nước.

Ánh trăng nhàn nhạt chiếu vào lầu các Tô vương phủ của Hằng quốc.

"Vương gia..... Vương gia, van cầu ngài....."

Phía trên giường, một nữ nhân đang thờ hồn hèn, tựa như không còn sức lực, nhưng lại cứ cho rằng nam nhân kia sẽ xích lại gần. Nàng ta cố ý dán sát người hắn, thu hẹp khoảng cách giữa họ.

Khóc mỗi nam nhân kỷ ra nét cười quý dị, đỉnh cuối người xuống để "dĩ" vào nữ nhân.

Thế nhưng, ánh mắt hắn đột nhiên trở nên lạnh lẽo, cả người nhanh chóng rời khỏi nữ nhân kia.

Bầu không khí bỗng chốc trầm xuống, lạnh đến tận cùng.

Nam nhân với thân thể trần trụi, hắn gần từng tiếng, đôi môi mỏng như một được phủ một lớp băng, thân nhiên nói

"Đấy... là... cái gì... hả?!!!"

Vốn dĩ đang bị đối phương kích tỉnh, nữ nhân đột nhiên hoàn hồn từ trong cơn mê say.

Ánh mắt nàng ta run run, từ từ nhìn đến ánh mắt của nam nhân -----

Thân thể trắng nõn thuần khiết, không hề nhiễm một hạt bụi, bên trên chỉ dính một cánh hoa rất nhỏ, kích cỡ bằng hạt vừng.

Nữ nhân ngẩng đầu. Trông thấy ánh mắt sắc bén của nam nhân, nàng ta không khỏi rung mình một cái, trả lời với vẻ dè dặt cẩn trọng.

"Hỏi..... Vương gia.... Vương gia..... Cái này... Đấy là... cánh hoa bị dính vào khi nó tỷ tắm rửa."

"Cánh hoa?"

Nam nhân cười lạnh, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh toát như muốn giết người.

Vung tay lên, hắn đẩy nữ nhân cho rớt xuống giường, giờ giọng khinh thường, "Giê tòm!"

Nữ nhân bị ngã trên mặt đất, cả người run rẩy.

Khấp thiên hạ này, vẫn vô bá quan trong triều, phi thiếp trong vương phủ, ai mà không biết Tô Vương gia Tô Cẩm Li mắc bệnh sạch sẽ.

Nữ nhân được Tô Cẩm Li thị tẩm phải tắm rửa hết cả một buổi trưa.

Phải sạch sẽ đến mức không tý vết mới được treo lên giường của Tô Cẩm Li.

Mặc dù điều kiện hà khắc như vậy, nhưng vẫn có vô số nữ nhân khát khao chiếm được lòng của hắn.

"Vương gia, nô tỳ biết sai rồi, Vương gia tha cho nô tỳ đi!"

Lúc này, cả người nữ nhân kia lắc lư trong gió, tựa như một cây đèn cây sắp tắt.

Bạn đang đọc truyện *Wương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Ta có nói là muốn lấy mạng người sao? (2)

Từ trước tới nay, chỉ cần Vương gia đi đến chỗ nào, nếu người ở chỗ đó có một chút do bản đều phải trả cái giá thật lớn!

Tô Cẩm Li hừ lạnh, ánh mắt vừa khinh thường vừa phiền chán, thậm chí còn rất giận dữ.

"Từ hôm nay trở đi, người không được xuất hiện trước mặt bốn vương, bởi vì người không còn là nữ nhân của bốn vương nữa!"

Nữ nhân vội vàng gạt đầu, nàng ta nhất định sẽ ghi nhớ thật kỹ.

Tuy rằng nàng ta rất dè dặt tới nam nhân này, nhưng dưới tình huống hiện tại, tính mạng của nàng ta đang cận kề nguy hiểm.

"Ngày bảy giờ, người lập tức tới Hình bộ cho ta, lột sạch bộ da đã làm mất mặt bốn vương, sau đó thì cứ khỏi vương phủ!"

Nam nhân vung tay lên, một chiếc áo choàng màu tuyết trắng đã khoác lên người hắn.

Tô Cẩm Li liếc qua nữ nhân đang quỳ trên mặt đất, sau đó bước ra ngoài.

"A - -" Nữ nhân kinh sợ tới độ, vừa quỳ vừa đập đầu thật mạnh, "Vương gia, xin tha mạng, xin tha mạng..."

"Chỉ là lột một lớp da, ta đâu có muốn lấy mạng người?"

Tiếng cười nhạo của Tô Cẩm Li vang lên!

Tha mạng.....

Hắn rất ghét hai chữ đó, hắn có nói là muốn lấy mạng nàng ta sao?

Nhếch môi, chăm chọc.

Hắn ung dung bước ra ngoài cửa, không hề lưu tình một chút nào.

Ngay sau đó, tiếng khóc té tâm liệt phé của nữ nhân vang lên. Nàng ta bị lôi đi, cùng lúc đó, có người bước vào phòng để dọn dẹp.

Khăn trải giường, chăn mền, gối đầu và tất cả những thứ thuộc về nữ nhân kia đều được dọn sạch, cả gian phòng sáng hẳn lên.

Tô Cẩm Li ngồi trên chiếc giường sạch sẽ, nhìn Tổng quản của vương phủ đang khom lưng ở ngay bên cạnh mình, hắn điềm nhiên hỏi một câu.

"Lão Vương phi tìm bao nhiêu nữ nhân cho bốn vương?"

"Thưa Vương gia, là bảy."

"Thế à?" Tô Cẩm Li nhàu mày, trầm tư một lát, sau đó nói tiếp, "Bảy giờ còn lại mấy người?"

"Thưa Vương gia, không còn một ai cả."

Tổng quản chẳng dám nhìn thẳng vào vị chủ tử có tính tình khó đoán, trời sinh ưa thích sạch sẽ này.

Thậm chí, Vương gia chưa bao giờ triều hoa ghẹo nguyệt.

Nguyên nhân chỉ có một, nữ nhân ở bên ngoài rất bẩn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 3: Quyền khảo sát xuyên không (1)

Thế nhưng, Bào Vương phi là mẹ ruột của Vương gia, sợ con trai mình không lấy được thế tử, do đó mới liều mạng mà đưa tới chỗ hẳn.

Vậy mà từng nữ nhân một, chỉ vì vài khuyết điểm mà bị Vương gia nhân tâm vứt bỏ!

"Một người cũng không còn há?" Tô Cẩm Li nở nụ cười nhạt, ánh mắt khẽ dôi, giọng nói vẫn bình thản như trước.

Vui buồn không lộ ra mặt.

"Nếu đã như vậy, chỉ sợ Bào Vương phi vẫn không chịu buông tha."

Wương gia trầm tư một lát, dường như nghĩ tới cái gì đó, hẳn liền nói, "Tôi Diệp Thành đi, hiện giờ nơi đó trăm hoa đua nở, thừa dịp này ta trốn cho xong, cứ nói tâm trạng bản vương không tốt, ra ngoài giải sầu."

Thượng Hải

Trong ngôi biệt thự xa hoa của nhà họ Dương, mùi hương thanh mát từ khu vườn chậm chậm lan tỏa.

Phòng khách to lớn được trang hoàng rực rỡ, lồng lộng vô cùng, khắp nơi đều có những bức tranh sơn dầu vô giá và đồ sứ quý báu. Hai hàng người hầu đứng lặng yên. Dân ông mặc Âu phục màu đen, phụ nữ mặc đồng phục váy đen. Tất cả bọn họ đều nín thở, cúi đầu, chào đón cô chủ đang từ trên lầu đi xuống - Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên mặc Âu phục màu trắng, dáng người thuần tha, khuôn mặt xinh đẹp nở nụ cười nhạt. Cô bước từng bước một để xuống lầu.

Người hầu ở dưới nhà đông loạt căng thẳng.

Dương Xuyên Xuyên lạnh lùng lướt qua hàng người hầu, bước đến bàn ăn com, nhìn khắp cả bàn đầy món ngon rồi hỏi, "Ông chủ và bà chủ đâu?"

Trong nháy mắt, toàn bộ người hầu đều cúi thấp đầu.

Không ai dám thở mạnh, tim đập dồn dập vì căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 4: Quyền khảo sát xuyên không (2)

Người nào cũng biết cô chủ nhà họ Dương là viên ngọc quý, mong cầu trăm ngàn vạn lần mới có được, vừa cao ngạo vừa xinh đẹp, tựa như vàng thái dương sáng lóa.

Người nào cũng biết vợ chồng ông bà chủ đã đồng ý với Dương Xuyên Xuyên rằng sẽ trở về thật nhanh để đón sinh nhật cùng con gái.

Nhưng mà bọn họ cũng biết... ông bà chủ nuốt lời rồi.

"Quản gia, tôi đang hỏi cô! Cầm hết rồi há?!"

Giọng nói của Dương Xuyên Xuyên rất dễ nghe mà lại dịu dàng, nghe qua không hề thấy có đang tức giận.

Thế nhưng, đám người hầu đã quá quen thuộc. Cô chủ của bọn họ dịu dàng thật đấy, thực tế là đang rất tức giận.

Quản gia hít sâu một hơi, run rẩy bước tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên, lén nhìn trộm một cái. Cô chủ đứng là đáng ghen tỵ, dân ông nào cũng muốn theo đuổi.

"Ông chủ và bà chủ... hôm nay không về kìa..."

Lời còn chưa dứt, quản gia chợt lạnh người khi nhìn thấy ánh mắt của Dương Xuyên Xuyên, lập tức nói thêm.

"Có điều... ông chủ và bà chủ có gửi quà sinh nhật, cô chủ có muốn xem không?"

"Vô nghĩa!"

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt với quản gia. Cô ngồi trên chiếc ghế sofa phủ lông mềm, tư thế thanh nhã, vươn tay trái ra với vẻ lười biếng.

Quản gia vội vàng mở hộp quà ra, đưa cho cô chủ.

Dương Xuyên Xuyên nhàu mày, chỉ có một xấp giấy. Lòng hiếu kỳ của cô chợt nảy sinh.

Cô cầm lấy xấp giấy, đọc từng hàng chữ một.

Quyền khảo sát xuyên không.

- Họ và tên, giới tính, tuổi, quan điểm chính trị, trình độ văn hóa.
- Hãy chọn thể loại xuyên không: [Xuyên hồn] hay [Xuyên thân thể].
- Hướng xuyên không: [Trùng lai] hay [Cổ đại].
- Thân phận khi xuyên không, yêu cầu về tương mạo, bối cảnh cuộc sống.
- Tình trạng hôn nhân khi xuyên không: [Đã kết hôn] [Chưa cưới] [Ly hôn]
- Giới tính của người phối ngẫu sau khi xuyên không: [Nam] [Nữ] [Trung tính] [Vô tính] (Ghi chú: Trung tính là nam hay nữ đều xoi, vô tính: ví dụ như thái giám)
- Triều đại xuyên không: [Tần] [Hán] [Đường] [Thanh]... [Cái khác]

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 5: Quyền khảo sát xuyên không (3)

Dương Xuyên Xuyên hít một hơi. Cô vốn tức giận vì ba mẹ nuốt lời, nhưng bây giờ chợt cảm thấy hứng thú.

Cô rất thích mấy vở diễn xuyên không... Chỉ cần là sách liên quan đến xuyên không, cô đều xem hoài không chán, đọc mãi chẳng chán.

Dương Xuyên Xuyên đưa tay lên, chỉ nói một chữ "Bá".

Vừa dứt lời, người hầu lập tức dừng tốc độ nhanh như gió để đưa cho cô.

Hàng chữ klu loét, đẹp đẻ nhanh chóng được viết lên giấy.

Dương Xuyên Xuyên, 21 tuổi, công dân bình thường, học vị Tiến sĩ trường Harvard.

Vừa viết, cô vừa vừa khinh thường quyển sách này...

Rốt cuộc là chuyện gì đây? Xuyên không mà cũng phải khảo sát văn bản à?

Thế loại xuyên không...

Xuyên hồn hay xuyên thân thể?

Nhìn đến đây, Dương Xuyên Xuyên chợt nhích nhệ khóc mũi, dùng sự tự tin của bản thân để ung dung viết "Xuyên thân thể".

Cô là người con gái xinh đẹp điển hình, lúc đi trên đường, mọi ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào cô. Nếu cô xuất hiện, cho dù là người qua đường cũng không dám làm nhân vật chính. Nói tóm lại, trên thế giới này, cô là người đẹp đến mức lóa mắt!

Do đó, cô muốn để bản thân mình hưởng thụ một chút niềm vui sướng khi xuyên không!

Hướng xuyên không, chẳng cần nghĩ nhiều, cứ viết cô đại là được.

Thần phẫn khi xuyên không...

Hoàng hậu? Không được, quá mức ghê tởm! Cô không chịu nổi cảm giác phải chia sẻ người đàn ông của mình cùng những người phụ nữ khác!

Huống hử, đàn ông có cái gì tốt để thưởng thức? Từ trước tới nay, chỉ có đàn ông để ý đến cô, bản thân cô chưa từng để ý một người nào!

Công chúa? Không được... Phải chịu sự bách tử hoàng tộc, hơn nữa còn phải gả đi để hòa thân!

Nên chọn cái gì đây?

Tiểu thư nhà giàu?

Đúng, chính là tiểu thư nhà giàu, giống hệt như cô bây giờ vậy, cái gì cũng có, hoàn hảo tuyệt đối!

Yêu cầu về tướng mạo...

Còn phải nói sao? Dĩ nhiên là tướng mạo của cô rồi, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn...

Yêu cầu về thân phận...

Com bung nước rút, y phục tới tay, đàn ông có sự nghiệp, phụ nữ tự an bài. Tóm lại chính là, muốn gì có đó!

Tình trạng hôn nhân sau xuyên không, cái này dĩ nhiên là... chưa cưới!

Chẳng phải do tự mình tuyển chọn, tự mình định ra!

Kiên quyết đá kích việc ép duyên, tuyệt đối không để xảy ra việc bị chổng ruồng bỏ!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 6: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (1)

Giới tính của người phối ngẫu sau khi xuyên không... Nam... Dương Xuyên Xuyên sợ đến mức run người, má ửng, cô cả vô tình nữa hả? Vừa chán thật vừa đáng sợ!

Triều đại xuyên không, dĩ nhiên là một triều đại khác...

Dương Xuyên Xuyên vừa nghĩ vừa viết.

Trong giấy lát, cô chợt cảm thấy cả người mình nhẹ hẫng đi, giống như cô đang trôi dạt ở giữa không trung vậy...

Sấm sét giữa trời quang!

"Cái gì? Người nói cái gì? Người vừa nói gì? Ai tìm trượng phu cho ta?"

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên ngồi dậy, xóc mền lên, nhìn chăm chăm bản thân mình, nàng không có mặc quần áo sao?

Nhìn ra xung quanh, trời ạ, toàn bộ là khung cảnh cổ đại!

Đây là tình huống gì vậy?

Chỉ vì nhận món quà là quyển khảo sát xuyên không do ba mẹ gửi về, nàng cao hứng mà điền vào, nào ngờ vừa tỉnh lại... nàng đã xuyên không rồi sao?

Trở thành vị tiểu thư trong căn nhà này.

Tiểu thư thì tiểu thư thôi đi, còn là một tiểu thư đang tuyển chọn trượng phu...

Dương Xuyên Xuyên nắm cổ áo của nữ tử nhỏ bé đang đứng bên cạnh mình, là lên, "Người nói lại cho ta nghe một lần nữa! Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?"

Tiểu nha hoàn sợ tới mức rớt cổ, chỉ tay về một hướng, vừa chỉ vừa sợ tiểu thư, nhỏ giọng nói, "Tiểu thư bớt giận, là lão gia..."

"Mười nam nhân ở chỗ đó là do lão gia khổ công tìm đến để cưới tiểu thư, chỉ cần ai trong bọn họ đánh thắng những người còn lại, hôm nay buộc phải động phòng cùng tiểu thư!"

Người nào đó buộc phải cưới nàng sao?

Dương Xuyên Xuyên nhàu mày, ánh mắt không khỏi tức giận. Nàng liếc qua tấm gương ở đằng kia, đáng vẻ vẫn hoàn hảo như trước, dung mạo tuyệt thế, đẹp đến không ai bì kịp.

Nhưng mà... sao nàng giống như không gả được ra ngoài vậy? Buộc phải dùng tới hai chữ ép cưới?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 7: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (2)

Nàng là Dương Xuyên Xuyên, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Thật buồn cười, một nam nhân đáng giá đến thế sao?

"Động phòng? Ta phải động phòng với một người trong số họ?" Dương Xuyên Xuyên hít sâu một hơi vì tức giận, dựa theo ngón tay đang chỉ của tiểu nha hoàn mà nhìn qua.

Phía bên đó có mười nam nhân đang đứng, Nơi đó đứng thập nam nhân, lùn lùn, cậu xé, dầy dứa lẫn nhau, thậm chí còn cất tiếng chửi mắng.

"Đại tiểu thư Dương gia là của ta! Ai cũng không được cướp!"

"Đại tiểu thư Dương gia là của ta! Của ta!"

"Dựa vào đức hạnh của người mà cũng đòi xứng với Đại tiểu thư Dương gia há?!"

"Dương lão gia nói, nếu ai thắng cuộc sẽ lập tức động phòng cùng tiểu thư, cho đến khi tiểu thư có con thì..."

"Cho nên... không cần nhiều lời thêm nữa! Chúng ta cứ dùng sức mạnh mà xem ai mới là kẻ thắng cuộc!"

Tiếp theo đó là một trận đánh mãnh liệt, bụi đất bay tán loạn, bịch bịch bộp bộp, hỗn loạn vô cùng.

"Ai đánh thắng sẽ ngủ với ta?!"

Dương Xuyên Xuyên vừa cắn răng vừa nói với tiểu nha hoàn, thế nhưng, trong lòng nàng vẫn hiểu rõ bản thân mình mang họ Dương...

Cũng không biết phải kêu cái gì bây nữa!

"Dạ." Tiểu nha hoàn gật đầu liên tục giống như gà tòi, sau đó nói, "Lão gia nói như vậy."

Khỏe miệng Dương Xuyên Xuyên hơi run run, nàng nhìn đám người đang đánh ngoài kia, vẻ ngoài từng tên rất khác biệt...

Tại sao người ta xuyên không, chẳng phải vương tôn quý tộc cũng là thế gia danh môn, mà bản thân nàng lại lâm vào tình trạng này?

Huống hồ, nàng vẫn là người của thế kỷ hai mươi mốt, là người được hâm mộ nhất trong giới phụ nữ, không đời nào lâm vào cảnh không có người dám cưới.

"Tại sao không hỏi ý của ta?" Nàng không phải Đại tiểu thư của Dương gia, nàng là Dương Xuyên Xuyên xuyên không tới! Hôn sự của nàng phải do nàng làm chủ!

"Lão gia nói, nếu hôm nay tiểu thư không chịu động phòng cùng một người trong số họ, lão gia sẽ buộc phải tiến hành kế hoạch kia!"

"Kế hoạch? Còn có kế hoạch nữa à? Kế hoạch gì?"

"Chính là... buộc tiểu thư xuống xuân được, sau đó đưa tiểu thư lên giường để động phòng hoa chúc với cô gia* để khiến gao nấu thành com, kế tiếp sẽ sinh ra người nối nghiệp cho Dương gia..."

*Cô gia: Chồng của tiểu thư

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lây Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 8: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (3)

"Cái gì!!! Từ lâu ta đã mơ mình được xuyên không, và khi ta xuyên qua lại trở thành như thế này? Còn bị buộc phải thành thân, có phụ thân nhà nào lại nhẫn tâm đến thế không, ép buộc con gái mình như vậy? Chẳng lẽ ông ấy không biết sao? Hôn nhân chính là nắm mồ chôn đối với nữ nhân!..... Rốt cuộc đây là đạo lý gì vậy hả?!!!"

Dương Xuyên Xuyên cắn chặt răng, gần từng tiếng một.

Tiểu nha hoàn kia cũng đồng tình, nàng ta nhìn qua chủ tử, an ủi, "Không sao đâu, tiểu thư. Nữ nhân đều phải thành thân... Dù sao có người chịu cưới tiểu thư là tốt rồi!"

Nín nha...

Cái gì mà có người chịu cưới tiểu thư là tốt rồi hả?

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt hung dữ với tiểu nha hoàn. Nàng lên giường nằm, nhìn thẳng lên xà nhà, trong lòng vô cùng buồn bã.

Cha mẹ nàng có thật sự yêu thương nàng không?

Vì sao lại tặng quyền sách xuyên không ấy cho nàng?

Nhận được quà, vì sao nàng muốn điên vào?

Vì sao lại điên vào quyền sách xuyên không ấy?

Trong giây lát, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy hối hận không thôi.

"Những người đó đều được lão gia khổ công tìm kiếm để tiểu thư lựa chọn. Tiểu thư, người yên tâm, bọn họ nhất định sẽ trung thành và tận tâm với người, bởi vì trước mặt lão gia, bọn họ đã lập lời thề..."

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe tiểu nha hoàn an ủi vừa ôm ấp một niềm hy vọng vừa trời đất từ tận đáy lòng, khổ công tìm được sao... Nếu như bọn họ thật sự là nam nhân tốt, nàng sẽ cố gắng chấp nhận.

Vì thế, nàng mở miệng hỏi, "Bọn là người thế nào?"

"Một số người thì ăn xin ở phố Tây, một số người thì nhặt rom cũ ở phố Đông, ngoài ra còn có một số người bán dầu mè..."

"Loại người đó mà cũng xứng với bốn tiểu thư sao?"

Dương Xuyên Xuyên vốn định bình tĩnh tiếp nhận, vừa nghe đến đó, nàng lập tức nhảy dựng lên.

Nàng thừa nhận, bấy giờ nàng rất hận vị lão gia mà tiểu nha hoàn kia vừa nhắc tới, thậm chí còn muốn nghiền ông ta thành tro bụi, tuyệt đối không thể bỏ qua!

"Tiểu thư, người đừng nóng giận..."

"Nóng giận? Ta nóng giận không nổi nữa rồi! Ta... Ta..." Dương Xuyên Xuyên nhìn quanh nhìn quất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lây Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 9: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (4)

"Nóng giận? Ta không nóng giận nổi nữa rồi! Ta... Ta..." Dương Xuyên Xuyên nhìn quanh nhìn quất, sau đó buộc chặt y phục trên người rồi ném khăn trải giường cho nó vất qua xà nhà, "Mau gọi lão gia đến cho ta... Bão ông ấy đuổi đám người đó đi! Bằng không, ngày hôm nay, ta sẽ chết cho các ngươi xem!"

Một khóc, hai âm ỉ, ba thất cổ!

Nàng đã dùng chiêu này với cha mẹ mình rất nhiều lần!

"Các người đừng kéo ta... Muốn ta gả cho người như vậy, không bằng để ta chết còn tốt hơn... Dù sao thì ta cũng chẳng muốn sống nữa, ta không thể bị khi dễ như vậy..."

Dương Xuyên Xuyên vừa nói vừa bước xuống giường, cột một đầu chiếc khăn đang vắt qua xà nhà.

Nhưng mà thật kỳ lạ, bọn nha hoàn này cứ làm như không thấy, để mặc nàng muốn thắt khăn thì thắt.

Dương Xuyên Xuyên thấy vậy thì giận chần chờ dỗi. Nàng trừng mắt với bọn nha hoàn, nghiến răng thật chặt.

Tại sao không có ai đồng tình với nàng, họ không thấy nàng đang thắt khăn huy sao? Tại sao lại để mặc nàng?

"Các người không thấy ta sẽ thắt cổ sao? Còn không mau đi tìm lão gia?" Dương Xuyên Xuyên rớt cuộc nhận không được mà hỏi một câu.

"Tiểu thư, lão gia đã dặn dò, nếu tiểu thư còn dùng đến chiêu thắt cổ này thì cứ để mặc tiểu thư thắt, tiểu thư mà treo cổ thật thì lão gia sẽ bót lo đó!"

Cái gì?!

Dương Xuyên Xuyên nghe vậy thì run hết cả người! Bàn tay nắm chặt chiếc khăn đang thắt chợt trở nên trắng bệch. Ngọn lửa không tên bốc lên từ tận đáy lòng, dần dần lan tới đỉnh đầu!

Đầu óc nàng nhất thời nóng lên. Dương Xuyên Xuyên bắt chấp tất cả, đưa đầu vào vòng khăn thắt, cả người cứ thế mà xuôi thẳng xuống.

Nàng cảm thấy việc hít thở ngày một khó khăn, trong lòng vô cùng hối hận...

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Lúc nàng tỉnh lại, cần cổ vẫn còn rất đau, cho dù chỉ thở nhẹ một hơi cũng cảm thấy cổ họng mình giống như bị xé rách.

Dương Xuyên Xuyên nhìn không được mà mở miệng nói một tiếng, giọng khó nghe muốn chết. Nàng nhàu mày, thân thể giật giật rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lây Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 10: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (5)

Không đợi nàng mở miệng nói chuyện, tiếng gào khóc đã vang lên.

"Xuyến Xuyến! Con gái ngoan của ta, con gái tốt của ta..."

"Con dọa phụ thân sợ đến chết...!!!"

"Con có biết không, trên thế gian này, phụ thân thương nhất chính là con, bảo bối của ta..."

"Nếu con thật sự gặp chuyện không hay thì ta biết phải nói thế nào đây... Ta luôn mong con sẽ sinh ra người nối dõi tông đường cho Dương gia chúng ta..."

"Xuyến Xuyến của ta ơi...!!!"

Đôi mắt của Dương Xuyến Xuyến liên tục đảo quanh, cuối cùng thì nàng cũng hiểu, người này chính là Dương lão gia trong truyền thuyết, nàng đã xuyên không thành Dương Xuyến Xuyến.

Nàng há miệng ra, phát hiện cổ họng mình đau gần chết, nói không ra hơi.

Tối rồi, không chết, bằng không thì hành trình xuyên không của nàng chẳng có tình cảm mãnh liệt gì cả, cứ như vậy mà chết đi thì xong đời rồi!

Dù sao đi nữa, nàng cũng đâu có mượn thân xác người khác để xuyên không? Đây chính là đáng về mỹ nhân tuyệt thế của nàng!

"Xuyến Xuyến à, đại phu nói bây giờ con không thể nói chuyện, cổ họng con bị thương rất nặng, cho nên con tạm thời đừng nói gì cả..."

"Xuyến Xuyến ngoan, nghe lời phụ thân nói..."

"Bây giờ phụ thân nhận lỗi với con..."

"Điều là do người làm phụ thân này không tốt."

Dương lão gia vừa nói chuyện vừa thở dài, nói với vẻ bi thương xen lẫn sự bất đắc dĩ, "Xuyến Xuyến, con đã hai mươi tuổi mà vẫn chưa gả đi được, thật sự đã thành một nữ nhân gả rồi."

"Con xem, cho dù là người xấu xí ở cách vách cũng có ba đứa trẻ, tiểu quái phụ ở phố Đông đã gả cho người khác rồi."

"Mà con gái của Dương Vạn Tài ta là hoàng hoa khuê nữ, xinh đẹp như hoa, vậy mà lại không gả đi được, đều là con không tốt đó..."

Dương Xuyến Xuyến vừa nghe liền trừng mắt với Dương lão gia. Nàng dùng sức mở miệng nhưng lại không nói ra được hơi nào, trong lòng vô cùng nghi ngờ, vì sao Dương đại tiểu thư lại không gả ra ngoài được?

Nghĩ thì nghĩ vậy, Dương Xuyến Xuyến vẫn vô ra về tội nghiệp, đáng thương mà nhìn Dương Vạn Tài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (6)

Cả cuộc đời mình, Dương Vạn Tài thương nhất là đứa con gái này.

Đứng nhìn vào sự vẻ vang hiện tại, ngày trước, ông vốn là một thợ phi, vì yêu mẩu thân của Dương Xuyến Xuyến, nhìn bà ấy chết đi sống lại vì sinh đứa nhỏ, ông không đành lòng chút nào, do đó không để bà ấy có đứa con thứ hai nữa.

Dương nhiên, Dương Vạn Tài rất yêu thương con gái của mình - Dương Xuyến Xuyến.

Dương Xuyến Xuyến muốn cái gì, ông đều cho con cái này.

Nhưng mà đã 20 năm trôi qua, không có một kẻ nào dám cầu hôn nàng.

Do đó, ông dần nhận ra tình hình nghiêm trọng của sự việc, cho nên mới treo giải thưởng gả cao để tìm con rể cho Dương gia.

Thế nhưng, mấy kẻ đến ứng tuyển không phải là hành khất thì cũng là nam nhân có bệnh. Khó khăn lắm, ông mới tìm được mười người không tệ, về ngoài khá được, nào ngờ con gái ông lại vì chuyện đó mà thất cổ tự tử.

Cần biết rằng trước kia, Dương Xuyến Xuyến đúng là có âm ỉ, nhưng nàng chưa từng làm thật.

Lúc này đây, cho dù là thế nào, Dương Vạn Tài đều sợ con gái sẽ chết, tại sao con gái ông lại đột ngột thất cổ thật vậy chứ?

Nghĩ đến đây, Dương Vạn Tài không khỏi gạt mình, may mà không sao, không sao cả.

Thở dài một hơi, Dương Vạn Tài bắt đầu đi nói, "Xuyến Xuyến, ta biết tai sai rồi... Chuyện thành hôn này, trước mắt cứ bỏ qua một bên... Con thấy được không?"

"Con đừng tức giận, nếu nương của con biết ta ép con đến thế này, bà ấy sẽ chạy về từ bên nhà mẹ rồi giết chết ta... Xuyến Xuyến, coi như ta van cầu con, con đừng trách phụ thân... Được không con?"

Dương Xuyến Xuyến nghe ông nói vậy, trong mắt nhất thời hiện lên tia sáng.

Hóa ra Dương lão gia này là một người bị thế tử quân nghiêm!

Trong giây lát, vẻ mặt nàng càng tăng thêm vẻ đáng thương khi nhìn chằm chằm Dương Vạn Tài.

Dương Vạn Tài nghĩ tới nghĩ lui, sau đó lấy lòng con mình, "Xuyến Xuyến, ta sai rồi, ta đồng ý yêu cầu mà con nói mấy hôm trước, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Cái gì? Hắn đang khử độc à? (1)

"Ta cho con đến Diệp thành để ngắm hoa, con thích không?"

Dương Vạn Tài nói tới đây thì vỗ đùi một cái, sao bây giờ ông mới nghĩ tới chứ!

Nếu Xuyến Xuyến đi Diệp thành, nương từ ông trở về, có lẽ sẽ không biết chuyện con gái thất cổ?

Phải biết rằng ở Dương gia này, Dương Xuyến Xuyến không ở nhà, nương từ ông không ở nhà, Dương Vạn Tài ông mới có thể là lão đại của Dương gia!

Bằng mọi giá, tuyệt đối không để họ nói ra chuyện con gái thất cổ, ai dám cãi lời ông một tiếng nào?

Trong lòng Dương Vạn Tài phấn chấn vô cùng, đáng về nhất thời có chút giống với phú ông mới lên đời, "Yên tâm đi Xuyến Xuyến, phụ thân sẽ sai người quét dọn biệt viện ở Diệp thành sạch sẽ. Con cứ tới đó, muốn chơi bao lâu thì chơi cho thỏa thích!"

~~~~~

Diệp thành.

Trăm hoa đua sắc, khung cảnh phồn hoa diễm lệ.

Dương Xuyến Xuyến mặc y phục nữ nhân, ánh mắt dịu dàng thương thức hoa cỏ đẹp đến nỗi, bên cạnh nàng là nha hoàn Tiểu Bích.

"Tiểu thư, từ trước tới giờ, mỗi khi người ra cửa đều mặc y phục nam nhân, nếu lão gia biết bây giờ tiểu thư bắt đầu mặc y phục nữ nhân, ngài ấy nhất định cao hứng đến chết..."

Tiểu Bích phấn chấn.

Dương Xuyến Xuyến cười cười, không đáp lại, ánh mắt tò mò nhìn về một hướng.

Nơi đó vô cùng tập nập, người trước người sau tranh nhau vị trí để đứng.

Lòng hiếu kỳ nổi lên, Dương Xuyến Xuyến bước về phía bên đó.

Đi đến gần, nàng mới phát hiện người ta đang diễn xiếc, giống hệt như những gì nàng từng thấy trên TV.

Dương Xuyến Xuyến nhất thời hứng thú mà đứng xem háng hái.

Bỗng nhiên có tiếng vỗ ngựa truyền tới.

Vừa nhanh vừa vội.

Đám người lập tức né tránh.

Ngay cả mấy người đang diễn xắc cũng ngừng lại, nhanh chóng nhường đường.

Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích bị tách ra vì đám đông chen lấn.

Thế nhưng, khi xe ngựa mỗi lúc một gần, vẫn còn một đứa bé đứng ở giữa đường, không biết tránh nào đâu.

Dương Xuyên Xuyên nhanh tay lẹ mắt, nâng ôm lấy đứa bé rồi nhảy thật nhanh qua phía bên kia đường.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cái gì? Hắn đang khử độc à? (2)

Bởi vì tốc độ quá nhanh, Dương Xuyên Xuyên nhất thời đứng không vững, va vào một vài người.

Trong chốc lát, xe ngựa nhanh chóng chạy qua trước mắt nàng.

Đồng thời, Dương Xuyên Xuyên bị một người dùng sức thật mạnh để đẩy ra, kèm theo đó là hai tiếng lạnh lùng, “Bản quá!”

Nàng không có phòng bị trước, do đó mà ngã chổng vó lên trời.

Đôi mắt xinh đẹp tròn to, nàng nhìn chăm chăm vào tên đầu sỏ đã xô ngã mình --- một nam nhân!

Phong thái hiên ngang, mày xinh mắt đẹp, tuấn mĩ tuyệt thế, bộ y phục màu trắng càng khiến nam nhân này tỏa mắt đến mức bức người!

Trong khoảnh khắc đó, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy đầu óc mình choáng váng, ngay cả mắt cũng bắt đầu hoa lên.

Thế nhưng, nàng vẫn kịp hoàn hồn, tròn mắt với nam nhân kia. Cái miệng nhỏ chu lên, Dương Xuyên Xuyên không vui, lớn tiếng nói, “Người phải xin lỗi ta!”

Nam nhân kia nhu mày, không hề nghĩ rằng trên đời lại có người dám nói như vậy với mình.

Ánh mắt hân lộ vẻ không vui, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, thấy nàng xinh đẹp như hoa, mắt ngọc mày ngài, giống hệt như tiên nữ giáng trần, rực rỡ hơn bất kỳ đóa hoa nào ở đây, nhưng khi nhìn đến vết bụi đất dính trên người nàng vì bị hắn xô ngã, hắn lại nhu mày, chán ghét vô cùng.

Hắn xộc chiếc quạt trong tay, vẽ mặt bình thân như chưa từng có gì xảy ra, coi Dương Xuyên Xuyên như người không tồn tại, bước thẳng về phía trước.

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt, hắn không thèm nhìn nàng luôn sao?

Nàng đột nhiên đứng dậy, nhanh chóng bắt lấy tay áo của hắn, gần từng tiếng một.

“Người phải xin lỗi ta! Bằng không, ta tuyệt đối sẽ không khách khí!”

Từ nhỏ đến lớn, cô kể nào dám đối xử với nàng như vậy chứ? Nam nhân này đúng là không coi ai ra gì mà! Nàng ghét nhất là những tên đầu heo kiêu căng ngạo mạn!

Nam nhân kia cảm thấy tay áo bị kéo căng, hắn liền nhu mày không vui, quay đầu, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, sau đó nói một câu ngang ngược, tỏ vẻ khinh thường đến tận cùng, “Buông! Ta! Ra!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cái gì? Hắn đang khử độc à? (3)

Mỗi một chữ đều rất có khí phách! Sát khí đằng đằng nhắm vào Dương Xuyên Xuyên mà đánh tới.

Thế nhưng, Dương Xuyên Xuyên trời sinh kiêu ngạo, tuyệt đối không bao giờ cúi đầu. Nàng nhìn chăm chăm vào nam nhân kia, quyết định phải liều với hắn một phen vào ngày hôm nay!

“Nổi! Vội! Ta! Là! Ngươi! Có! Lỗi!”

Vừa nói, Dương Xuyên Xuyên vừa hếch cằm lên cao, không hề sợ hãi mà nhìn thẳng vào mắt của nam nhân kia.

Nam nhân kia cười lạnh, không thèm để Dương Xuyên Xuyên vào mắt, nhanh chóng bắt lấy cánh tay của nàng đang giữ chặt áo hắn rồi đẩy ra.

Ngay sau đó, một tên người hầu liền bước tới, lấy ra một cái túi nhỏ.

Nam nhân kia mở ra, trong đó có một chiếc khăn tay đã được thấm ướt kỹ lưỡng. Hắn lau sạch tay một cách nhẹ nhàng, lau cả chỗ áo mà bàn này Dương Xuyên Xuyên túm lấy.

Mùi rượu nồng cay xộc vào mũi nàng.

Nam nhân này đang trừ độc sao?

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt nhìn hắn, lớn đến thế rồi, làm người như vậy coi như thất bại!

Hắn dám coi nàng là thuốc độc!

“Khoan đã, ngươi đang khử độc à? Bản đến vậy sao?”

Dương Xuyên Xuyên tức giận nhìn hắn, sau đó mới liếc đôi phương bằng nửa con mắt kiêu ngạo.

“Ta không có hứng thú để nói chuyện với mèo vờ chó. Thôi, chó cắn ta một cái, ta cũng không thể để mất giá trị con người mà quý trên đất để cắn lại nó! Hôm nay, bản tiểu thư tạm bỏ qua cho ngươi một lần!”

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên dùng tay phất bụi đất trên người. Bụi đất bay tán loạn, bay vào người nam nhân kia.

Nam nhân kia sững sốt, khỏe miệng nở nụ cười lạnh lùng tàn nhẫn, sắc mặt càng lúc càng đen lại.

“Ngươi ghét bỏ ta? Thậm chí còn mắng ta? Ghê tởm hơn, ngươi cố ý để bụi đất bay vào áo của ta?”

Dương Xuyên Xuyên quay lại, đáng vẻ nghiêm túc vô cùng, nàng gật đầu một cái, “Phải! Ngươi rất là thông minh!”

Người hầu phía sau nam nhân kia tròn to hai mắt, không thể tin được, nhìn chăm chăm vào Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đùng để ta tìm được ngươi! (1)

Vương gia Tô Cẩm Lĩ, từ nhỏ đã nhận được ngàn vạn sủng ái, nào có ai dám nói với hắn như vậy?

Bọn người hầu cảm thấy dường như Vương gia nổi giận đùng đùng rồi.

“Vô lễ lắm si!” Quái nhiên, ánh mắt của Tô Cẩm Lĩ trở nên hung ác và nham hiểm, nhìn chăm chăm vào Dương Xuyên Xuyên! Hắn gần từng tiếng với người hầu đứng ở phía sau, “Ném nữ nhân không biết sống chết này cách xa ta 100 thước!”

“Dạ!”

Trong chốc lát, Dương Xuyên Xuyên đã bị người ta tóm lấy. Mặc cho nàng lớn tiếng kêu la, hai tên người hầu kia vẫn làm theo mệnh lệnh, mặt không đổi sắc.

Khi đã đi xa được 100 thước, bọn chúng liền ném nàng xuống đất thật mạnh, thậm chí sau đó còn rút khăn tay ra, lau lấy lau để ngay trước mặt nàng rồi ung dung bỏ đi.

Dương Xuyên Xuyên đau đớn muốn chết, nàng muốn đứng dậy nhưng lực bất tòng tâm.

Bàn tay nắm lại thật chặt, móng nhọn đâm vào khiến cả lòng bàn tay đều đau.

Khóe miệng nâng khẽ nhếch, đáng vẻ kiêu ngạo vô cùng, chiếc cằm hếch lên thật cao!

Thù này không báo, thế không làm người!

~~~~~

"Tiểu thư, tiểu thư..... Bích nhi tìm được người rồi!"

Tiểu Bích chạy tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên, nhanh chóng nhìn thấy cả người tiểu thư đầy bùn đất. Nàng ta mở to mắt nhìn, lo lắng, "Tiểu thư, người sao vậy? Tại sao lại xảy ra có sự này?"

Tiểu Bích vừa nói vừa đỡ Dương Xuyên Xuyên đứng dậy.

~~~~~

Trở lại biệt viện của Dương gia ở Diệp thành.

Dương Xuyên Xuyên nhốt mình trong phòng. Nàng cầm bút lông, nhanh chóng phác thảo bản vẽ trên tờ giấy trắng, trong đầu chợt hiện lên dung mạo của nam nhân kia.

Khuyết quốc khuyết thành, có thể so với hoa nhường nguyệt thẹn, quả là dung mạo khiến bao nữ nhân điên đảo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 16: Đùng để ta tìm được người! (2)

Có được dung mạo trời sinh thế này đã lần át người khác, cho dù là ai đi nữa, chỉ cần gặp hẳn một lần cũng khó mà quên được!

Đương nhiên, Dương Xuyên Xuyên không có nhiều tâm tư để chú ý đến dung mạo của nam nhân này!

Việc nàng phải làm bây giờ chính là báo thù!

Từ nhỏ tới lớn, có người nào dám khi dễ, làm nhục nàng như vậy hả?

Bị hấn phải người kéo đi, ném xuống đất như ném một món đồ bị vứt bỏ, kéo ra xa 100 thước!

Vô liêm sỉ!

Cho dù làm chuyện như vậy, phải nên là Dương Xuyên Xuyên nàng làm với người khác!

Bàn tay nắm lại thật chặt, ánh mắt nàng lóe lên tia sáng.

Lướt bút đi vài đường, trên tờ giấy Tuyên Thành màu trắng đã xuất hiện hình dáng của Tô Cẩm Li.

Tóc dài được búi cao, đáng vẻ kiêu ngạo, chiếc quạt ngọc khẽ lay động, bộ y phục không có một nếp nhăn, sinh ra trong trần thế, đẹp nhất dưới trần thế.

Dương Xuyên Xuyên vừa vẽ hẳn, ánh mắt nàng vừa nổi lửa giận.

Sau đó, nàng mở cửa, bước ra khỏi phòng.

"Tiểu thư!"

Một hàng người hầu đứng khom người, cung kính.

Dương Xuyên Xuyên nhướn miệng cười. Nàng đi đến trước mặt bọn họ, giao bức vẽ cho một người hầu, kiêu ngạo nói, "Có nhìn rõ tướng mạo của người này không?"

"Dạ có!"

"Tốt! Nếu đã nhìn rõ, nhìn kỹ rồi thì mau đi làm việc cho ta!"

Ánh mắt của Dương Xuyên Xuyên trở nên tàn nhẫn, nàng gần từng tiếng một, "Cho dù có phải đào sâu ba thước ở Diệp thành, dùng thời gian ngắn nhất để tìm nam nhân này cho ta! Nếu tìm không được thì không cần trở về đây nữa! Nghe rõ chưa?"

"Dạ rõ, tiểu thư!"

Ngay sau đó, đám người hầu nhanh chóng đi tìm, Tiểu Bích cũng đi theo họ.

Biệt viện lớn như vậy chỉ còn một mình Dương Xuyên Xuyên ở lại. Nàng nắm chặt bàn tay, hất cằm kiêu ngạo, gần từng tiếng, "Đùng để ta tìm được người, bằng không, người chết chắc rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 17: Nam nhân, người chết chắc rồi! (1)

Diệp thành.

Dương Xuyên Xuyên hít một hơi thật sâu, nhìn chăm chăm vào góc đáng kìa của quán trà, vẻ mặt âm thầm tính kế.

Ngày hôm nay, nàng mặc y phục rất đẹp, vừa hào phóng lại vừa hấp dẫn.

Tiểu Bích lay lay y phục của Dương Xuyên Xuyên, nuốt nước bọt rồi nói, "Tiểu thư, người thật sự phải làm như vậy sao?"

"Đương nhiên, thù này không báo, thế không làm người!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn Tiểu Bích rồi chớp chớp mắt, nói.

"Tiểu Bích, đứng yên ở đây, đừng nhúc nhích, đợi đám người hầu chuẩn bị tốt rồi... xem ta đây..."

Vừa nói, nàng vừa bước từng bước tao nhã về phía quán trà.

Quán trà này rất sạch, nhất là gian phòng trang nhã mà nam nhân kia đang ngồi, có vẻ như nó được dọn riêng cho hắn.

Dương Xuyên Xuyên nở nụ cười rồi bước về phía Tô Cẩm Li.

Tô Cẩm Li còn đang nhắm mắt dưỡng thần, đáng vẻ hương thụ.

Dương Xuyên Xuyên rón ra rón rén đi tới bên cạnh hắn. Sau khi đã đến trước mặt đối phương, nàng mới thờ ơ nhẹ ra một hơi.

Tô Cẩm Li trời sinh nhạy cảm, hắn lập tức mở mắt. Đôi mắt đen thăm thẳm, lạnh lùng như băng, thậm chí còn có sức hấp dẫn, đủ để khiến toàn bộ nữ nhân điên đảo.

Hơi thở của Dương Xuyên Xuyên đột ngột bị kiềm hãm, nhưng ngay sau đó, nàng liền trở lại vẻ lạnh nhạt, nhếch môi cười, vừa xinh đẹp vừa quyến rũ.

Không để cho hắn phản ứng kịp mà đẩy mình ra, nàng đi trước một bước, treo lên người của hắn, dùng ánh mắt quyến rũ, tràn đầy sự mê hoặc để nhìn hắn.

Trong một khắc đó, Tô Cẩm Li rất muốn đẩy Dương Xuyên Xuyên ra khỏi người mình, nhưng mà không được, thân thể của hắn... lại có phản ứng.

Hắn nhận ra nữ nhân này.

Mấy ngày trước, ở trên đường, nàng đồng dạng hô to, bắt hắn phải xin lỗi!

Ánh mắt hắn chợt cảm thấy hứng thú. Trong con người, kìa ra vài phần hứng thú.

Có kiểm nén cảm giác bài xích đối phương, Tô Cẩm Li ung dung ngồi ngay tại chỗ, nhìn nữ nhân đang nắm lên người mình. Hắn muốn xem thử nàng định làm gì.

Dương Xuyên Xuyên thấy Tô Cẩm Li không có phản ứng, trong nháy mắt, nàng càng hưng phấn hơn nữa. Nàng biết rõ, chưa từng có nam nhân nào chống lại được sự hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 18: Nam nhân, người chết chắc rồi! (2)

Dương Xuyên Xuyên vươn tay, ôm lấy cổ Tô Cẩm Li, cô tỉnh ngái xuống bàn.

Trong chốc lát, tư thế giữa hai người trở nên mập mờ vô cùng.

Dương Xuyên Xuyên ngả người lên trên bàn, Tô Cẩm Li thì nhìn xuống nàng. Bốn mắt nhìn nhau, thân thể hai người đều run lên hết cả. Nàng nhoeo miệng cười, sau đó tự mình kẻ sát môi hẳn.

Ánh mắt Tô Cẩm Li trở nên tối đen, hân lạng lạng nhìn đôi môi đang muốn tiếp cận mình. Bỗng nhiên, nàng đổi ý, hình như không muốn hôn hẳn nữa, đôi môi sang hướng khác.

Dương Xuyên Xuyên dùng tay sờ miệng một hồi. Trước khi ra ngoài, nàng sớm đã son đỏ hết cả môi.

Nàng chùi vết son trên mu bàn tay vào mặt của Tô Cẩm Li.

Dương Xuyên Xuyên cười nhạo, "Nam nhân, người chết chắc rồi - -"

Nói xong, nàng đột nhiên xé rách y phục của mình, mấy ngón tay bầu chèo vào bả vai của Tô Cẩm Li, dùng hết toàn bộ sức lực, khiến hẳn không thể thoát ra khỏi mình.

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên la lên thật to.

"Á! Buồng ta ra.... Ta van cầu người... buồng ta ra.....!!!"

"Cứu mạng~ Người khi dễ ta... Cứu mạng!!!"

Vừa la, Dương Xuyên Xuyên vừa chà mái tóc vốn đã không được buộc gọn vào bàn. Tóc tai rối tinh rối mù cả lên, y phục lại không chỉnh tề, khuôn mặt nàng tràn đầy nước mắt.

Tô Cẩm Li nhủ mảy, trong nháy mắt liền hiểu nữ nhân này muốn làm gì.

Hắn muốn thoát ra, nào ngờ lại có một hàng quan binh xuất hiện trước mặt, đồng thời lại có thêm một nữ nhân. Nàng ta kêu lên.

"Xin quan lớn làm chủ cho tiểu thư nhà ta... Tiểu thư rất đáng thương!!!"

Tô Cẩm Li vừa nhìn thấy đám quan binh liền hiểu rõ. Hắn lập tức đẩy Dương Xuyên Xuyên ra, muốn bỏ về, nhưng quan binh đã nhanh chóng dùng đao kiếm chói lóa để chặn hẳn lại.

Ánh mắt hắn tràn đầy sát khí, định lấy lệnh bài nơi thắt lưng ra, nào ngờ lại phát hiện mình hướng thụ nhân hạ quá nên không có mang theo.

"Ta chỉ là vô tình tới đây để tìm tướng công... ai ngờ, vị công tử này lại làm nhục ta.....!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](#).

Chương 19: Nam nhân, người chết chắc rồi! (3)

Dương Xuyên Xuyên tựa đầu vào vai Tiểu Bích, lệ rơi đầy hai mắt. Nàng vừa nói vừa nhìn2 trộm Tô Cẩm Li, đồng thời liếc hẳn một cái đầy khiêu khích.

Hừ, thích sạch sẽ chứ gì?

Hôm nay, ta phải đưa người vào trong ngục tối. Ở chỗ bẩn thỉu đó, xem người sẽ ghê tởm tới mức nào!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên vui đầu vào lòng Tiểu Bích, khóc rống lên.

Bọn quan binh nhìn thấy một thiên kim tiểu thư như hoa như học, sớm đã bị mê hoặc đến mức thần hồn điên đảo.

Bảy giờ, mỹ nhân ấy còn đau lòng, rơi nước mắt, bọn họ không khỏi tức giận với Tô Cẩm Li!

Nghĩ đến đây, bọn quan binh liền muốn bắt Tô Cẩm Li.

Thế nhưng, nam nhân kia lại nhìn họ bằng cái nhìn lạng lạng.

Ánh mắt tràn đầy sát khí, khiến cả đám người nhất thời yên lặng, chẳng dám động đậy.

Dương Xuyên Xuyên thấy tình huống trở nên như vậy, nàng bắt đầu ngu ngơ.

Không thể không thừa nhận, ánh mắt của nam nhân này có thể khiến mọi người trở nên đông băng ngay tức khắc.

Nhưng mà, đã đấu với người rồi... Dương Xuyên Xuyên ta tuyệt đối không thể thua trận!

Vì thế, Dương Xuyên Xuyên chậm rãi ngừng đầu, dùng dáng vẻ tội nghiệp mà nhìn bọn quan binh.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt nàng, nước mắt ướt đầm bên gò má.

Dáng vẻ diễm đạm, đáng yêu, khiến người ta nhìn mà đau lòng, mềm thương.

Thần hình đứng ở nơi đó, mảnh khảnh yếu ớt, tựa như lá rụng sẽ bay theo gió, thậm chí còn lưng lay sắp đổ.

Cả người nàng nhẹ nhàng dựa vào Tiểu Bích, đôi mắt khẽ nhắm lên.

Nói đầy mắt sáng trong, khuôn miệng cười khổ, đầy vẻ xót xa.

Tóc tai rối bời, ngón tay run rẩy.

Nàng nắm chặt lấy quần áo của Tiểu Bích, mở miệng, đầy sự sợ hãi.

Giọng nói mềm yếu đến chua xót, khiến lòng của bọn quan binh khẽ run.

Ngay cả... Ngay cả Tô Cẩm Li kia, trong một khắc này, nơi đáy lòng hẳn cũng cảm thấy có hơi đau xót.

"Ta..... xảy ra chuyện như vậy, phải đối mặt với phu quân thế nào đây... Không bằng ta chết đi cho xong..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](#).

Chương 20: Nam nhân, người chết chắc rồi! (4)

Dương Xuyên Xuyên vừa nói, vừa làm bộ như muốn tát vào má mình. Tiểu Bích vội vàng ôm chặt lấy nàng, cố làm ra vẻ lớn tiếng.

"Tiểu thư, người đừng đau lòng như vậy, cô gia* sẽ không để ý đâu mà, tiểu thư..."

*Chồng của tiểu thư

"Chúng ta sẽ ra mặt cho tiểu thư... nhất định phải trừng phạt tên dê xồm kia một trận!"

Tiểu Bích quay đầu, nhìn lướt qua bọn quan binh, hỏi thêm một câu, "Các vị đại nhân chắc chứ?"

Bọn quan binh nghe nàng ta hỏi vậy, lập tức gật đầu.

Đảng về cùng giải quyết việc chung, ngay sau đó, bọn họ liền quay sang Tô Cẩm Li, bắt bầy hần.

Sắc mặt Tô Cẩm Li trở nên xanh mét.

Thần sắc chán ghét, khinh thường tột độ.

Hần nhìn Dương Xuyến Xuyến bằng ánh mắt không thể tin nổi, sau đó liền phe phẩy chiếc quạt, thốt ra một câu không nặng không nhẹ.

"Tôi gặp quan phủ à? Không cần các vị đại nhân đây khổ tâm, ta sẽ đi một chuyến với các vị!"

Nói xong, hần đột nhiên phất tay áo, đẩy bọn quan binh ra, không cho kẻ nào động tới thân thể mình rồi thản nhiên bước ra ngoài.

Bọn quan binh ba chân bốn cẳng chạy theo.

Trước khi đi, họ còn trấn an Dương Xuyến Xuyến.

"Cô nương không cần lo lắng. Tên dê xồm như vậy, tới quan phủ rồi, ta nhất định sẽ trừng phạt hần, đòi lại công đạo cho cô nương!"

Dương Xuyến Xuyến gật đầu, nước mắt lưng tròng mà nhìn bọn quan binh, nói bằng giọng yếu ớt.

"Đã làm phiền các vị đại nhân rồi..."

Đợi cho bọn quan binh đi khỏi, Dương Xuyến Xuyến mới trở lại dáng vẻ vênh váo hung hăng.

Khuôn mặt cao ngạo, tư thế dô cằm đầy vẻ kiêu kỳ. Nàng nhìn bóng lưng của Tô Cẩm Li mà giận từng chữ, nghiền răng nghiền lợi, "Nam nhân đáng chết! Tôi nhất thì người ở ở lại trong đó mấy ngày đi, đừng để mai này ta gặp lại người, không thì người sẽ chết thảm hại hơn đó!"

Nghe nàng nói vậy, Tiểu Bích liền cảm thấy hơi lạnh đang lan dần từ dưới chân lên trên đầu!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta!

Đế đô, Văn Thành.

"Há há há -- "

Trong lương đình ở giữa hồ của Tô vương phủ, có tiếng cười khúc khích đột nhiên vang lên.

Người tới là một nam tử, dáng vẻ nhanh nhẹn, y phục màu trắng cao quý, tướng mạo anh tuấn, phong thái thanh nhã.

Tiếng cười của hần ta khiến nam nhân lạnh lùng kiều ngạo kia cầm tức.

Nam nhân kia cũng mặc y phục màu trắng, tay cầm quạt phe phẩy, vẻ mặt không kiên nhẫn, thậm chí còn đẩy vạt đen.

Hần xoay người, muốn rời khỏi đó.

"Thật ngại quá... nhưng mà Tô vương gia à... Ta nhịn không được..."

Có nên tiếng cười, Bắc Đình Tiêu Nhiên vội vàng giữ chặt lấy nam nhân kia.

Thế nhưng, bàn tay hần ta đột nhiên dừng lại, dường như nghĩ tới cái gì đó, nhanh chóng nói.

"Tô vương gia, quả thực là có lỗi..."

"Thật không ngờ Tô vương luôn kiêu ngạo mà lại có ngày bị một nữ nhân khiến cho chật vật như thế!"

Nói xong, Bắc Đình Tiêu Nhiên không nhịn nổi nữa, khoe miệng bắt đầu run rẩy (muốn cười phá lên).

"Nữ nhân này có thể tự huy đi sự trong sạch của mình, nắm lấy ngài, ăn đậu hũ của ngài, vậy mà còn lớn tiếng la là ngài làm nhục nàng ta?"

"Ha ha ha..."

"Ngẫm lại, ta cũng nhịn không được, đúng là hài quá đi mất! Tô vương gia luôn giữ mình trong sạch, ghét bỏ nữ nhân dơ bẩn, cứ như vậy mà bị người ta chinh cho một trận..."

Tô Cẩm Li nghe bằng hữu tốt nói, thậm chí còn nghe ra sự chế nhạo ở bên trong.

Nhưng hôm nay, hần lại không có tâm trạng để truy cứu.

Khuôn mặt hần cứ cứng ngắc như vậy, đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích.

Bắc Đình Tiêu Nhiên thấy Tô Cẩm Li lạnh lùng như vậy thì không cười nữa.

Về mặt của hần ta lười nhác, hỏi một câu bằng qu, "Tô vương gia, ngài định làm thế nào?"

Nghe vậy, Tô Cẩm Li khẽ cau mày, trong đầu liền nghĩ tới nữ nhân xinh đẹp như hoa mà xáo trá tại quái kia.

Lừa gạt lập tức lan ra khắp người.

Tuy rằng trong lòng hần giận dữ, nhưng lại phát hiện bản thân mình có chút hứng thú mà trước đó chưa từng có.

Tô Cẩm Li hừ lạnh một tiếng, cười nhạt, lạnh lùng nói.

"Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta. Bằng không, bản vương nhất định sẽ băm nàng ta ra làm trăm mảnh!"

Bắc Đình Tiêu Nhiên khẽ nhướn mày, nghe hần nói vậy liền ngăn người.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta! (2)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Bắc Đình Tiêu Nhiên còn tưởng rằng nữ nhân không giống người thường kia sẽ khiến Tô vương gia hứng thú một chút. Bây giờ xem ra, dường như không có gì ảnh hưởng nh?

Nghe đến đây, y cười như không cười, mở miệng, "Tô vương gia, ngài mãi không hiểu được thế nào là thương hương tiếc ngọc..."

"Vậy sao?"

Tô Cẩm Li liếc ngang Bắc Đình Tiêu Nhiên một cái, cười lạnh.

"Thương hương tiếc ngọc? Chỉ e cá dơi này cũng không có khả năng đó!"

Nói xong, Tô Cẩm Li tựa như mất hứng. Hần xoay người, muốn rời khỏi đó.

Bắc Đình Tiêu Nhiên nhìn theo bóng lưng của hần, chợt nghĩ tới cái gì đó, y đột nhiên mở miệng hỏi to.

"Cẩm Li....."

Tô Cẩm Li dừng lại.

Chỉ khi hai người ở riêng, nói chuyện cùng nhau, y mới dám gọi hần như thế.

Tô Cẩm Lí quay đầu lại, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như cũ. Nắng chiếu lên gò má hần, khiến cho dáng hình nam nhân chói lóa cả mắt.

Bắc Đĩnh Tiểu Nhiên cúi đầu, nở nụ cười, lưỡi nhấc mở miệng.

"Cẩm Lí, người biết đấy, Sơ Tâm..."

"Nàng ta nhất định sẽ là Thái tử phi, duyên phận giữa người và nàng ta đã hết."

"Thiên hạ có nhiều nữ tử như vậy, vì sao cứ mãi giữ chấp niệm với một người?"

Về mặt của Tô Cẩm Lí nhất thời trở nên cứng đờ.

Hắn thông thả quay đầu, nhìn lướt qua Bắc Đĩnh Tiểu Nhiên, ánh mắt tựa như muốn giết người.

Bắc Đĩnh Tiểu Nhiên nhìn thấy vẻ mặt của hắn liền cười nhạt.

Y quay đầu, coi như không nhìn thấy ánh mắt giết người của đối phương, tiếp tục nói.

"Cẩm Lí..... Tuổi của người không còn nữa. Thái tử đã được định, Vương thượng lại ốm yếu. Sau này, Vương phi chỉ còn người để dựa vào. Nếu người cứ tiếp tục phóng túng như vậy, chỉ sợ..."

"Đủ rồi!" Tô Cẩm Lí mở miệng quát, bảo y ngưng lại. Ngay sau đó, hần lạnh lùng thốt lên một câu.

"Người cho là bản vương thật sự si tình như thế sao? Đối với một nữ nhân, nhớ mãi không quên ư? Sơ Tâm là ai? Ta quen nàng ta à?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Bắc Đĩnh Tiểu Nhiên nghe hắn nói như vậy liền nghẹn lời.

Tô Cẩm Lí không ở lại nữa, lập tức rời đi.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Một ngày tháng tư, nắng chiếu rực rỡ.

Trong đại viện hoa lệ của Dương gia, một đám tôi tớ bận rộn.

Dương Xuyên Xuyên soi gương, hài lòng với dung nhan được trang điểm của mình.

Nàng gặt đầu, cực kỳ vừa lòng, quay sang hỏi Tiểu Bích ở bên cạnh với tâm trạng vô cùng tốt.

"Tiểu Bích, hôm nay, ta phải ra ngoài một lát..."

Khó khăn lắm mới có thể từ Diệp Thành trở về để đi Văn Thành, nàng nhất định phải nhìn xem để đó có hình dáng như thế nào!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên nhanh chóng đứng dậy.

"Tiểu thư, chúng ta có cần xin phép lão gia và phu nhân không?"

Dương Xuyên Xuyên nháy mắt, lắc đầu.

"Chuyện nhỏ mà cần xin phép gì chứ? Bây giờ chúng ta cứ đi là được!"

Vì thế, cửa lớn của Dương gia lại được mở ra.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục nữ nhân, dáng vẻ kiều mị cao quý, đứng ở bên ngoài cửa.

"Nghe nói hôm nay, Đại tiểu thư của Dương gia muốn ra ngoài..."

"Thật vậy ư? À, hôm nay, Đại tiểu thư của Dương gia ra ngoài mà vẫn mặc y phục nữ nhân..."

"Thế à, vậy thì sao?"

"Y phục kia, trang sức nọ, tất cả đều là vật vô giá... cũng chỉ có thủ phủ* Dương Vạn Tài mới có thể mua nổi..."

*Thủ phủ - nhà giàu số một

"Nhìn không ra thật ấy, không ngờ Đại tiểu thư của Dương gia mặc y phục nữ nhân vào lại đẹp đến vậy."

"Trước kia nàng ấy đều mặc y phục nam nhân, kèm theo râu cá trê, đúng là che giấu dung mạo tuyệt đẹp..."

"Thời, thời, xinh đẹp thì xinh đẹp, nhưng cũng phải dễ phòng mới đúng. Mau về nói với khuê nữ nhà chúng ta, tốt nhất nên trốn trong nhà, đừng có đi ra ngoài..."

"Ta cũng vậy, ta phải nói với tức phụ nhà ta, đừng để Đại tiểu thư của Dương gia khinh bạc mình..."

"....."

Dương Xuyên Xuyên bước đi tiêu sái, tự nhiên ở trên đường lớn, không hề chú ý tới những người đang chỉ trỏ vào mình, bọn họ đều đang nói nhỏ cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Mới vừa rồi, con đường lớn này vốn rất đông người qua lại, nhưng bây giờ lại trở nên có vẻ trống rỗng, ngoại trừ Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích là nữ nhân thì không còn ai nữa.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục màu tím. Nàng đứng trong đám đông, nhìn trái nhìn phải, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Cuối cùng, nàng chỉ nhỏ giọng lầm bầm.

"Quá là kỳ lạ... Không phải nữ nhân nào cũng thích dạo phố sao? Vì sao nơi này lại thấy vắng..."

Dương Xuyên Xuyên tò mò thì tò mò, nàng vẫn dạo phố thỏa thích.

Bỗng nhiên, một nữ nhân lớn tiếng tri hô, "Bắt trộm!!!"

Ánh mắt sắc bén của Dương Xuyên Xuyên nhìn qua.

Nàng phát hiện một nữ nhân và một tên ăn mày đang tranh nhau một túi tiền.

Dương Xuyên Xuyên trời sinh thích giúp người, trái tim có lòng nhân ái. Nàng bước tới, nhìn tên ăn mày một cái. Trời sinh quý khí, bởi mà Dương Xuyên Xuyên nói ra dĩ nhiên có chút phân lượng.

"Buồng nàng ấy ra!" Dương Xuyên Xuyên gần từng chữ một.

Tên ăn mày không nhúc nhích, nữ nhân bên cạnh thấy có người vì mình làm chỗ dựa, nàng ta càng la to hơn, "Bắt trộm, bắt trộm!!!"

"Tiểu thư nhà ta báo người buông ra!" Tiểu Bích thấy tên ăn mày không thả lỏng túi tiền, nàng ta liền nói thay cho Dương Xuyên Xuyên.

Nữ nhân kia vừa quay đầu liền nhìn thấy Tiểu Bích. Nàng ta lập tức mở to mắt nhìn.

"Ngươi là Đại tiểu thư của Dương gia?"

"Phải..." Dương Xuyên Xuyên gật đầu nghiêm túc.

"Đại tiểu thư thay y phục của nữ rồi..." Nữ nhân kia cười ngượng ngùng. Một khắc sau, nàng ta chợt ôm lấy tên ăn mày, "Ta đưa tiền cho ngươi, ngươi mau đưa ta đi, đưa ta đi..."

So với tên ăn mày trộm tiền, Đại tiểu thư của Dương gia càng đáng sợ hơn.

Dương Xuyên Xuyên nhìn theo bóng lưng chạy trốn chết của nữ nhân kia, sắc mặt nàng liền trở nên cứng nhắc.

"Sao lại thế này?"

"Tiểu thư, chẳng lẽ người không nhớ rõ sao? Nữ nhân ở đây, tất cả họ đều từng bị tiểu thư trêu chọc..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên chợt mở to hai mắt.

Đùa giỡn?

Nàng đùa giỡn bọn họ?

Không đúng, hóa ra là Đại tiểu thư Dương gia đùa giỡn bọn họ?

Dương Xuyên Xuyên không biết mình nên cười hay nên khóc, nàng ngượng ngùng nói, "Sao ta có thể đùa giỡn nữ nhân được chứ?"

Tiểu Bích cảm thấy mờ mịt, "Sao là sao ạ?"

"Tiểu thư luôn tự xem mình là son đại vương, già làm nam nhân, đùa giỡn nữ nhân, không cần phải có lý do..."

Sở ngực nữ nhân, hôn mặt nữ nhân, ôm eo nữ nhân...

Tiểu thư học mấy hành động đó, làm y như thật vậy!

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền cảm thấy cả người cứng đờ.

Đấy lòng nàng giống như có thứ gì đó rơi xuống âm âm, vỡ nát ra!

Dương Xuyên Xuyên rầu rĩ, đạo phổ với tâm trạng không vui, cõi lòng không ngừng than thở, rốt cuộc nàng đã xuyên không vào kiểu người gì thế này?

Nhất thời không có hứng thú, nàng xoay người, định bụng trở về nhà.

Nhưng mà cũng bắt đầu từ ngày hôm ấy, dung mạo nữ miêu của nàng đã lan truyền khắp đế đô.

Người đến Dương gia cầu hôn nói đuổi nhau không dứt.

Giờ phút này, Dương Xuyên Xuyên mới giật mình ngẫm lại.

Hóa ra trước đó, Đại tiểu thư Dương gia lớn lên ra sao, không có một ai hay biết.

Nàng ấy luôn mặc y phục nam nhân, đeo râu cá trê, che đi dung mạo của chính mình, ra cửa làm xằng làm bậy.

Còn bây giờ, dung nhan tuyệt thế của Dương Xuyên Xuyên đã lộ diện rõ ràng.

Nam nhân đều có ánh mắt động vật*. (ý nói ham sắc)

Do đó, từ đây về sau, mỗi khi Dương Xuyên Xuyên ra cửa, nàng đều bị người ta vây quanh rất chặt.

Vào ngày nọ, nàng nghĩ ra một cách thông minh, nhờ Dương Vạn Tài chuẩn bị một chiếc kiệu, thậm chí còn phải rất nhiều theo sau để che tất cả người bên ngoài biết Đại tiểu thư Dương gia ra cửa.

Rồi kể đó, nàng mới dẫn Tiểu Bích lên chạy ra từ cửa sau.

Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích đi lại chăm chăm ở trên đường cái. Gió xuân ấm áp, ánh nắng dịu dàng, tâm trạng của hai người cực kỳ tốt.

Thật sự là rất tốt!

Lúc này đây, quả nhiên không có người nào quán quýt lấy Dương Xuyên Xuyên, mở miệng xun xoe, nịnh hót nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nhưng mà khi nàng vừa nghĩ xong, giọng nói của ai đó đột nhiên vang lên bên tai.

"Dương tiểu thư..... Dương tiểu thư!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền cảm thấy bước chân cứng đờ, nàng quay lại, nhìn thấy Trương công tử ở hậu thuốc.

Ngoài tiếng của hắn ra, bên cạnh còn có rất nhiều người vây quanh. Đứng sau hắn là vài nam tử trẻ tuổi chưa thành thân, bọn họ vây quanh Dương Xuyên Xuyên, bảy miệng tám lời đồng loạt nói.

"Hôm nay, Dương tiểu thư và tại hạ ngẫu nhiên gặp ở trên đường, quả là rất có duyên phận!"

"Dương tiểu thư, hôm qua ta phải già đình đưa tơ lụa đến quý phủ, chẳng lẽ tiểu thư không vui ư? Vì sao lại trả về?"

"Dương tiểu thư, hôm nay nàng đi đâu thế? Không bằng để tại hạ đi cùng nhé..."

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cảm thấy nhức đầu, trái phải đều có người nhìn mình, nàng chợt nhận thấy một chiếc kiệu đi lướt qua mình.

Hơn nữa, trông qua dáng điệu thì hình như là nhân vật máu mặt ở kinh thành.

Chiếc kiệu ấy dừng lại trước cửa một tún lâu.

Ngay lập tức, có người từ trong tún lâu bước ra, cung kính cúi đầu, sau đó mới vén màn kiệu lên.

"Tổ vương gia, mời - -"

Trong đầu Dương Xuyên Xuyên chợt lóe lên tia sáng.

Ánh mắt nàng hiện lên cái nhìn giao hoát, thậm chí môi nàng cũng nhồn thành một đường cong, khiến cho đám người vây quanh cảm thấy mê mẩn, hoa mắt vì nụ cười của mỹ nhân.

Nàng có cách rồi!

Có một cách đủ để đuổi hết toàn bộ đám ruồi bọ này!

Dương Xuyên Xuyên nghĩ vậy, khuôn mặt nàng bất chợt trở nên ngạo nhiên vì vui sướng. Nàng chỉ chiếc kiệu, nói với về ao ước, "Áy? Đó không phải là Tổ vương gia hay sao?"

Giọng nói của nàng vừa du dương vừa ngọt ngào đến mê người. Tô Cẩm Li định bước vào từ lâu đã kịp nghe thấy.

Hắn từ biên cương trở về để đồ không lâu, cũng không thừa nhận bản thân biết nhiều người ở kinh thành, vậy mà bây giờ lại có một nữ nhân gọi hắn thân thiết như vậy, dĩ nhiên là hắn kinh ngạc đến mức dừng bước lại.

Vừa quay đầu qua, Tô Cẩm Li lập tức nhận ra nữ nhân đang nở nụ cười tuyệt mỹ với mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 27

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nàng chính là nữ nhân mà hắn hận không thể bóp chết ngay tức khắc!

Tô Cẩm Li nhủ mảy mưng lúng, nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên vừa trông thấy khuôn mặt của nam nhân, máu của nàng chợt giống như bị ngưng tụ lại!

Nam nhân này, cho dù hắn có hóa thành tro nàng cũng nhận ra!

Nếu đổi lại là trước đó, nàng một mực nghĩ cách để chinh phục người vây quanh mình một chút thì bây giờ, nàng hận không thể co giò chạy biến ngay!

Nàng - Dương Xuyên Xuyên, sao vận khí lại không tốt như vậy chứ?

Khó khăn lắm mới tìm được một nam nhân quyền thế, vốn dĩ muốn mượn một chút gió đông, ai ngờ lại mượn phải đối thủ không đội trời chung?

Không đội trời chung thì chung đội trời chung thôi!

Nhưng mà... chỗ đáng chết nhất chính là thân phận vương gia của hắn!

Tô vương gia!

Một khắc này, Dương Xuyên Xuyên quả thật hận không thể khóc rống một trận!

Ai có thể nói cho nàng biết không? Tám đời tám kiếp của nàng xui xẻo lắm hay sao mà chọc trúng vương gia vậy?!

Vương gia này, không biết biết hắn có còn... nhớ rõ chuyện trước đó?

Có còn nhớ không? Từ giờ trở đi, hắn là hắn sẽ làm cái đầu đáng thương của nàng rơi xuống rãnh rãnh?

Nghĩ đến đây, toàn thân Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên lạnh như băng.

Tô cẩm Li nhìn thần sắc của nàng, từ đầu tới cuối, hắn đều giữ vẻ lạnh nhạt.

Cuối cùng, hắn chợt ỷ ý đến đám nam nhân đứng phía sau nàng, ánh nhìn cũng trở nên thâm thúy, sâu sắc, thấp thoáng lộ ra mấy phần sát khí.

Dường như hắn hiểu ra điều gì đó, nữ nhân này quả là đang lợi dụng hắn!

Sai rồi, đúng hơn phải nói là nàng đang lợi dụng thân phận Tô vương gia của hắn mà chẳng hề biết hắn là Tô vương gia!

Trong khoảnh khắc, đáy lòng Tô Cẩm Li cảm thấy không vui.

Uổng cho hắn đường đường chính chính là một nam nhân ngọc thụ lâm phong, chẳng lẽ còn không bằng ba chữ Tô vương gia?

*Khi hắn là vương gia, nàng lợi dụng – Khi hắn cái trang lần dân thường, nàng chính cho một trận □ Không có thân phận thì trong mắt nàng, hắn chẳng là gì cả -.- chính là chính thôi, coi bộ cũng tội

Nghĩ đến đây, Tô Cẩm Li đen mặt, hắn gắt đầu với Dương Xuyên Xuyên, “Sao hả? Việc gì?”

Bốn chữ nhẹ nhàng bằng quơ bỗng chọc khiến Dương Xuyên Xuyên không thể trốn đi đâu được, nàng đành phải miễn cưỡng đi đến trước mặt hắn, cố ý nhoen miệng cười thành một đường cong hoàn mỹ, giọng nói cứng nhắc, “Tô vương gia... Tình cờ lắm sao, không ngờ có thể gặp ngài ở đây, thật tốt quá!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 28

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Li nghe xong, hắn liền nhìn Dương Xuyên Xuyên bằng ánh mắt đậm chiều, sau đó thốt ra một câu không nóng không lạnh, “Tốt thật hả?”

Dương Xuyên Xuyên thấy cách hắn nói có gì đó kỳ quái, toàn thân nàng chợt đỏ mặt hời hợt, nhưng nàng vẫn tiếp tục mở miệng, làm ra vẻ hồn nhiên ngây thơ, gấp lại người cũ liền vui sướng.

“Tô vương gia, dĩ nhiên là thật. Từ lần đầu tiên gặp ngài, ta đã không thể chờ đến lần gặp thứ hai...”

Tô Cẩm Li nghe nàng nói vậy thì không nói thêm nữa. Hắn yên lặng, ngắm nhìn mấy nam nhân kia, trong mắt hiện lên vài phần hứng thú.

Đám nam nhân nhìn thấy Tô vương gia Tô Cẩm Li, bọn họ đều cực kỳ thất vọng, nhưng vẫn ngượng ngùng, ung dung tán rã.

Bầu không khí chợt trở nên yên tĩnh.

Thế nhưng, không đợi Dương Xuyên Xuyên mở miệng lần thứ hai, Tô Cẩm Li đã cất tiếng nói.

“Hóa ra trong lòng người, bốn vương có vị trí quan trọng như vậy.”

Cả người Dương Xuyên Xuyên cũng đỏ hét ra!

Bây giờ nàng mới hiểu rõ cái gọi là tự bẻ đá đập vào chân mình!

Đuối được một đám chó, nhưng lại chào đón một con hổ!

Dương Xuyên Xuyên nghiêng đầu, nở nụ cười, nàng cực kỳ sợ hãi, người này là vương gia...

Cho dù nàng “tài đại khí thô”* cũng không nên trêu vào vương gia chứ!

*Tài đại khí thô: có tài sản giàu có, khí thế bắt phàm/ngoài ra còn có một nghĩa ở đây là dựa vào tiền tài và khí thế để khi dễ người khác

Trong lúc Dương Xuyên Xuyên đang suy ngẫm lại việc mình làm, ánh mắt không ngừng không lệch (lúc này nàng đã ra mắt rồi, đầu có lểc lên lểc xuống nở nữa) của nàng vừa vịn rơi vào cái nhìn thâm thúy của Tô Cẩm Li.

Hơn nữa, ánh mắt của hắn còn hiện lên ý cười bồn chồn.

Không hiểu sao, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy tim mình bỗng chậm đi nửa nhịp, về mặt năng cũng cứng đờ cả đi.

Tô Cẩm Li thấy vậy liền nhu mảy, từ từ mở miệng, vừa lười nhác vừa tao nhã.

“Người đã thích bốn vương như thế... vậy thì bốn vương...”

Ngừng một chút, Tô Cẩm Li đột nhiên bước tới gần Dương Xuyên Xuyên.

Nhưng hắn là nam nhân trời sinh ưa sạch sẽ, đầu sao thì vẫn đứng cách nàng ở cự ly khoảng một mét.

Cho dù cách nhau một mét, hơi thở cực nóng của hắn vẫn phả vào mặt Dương Xuyên Xuyên khiến nàng không kiềm chế nổi, nàng cảm thấy đầu óc đầu mình giống như thiếu đường khí vậy.*

*Xuyên Xuyên là người hiện đại, ý nàng là khí oxy.

Chương 29

Edít: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Vậy thì bốn vương cũng không thể... để ý tới người..."

Nói đến đây, dường như Tô Cẩm Li nghĩ đến cái gì đó, lời nói của hắn tràn đầy sự cười chê.

"Hóa ra, lúc trước người nghĩ cách quần tấy bốn vương là vì ái mộ bốn vương..."

"Đáng tiếc, nữ nhân trong thiên hạ nhiều như vậy, bốn vương lại chẳng hề muốn một nữ nhân hao tổn tâm cơ như người!"

"Vị vậy, bốn vương trả mảy lời này lại cho người..."

"Nữ nhân, người chết chắc rồi..."

"Tình kẻ bốn vương, lợi dụng bốn vương....."

"Bốn vương nên bắt người thế nào cho phải?"

Ái mộ hắn hả?

Nữ nhân hao tổn tâm cơ?

Hắn cho rằng năng làm mọi thứ như vậy, chỉ vì muốn hắn để mất sao?

Nam nhân này quả tự cao, tự xem bản thân mình quan trọng đến vậy?

Dương Xuyên Xuyên nhìn về một cao tại thượng của Tô Cẩm Li. Đúng lúc năng định mở miệng, hắn lại đột nhiên gắt đầu, làm ra vẻ rộng lượng.

"Thời đi, bốn vương không có tâm trạng để bực bội vì một nữ nhân. Nể tình người ái mộ bốn vương, bốn vương tạm thời tha cho người, chỉ là lần sau không được bày ra lý do này nữa!"

"Bốn vương quả thật không muốn có một chút quan hệ nào với nữ nhân như người!"

Dương Xuyên Xuyên nghe hắn nói vậy, sự kiêu ngạo từ trong cốt tủy của nàng nhất thời bị kích động mạnh mẽ!

Vì thế, nàng nhanh chóng ngừng đầu, nở nụ cười nhẹ nhàng, vừa nhìn hắn vừa chớp chớp đôi mắt, nói "Tô vương gia đúng là tự coi trọng bản thân quá rồi!"

"Cô nữ nhân* ta đây thích tên ăn mày kia, hoàn toàn không có thêm ngấm ngấm!"

*Bà cô

"Lúc này ngồi cũng thấy đầy, nam nhân quần tấy cô nữ nhân ta đây không ít, chúng tôi cô nữ nhân tay đây rất có giá trị, chẳng qua đúng lúc nghe có người gọi hai tiếng vương gia, cô nữ nhân ta đây mới thử lợi dụng một tí!"

"Nếu ngồi không phải là vương gia, cô nữ nhân ta đây mà thêm nhìn ngài một cái sao – Aaa!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Edít: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên còn chưa nói xong, cảm của nàng đã bị đối phương nắm lấy, đẩy lên cao.

Thị vệ đi theo bên cạnh Tô Cẩm Li cũng phải trở mặt nhìn, vẻ mặt hoàn toàn không dám tin!

Vương gia của bọn họ... lần đầu tiên trong đời, hắn động vào một nữ nhân mà chính hắn còn chưa giám sát người ta lau rửa sạch sẽ! (*Thông cảm: Nam chính của chúng ta mắc bệnh quá đà --)

Chuyện này có tính là... chuyện lạ hiếm thấy không?

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp của Tô Cẩm Li, đôi mắt ấy chứa đầy lửa giận, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống nàng!

"Ngài... Ngài muốn làm gì...!!!"

"Cách xa ta một chút, nếu không ta sẽ là "vô lễ" đó..."

Dương Xuyên Xuyên nhìn khuôn mặt đẹp đẽ trước mắt mình, giọng nói của nàng chợt giống như vấp phải cái gì đó!

Không thể không thừa nhận, đáng vẻ của hắn rất được!

Cho dù đang tức giận, cả người hắn cũng toát ra vẻ phong tình vạn chủng!

*Y nói một người có rất nhiều đáng vẻ, rất nhiều cử chỉ khác nhau ở một thời điểm nào đó, ngấm mồi không chán!

Nói một câu từ tận đáy lòng, năng quá là chưa từng gặp nam nhân nào đẹp như thế!

Tô Cẩm Li nghe Dương Xuyên Xuyên nói vậy, hắn liền tới gần nàng thêm một bước, cúi đầu, nhìn khuôn mặt xinh đẹp lần đôi mắt trong suốt, yên tĩnh của nàng, sau đó hạ thấp giọng, nở nụ cười lần thứ hai: "Vô lễ hả?"

"Á...?"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, cảm thấy tình huống giữa nàng và hắn cực kỳ mập mờ.

Nàng nhàu mày, bỗng nhiên nghĩ tới tình cảnh của mình liền nuốt nước bọt, nói với vẻ dè dặt, cẩn trọng, thậm chí hỏi ngược lại.

"Ngài nói gì? Ta không hiểu!"

"Không hiểu sao? Chẳng lẽ người quên rồi hả?"

"Tôi có một lần ở Diệp Thành... Bốn vương vô lễ với người một lần, hôm nay, tuyệt đối không có lần thứ hai..."

Dương Xuyên Xuyên nghe hắn nói vậy, đáy lòng nàng chợt cảm thấy cay đắng, giống như cảm thức ăn phải hoàng liên*, khổ mà không thể nói.

*Một vị thuốc đông y, có vị rất đắng

Hắn... hắn... hắn... muốn làm gì?

Không phải là truy cứu chuyện đó chứ?...

Đúng là đồ nam nhân nhỏ mọn, mới đó mà đã già thù!

Dương Xuyên Xuyên trầm oán, đôi mắt nàng cũng xoay chuyển thật nhanh.

Bỗng nhiên nhìn thấy khoảng cách giữa mình và hắn khá gần, nàng nghĩ ngợi rồi lập tức bày ra đáng vẻ "ta sẽ cho người được chết từ từ!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cắt lòi to gan, lòn mặt, chẳng thêm để ý đến vẻ mặt kinh ngạc và ánh mắt mờ to nhàn nhàn của người xung quanh. Nàng phấn khởi, nói:

"Tô vương già... Chuyện đó... chuyện đó... Ta vào nhà xí, chưa kịp rửa tay, hơn nửa sáng sớm cũng không chải răng, rửa mặt... Tô vương già... ta còn chưa tắm tận ba ngày cơ..."

Tô Cẩm Lí bỗng nhiên cảm thấy ghê tởm cả người, hần lập tức buông tha cho Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên đã được nói lòng, nàng nhanh chóng chạy tới bên cạnh Tiểu Bích, sau đó quay đầu, nở nụ cười tươi tắn với Tô Cẩm Lí rồi là lớn.

"Hóa ra Tô vương già cũng chẳng hơn được ai cả, dễ bị lừa tới mức như vậy!"

Nói xong, nàng liền kéo Tiểu Bích chạy thoát khỏi đó!

Tô Cẩm Lí nghe vậy, hần chợt ngăn ra, dường như hiểu rõ điều gì đó trong nháy mắt.

Phía sau thị vệ là một quả cầu khỉ độc bằng bông được đặt ở trên mặt đất. Tô Cẩm Lí quát một tiếng độc ác: "Cút!"

Hần vốn trời sinh kiêu ngạo, bàn tay bỗng chốc nắm chặt hết sức có thể, nữ nhân kia dám lừa hần!

Đáng chết!

Hần lên tục bị bại trong tay của một nữ nhân!

Tô Cẩm Lí sai bước đến bên chiếc kiệu, ánh mắt chứa đầy ý cười lạnh lẽo.

"Vương già, ngài không chờ Thái tử gia sao?"

"Không, về phủ!"

Tô Cẩm Lí ngồi trong kiệu, toàn bộ tâm trí của hần đều đang nghĩ tới nữ nhân kia.

Từ khi hần sinh ra đến nay, thân phận hiền hách, địa vị tôn quý, dung mạo tuyệt mỹ, tựa như phạm vi xung quanh hần được khám bằng vàng.

Từ nhỏ, hần đã sống trong sự chú ý của vạn người.

Hần cao ngạo, hần cao cao tại thượng, thậm chí hần còn bú dưỡng binh, lì lợm, không ai sánh bằng!

Nữ nhân ư? Hần đã thấy nhiều.

Từ sau khi hần trưởng thành, phụ vương đưa tới cho hần, mẫu phi đưa tới cho hần, thậm chí văn võ cả triều cũng đưa người tới chỗ hần để lấy lòng!

Hoặc nói là, bên cạnh hần không thiếu nữ nhân vây quanh!

Nhưng hần không thích, chẳng có ai vào được mắt hần.

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm... là đứa nhỏ được Vương hậu nhận nuôi.

Thế nhưng, Sơ Tâm cũng chỉ là giấc mộng, hần có thể hy vọng nhưng không thể làm được.

Lúc Vương huynh Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm được định hôn ước, không phải hần chưa từng đau lòng, nhưng hần càng tiếc nuối nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Già, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Hần mang theo nỗi tức nước, nhìn ngắm vô số nữ nhân, nhưng tất cả bọn họ đều khó có thể khiến hần động lòng, ngay cả hần cũng thờ ơ.

Cho dù là lúc phát tiết dục vọng của nam nhân, hần cũng không hề có một chút thương tiếc.

Thế nhưng, nữ nhân mà hần từng gặp ở Diệp Thành, trông qua vô cùng đoan trang, dịu dàng, nhã nhặn, là một nữ nhân khuynh quốc khuynh thành, vậy mà mỗi lần gặp gỡ, nàng đều khiến hần phải âm thầm nổi lửa giận dữ.

Mỗi lần nàng chạm vào hần, mỗi lần đôi bên đột nhiên xảy ra tranh cãi, nàng đều làm cho hần có cảm giác vô cùng khác biệt.

Khác biệt đến mức có một không hai.

Có một không hai.

Hần không thể không thừa nhận ánh mắt mình đã chú ý đến nàng.

Nghĩ đến đây, ánh nhìn của Tô Cẩm Lí đột nhiên trở nên nghiêm túc --

Có lẽ nữ nhân ấy đang đùa, trò hề gì chứ?

☆☆

Mỗi năm một lần, lễ hội hoa đăng lại diễn ra.

Đó là ngày hội truyền thống của Hằng quốc.

Vào ngày ấy, ngôi miếu nữ thần treo đầy đèn hoa, đủ mọi kiểu dáng.

Nam nữ chưa gả đến đây, nữ tử nhìn trúng chiếc đèn hoa nào, nam tử đoán trúng chiếc đèn hoa ấy thì theo như lời đồn, bọn họ có thể hòa hợp trăm năm.

Do đó, ngày này cũng trở thành lễ nhân duyên.

Một ngày náo nhiệt như vậy, sao có thể thiếu Dương Xuyên Xuyên được?

Bên cạnh ngôi miếu nữ thần, người đến người đi, náo nhiệt sục sôi.

Dương Xuyên Xuyên ngắm đèn hoa rực rỡ muôn màu, bỗng nhiên cảm thấy hoa cả mắt.

Nàng nhìn trái nhìn phải, rốt cuộc cũng chọn được chiếc đèn mình thích: đèn màu đỏ, hình con thỏ.

Dương Xuyên Xuyên liền bước tới bên ấy.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

"Oa... Cảnh Lương, chẳng xem, chiếc đèn hoa kia thật là đẹp..."

Tô Sơ Tâm chỉ vào một chiếc đèn hoa ở phía xa, vừa nói vừa háo hức vừa nở nụ cười duyên với Tô Cảnh Lương.

Bạn đang đọc truyện *Vương Già, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tò Cẩm Lí nghe Tô Sơ Tâm nói vậy, hần hơi nghiêng đầu qua một bên, nhưng không hề nhìn mặt nàng ta, trái lại chỉ để mắt đến chỗ mà ngón tay ngọc của nàng ta đang chỉ, đáy lòng bỗng dưng chấn động.

Đèn hoa...

Nhân duyên hòa hợp trăm năm...

Trái tim của hắn chợt cảm thấy sầu khổ làm sao, nhưng bản thân phải làm ra vẻ không hề để ý, hần ngẩng nhìn cảnh vật dưới bầu trời đêm bằng ánh mắt hững hờ.

Trong biển đèn hoa, ánh mắt lóe lên cảm xúc lạnh nhạt.

Nam tử tên Cảnh Lương kia chính là Thái tử đương triều (triều đại đương thời).

Nghe Tô Sơ Tâm nói vậy, y liền quay đầu, nhìn nàng ta bằng vẻ dịu dàng, lòng thì động, mắt thì cười.

Nơi đây mắt sâu thăm lóe lên tia sáng bí hiểm, y liếc nhìn Tô Cẩm Lí hờ hững đang đứng cách mình một khoảng.

Người đệ đệ của y đứng ở thế hoàn toàn đơn độc, dáng người nhanh nhẹn, y phục trắng toát, nhìn không ra vẻ mặt của hắn.

Giọng nói dịu dàng như nước suối chảy của Tô Cảnh Lương cất lên từ từ.

"Hôm nay xuất cung, vốn là thuận theo ý nàng."

"Thật ra, Sơ Tâm à, nàng cần gì phải để ý đến lời đồn đại ở chốn dân gian chứ?"

"Nàng tình ta nguyện, tình nồng mật ý, chẳng lẽ chúng ta còn không thể hòa hợp trăm năm hay sao?"

Nói xong những lời này, Tô Cảnh Lương liếc nhìn Tô Cẩm Lí một cái thật nhanh.

Nam tử mặc y phục màu trắng rõ ràng đã có một chút căng thẳng, nhưng vẻ mặt của hắn vẫn cứ thờ ơ như cũ.

Tô Sơ Tâm nghe vậy liền chớp mắt, khuôn mặt sáng rỡ như vầng trăng hiện lên vẻ mong đợi.

"Cảnh Lương, ta chỉ cầu một chút cho yên tâm... Huống hồ, Cảnh Lương, chàng đã đồng ý với ta..."

Nàng ta thích Tô Cảnh Lương.

Từ lần đầu gặp y, nàng ta đã thích rồi.

Lúc chưa được Vương hậu nuôi dưỡng, Tô Sơ Tâm đã nghe nói Tô Cảnh Lương có rất nhiều ưu điểm, dụng binh như thần, tư thế oai hùng, tuấn mĩ vô song, đường đường chính chính là quý tộc hoàng gia.

Bắt đầu từ thời điểm ấy, nàng ta đã mong tưởng rồi --

Rốt cuộc đó là nam tử thế nào? Về ngoài ra sao?

Do đó, từ lần đầu gặp y, nàng ta liền rụng trộm, sợ hãi mà nhìn y một cái. Tâm tư vốn đã đơn thuần, chỉ một cái liếc mắt, trông thấy khuôn mặt tao nhã, tuấn mĩ, Tô Sơ Tâm đã không thể kìm lòng rồi bị cuốn vào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dìm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 34: Phụ trách với ta cả đời

Edit: Preiya

Khi đó, nắng lên bắt đầu ảo tưởng ——

Rốt cuộc như thế nào là một người nam tử? Lớn lên là bộ dáng gì?

Cho nên, lần đầu tiên nàng nhìn thấy hắn.

Sợ hãi len lén nhìn hắn một cái.

Tâm tư mơ hồ, sau khi nhìn thấy nam tử tao nhã tuấn mĩ này, không kìm lòng được mà trầm luân.

Từ đó về sau, nàng mong đợi, ngóng nhìn, do dự, hưng phấn...

Tất cả cũng là bởi vì Tô Cảnh Lương.

Nàng đường đường là Sơ Tâm công chúa Hằng Quốc.

Muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Vậy mà, vì một phu quân.

Vì tâm tư từ nhỏ nhò, cam tâm tình nguyện tin vào truyền thuyết máu thần nữ này.

Làm như vậy, chỉ là một tâm nguyện, một nguyện vọng.

Nghĩ tới đây, Tô Sơ Tâm ngược mắt lên, kiên định nhìn Tô Cảnh Lương.

Nhỏ giọng và thành khẩn nói:

"Cảnh Lương, ta sợ..."

"Cho nên, vì tương lai của chúng ta, bắt luận là cái gì."

"Chỉ cần chúng ta có thể ở chung một chỗ thật tốt, ta đều nguyện ý..."

"Cái gì cũng nguyện ý... thử nghiệm!"

Tò Cẩm Lí nghe được lời như vậy, hơi nghiêng đầu, lại liếc nhìn về hướng ngược lại.

Một khắc kia, hần cảm giác được rõ ràng, đáy lòng mình đau nhói.

Nó một nụ cười lạnh nhạt, vẫn như không có chuyện gì xảy ra như cũ, đáng vẻ thong dong tự đắc.

Tô Cảnh Lương lại hơi dừng lại.

Nhìn vẻ mặt Tô Sơ Tâm rất nghiêm túc, đáy lòng thoáng hiện một chút mềm mại.

Vươn tay ra, xoa xoa mái tóc dài mềm mại của Tô Sơ Tâm.

Rồi sau đó lại nhìn một chút đám người đến người đi, vô cùng chật chội.

Nhưng, lúc quay đầu nhìn về phía Tô Sơ Tâm, vẫn mang theo vài phần ôn nhu nói:

"Người chờ ta ở chỗ này, ta qua đó cảm..."

Dừng một chút, giống như là nghĩ tới điều gì, quay đầu hướng về phía Tô Cẩm Lí nói:

"Hoàng đệ, phiền toái đệ chiêu cổ cho Sơ Tâm, người đến người đi, đừng để người khác chen lấn nàng!"

Tò Cẩm Lí nghe được lời như vậy, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như mây gió.

Liếc nhìn gì mà Tô Cảnh Lương trước mặt, lại từ đầu đến cuối không có dừng khi liếc mắt nhìn Tô Sơ Tâm.

Trong lòng không nói ra được phiền muộn, dọc theo đường đi, bị bọn họ mệnh mẽ lôi kéo, bởi bạn.

Nhìn tình cảm của hai người đã vô cùng nồng đậm, tâm Tô Cẩm Lí, có chút không thể làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dìm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 35: Phụ trách với ta cả đời 2

Tô Cẩm Li nghe được lời như vậy, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như mây gió.

Liếc nhìn gỗ mã Tô Cảnh Lương trước mặt, lại từ đầu đến cuối không có dùng khi liếc mắt nhìn Tô Sơ Tâm.

Trong lòng không nói ra được phiền muộn, dọc theo đường đi, bị bọn họ mạnh mẽ lôi kéo, bởi bạn.

Nhìn tình cảm của hai người đã vô cùng nồng đậm, tâm Tô Cẩm Li, có chút không thể làm gì.

Hắn đề cho mình biểu hiện ra lạnh nhạt một chút, ý đồ che giấu đi, áp chế phiền muộn ở đáy lòng mình sắp không thể không được.

Vậy mà, lại càng khổ sở hơn, lại cực tuyệt đáy lòng, mãnh liệt tuân ra.

Thì ra là, thời gian lâu như vậy, hắn không phải là không mong đợi, không phải là không để ý ——

Hắn cũng hi vọng, hi vọng Sơ Tâm, giống như ngày trước vậy, lời kéo tay áo của hắn, thậm thừng ngọt ngào gọi một tiếng:

"Cẩm Li, theo ta tới Ngự Hoa Viên đi dạo một chút đi..."

"Cẩm Li, mang ta đi khu vực sân bắn đi..."

"Cẩm Li, dẫn ta tới Túy Nguyệt Lầu đi..."

Mà khi đó hắn, cho là Tô Sơ Tâm thích đánh hắn, thích hắn.

Nhưng là, cho tới bây giờ, mới chợt hiểu ra ——

Thì ra là, khi đó, trong trái tim Tô Sơ Tâm, đã chôn giấu một người thật sâu.

Tô Cảnh Lương...

Đi Ngự Hoa Viên, có thể thấy Tô Cảnh Lương nhàn tản uống rượu với thị thiếp của mình.

Tô Sơ Tâm sẽ giống như là tiểu hài tử, nhào qua, ôm Tô Cảnh Lương, giả bộ đáng vè vô tội:

"Thái tử ca ca, theo ta và Cẩm Li chơi đùa đi..."

Đi khu vực sân bắn, Tô Sơ Tâm sẽ bốc đồng chạy tới đó, cố ý trợ chân.

Sau đó hai mắt sẽ tội nghiệp, nhìn Tô Cảnh Lương, vô cùng ủy khuất bêu môi, nói:

"Thái tử ca ca, ta không đi được, người cũng ta có được không?"

Đi Túy Nguyệt Lầu, thanh lâu lớn nhất Đế Đô, Tô Cảnh Lương phong lưu thành tính, đương nhiên nhiều lần lưu luyến ở nơi này.

Tô Cẩm Li thích sạch sẽ thành tính, đương nhiên vô cùng chán ghét nơi này.

Vậy mà, cần chặt rằng, Tô Cẩm Li vẫn mang theo Tô Sơ Tâm đi tới nơi này.

.....

Tô Cẩm Li đột nhiên cắt đứt ý nghĩ của mình, không thể tiếp tục nữa.

Cũng đã hai năm, hôn sự của Tô Sơ Tâm và Tô Cảnh Lương, đã định ra tới hai năm rồi.

Nên lưu, không giữ được!

Nên vứt, cũng không nên giữ lại!

Bạn đang đọc truyện *Vương Giả, Ngải Dâm Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Phụ trách với ta cả đời 3

Cũng đã hai năm, hôn sự của Tô Sơ Tâm và Tô Cảnh Lương, đã định ra tới hai năm rồi.

Nên lưu, không giữ được!

Nên vứt, cũng không nên giữ lại!

"Thôi, vẫn là Bôn vương đi đi..."

"Sơ Tâm công chúa à Thái tử phi, Bôn vương có thể nào phụ hợp được, không khỏi có chút bị người khác bắt thóp!"

Tô Cẩm Li nhàn nhạt bỏ lại một câu như vậy, sai bước đi về phía đám người.

Tô Sơ Tâm nhìn bóng lưng lạnh lùng của Tô Cẩm Li, để lộ ra mấy phản thành thực cao ngạo hơn trước, khẽ cau mày.

Tô Cẩm Li, thế nhưng lại gọi mình là Sơ Tâm công chúa...

Hắn đều gọi mình là Sơ Tâm, Tiểu Sóa Qua, Tiểu Ngại Qua*,....

*tiểu sóa qua, tiểu ngại qua: quí đưa nhỏ ngại ngốc

Chưa qua bao lâu, nam tử giống như là ca ca này, trở nên càng lúc càng thành thực mẽ người rồi sao?

Chưa qua bao lâu, nam tử vô cùng thâm thiết với mình, trở nên càng lúc càng xa cách mình rồi sao?

Chưa qua bao lâu, Tô Cẩm Li coi mỗi câu nói của mình đều trở thành bảo bối, che chở mình bảo hộ mình, thích đánh tỷ mình này, phảng phất như có một kênh rãnh cắt ngang qua với mình?

Tô Cảnh Lương khẽ nhu mày, đi tới bên cạnh Tô Sơ Tâm.

Lời kéo tay của nàng, chống lại con người linh động của Tô Sơ Tâm.

Trên mặt bất động thanh sắc, vươn tay ra xoa xoa gương mặt của Tô Sơ Tâm.

Ồn nhu nói "Sơ Tâm, hoàng đế, đối xử với người thật là tốt!"

Tô Sơ Tâm nghe được lời như vậy, đột nhiên ngừng đầu lên, hơi lắc lắc.

Sau đó phảng phất như là đang biện giải gì đó, nhanh chóng nói:

"Không phải vậy, Cảnh Lương, ta thích chàng nhất..."

Nói tới đây, gương mặt hơi đỏ ửng lên.

Tô Cảnh Lương nghe được lời như vậy, duỗi tay ra ôm Tô Sơ Tâm vào trong ngực của mình.

Kề sát bên tai nàng, nhu hòa nói "Ừ, ta biết."

Trên mặt Tô Sơ Tâm rõ ràng thoáng qua vẻ thất vọng.

Cánh Lương, chàng ấy... Cho tới bây giờ đều là những lời này.

Mình ra về lòng tràn đầy tình yêu về phía hắn, hắn cũng chỉ là một câu nói lạnh nhạt như vậy.

Ừ, ta biết...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 37: Phụ trách với ta cả đời (5)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên khó khăn lắm mới có thể chạm vào hoa đăng ở dưới nước.

Thế nhưng khi nàng vươn tay định lấy nó thì đồng thời cũng có một người vươn tay muốn lấy.

Dương Xuyên Xuyên chợt cảm thấy mất hứng, nàng đã trải qua trăm ngàn khổ sở mới chen lấn được đến đây, tất cả chỉ vì hoa đăng này mà thôi!

Làm sao có thể để người khác cướp đồ của mình chứ?!

Dương Xuyên Xuyên lớn tiếng la lên: “Hoa đăng đó là của ta! Ta đưa tay ra trước!”

Tô Cẩm Li nhủ mảy, sau đó nhận ra có người đang nói mình, giọng điệu hết sức quen thuộc.

Hắn bỗng nhiên ngừng đầu.

Nhìn thấy dung mạo nghiêng nước nghiêng thành kia, khuôn miệng ai đó nở nụ cười thân thiện, nụ cười xinh đẹp khuynh đảo cả thiên hạ.

Thế nhưng, hắn lại cau mày!

Ánh mắt có vẻ không vui!

Nhất định là nữ nhân này đang chơi trò “lật mềm buộc chặt” với hắn!

Trên đời làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Đầu tiên là Diệp Thành, sau đó là quán trà, kế tiếp là đề đô, bây giờ lại là hoa đăng...

Năm lần bảy lượt, hắn đi tới đâu cũng gặp phải nàng!

Nếu thật sự là duyên phận trùng hợp, nếu thật sự là không hẹn mà gặp? Hắn chẳng thêm tin đâu!

Gặp lần hai thôi chứ, ai lại gặp tới lần thứ tư?!

Nữ nhân này, hắn biết rõ nàng là đại tiểu thư danh môn quý tộc. Coi như nàng thông minh, dùng nhiều cách thức, nàng tưởng mình có thể gạt được hắn à?!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thấy khuôn mặt Tô Cẩm Li thì rất kinh ngạc.

Chẳng lẽ thế giới nhỏ như vậy sao?

Nàng đi tới đâu cũng gặp hắn hết!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng cặp mắt trong suốt của Tô Cẩm Li, nhưng cái nhìn của hắn lại rất căn rõ, kèm theo mấy phần mỉa mai.

Đi nhiên là nàng biết ý của hắn, bỗng nhiên cảm thấy suốt chút nữa thì hớn hớn bất tỉnh.

Nàng đúng là xui xẻo tám đời, cứ phải đụng mặt hắn!

Chỉ cần bước ra khỏi cửa lớn Dương gia, cho dù nàng đi đến đâu, dường như đều có khả năng gặp lại hắn!

Hướng hồ nàng lại biết hắn là Tô vương gia.

Lúc về nhà, nàng từng già vờ như vô ý, hỏi phụ mẫu thời cổ đại – cũng là phụ mẫu hiện giờ của mình.

Hai người lời kéo nàng cả buổi tối, lái nhai một hồi cho nàng nghe về lịch sử vinh quang của Tô vương gia.

Thậm chí, phụ mẫu còn nói rằng, nếu như nàng có thể gả cho Tô vương gia thì đó chính là phúc đức mấy đời mà Dương gia tu được!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Phụ trách với ta cả đời (6)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên thấy lão cha và lão nương khen ngợi Tô Cẩm Li như vậy, nàng không thể không thừa nhận rằng đây lòng mình thực sự dậy lên một chút ghen tỵ!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên chợt lờm đờ phương một cái!

Dụng phải hắn, đúng là hết như bị bóng đè!

Tô Cẩm Li và Dương Xuyên Xuyên đối mắt với nhau cực chuẩn xác!

Bốn mắt giao nhau, cả hai đều nhìn ra ý khiêu khích trong mắt đối phương.

Đồng thời kinh ngạc một hồi.

Nhưng cả hai cũng nhanh chóng quay đầu lại cực ẩn ý.

Về mặt khinh thường, không thềm nhìn đối phương.

“Thiếu gia, cô nương, kiểu hoa đăng này chỉ có một, hai người xem... chúng tôi phải làm sao bây giờ...”

Tô Cẩm Li nghe vậy thì chợt nghĩ đến Tô Sơ Tâm đang chờ hoa đăng.

Đáng vẻ của hắn thêm mấy phần cường thế, đoạt lấy hoa đăng trong tay Dương Xuyên Xuyên.

Động tác bá đạo thô lỗ, nhưng lúc cầm lấy hoa đăng thì hắn lại giống như đang che chở cho nó vậy.

Sau đó lấy tiền đưa cho người coi miễn, thân nhiên rời đi.

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng dáng bỏ đi của Tô Cẩm Li, quả nhiên là hắn không thêm để nàng vào trong mắt (khinh thường).

Về mặt nàng không thể nhận được nữa.

Một ý nghĩ không ngừng quay cuồng trong lòng...

Con lợn tự cao tự đại đáng chết kia! Dám khinh bỉ ta? Không thềm nhìn ta? Lại còn cướp hoa đăng của ta?

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên bước đi thật tiêu sái đến trước mặt Tô Cẩm Li, cản đường của hắn một cách không khách khí.

Ánh mắt hắn vừa trong trẻo vừa lạnh lùng, nét cười thanh nhã như một vị thần.

Nhưng lại là cười lạnh, hơi thờ lị không hề dồn dập.

Chỉ liếc Dương Xuyên Xuyên một cái.

Giọng điệu tựa như cười, tựa như không cười, kèm theo tiếng hừ lạnh êo: “Có chuyện thì mau nói!”

Dương Xuyên Xuyên ngược đời mắt sắc lạnh lên, nhìn thấy đáng vẻ không kiên nhẫn của Tô Cẩm Li

Nàng cũng làm ra đáng vẻ lười nhác mà nhìn hân đang liếc mình, sau đó chỉ tay vào hoa đăng kia.

Nói: “Đưa hoa đăng cho ta!”

Tô Cẩm Li nhìn thoáng qua hoa đăng trong tay mình, khóc mắt chọt lóc lên ánh nhìn khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Phụ trách với ta cả đời (7)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nhưng hân cũng nhanh chóng lấy lại sự tự nhiên, mở miệng nói: “Bây giờ là của ta!”

"Ngươi - - "

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, ngón tay nàng ảm thâm siết chặt, cổ gồng kìm nén cơn tức trong lòng.

Nàng ngẩng đầu lên từ từ, hít thật sâu.

Để bản thân mình trông có vẻ lạnh nhạt hơn.

Sau đó mới mở miệng nói: "Ta nhìn trúng trước đây chứ, là ngươi cướp lấy!"

Lời của nàng vừa thốt ra, đôi mắt Tô Cẩm Li chọt ánh lên cái nhìn sắc lạnh như băng.

Nữ tử này, quả nhiên có ý đồ xấu với hân!

Các ngươi nhìn xem...

Nhìn xem, tự nàng ta nói ra rồi đấy! Nàng ta nhìn trúng, ta lại cướp mất!

Hân không tin, trong hơn một ngàn cái hoa đăng ở đây, nàng lại cố tình nhìn trúng một cái mà Tô Sơ Tâm coi trọng!

Nữ tử này, quả nhiên là cố tỏ vẻ, lạt mềm buộc chặt!

"Đường đường là Vương gia, vậy mà cũng không hơn được cái gọi là “ý thế hiếp người” chứ?!"

Dương Xuyên Xuyên khẽ mở miệng, cánh môi đỏ miệng tràn đầy sự quyền rũ.

Nàng thản nhiên nói tiếp: “Không thể không nói, kiểu người như Tô vương gia, tiểu nữ quả là cực kỳ sợ hãi đấy!”

Sự châm chọc trong lời nói của nàng cứ hiển hiện rất tự nhiên!

Tô Cẩm Li hừ lạnh một tiếng: "Một khi đã sợ hãi như vậy thì ngươi đừng có xuất hiện trước mặt bốn vương mẫu!"

Hân đột nhiên phẩy tay áo một cái, xoay người muốn rời khỏi.

Chợt nhìn thấy ở đằng sau, Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm đang đi tìm mình.

Hân vội vẫy tay, định vươn tay đưa hoa đăng cho Tô Sơ Tâm.

Nào ngờ lại nghe thấy giọng nói lạnh nhạt của Dương Xuyên Xuyên ở sau lưng.

"Do ngươi xuất hiện ở trước mặt bốn tiểu thư trước chứ bộ!"

Trong nháy mắt, Tô Cảnh Lương, Tô Sơ Tâm và bọn thị vệ theo cùng đều giống như ngừng thở.

Ai nấy đều kinh ngạc mà nhìn Dương Xuyên Xuyên, sau đó lại nhìn sang Tô Cẩm Li

Khấp thiên hạ này, đứng nói là Tô Sơ Tâm, cho dù là người như Tô Cảnh Lương cũng không dám nói lời như thế với Nhị hoàng tử bướng bỉnh kiêu ngạo!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Phụ trách với ta cả đời (8)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Li bỗng nhiên quay đầu, cho rằng bản thân mình nghe lầm rồi!

"Đừng quên, ta nhìn trúng hoa đăng đó trước, ngươi tới sau mà còn tự tay cướp lấy!"

"Nếu như ta nhớ không lầm, hình như hôm nay là Tết nhân duyên."

"Tô vương gia làm như vậy, thật sự khiến người ta hoài nghi đấy!"

Tô Cẩm Li cố hết sức đưa hoa đăng cho Tô Sơ Tâm.

Dương Xuyên Xuyên nhìn hoa đăng rơi vào lòng Tô Sơ Tâm, sau đó lại thấy ánh mắt Tô Sơ Tâm dán chặt vào người Tô Cảnh Lương, nàng chợt nghĩ đến đáng vẻ che chở hoa đăng ban nãy của Tô Cẩm Li

Bỗng nhiên... nghĩ tới cái gì đó!

Khóc miệng Dương Xuyên Xuyên khẽ giật, hiện lên ý cười.

"À há? Hóa ra ta nghĩ sai rồi hả? Còn có hàm nghĩa khác sao? Cùng lắm thì Tô vương gia chỉ là người chạy việc..."

Tô Cẩm Li nghe nàng nói vậy thì đột nhiên quay đầu lại.

Hân theo dõi mắt tràn đầy cái nhìn nguy hiểm, trong nháy mắt đã muốn nuốt chửng Dương Xuyên Xuyên, cơn giận ngập đầu!

Đã vậy còn trông thấy ánh mắt Dương Xuyên Xuyên lóe lên một chút giắt mình, một chút khinh thường, thậm chí còn có mỉa mai, trào phúng!

Tô Cẩm Li hoàn toàn không thể không chế được nữa!

Hân thích Tô Sơ Tâm!

Cho dù có người biết được chuyện đấy, cho dù là Thái tử Tô Cảnh Lương, chẳng ai dám nói thẳng ra lời mỉa mai với hân như vậy!

Nữ tử này lại có gan vạch trần điểm yếu của hân!

Một cơn giận dữ lan ra khắp toàn thân!

Tô Cẩm Li đột nhiên bước đi tiêu sái đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên, bắt lấy tay nàng.

Bé thân mình nhỏ gầy của nàng lên vai mình rồi nhanh chóng biến mất trong đám người.

Tiểu Bích nhìn thấy tiểu thư nhà mình bị người ta bắt cóc thì chợt hoảng hết cả lên.

Tô Sơ Tâm chưa bao giờ nhìn thấy một Tô Cẩm Li như thế, nàng nhìn bóng lưng hai người ấy mà sắc mặt sượng nrun.

Chỉ riêng Tô Cảnh Lương, trong đầu y hiện lên một chút hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Phụ trách với ta cả đời (9)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ánh trắng bạc tỏa sáng và rải đầy khắp mặt đất.

Tô Cẩm Li kháng Dương Xuyên Xuyên qua đám người, xoay mình lên ngựa rồi chạy băng băng trên đường cái.

Gió đêm lạnh lẽo thổi qua hai gò má hần.

Gió mạnh đến mức làm hần tỉnh lại.

Rốt cuộc hần đã phạm phải điều gì chứ?

Trừ Tô Sơ Tâm ra, hần chưa từng nghĩ bản thân mình sẽ động lòng với nữ nhân nào khác.

Từ tận đáy lòng, hần chỉ nhận định một nữ tử là Tô Sơ Tâm mà thôi.

Cho dù nàng ta không yêu hần, cho dù trong mắt nàng ta không có hần, hần cũng không đành lòng làm tổn thương nàng ta một chút nào!

Nhưng bây giờ, hần đã làm ra một chuyện mà bản thân chẳng dám tưởng tượng!

Khiêng một nữ nhân, hơn nữa nàng còn khiến hần không khống chế được đến mức quên sạch sẽ việc thích Tô Sơ Tâm!

Tô Cẩm nhui mày, đáy lòng chợt nghĩ đám lao tử phải theo lao thôi!

Phải làm sao mới có thể giải quyết nữ tử từ trên trời rơi xuống này?

Dương Xuyên Xuyên thật sự muốn nổi, ngựa chạy băng băng với tốc độ nhanh tới mức không thể nào tưởng tượng nổi!

May mắn là lúc còn ở thời hiện đại, nàng từng học cưỡi ngựa, bằng không thì hôm nay nhất định sẽ ngã đi mất!

Nàng có thể cảm giác được tiếng gió vù vù bên tai mãnh liệt đến mức nào, đầu óc tựa như muốn choáng váng, mắt hoa lên làm nàng khó sở không sao tả hết.

Hồi lâu, nàng mới cảm thấy tốc độ chậm chậm lại.

Cả người cũng từ từ hoàn hồn.

Nhưng sau đó chợt phát hiện mình đang ở trong cái ôm siết chặt của một nam nhân.

Cái ôm của nam nhân này vừa ấm áp, vừa rộng lớn lại vừa kỳ quái, khiến cho người ta có cảm giác vững vàng.

Mà chính nàng còn ôm chặt lấy eo hần.

Trong nháy mắt, tim của Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên đập dồn dập, không thể khống chế.

Hơi thở tràn đầy mùi hương thơm ngọt của nam nhân vấy lấy nàng...

Nàng không nhớ rõ... rốt cuộc đã qua bao lâu, nàng không được một nam nhân ôm ấp như vậy.

Thậm chí, nàng từng cho rằng cả đời này, ngoại trừ Tô Tử An, nàng sẽ không bao giờ được nam nhân bế nữa.

Dương Xuyên Xuyên bất buộc bản thân phải lấy lại tinh thần, nhưng từ tận đáy lòng nàng lại có gì đó khó thể nói thành lời, cứ luẩn quẩn quanh mãi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 42: Phụ trách với ta cả đời (10)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nàng cứng đầu, ngoan cố ngoan cố lợi mà nói:

"Buông ta ra! Chẳng lẽ ngươi không biết nam nữ thụ bất thân à? Nếu ôm ta như vậy, ngươi phải phụ trách cả đời ta!"

Tô Cẩm Li nghe nàng nói thế, sắc mặt hần chợt trở nên xanh mét.

Hần cười lạnh, cuối cùng thì nàng cũng để lộ mục đích thật sự rồi!

Tô Cẩm Li nhìn quanh cảnh xung quanh, tựa như nghĩ tới gì đó.

Hần đột nhiên tăng tốc, ngựa nhanh chóng chạy về phía trước.

"Phụ trách cả đời ngươi? Mơ đi!" Tô Cẩm Li nói không nhanh không chậm.

"Vậy thì mau thả ta xuống!"

Tô Cẩm Li nghe vậy, lập tức nhàn thoát qua nàng.

Đáy mắt lóe lên ánh mắt ý vị không rõ ràng, hần lập tức nhếch môi lên.

Nói rất gọn gàng dứt khoát: "Được!"

Ngay sau đó, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy cả người mình bị Tô Cẩm Li túm lấy.

Nàng kêu lên một tiếng, cả người bị vứt xuống đường.

Tôm ~~

Dương Xuyên Xuyên thét chói tai, dùng sức vuốt nước trên mặt!

Nam nhân đáng chết, dám vứt nàng xuống nước!

Đêm tháng tư, nước sông lạnh như băng!

Trời à, nàng cảm thấy toàn thân bị động, không thể nhúc nhích rồi!

Mà Tô Cẩm Li lại ngồi trên lưng ngựa, nhìn từ trên cao xuống, nhìn chăm chăm nàng với vẻ hiên ngang.

Đuôi mắt hần tràn đầy sự lạnh lùng lùng, đôi môi khẽ nhếch lên, thần nhiên nói:

"Nữ nhân, tốt nhất đừng có nảy sinh ý đồ quần lấy ta, không có lợi cho ngươi đâu!"

Nói xong, hần xoay người, thậm chí còn kiêu ngạo muốn rời khỏi.

Dương Xuyên Xuyên thật sự rất muốn la to lên, nàng không biết bơi đâu..

Nàng sợ nhất là nước!

Nhìn bầu trời đêm yên tĩnh, ở đây chỉ có một mình, một khắc này, Dương Xuyên Xuyên thật sợ hãi.

Nàng dùng sức gầy dựa, đáy lòng chua xót.

Trong nháy mắt, nàng nhìn bóng lưng Tô Cẩm Li mà chợt nhớ tới một bóng lưng kiên quyết khác.

(Ở đoạn này sẽ bắt đầu hồi tưởng về hiện đại nên mình dùng lối xưng hô khác)

Lúc đó, cô thật sự cho rằng Tô Từ An thích mình.

Cô quần lấy anh, dính lấy anh, một tiêu thư ngân vàng vốn kiêu ngạo, tính tình nóng nảy lại ngày càng tĩnh tế và sâu sắc...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Phụ trách với ta cả đời (11)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tâm cô rung động vào năm mươi lăm tuổi, "nhất kiến chung tình" – vừa gặp đã yêu Tô Từ An.

Cho dù vào lúc ấy, được vây quanh bởi những cảm xúc yêu đương nhạt nhòa, cô cũng không hiểu được yêu là gì!

Cô gọi Tô Từ An là anh, anh cũng chăm sóc cô như một người anh trai thật sự.

Tô Từ An hút thuốc, uống rượu; cô ăn kẹo mềm học đường, uống nước trái cây chua ngọt.

Sau này, anh đến Bắc Kinh học đại học, cô bốc đồng đòi phải đi theo.

Cô cứ cố chấp như thế, luôn cho rằng một khi mình thích người con trai nào thì người con trai đó sẽ là người đàn ông của mình suốt đời, không cho phép anh rời khỏi mình.

Lúc ấy, Dương Xuyên Xuyên đứng là "ngang ngược can quấy" (vô pháp vô thiên).

Bà mẹ yêu thương, thậm chí phải nói là yêu chiều quá độ nên mới khiến cô tưởng rằng Tô Từ An chỉ thuộc về một mình cô.

Hơn nữa, Tô Từ An lại luôn che chở cô rất dịu dàng, để mặc cô tùy ý khóc lóc om sòm, anh luôn nhẫn nại như thế.

Nhưng mà... Dương Xuyên Xuyên chưa từng nghĩ đến việc mọi thứ đều sẽ thay đổi.

Chẳng qua chỉ là một giấc mộng ảo tưởng của cô mà thôi.

Cõi lòng cô tràn đầy một thứ mà cô cho rằng đó là tình yêu. Đi theo Tô Từ An, trông qua thì dường như không có việc gì cả.

Thật ra, lúc cô dốc hết toàn lực để yêu, Tô Từ An đã bỏ qua cô.

Không biết vì duyên cớ gì.

Anh chỉ nói một câu hồ hững --

Tình yêu không phải là cưỡng cầu. Anh không thích em, lại càng chẳng thể yêu.

Sau đó, anh đã đi rồi...

Hoặc là từ trước tới giờ, anh ngại quyền thế và tiền tài của ba mẹ cô nên mới miễn cưỡng làm bạn...

Đúng hơn, cô cũng chỉ là đối tượng mà Tô Từ An muốn báo đáp, thời gian càng lâu, anh càng cảm thấy gánh nặng ấy không thể chuyển dời!

Mặc kệ, suy cho cùng là thích thật hay thích giả...!

Dù sao thì con người vẫn luôn ích kỷ như vậy...

Vì bản thân, mỗi một cá nhân đều phải tàn nhẫn một lần!

Lúc ấy, Dương Xuyên Xuyên mới mười chín tuổi.

Cuộc đời cũng bắt đầu không còn hoàn mỹ như những gì cô nhìn thấy ở bề ngoài...

Tiêu thư ngân vàng nàng nua, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, nhưng lại không có được tình yêu đích thực của riêng mình!

Từ đó về sau, cô học được cách ngụy trang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Phụ trách với ta cả đời (12)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Cõi lòng... dường như ngày càng nặng trĩu.

Bị vứt bỏ... đã trở thành vận mệnh suốt cả một đời của nàng.

Thời niên thiếu từng yêu say đắm, mọi thứ chợt hóa thành nỗi khổ chìm sâu tận đáy lòng.

Tổn thương tràn trệ, máu chảy không ngừng.

Chỉ có một mình Dương Xuyên Xuyên biết. Trong đêm khuya. Những lúc cô đọc. Khi nhìn người khác tình nồng ý mật.

Cô mới hiểu mình cô đơn đến nhường nào.

Vết sẹo vốn đã bị chôn vùi kia chợt dấy lên cơn đau.

Dương Xuyên Xuyên nhắm mắt lại...

[Đến phần ở cổ đại]

Nàng không rõ rốt cuộc là nước mắt hay nước sông đã thấm ướt khuôn mặt mình.

Cảm thấy cõi lòng mệnh mạng vô tận.

Đột nhiên, nàng có cảm giác tay mình bị túm lấy và kéo vào bờ.

Dương Xuyên Xuyên chợt mở mắt.

Người túm lấy nàng không phải ai khác ngoài Tô Cẩm Li.

Nhưng bên cạnh hắn còn có hai người đang đứng.

"Hoàng đệ, sao đệ có thể làm như thế? Đây một nữ tử xuống nước?"

Người đang nói chuyện là một nam tử mặc y phục màu tím, ánh mắt mang theo mấy phần chỉ trích.

Theo sau y là nữ tử cầm hoa đáng, nàng ta mở miệng, phụ họa:

"Phải đó Cẩm Lí, huynh tùy hứng quá rồi."

Nói xong, nàng ta đưa hoa đăng cho nam tử ở bên cạnh mình rồi đi tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên.

Vẻ mặt rất dịu dàng, giọng nói dịu dàng rất êm tai:

"Người đừng giận, tính tình Cẩm Lí không được tốt, mong người có thể tha thứ cho huynh ấy."

"Ừm..."

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm. Nàng vừa lạnh vừa run, đáp lại mà chẳng hề để ý.

Nhưng Tô Cẩm Lí ở bên cạnh lại liếc mắt lạnh lùng nhìn nàng.

"Nói như vậy, người thật sự tha thứ cho Cẩm Lí?"

Tô Sơ Tâm vui mừng nở nụ cười, trên mặt hiện lên nét cười tuyệt mỹ.

Dương Xuyên Xuyên nhìn mà chẳng biết nói đây là chốn nào, nàng đáp: "Ta phải về nhà, tỷ nữ của ta ở đâu?"

"Cảm phiền Tô vương gia gọi người giúp ta, sau đó thì ta và ngài... cắt đứt quan hệ!"

Tô Sơ Tâm nghe vậy, lập tức thúc giục kẻ đang thờ ơ: "Cẩm Lí, đi thôi..."

Giọng nói mềm mại của nữ tử tựa như kim châm, đâm nhẹ vào đáy lòng của Tô Cẩm Lí.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 45: Phụ trách với ta cả đời (13)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Cực kỳ đau đớn.

Hắn xoay người một cách cứng nhắc, định cất bước rời đi.

Nhưng trong nháy mắt, Dương Xuyên Xuyên đột ngột đứng dậy. Trong lúc Tô Cẩm Lí không có phòng bị, nàng dùng hết khí lực toàn thân đẩy hắn một phen.

Bờ sông cực kỳ dễ trượt.

Tô Cẩm Lí bất ngờ, bị rơi xuống sông với tư thế chẳng phòng bị.

Trong nháy mắt, y phục trắng toát bị nước đục ngầu nhuộm màu.

Một khắc này, sắc mặt hắn cực kỳ khó coi, khó coi muốn chết.

Ghê tởm, giận dữ. Cõi lòng hắn hỗn loạn thành một maelstrom.

Dương Xuyên Xuyên nhìn kẻ đang hờn dỗi, tâm tình nàng cực kỳ tốt.

Nàng vỗ tay, sau đó vận xoắn (vắt nước) y phục qua loa, lờm Tô Cẩm Lí một cái, khỏe mắt khiêu khích.

Nói với vẻ vui sướng khi người gặp họa: "Tô vương gia, từ nay về sau, nợ giữa ta và ngài đã hoàn toàn thanh toán xong hết rồi nhé!"

"Ngoài ra thì hẹn gặp lại hai người nhỏ, hy vọng các người có thể giúp đỡ Tô vương gia một chút!"

"Sau này còn gặp lại - - - không đúng, phải nói là không hẹn gặp lại!"

Dương Xuyên Xuyên đưa lưng về phía ba người, vẫy vẫy tay, sau đó bước đi tiêu sái rồi biến mất.

Tô Cảnh Lương nhìn bóng lưng nàng, kinh ngạc đến mức ngây ngốc.

Trên thế gian này chưa từng có một nữ tử nào dám đối xử với Tô Cẩm Lí như thế.

Đáng là nhỏ lông trên đầu cọp mà!

Tô Cảnh Lương nhìn bóng lưng của Dương Xuyên Xuyên.

Ánh mắt y dần lộ ra cái nhìn thú vị.

Phải, chính là hứng thú.

Đáy lòng y tràn đầy sự tò mò về nữ tử này!

Một nữ tử không giống người thường, một nữ tử kỳ quái thành tuyệt sắc. Từ trước tới nay, chưa có ai khiến y thương thức như vậy.

"Cảnh Lương, chẳng giúp Cẩm Lí đi, kéo huynh ấy lên..."

"Bờ sông rất trơn, Cẩm Lí lên mấy lần nhưng chỉ còn một chút cũng không lên được!"

Tô Sơ Tâm nhìn vẻ mặt giống hệt mây đen trùng trùng của Tô Cẩm Lí.

Nàng ta chợt hồ hởi với Tô Cảnh Lương còn đang thờ ơ.

Tiếng gọi đã dứt, nhưng một hồi lâu sau mà Tô Cảnh Lương chẳng đáp lại.

Lúc này, Tô Sơ Tâm mới hơi quay đầu nhìn về phía y.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 46: Phụ trách với ta cả đời (14)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nam tử mặc y phục màu tím, phong thái tràn đầy vẻ anh tuấn, đứng lặng người dưới trăng, mắt nhìn về một hướng, vẻ mặt có phần ngơ ngác.

Nữ tử vốn nhay cảm.

Tô Sơ Tâm còn nhớ rất rõ, hướng đăng kia... là hướng mà nữ tử ấy đã rời đi.

Mà ánh mắt của Tô Cảnh Lương lại đúng lúc này sinh mấy phần hứng thú. Y nhìn chăm chăm bên ấy, khóe miệng ẩn hiện nét cười như có như không.

Trong một khắc, Tô Sơ Tâm chợt cảm thấy trái tim mình bị vận xoắn thật chặt.

Đau đớn khó chịu, mấy phần chua xót, không thể kiểm chế.

Đêm nay, thời gian tựa như ngừng lại.

Ba người yên tĩnh, không một tiếng động.

Trong đầu Tô Cẩm Lí tràn đầy sự phẫn nộ, hắn sắp không nhẫn nại được nữa rồi.

May mà nữ nhân kia nhanh chân chạy trốn, nếu nàng chậm một chút, hắn dám chắc mình sẽ vận gãy cần cổ của nàng ngay tại chỗ!

"Cánh Lương... Cánh Lương..."

Tô Sơ Tâm gọi lớn mấy tiếng.

Biểu hiện của nàng ta vẫn hồn nhiên ngây thơ như lúc trước, nàng ta nháy chán sáo đến trước mặt Tô Cánh Lương.

Nắm lấy tay áo của y, dùng sức lay lay, sau đó mới cất lời ngưng ngừng:

"Cánh Lương... Chẳng đang suy nghĩ gì vậy? Mau qua giúp Tô Cẩm Li đi mà!"

Tô Cánh Lương đột nhiên hoàn hồn, ấn đường hơi cau lại, tạo thành một nếp nhăn đẹp mắt.

Nhưng y cũng nhanh chóng lấy lại vẻ lạnh nhạt như thường ngày.

Tô Sơ Tâm nhìn thấy vẻ không kiên nhẫn của Tô Cánh Lương lúc lên rất rõ ràng, đáy lòng nàng ta bỗng hơi hộp, cảm thấy hơi nặng nề.

Ý nghĩ ấy... tựa như trong nháy mắt mà đã trở thành sự thật.

Tô Cánh Lương nhìn Tô Cẩm Li ngấm mình trong nước rồi nở nụ cười vui sướng khi người gặp họa!

Sau đó, y mới sải bước tiêu sái đến trước mặt đối phương, đưa tay ra. Tô Cẩm Li dựa vào đó để phi thân lên bờ.

"Đồ là tiểu thư nhà ai mà lại lớn mặt như vậy nhì? Dám đối phó cả Tô vương gia?" Tô Cánh Lương chế cười, giống như không hề để ý.

"Ai mà biết nha đầu điên ấy của nhà nào đâu! Gặp phải nàng ta đúng là xui xẻo tám đời!"

Tô Cẩm Li vẫn rất tức giận. Hắn sải bước, xoay mình lên ngựa, cất giọng lạnh như băng: "Về phủ thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 47: Bắt chọt hôn nhau (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Hà?"

Tô Cánh Lương lên tiếng không nhanh không chậm, một ý tưởng hiện lên trong mắt, y nói bằng giọng điệu bình tĩnh:

"Phải người điều tra một chút đi, dù sao thì Tô vương gia đây nâng ấy xuống nước trước, hơn nữa Sơ Tâm còn lấy hoa đăng của nàng ấy. Chúng ta sai trước, vẫn nên bồi thường một lễ cho thỏa đáng, tránh để dân chúng nói chúng ta là hoàng gia dựa thế khinh người!"

"Tùy ý!" Tô Cẩm Li thốt ra một câu hồ hững.

Hắn và Tô Cánh Lương có tình huynh đệ. Từ nhỏ đến lớn, tuy nhỏ ở chung rất nhạt nhẽo, vô vị...

... nhưng máu mủ tình thâm, giữa bọn họ không hề xảy ra tình huống "vì quyền thế mà trở mặt".

Hơn nữa, đối với bảo huynh đồng phụ đệ mẫu* này, hắn hoàn toàn kính trọng.

*Anh ruột cùng mẹ khác cha

Nói xong, Tô Cẩm Li lập tức cười ngửa, nhanh chóng rời khỏi.

Tô Cánh Lương cũng lên ngựa, kéo Tô Sơ Tâm lên, ôm vào lòng mình, đuổi theo hướng mà Tô Cẩm Li vừa đi.

"Cánh Lương... Hôn sự của chúng ta, phụ vương và mẫu phi có nói sẽ được định vào ngày mấy không?"

Cõi lòng nàng ta rối rùi, nàng ta đang sợ hãi...

Sợ hãi từ từ kìa, Tô Sơ Tâm bỗng thấy loáng thoáng một dự cảm nào đó, sợ rằng nữ tử kia sẽ cướp mất Tô Cánh Lương của nàng ta.

"Sao vậy? Sơ Tâm chờ không kịp nữa à?" Tô Cánh Lương trêu chọc, nhưng trong đầu y lại hiện lên hình ảnh bước binh li lợm của nữ tử đã sửa trị Tô Cẩm Li, y cũng không thể trả lời Sơ Tâm một cách sáng khoái như trước, trả lời rằng "không phải Sơ Tâm thì không cưới".

Tô Cánh Lương nhận ra ý nghĩ của mình mà phát hoảng, y chợt nở nụ cười mất tự nhiên, ôm chặt Tô Sơ Tâm vào lòng, sau đó nói vào tai nàng ta rất nhẹ nhàng: "Sơ Tâm, ta sẽ về thương lượng với phụ vương! Sơ Tâm của ta trưởng thành rồi, gấp đến độ muốn gả cho người!"

Tô Sơ Tâm đỏ mặt.

Nàng ta yên lặng, rúc người vào trước ngực Tô Cánh Lương.

Nhưng tim lại đập cực kỳ nhanh.

Kèm theo mấy phản hoàng sợ xen lẫn bất an.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Ngày thứ hai, sau giữa trưa.

Dương Xuyên Xuyên vừa mới ngồi dậy.

Nàng ngồi trước gương đồng, nhìn Tiểu Bích trang điểm cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 48: Bắt chọt hôn nhau (2)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ngoài cửa, có người chợt bấm báo: "Tiểu thư, đây là thiệp mời mà Bà gia và phu nhân đưa tới, nói là Thái tử gia đưa qua, mời tiểu thư qua đó, người của phủ Thái tử đang chờ ở bên ngoài phòng!"

Tiểu Bích nhận thiệp mời rồi đưa cho Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên xem một lần với vẻ hồ hững, ánh mắt nàng trở nên trầm tư, sau đó không nhận được mà nở nụ cười thâm.

Thì ra hôm qua, nam tử kia chính là đương kim Thái tử, bảo huynh của Tô vương gia.

Chẳng qua nếu so sánh hai người họ, Thái tử gia có vẻ trầm ổn, âm áp hơn một chút, không giống Tô vương gia lạnh lùng như băng, xa cách như vậy.

Dương Xuyên Xuyên đặt thiệp mời trong tay xuống, dặn dò Tiểu Bích:

"Thôi, Thái tử gia cũng ra mặt rồi, nếu ta lại không đi thì chẳng khác nào hạ thấp thể diện của hoàng gia đến cực hạn."

"Thái tử gia làm vậy, hẳn là đã cho ta một nấc thang để leo xuống."

"Tiểu Bích, nói với người của phủ Thái tử rằng lát nữa, ta sẽ đến chỗ hẹn đúng giờ!"

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Mặt nhân như ngọc, cơ mướt trắng đêm suốt sáng. Mấy nhành hoa leo mềm mại thanh thoát, bình vàng mà rượu chẳng còn.

Hơi thở uớt át, kiểu diễm hoang phí, lững lờ lan ra trong không khí.

Biết bao dục vọng thúc giục người ta, trong cơn mơ màng tựa như được uống loại rượu nguyên chất.

"Đương tiểu thư, về việc của hoàng đệ bốn vương, đúng là chúng ta đã đắc tội, mong rằng Đương tiểu thư có thể bỏ qua."

Ánh mắt Tô Cảnh Lương rất ấm áp, y nhìn qua Tô Cẩm Li rồi lại nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Khóe miệng y nhòen thành nét cười, vóc người cao lớn, ôm lấy Tô Sơ Tâm.

Dương Xuyên Xuyên nghe y nói vậy thì ngừng đầu, nhìn thoáng qua y rồi nở nụ cười.

Nàng cũng không có vẻ gì là sợ hãi, chỉ chun mũi lại rồi vẫy tay.

"Nào dám chứ! Cũng tại ta không hiểu chuyện, đắc tội Tô vương gia, hy vọng Tô vương gia bỏ qua cho!"

Tô Cẩm Li nghe nàng nói vậy thì chợt nhớ tới chuyện ngày hôm qua, sắc mặt hần lập tức trở nên giận dữ, nét cười lạnh bên môi ngày càng sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hôn đột xuất (4)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Hắn cảm thấy cực kỳ buồn bực!

Nhất là nhìn qua vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa của Dương Xuyên Xuyên, đã vậy nàng còn lên mặt, sự tức giận trong người hần lập tức tụ lại.

Nhưng vì ngại thể diện của Tô Cảnh Lương, hần vẫn chưa thốt lên câu nào.

Tô Cảnh Lương thấy tình hình như vậy thì cười rất tươi, nâng y với Dương Xuyên Xuyên và nói: "Một khi đã như thế, bốn vương phải tạ ơn Đương tiểu thư rồi!"

Dương Xuyên Xuyên gật đầu, uống một hơi cạn sạch, trông rất hào phóng.

Kế tiếp, nàng chất lười tán dương: "Hương vị thơm ngọt trong trẻo, đậm đà trên miến, quả là rượu ngon, rượu ngon..."

Sau khi nói xong, nàng tự rót đầy rượu cho mình.

Dương Xuyên Xuyên uống từng ly từng ly một, dần dần cảm thấy cả người mình bắt đầu ngẩn ngơ.

Suốt bữa cơm, chỉ có nàng và Tô Cảnh Lương, kẻ xướng người họa, người nói một câu ta tiếp một lời.

Dường như không hề để mắt đến Tô Cẩm Li và Tô Sơ Tâm.

Về mặt Tô Cẩm Li dần dần lạnh băng, hần không rõ trong lòng mình đang phiền chán cái gì!

Nhưng mà khi nhìn thấy sự thân thiết giữa Dương Xuyên Xuyên và Tô Cảnh Lương, hần lại cảm thấy tức giận, chẳng rõ lý do!

"Hoàng huynh, thật sự là cực kỳ nhảm chán. Nếu như không có chuyện gì khác, bốn vương xin phép lui trước!"

Tô Cẩm Li đứng dậy, ánh mắt hơi có phần không kiên nhẫn, hần muốn ra ngoài ngay.

Nhưng mà Dương Xuyên Xuyên đột ngột đứng dậy, đập bàn rầm rầm: "Nhảm chán gì hả?!"

Mọi người bị hành động của nàng làm hết hoảng.

Dương Xuyên Xuyên đứng thẳng dậy, dạo quanh bàn một vòng rồi than với thờ.

"Sao chỉ có uống rượu vậy? Không có nhạc để nghe à? Chẳng phải người cổ đại rất biết hưởng thụ sao?"

Nói xong, nàng cầm lấy ly rượu rồi uống ực một hớp thật mạnh.

Tô Cẩm Li, Tô Cảnh Lương, Tô Sơ Tâm, ba người hai mắt nhìn nhau.

Bọn họ đương nhiên không biết, Đại tiểu thư cao quý thanh nhai của Dương gia kia, trời sinh uống rượu sẽ say, mà đã say thì lên cơn đấm gối!

Không đợi ba người nọ mở miệng nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung đùi đắc ý, cất tiếng hát "hoàng đoạn tử"* hồi học đại học ở thời hiện đại - -

* "Hoàng đoạn tử" là sự kết hợp giữa ngôn ngữ trí tuệ và tình dục được dân gian hóa, còn được gọi là "Truyện ngắn vị mặn"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hôn đột xuất (5)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ba người kia vừa nghe khúc hát đã sững sốt.

Ánh mắt Tô Cẩm Li tràn đầy sự khinh thường.

Khóe miệng Tô Cảnh Lương trở nên giắt giắt, nhưng y càng cảm thấy nữ tử này thú vị hơn hần.

Chỉ có Tô Sơ Tâm là do mặt. Nàng ta cúi đầu, ánh mắt dán chặt vào người Tô Cảnh Lương, không nói một lời.

Tô Cảnh Lương nhìn thấy gương mặt nàng ta đã đỏ bừng, y cố nhìn con run nơi khóe miệng, nói với Dương Xuyên Xuyên.

"Đương tiểu thư đừng hát nữa."

Dương Xuyên Xuyên "ừ" một tiếng, sau đó nhìn sang chỗ phát ra tiếng nói, nhìn thấy một khuôn mặt trắng nõn như ngọc, vừa hiền hòa vừa anh tuấn.

Nàng dùng sức nuốt nước miếng, cảm thấy nam nhân ở trước mặt thật là mê người.

Nàng lắc lư thân mình đứng dậy, bước về phía Tô Cảnh Lương.

Càng bước càng gần.

Về mặt của Dương Xuyên Xuyên... hình như chẳng hề nhìn qua Tô Sơ Tâm một lần nào.

Kể đó, nàng ngừng đầu, nuốt nước miếng, về mặt có vài phần khát vọng.

Dương Xuyên Xuyên nói nhỏ: "Ta muốn hôn người."

Một câu vừa thốt lên, sắc mặt Tô Sơ Tâm đột ngột tái nhợt.

Thế nhưng, Tô Cảnh Lương lại không hề phản ứng lại.

Y không đẩy Dương Xuyên Xuyên ra, cũng không có ý đón nhận nàng.

Chỉ thấy gương mặt Dương Xuyên Xuyên dần dần đến gần cánh môi đang nở nụ cười của Tô Cảnh Lương.

Ngón tay Tô Sơ Tâm Tô nắm lại thật chặt. Nàng ta vờn ra, muốn đẩy Dương Xuyên Xuyên ra.

Bất thành linh, một bóng đen chen vào giữa hai người.

Cả người Dương Xuyên Xuyên không kịp phản kháng đã bị kéo vào trong vòng tay đầy đặn ấm áp.

Một thân thể mềm mại chợt sa vào lòng mình khiến cho Tô Cẩm Li có chút sững sờ.

Hắn chỉ là không đánh lòng nhìn thấy cặp mắt ai oán của Tô Sơ Tâm.

Cho nên mới không để cho nữ tử này quấy phá.

Thế nhưng, nữ tử này bị hắn dùng sức kéo nhào vào lòng, điều đó khiến cho bản thân hắn bị chấn động rất sâu, cả người hắn có cảm giác rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Hôn đột xuất (6)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Hà to mồm, lại không biết nên nói cái gì.

Dương Xuyên Xuyên hơi ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt của người trước mắt mình, người này khác với người vừa rồi.

Nàng cố hết sức để nghĩ xem nam nhân này là ai...

Nhưng nàng đang say, hơi đầu mà nhớ nổi?

Dương Xuyên Xuyên nuốt nước miếng, ánh mắt nàng vừa mê lỵ vừa lóe sáng.

"Già đúng là có điểm phúc, người kia vừa mới đi, bây giờ lại có một người anh tuấn tới nữa!" (bà tự xưng -.-)

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên dùng sức kiềm chân lên, vươn tay, đáng vẻ cực kỳ ngái ngón. Nàng sờ cảm Tô Cẩm Lí, miệng cứ "chậc chậc" khen ngợi.

"Nhìn khuôn mặt này này, muốn lạnh băng bao nhiêu có bấy nhiêu, chẳng biết nếu hôn một chút, có phải vẫn lạnh băng như vậy hay không..."

Thế nhưng, lời của nàng còn chưa dứt...

Cánh môi nàng đã bị hắn hung hăng chặn lấy.

Giống như nụ hôn trừng phạt, hắn lại ngọt ngào lấy môi nàng thêm một lần nữa. Đầu của Tô Cẩm Lí muốn nổ tung rồi!

Cánh môi của nữ tử này ngọt và mềm mại hơn trong tưởng tượng của hắn nhiều lắm.

Khuyến hắn muốn ngừng mà không được!

Thế nhưng, đáy lòng hắn cũng dần trở lại về bình ổn.

Chỉ rõ đến cùng là hắn ngăn cản nàng hôn Tô Cảnh Lương để Tô Sơ Tâm không phải khổ sở, thờ phào nhẹ nhõm...

... Hay là khi thấy nàng sắp hôn Tô Cảnh Lương, sự buồn bực trong lòng hắn lại tan đi một cách không rõ nữa?

Tóm lại, Tô Cẩm Lí biết cõi lòng mình đã trở lại về yên tĩnh.

Dần dần, hắn càng lúc càng không thể khống chế nụ hôn say đắm này.

Hàng mi dài chớp chớp, hắn nhìn thấy nữ tử trong lòng nhắm mắt lại, đáng vẻ ngây ngốc như từ trên trời rơi xuống.

Bất chợt, đáy lòng hắn cười thầm một hồi.

Hắn khẽ lười, cạy mở cánh môi của nàng.

Hôn sâu vào thật nhanh.

Dùng hết khả năng để hút lấy khuôn miệng tươi ngọt của nàng.

Thần hình nàng hơi run run.

Hai người ôm nhau, cảnh tượng hôn môi yên tĩnh mà đẹp tuyệt.

Trong mắt Tô Cảnh Lương, cảnh tượng ấy tựa như một luồng sáng chói lòa, đâm vào mắt y thật đau đớn!

Ngay cả cõi lòng y cũng cảm thấy không thoải mái.

Rốt cuộc y bị sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Hôn đột xuất (7)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Một nữ nhân, chẳng qua mới gặp hai lần, vì sao tìm của y lại đập mạnh như thế?

Tô Sơ Tâm bị nụ hôn đột xuất kia dọa sợ, ngay sau đó, nàng ta cảm giác được thân mình của Tô Cảnh Lương cứng đờ, quay đầu lại thật mạnh, trông thấy vẻ mặt mắt hờn của y.

Lần thứ hai...

Gặp nữ tử kia hai lần, trước mặt nàng ta (Sơ Tâm), Tô Cảnh Lương đã mất hôn hai lần rồi!

Cõi lòng của nàng ta bỗng dưng trở nên khó chịu.

Nàng ta không tài nào chấp nhận được việc ngay trước mặt mình, nơi đáy mắt nam tử mà nàng ta thích lại hiện lên bóng hình của nữ tử khác.

Ánh mắt Tô Sơ Tâm trở nên rất sâu, phản chiếu tia sáng không rõ ràng.

Sau đó, nàng ta lại nhìn qua hai người đang hôn nhau kia.

Bất thành lĩnh, dường như nghĩ đến cái gì đó, nàng ta âm thầm nở nụ cười sâu xa.

Hồi lâu sau, Tô Cẩm Lí mới buông Dương Xuyên Xuyên ra, vẻ klu luyến chẳng rõ rồi.

Dương Xuyên Xuyên thờ hồng hộc, thần trí dần dần quay trở lại.

Nàng, nàng, nàng lại hôn môi một nam nhân như vậy!

Ngẩng đầu, trông thấy vẻ mặt lạnh nhạt của Tô Cẩm Lí!

Đáy lòng không khỏi tức giận!

Thế nhưng, khi nàng vừa muốn mở miệng bùng cháy thì lại trông thấy hàng mi dài rục rục sáng, đôi mắt ánh lên cái nhìn mê người của nam tử. Trong thoáng chốc, Dương Xuyên Xuyên không biết nên nói gì cả.

Nàng nắm chặt mấy ngón tay, nhàu mảy, dùng sức lau sạch môi, liếc Tô Cẩm Lí một cái, thốt ra một câu giống như đang phát tiết cơn giận: "Bản quái!"

Tô Cẩm Lí nhàu mảy nhăn mặt, ánh mắt đặc biệt lạnh như băng dù dọa người, giọng nói trầm thấp áp bức tàn khốc: "Ngươi nói cái gì? Ngươi lặp lại lần nữa!"

Nàng dám nói với hắn bản!

Vô liêm sĩ!

Hắn hôn nàng, không hề ghét bỏ nàng, trái lại nàng dám ghét bỏ hắn trước!

Trong khoảnh khắc đó, lửa giận của Tô Cẩm Li lại bùng lên.

Thế nhưng đồng thời, hắn cũng phát hiện một chuyện khiến hắn ngày càng hòng mất!

Mỗi một lần đụng tới nữ nhân này, hắn đều giận đến mức nổi trận lôi đình!

Từ trước đến nay, hắn đối xử với mọi người lạnh lùng xa cách, tàn khốc khắc nghiệt, vậy mà tại sao đứng trước nữ nhân này, hắn cứ nổi giận lập đi lập lại nhiều lần như vậy?

Chương 53. Hôn đột xuất (8)

Edít: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Li không đa tình, thậm chí có thể nói là khá chung tình!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm, không có một nữ nhân nào bước được vào lòng hắn!

Hắn cũng không làm tình (làm vượt mức), nhưng không có nghĩa hắn không có nữ nhân. Ở bên cạnh hắn, nữ nhân phải trải qua sự chọn lựa trăm cay nghìn đắng, hơn nữa tuyệt đối phải sạch sẽ, chưa từng bị nam nhân đụng chạm vào, bởi vì hắn thích sạch sẽ. Nếu nữ nhân đó từng chạm vào nam nhân khác, chắc chắn hắn sẽ không thèm!

Thậm chí còn chẳng muốn ngo tới một lần!

Cho nên, chỉ cần là nữ nhân do hắn, hắn đều vứt bỏ. Vì thế, nữ nhân của hắn bị đổi đi đổi lại, không ai có thể ở bên cạnh hắn lâu lâu dài dài.

Hắn không thèm để ý, càng không muốn lưu lư!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm!

Nhưng nàng ta không phải nữ nhân của hắn!

Vậy mà bây giờ, tất cả đều rối loạn!

Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân này dám làm hắn chủ động hôn mình!

Hơn nữa, thậm chí.....

Hắn lại có một chút cảm giác ấy, mê luyến nụ hôn của nàng, mê luyến hơi thở của nàng...

Thậm chí còn muốn cả thân thể nàng!

Bản thân hắn thích sạch sẽ, nhưng khi chạm vào nàng, dường như chuyện đấy (chuyện hắn thích sạch) tự động biến mất vậy!

Ánh mắt Tô Cẩm Li hơi thay đổi.

Không thể không thừa nhận, nếu nữ nhân này muốn dùng trăm phương nghìn kế để khiến hắn chú ý thì nàng thành công rồi.

Nàng cũng dường hoàng khai dạ dục vọng tận đáy lòng của hắn, làm ý nghĩ tận đáy lòng hắn thức tỉnh, hắn muốn chiếm lấy nàng!

Tô Cẩm Li bị ý nghĩ của mình làm hoảng hốt.

Hắn chưa kịp nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đã nói rất tự nhiên:

"Tô vương gia, ngài hôn ta, ta cũng hôn lại ngài. Chiến tranh giữa chúng ta kết thúc tại đây."

"Vẫn là câu nói đêm qua, ngài và ta kết thúc như thế!"

"Nói thật, ta tuyệt đối không muốn có một chút quan hệ nào với ngài!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nói xong, nàng liền cảm giác được toàn thân Tô Cẩm Li tỏa ra hơi thở lạnh như băng, nhưng nàng vẫn cố lấy lại sự can đảm cho chính mình, lớn tiếng nói: "Ngài coi như chưa từng gặp ta, ta cũng coi như không quen biết ngài!"

Chương 54. Ta không lạ gì ngài (1)

Edít: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Ta là cô nương nhà người ta, ngài hôn ta, coi như ngài được hưởng chút ánh sáng, chuyện đó... Ta chịu chút uất ức đấy, huê nhau như vậy đi!"

Tô Cẩm Li nhìn qua Dương Xuyên Xuyên, quả thực là vẻ mặt uất ức.

Giống như bị hắn hôn là chuyện gì đó bản lĩnh vậy.

Tô Cẩm Li có chút không phục!

Nữ nhân trong thiên hạ, có bao nhiêu người muốn trèo lên giường hắn, bao nhiêu người muốn tình một đêm với hắn chứ!

Vậy mà nàng dám không thèm ngo ngoáy tới hắn!

Tô Cẩm Li hừ lạnh một tiếng, nói: "Người đang ghét bỏ ta à?"

"Người cũng biết có bao nhiêu nữ nhân muốn trèo lên giường ta, làm nữ nhân của ta nh!"

"Làm nữ nhân của ta, đó là giấc mộng mà bao nhiêu nữ nhân thiết tha cầu mong đấy."

"Mà bây giờ, ta có thể cho người một cơ hội, cho phép người đến gần ta!"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, nam nhân này, có phải đầu óc hắn có vấn đề không vậy?

Do lời nói của nàng không rõ ràng hay năng lực lý giải của hắn có vấn đề như?

Ngay tức khắc, Dương Xuyên Xuyên xì một tiếng khinh miệt, kèm theo sự cười nhạo và nói:

"Ai thèm muốn ngài, ngài tìm ai vậy hả?!"

"Dù sao ta cũng không lạ gì việc trèo lên giường lớn của ngài!"

"Nam nhân chỉ có một hình dạng, tất đến rồi, chẳng phải xài ai cũng như nhau sao? Có cái gì khác à?"

"Xin lỗi nhé, ta có tình không quan tâm đến việc xài một nam nhân như ngài đấy!"

Dương Xuyên Xuyên trợn mắt với Tô Cẩm Li, nói rất hung tợn:

"Tô vương gia, ta không giống với những nữ nhân khác, không phải ngài cứ muốn là được!"

Nói xong, nàng không thèm ngoảnh lại nhìn ánh mắt kinh ngạc đủ sắc thái của ba người còn lại.

Nàng kiêu ngạo như một nữ vương, xoay người rời đi.

Buồn cười, dám muốn rằng làm nữ nhân của mình!

Ngoại trừ thân phận Vương gia, ngoại trừ cái thân xác đó, người còn cái gì?

Lấy gì mà muốn ta làm nữ nhân của người?

Tô Cẩm Li, cái đồ mang tư tưởng nam nhân cổ đại như người, tốt nhất đừng nghĩ tới việc có ý đồ với ta. Bằng không, ta nhất định khiến người chịu không nổi!

Tô Cẩm Li nhìn nàng rời đi, ánh mắt hơi nheo lại.

Hắn thở tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Li nghĩ..

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm à?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 53: Hôn đột xuất (8)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Li không đa tình, thậm chí có thể nói là khá chung tình!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm, không có một nữ nhân nào bước được vào lòng hần!

Hần cũng không làm tình (lạm vượt mức), nhưng không có nghĩa hần không có nữ nhân. Ở bên cạnh hần, nữ nhân phải trải qua sự chọn lựa trăm cay nghìn đắng, hơn nữa tuyệt đối phải sạch sẽ, chưa từng bị nam nhân đụng chạm vào, bởi vì hần thích sạch sẽ. Nếu nữ nhân đó từng chạm vào nam nhân khác, chắc chắn hần sẽ không thèm!

Thậm chí còn chẳng muốn ngó tới một lần!

Cho nên, chỉ cần là nữ nhân do bản, hần đều vứt bỏ. Vì thế, nữ nhân của hần bị đổi đi đổi lại, không ai có thể ở bên cạnh hần lâu lâu dài dài.

Hần không thèm để ý, càng không muốn lưu ý!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm!

Nhưng nàng ta không phải nữ nhân của hần!

Vậy mà bây giờ, tất cả đều rối loạn!

Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân này dám làm hần chủ động hôn mình!

Hơn nữa, thậm chí.....

Hần lại có một chút cảm giác áy, mẽ luyện nộ hân của nàng, mẽ luyện hơi thở của nàng...

Thậm chí còn muốn cả thân thể nàng!

Bản thân hần thích sạch sẽ, nhưng khi chạm vào nàng, dường như chuyện đấy (chuyện hần thích sạch) tự động biến mất vậy!

Ánh mắt Tô Cẩm Li hơi thay đổi.

Không thể không thừa nhận, nếu nữ nhân này muốn dùng trăm phương nghìn kế để khiến hần chú ý thì nàng thành công rồi.

Nàng cũng dường như khỏi dục vọng tận đáy lòng của hần, làm ý nghĩ tận đáy lòng hần thức tỉnh, hần muốn chiếm lấy nàng!

Tô Cẩm Li bị ý nghĩ của mình làm hoảng hốt.

Hần chưa kịp nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đã nói rất tự nhiên:

"Tô vương gia, ngài hôn ta, ta cũng hôn lại ngài. Chiến tranh giữa chúng ta kết thúc tại đây."

"Vẫn là câu nói đêm qua, ngài và ta kết thúc như thế!"

"Nói thật, ta tuyệt đối không muốn có một chút quan hệ nào với ngài!"

Dương Xuyên Xuyên vào nói xong, nàng liền cảm giác được toàn thân Tô Cẩm Li tỏa ra hơi thở lạnh như băng, nhưng nàng vẫn cố lấy lại sự can đảm cho chính mình, lớn tiếng nói: "Ngài coi như chưa từng gặp ta, ta cũng coi như không quen biết ngài!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 54: Ta không lạ gì ngài (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Ta là cô nương nhà người ta, ngài hôn ta, coi như ngài được hưởng chút ánh sáng, chuyện đó... Ta chịu chút uất ức đấy, huê nhau như vậy đi!"

Tô Cẩm Li nhìn qua Dương Xuyên Xuyên, quả thực là vẻ mặt uất ức.

Giống như bị hôn là chuyện gì do bản làm vậy.

Tô Cẩm Li có chút không phục!

Nữ nhân trong thiên hạ, có bao nhiêu người muốn trèo lên giường hần, bao nhiêu người muốn tỉnh một đêm với hần chứ!

Vậy mà nàng dám không thèm ngó nghiêng tới hần!

Tô Cẩm Li hừ lạnh một tiếng, nói: "Người đang ghét bỏ ta à?"

"Người cũng biết có bao nhiêu nữ nhân muốn trèo lên giường ta, làm nữ nhân của ta như!"

"Làm nữ nhân của ta, đó là giấc mộng mà bao nhiêu nữ nhân thiết tha cầu mong đấy."

"Mà bây giờ, ta có thể cho người một cơ hội, cho phép người đến gần ta!"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, nam nhân này, có phải đầu óc hần có vấn đề không vậy?

Do lời nói của nàng không rõ ràng hay năng lực lý giải của hần có vấn đề như?

Ngay tức khắc, Dương Xuyên Xuyên xì một tiếng khinh miệt, kèm theo sự cười nhạo và nói:

"Ai thèm muốn ngài, ngài tìm ai vậy hả?!"

"Đu sao ta cũng không lạ gì việc trèo lên giường lớn của ngài!"

"Nam nhân chỉ có một hình dạng, tất đền rồi, chẳng phải xài ai cũng như nhau sao? Có cái gì khác à?"

"Xin lỗi nhé, ta có tình không quan tâm đến việc xài một nam nhân như ngài đấy!"

Dương Xuyên Xuyên trợn mắt với Tô Cẩm Li, nói rất hung tợn:

"Tô vương gia, ta không giống với những nữ nhân khác, không phải ngài cứ muốn là được!"

Nói xong, nàng không thèm ngoái lại nhìn ánh mắt kinh ngạc đủ sắc thái của ba người còn lại.

Nàng kiểu ngao như một nữ vương, xoay người rồi đi.

Buồn cười, dám muốn nàng làm nữ nhân của mình!

Ngoại trừ thân phận Vương gia, ngoại trừ cái thân xác đó, người còn cái gì?

Lấy gì mà muốn ta làm nữ nhân của người?

Tô Cẩm Li, cái đồ mang tư tưởng nam nhân cổ đại như người, tốt nhất đừng nghĩ tới việc có ý đồ với ta. Bằng không, ta nhất định khiến người chịu không nổi!

Tò Cẩm Lý nhìn nàng rồi đi, ánh mắt hơi nheo lại.

Hắn thế tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lý nghĩ..

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm à?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Ta không lạ gì ngài (2)

Hắn thế tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lý nhàn nhạt nhớ lại - -

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, vậy người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm?

Có thể để cho ta không điều kiện che chở rồi khỏi?

Huống hồ, là nữ nhân đã man vô lý như người, rõ ràng là dùng bán thân chơi cái gì lạt mềm buộc chặt, hiện tại lại giả bộ chính mình một vẻ cao quý lạnh lùng!

Người cho là như thế này, ta liền sẽ bỏ qua người sao?

Từ trước đến nay, ở trong thế giới của hắn, chỉ có nữ nhân hắn không cần, không có nữ nhân không cần hắn!

Ngồi tới đây, Tô Cẩm Lý nhìn cũng không có nhìn Tô Cảnh Lương cùng Tô Sơ Tâm liếc mắt một cái, liền vội vàng rời đi.

Hứng thú trên mặt Tô Cảnh Lương càng lúc càng dày đặc hơn rồi!

Rất lâu, mới trầm thấp nở nụ cười.

Thật sự là một nữ nhân thú vị!

Hắn càng ngày càng có hứng thú rồi!

Cũng càng ngày càng thích rồi!

Sao với nữ nhân bên cạnh hắn, một người đều đã khác biệt!

Nhìn Tô Cảnh Lương ý vị thâm trường cười, ánh mắt Tô Sơ Tâm càng lúc càng tối lại, nhưng mà trên mặt, trước sau vẫn ôn hòa mềm mại, nhỏ giọng nói: "Cảnh Lương..... Chúng ta cũng trở về đi, ta đồng ý phụ vương cùng mẫu phi, đêm nay muốn đến chỗ bọn họ!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Ta không lạ gì ngài

Vương phủ.

Tô Cẩm Lý tiếp nhận thánh chỉ trong cung, sắc mặt cả người, dần dần biến thành màu xanh đen.

Vương phi, cũng là mẹ đẻ Tô Cẩm Lý, Tuyệt Y.

Về mặt đầy ý cười, đứng ở bên cạnh Tô Cẩm Lý.

Nhìn đến con trai của mình thân thể cứng nhắc bất động, thúc giục nói:

"Cẩm Lý, tiếp chỉ đi!"

Tô Cẩm Lý nghe được lời Tuyệt Y nói, mới cuối đầu.

Âm thanh nặng nề, nghe không ra một phản cảm xúc nào.

Lãnh đạm nói: "Nhị thân tiếp chỉ, tạ phụ vương ân điển."

Nhìn đến Tô Cẩm Lý tiếp chỉ, Tuyệt Y lúc này mới niềm nở, mặt mày như hoa cười.

Vội vàng phái nha hoàn lấy bạc, dứt lốt cho công công truyền chỉ.

Rồi sau đó phái người tiễn ra ngoài.

Đại sảnh Vương phủ vừa mới an tĩnh lại.

Tô Cẩm Lý liền "Bốp" một tiếng, đem thánh chỉ hung hăng ném ở trên mặt đất.

Xoay người muốn ra ngoài.

"Cẩm Lý - - "

Giọng Tuyệt Y nhàn nhạt, mang theo một tia ôn nhu, kêu hô Tô Cẩm Lý.

Thân thể Tô Cẩm Lý khựng lại, không có qua đầu.

"Cẩm Lý, đây là thánh chỉ phụ vương con đưa ra."

"Hiện tại thân thể phụ vương con, ngày càng suy yếu, không biết còn bao lâu, khả năng sẽ - - "

Nói tới đây, giọng Tuyệt Y mang theo một tia bi thương.

Hơi hơi nện ra một nụ cười tươi tắn.

Nhìn bóng lưng Tô Cẩm Lý, mới nhỏ giọng nói:

"Cẩm Lý, mẫu phi biết, con ghét nhất chính là người bị khác khống chế chính mình."

"Nhưng mà, nếu tại Vọng Nguyệt Lâu hôn cô nương nhà người ta, thì phải chịu trách nhiệm."

"Một vị cô nương tốt đẹp như thế, bị con khinh bạc, về sau lập gia đình đúng là cực kỳ khó khăn."

Đầy lòng Tuyệt Y, đối với nữ tử có thể cho đứa con trai vốn thích sạch sẽ của mình hôn sâu như vậy, tràn ngập tò mò.

Hiểu con trai không ai bằng mẹ.

Nàng nghĩ, Cẩm Lý nhất định đối với nữ tử kia có vài phần hảo cảm.

Cho dù là không có, vậy người nữ tử, ở trong lòng Tô Cẩm Lý, cũng là có vài phần khác biệt.

Hiện tại, chuyện này rốt cuộc là sao!

Trái lại, hoàng huynh lại muốn đẩy cho chính mình một nữ nhân!

Tô Cẩm Lý nắm lấy nắm chặt quả đấm, toàn thân bộc phát ra hơi thở băng lãnh.

Nói gần từng chữ nói "Phụ vương hạ chỉ, hôn sự Tô vương cùng đại tiểu thư Dương gia, định vào 19 tháng này."

"Còn có mười ngày, chính là ngày đại hôn của ta....."

"Lần này, Vương huynh, huynh vừa lòng rồi chứ?"

Huynh vừa lòng chứ?

Huynh nếu yêu Tô Sơ Tâm, như thế rất tốt.

Ta muốn thành thân rồi.....

Không có bất luận cái tư cách gì, cùng huynh cướp đoạt nữ tử này rồi!

Kỳ thật, ta vẫn coi huynh là ca ca ta quý trọng nhất, chưa từng nghĩ cùng huynh cướp đoạt thứ gì!

Trong lòng ta, Sơ Tâm, cho dù là người ta trân quý nhất, yêu sâu nhất.

Nhưng mà, cũng không sánh bằng tình cảm huynh đệ của chúng ta!

Hai năm nay, huynh nhìn không ra sao?

huynh không cảm giác được sao?

Ta vẫn luôn bài xích, bài xích ta cùng Tô Sơ Tâm có bất luận cái tiếp xúc gì.

Thậm chí, ta ngay cả liếc nhìn nàng một cái, đều là vụng trộm.

Ta biểu hiện lạnh nhạt, biểu hiện không thích, biểu hiện không cần.

Ta cùng nữ nhân khác, hồ mưa gọi gió, coi các nàng như Tô Sơ Tâm!

Còn muốn ta phải như thế nào?

Có phải toàn bộ đều là âm mưu của huynh hay không?

Nói cái gì bồi tội với đại tiểu thư Dương gia!

Rõ ràng, liền là có tính toán!

Tô Cẩm Lý nghĩ tới đây, nắm chặt ngón tay, nhắm mắt lại:

"Vương huynh, huynh thật là để cho ta thất vọng....."

"Từ lâu nay, uống công ta kính trọng huynh như vậy, kính yêu huynh....."

"Huynh vậy mà, đối với ta như vậy....."

Tô Cảnh Lương nhàu mí, trong nháy mắt, như là nghĩ tới cái gì một dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Đâm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Ta mới không lạ gì ngài (6)

"Huynh vậy mà, đối với ta như vậy....."

Tô Cảnh Lương nhàu mí, trong nháy mắt, như là nghĩ tới cái gì một dạng.

Đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Tô Sơ Tâm một bên ngồi, trầm lặng không hề rung.

Ánh mắt hơi hơi lóe lên.

Tô Sơ Tâm nhìn đến ánh mắt Tô Cảnh Lương như vậy, đột nhiên giật gao cắn môi.

Rất lâu, mới chậm rãi giết chết môi, thật cẩn thận đứng dậy.

Về mặt mang theo vài phần tội nghiệp, chọc người đồng tình.

Sợ hãi mở miệng, hồ một tiếng: "Cẩm Lý....."

Thân thể Tô Cẩm Lý ngừng một trận, không có nhìn về phía Tô Sơ Tâm.

Tô Sơ Tâm lại tiêu sái đến trước mặt Tô Cẩm Lý, ngẩng đầu, đôi mắt ngăn nước:

"Không nên trách Cảnh Lương....."

Tô Cẩm Lý nghe năm chữ này, đáy lòng giống là bị người đánh một quyền, khó chịu cực kỳ.

"Không phải Cảnh Lương nói, toàn bộ cũng không là Cảnh Lương làm....."

"Cẩm Lý, là ta, hôm qua lúc cùng phụ vương mẫu phi, ta nhất thời, không cẩn thận nói lỡ miệng....."

"Ta thật không ngờ đến phụ vương vậy mà ban hôn cho hai người, thật sự thật không ngờ....."

"Cẩm Lý, nếu là huynh không thích, ta liền đi tìm phụ vương, ta tự mình để cho phụ vương thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, huynh chịu không?"

Tô Cảnh Lương cũng lạnh nhạt đứng lên, quần áo từ ý, chói mắt cực kỳ, đáy lòng hơi vài phần không thoải mái, nữ nhân kia, vậy mà phải gì cho hoàng đệ của mình rồi sao?

Trong nháy mắt như vậy, trong đầu hần, hiện lên bóng dáng Dương Xuyên Xuyên.

Nhưng mà, cực kỳ nhanh chóng, vẫn lại là đánh tan.

Cầm tay Tô Sơ Tâm, nhìn Tô Cẩm Lý, mang theo vài phần bất đắc dĩ nói: "Cẩm lý, đệ nói - - "

"Thôi....."

Tô Cẩm Lý đột nhiên ngắt lời Tô Cảnh Lương.

Sau đó thân nhiên nói: "Nếu toàn bộ đều là hiểu lầm, như thế đến đây là ngừng đi!"

"Từ hôn cũng không được, nếu lúc này để cho các người đi tìm phụ vương."

"Phụ vương khẳng định sẽ trách cứ bốn vương, khó tránh khỏi động khí."

"Mẫu phi nói, thân thể phụ vương gần đây vẫn không tốt."

"Ta không muốn bị mọi người chỉ trích là kẻ bất hiếu!"

"Mang tội danh thiên cổ!"

"Thôi thôi, chuyện của bốn vương, bốn vương tự mình giải quyết!"

Vẫn lại là nói không nên lời bất luận cái lời ngoan độc gì!

Đổi mặt Tô Sơ Tâm, hẳn mãi không có bất luận cái dừng khi đi trách cứ nàng dù chỉ một chút.

Tô Cẩm Lý xoay người, trên mặt nhìn không tới bất luận cái cảm xúc gì, xoay mình lên ngựa, lạnh nhạt đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Ta mới không lạ gì ngài (7)

Dương phủ.

"Không lấy chồng, không lấy chồng, con không muốn lấy!"

Dương Xuyên Xuyên bị lấy lỗ tai, đối với Dương Vạn Tài cùng Dư Thúy lúc đầu ngây ngây, lớn tiếng hô.

Đưa cái gì chứ, trong một đêm, một thánh chi nện vào trên đầu nàng, vậy mà để nàng gả cho Tô Cẩm Lý?

Nam nhân kia?

Đồ con heo kiểu căng tự đại, nàng mới không cần gả cho hắn!

"Xuyên Xuyên..... con tại sao không biết tốt xấu như vậy!"

Dư Thúy cho dù là vẫn yêu thương nữ nhi của mình, bây giờ cũng mở miệng, bắt đầu chỉ trích rồi!

Chuyện tốt trừ trên trời rơi xuống đó!

Nhị hoàng tử của hoàng thất, đường đường Tô vương gia, muốn kết hôn Dương Xuyên Xuyên nhà nàng ta.....

Nữ nhi lại nói không lấy chồng!

Dương Vạn Tài cũng tức đến mũi nở to tròng mắt.

Nhìn nữ nhi, đột nhiên một vô bản.

Sau đó đem hết toàn lực hung tợn trừng mắt Dương Xuyên Xuyên một cái nói

"Xuyên Xuyên, con nếu là không lấy chồng, chính là kháng chi....."

"Kháng chi là cái gì, kháng chi, đó chính là phải chết!"

"Mạng cả nhà chúng ta, đều không có!"

"Chẳng lẽ, con muốn cả nhà chúng ta, đều phải đi theo con đền mạng?"

"Huống chi, con có biết hay không, mấy ngày nay con một mực ngoại ở bên ngoài ngoạn chơi, đều chưa kịp nói cho con."

"Mẫu thân con, hiện tại mang thai hải tử, đại phu chẩn đoán, là con trai, đó là của đệ đệ của con....."

"Chẳng lẽ, con muốn cho đệ đệ còn chưa chào đời của mình, cũng chết theo con sao?"

Dương Xuyên Xuyên nghe được mấy lời như vậy, đột nhiên cả người ngã ra rồi.

Nàng vẫn hi vọng cha mẹ ở hiện đại của mình có thể sinh một người đệ đệ hoặc là muội muội cho nàng.

Một cái gia đình lớn, cô là con gái độc nhất, luôn được sủng ái, đáng lẽ không phải luôn cô đơn đơn một người như vậy.

Mỗi một lần sinh nhật, mỗi lần tết đến sẽ không, đều là một mình cô.

Nhưng mà, nhiều năm như vậy, cha mẹ đều không có sinh cho cô một đứa em trai hoặc là em gái.

Mà cô, vẫn như cũ là hương thụ ánh mắt hâm mộ của nhiều người như vậy, sống cuộc sống cô đơn.

Sau lưng hào hoa, là cảng cô đơn cùng tịch tịch.....

Cha mẹ nàng vĩnh viễn cũng không biết, cho cô nhiều tiền bạc, cho cô nhiều quà tặng, cũng đều không bằng tình thân ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 61: Ta không lạ gì ngươi 8

Phụ mẫu thân nàng vĩnh viễn cũng không biết, cho nàng nhiều tiền bạc, cho nàng nhiều lễ vật, đều không thể bằng tình thân ấm áp.

Dương Xuyên Xuyên lúc lúc đầu, sau đó nhìn Dương Vạn Tài và Dư Thúy, bâu mối, hếch mắt lên.

Còn chưa kịp mở miệng nói chuyện đã nhìn thấy Tiểu Bích hốt hải chạy vào.

Giữ chặt Dương Xuyên Xuyên, sau đó thờ hồn hồn nói với Dương Vạn Tài và Dư Thúy: "Lão gia, phu nhân, tiểu thư..... Tô..... Tô vương phủ, phái người đến đây....."

"Nói là ý chỉ của vương phi, muốn bây giờ tiểu thư đến ở lại vương phủ....."

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, nhất thời đứng lên, không thể ngồi xuống được nữa!

Wương phi đã tìm đến mình rồi!

Nàng phải nghĩ cách!

Nàng cần phản kháng, nàng cần đấu tranh!

Nhưng mà trong bụng Dư Thúy bây giờ có tiểu bào bảo, nàng nên làm cái gì bây giờ?

Vào lúc Dương Xuyên Xuyên xoắn xuýt, Dương Vạn Tài lại biểu đạt trạng thái hào phóng thoải mái của mình vô cùng rõ ràng.

Đột nhiên đứng lên, cười ha ha, sau đó khoát tay áo, nói với Tiểu Bích:

"Nhanh mời bọn họ vào, thật thần lắm gi!"

Tiểu Bích nghe Dương Vạn Tài nói như vậy, nhất thời cũng chẳng quan tâm đến tiểu thư của mình, vội vàng chạy ra ngoài.

Dương Xuyên Xuyên thấy một màn như vậy, khóc không ra nước mắt, thật sự có thể nói là hai mặt đều là địch!

Dư thúy thấy thế, kéo Dương Xuyên Xuyên chạy đến hậu đường, lấy trang sức, son của mình ra, tự mình sửa sang cho Dương Xuyên Xuyên.

Vừa bôi bôi trét trét, vừa chỉ tiếc rên sắt không thành thép dạy bảo:

"Xuyên Xuyên, lần này đúng là cơ hội tốt để con xoay người."

"Ta và phụ thân con không cần vị trí quan lại, cũng không cần bao nhiêu tiền....."

"Chỉ cầu mong con cùng hải tử trong bụng ta, có thể bình an, hạnh hạnh phúc phúc!"

"Vì hôn sự của con, sâu đến nỗi ngày đêm khó ở, hiện tại con cưới chính là Tô vương gia....."

Bởi vậy, nếu muốn thoát khỏi con lộn gổng bá đạo mà tự phụ kia, sẽ dễ dàng hơn nhiều!

☆☆

Khi Tô Cẩm Lý trở về liền thấy được một màn này.

Mẫu thân của mình, kéo Dương Xuyên Xuyên, một bộ dạng vô cùng thần thiết.

Nhất thời, ánh mắt nghiêm túc.

Vừa muốn xoay người rời đi.

Lại bị mẫu thân mình tình mắt nhìn thấy, gọi với lại "Cẩm Lý..... Con trở về thật đúng lúc!"

"Mẫu phi phải về cùng xem phụ vương con, bây giờ Xuyên Xuyên trước hết ở lại vương phủ một chút, mấy ngày nữa, mẫu phi đón nàng tiến cung....."

Đợi sau khi Tuyệt Y rời đi, Dương Xuyên Xuyên nhàn nhã tự đắc ngồi ở chỗ kia uống trà, chăm chú nhìn cẩn thận ti mi Tô Cẩm Lý đang đứng đen mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thù?

Lại bị mẫu thân mình tình mắt nhìn thấy, gọi với lại "Cẩm Lý..... Con trở về thật đúng lúc!"

"Mẫu phi phải về cùng xem phụ vương con, bây giờ Xuyên Xuyên trước hết ở lại vương phủ một chút, mấy ngày nữa, mẫu phi đón nàng tiến cung....."

Đợi sau khi Tuyệt Y rời đi, Dương Xuyên Xuyên nhàn nhã tự đắc ngồi ở chỗ kia uống trà, chăm chú nhìn cẩn thận ti mi Tô Cẩm Lý đang đứng đen mặt.

Tô Cẩm Lý liếc nhìn Dương Xuyên Xuyên, trong mắt đều là tức giận cùng khinh thường.

Dương Xuyên Xuyên hừ lạnh một tiếng, đáy mắt cũng tràn đầy khinh thường.

Rồi sau đó, nhàn nhạt quay đầu đi.

Nhàn nhã tự đắc, tự nhiên uống trà.

Giống như là không thèm nhìn Tô Cẩm Lý vào trong mắt.

Uống xong, Dương Xuyên Xuyên lại vẫn bày ra tư thái rất cao ngạo.

Cầm chén trà, đưa cho a hoàn ở một bên.

Lập tức có a hoàn của Tô vương phủ, ân tình rót đầy trà.

Tô Cẩm Lý nhìn chằm chằm Dương Xuyên Xuyên, vốn định xoay người đi.

Chợt đột nhiên, cả người đi hướng ngược lại bước đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên.

Lập tức có a hoàn đi theo, lấy khăn tay ra, tình tế lau ghế, lau bàn.....

Không nhuộm bụi trần.

Rõ ràng đối mặt..

Lúc này Tô Cẩm Lý mới nhàn nhạt ngồi xuống, mang theo vài phần không chút khách khí.

Đối diện Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên tự nhiên cảm giác người tới bất thiện, nhưng mà không chịu bắt cứ ảnh hưởng gì.

Vẫn gió thoảng mây trôi như cũ uống trà.

Ánh mắt Tô Cẩm Lý sáng mà lạnh lùng, mặt lộ vẻ cười lạnh.

Lạnh nhạt nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên nhún vai, tự mình rót trà, đưa cho Tô Cẩm Lý.

Tô Cẩm Lý nhìn chén trà trước mặt mình, hơi hơi nhu nhu mấy.

Không tự chủ được nắm chặt quả đấm, quả nhiên, nữ nhân không sợ chết này, tự nhiên coi nơi này là nhà của mình.

Tất cả tư thái, còn có động tác, đều đã như là chủ nhân nơi này.

Mà hẳn, lại như là khách nhân!

Tô Cẩm Lý thờ ơ nâng lên, phát hiện tư thái Dương Xuyên Xuyên vẫn không chút hoang mang như cũ.

Nhất thời, tức giận trong đáy lòng mọc lan tràn.

Hận trước thù cũ, vọt vào đáy lòng hẳn.

Dương Xuyên Xuyên lại đi trước một bước mở miệng nói "Ta là nữ đế vương phi nương nương, mới miễn cưỡng ở lại."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thù? 2

Dương Xuyên Xuyên lại đi trước một bước mở miệng nói "Ta là nữ đế vương phi nương nương, mới miễn cưỡng ở lại."

Lúc nói những lời này, trên mặt lại vẫn mang theo vài phần không dao động.

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, nhất thời không kiên nhẫn hết đầu, gần như chẳng muốn nhìn Dương Xuyên Xuyên một cái, đều đã cảm thấy phiền toái!

Gọn gàng dứt khoát nói: "Vậy thì đi đi! Vương phủ cũng không chào đón người!"

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, càng muốn chọc tức Tô Cẩm Lý.

Nàng cố ý, làm động tác của mình thông thả đến mức tối đa.

Nàng trà lên từng chút từng chút, tự nhiên tự đắc xốc bả trà lên.

Đưa xuống dưới mũi, nhẹ nhàng hít hà một chút.

Tầm tác khen: "Trà của Vương gia, uống đều không giống người thường như vậy."

"Làm cho người ta khó có thể quên....."

"Nể mặt trà ở đây, ta cũng vui về lưu lại!"

"Xuyến Xuyến..... Đêm khuya, vẫn còn phiên con đi một chuyến."

"Hôm nay Vương thượng đã tỉnh, muốn nhìn con một cái....."

"Nhưng cũng không cần gấp, hiện tại ăn tối trước rồi qua đó. "

"Vừa lúc, bần cung cũng chưa ăn, cho nên, Cẩm Lý và Xuyến Xuyến, các con ăn cùng bần cung đi...."

Sắc mặt Tô Cẩm Lý xanh mét, vừa mở miệng nói: "Ăn rồi!"

Cùng lúc đó, Dương Xuyến Xuyến cũng vừa mở miệng nói: "Cám ơn vương phi nương nương!"

Vương phi nương nương Tuyết Y ngăn người, rồi sau đó mới mở miệng ngọc:

"Ồ vương phủ chưa ăn no sao? vừa lúc, nếu Cẩm Lý không ăn, bần cung với con cùng ăn."

Dương Xuyến Xuyến rút cục nhìn thấy cơm, ngồi xuống, cũng không khách khí chút nào tiếp nhận chiếc đĩa từ trong tay a hoàn.

Ăn nhiệt tình, mà Tô Cẩm Lý ở một bên, sắc mặt dần dần biến đổi có chút khó coi.

☆☆

Hồ nước trong suốt, dập dờn những làn sóng nhỏ.

Gió nhẹ thổi qua, từ từ mát mẻ.

Trong hồ nước, loáng thoáng bóng hai người phản chiếu xuống.

Một nam tử.

Một nữ tử.

Nam tử chợt đột nhiên đã mở miệng: "Thật sự là không ngờ, mẫu phi thích người như vậy."

Trong giọng điệu mang theo sự giễu cợt lớn.

Tối qua tiến cung, làm gì có gặp vương thượng!

Rõ ràng là cái vương phủ này, có mẫu phi ngầm chống lưng.

Mẫu phi nói gặp phụ vương, kỳ thật chính là vì để cho Dương Xuyến Xuyến tiến cung ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thù? 5

Rõ ràng là cái vương phủ này, có mẫu phi ngầm chống lưng.

Mẫu phi nói gặp phụ vương, kỳ thật chính là vì để cho Dương Xuyến Xuyến tiến cung ăn cơm.

Dương Xuyến Xuyến không nhìn về phía Tô Cẩm Lý. Đôi mắt vô định nhìn ra phía xa.

Khóc miệng, kim lòng không được dẫn ra.

Rồi sau đó, Dương Xuyến Xuyến mới nhàn nhạt đáp lại: " Ý của Vương phi nương nương, không liên quan gì tới ta, không phải sao?"

Tô Cẩm Lý hừ lạnh một tiếng.

"Hôm qua coi như người tốt số, tương lai, sẽ không may mắn như này đâu!"

Dương Xuyến Xuyến tự nhiên nghe ra trong lời nói của Tô Cẩm Lý tràn ngập cảnh cáo.

Xem ra, hẳn đã biết vương phi nương nương Tuyết Y trợ giúp mình.

Nhưng mà không sao.....

Dù sao nàng cũng không tính ở lại cái vương phủ này.

Nghĩ tới đây, Dương Xuyến Xuyến cười, rồi sau đó nhàn nhạt nói:

"Chúng ta làm gì có tương lai....."

"Có ý gì?"

Sắc mặt Tô Cẩm Lý khẽ biến đổi, rồi sau đó ánh mắt hơi hơi nghiêm túc.

Hơi vài phần tập trung trên gương mặt Dương Xuyến Xuyến.

Nữ tử trước mắt thật sự rất đẹp.

Mắt ngọc mây ngải, dưới ánh sáng lấp lánh trong phủ, càng lúc càng có vẻ như là tiên tử.

Hai tròng mắt hơi hơi nheo lại tạo thành vòng cung tuyệt đẹp, mang theo ý cười nồng đậm.

Mơ hồ, có thể cảm giác được nữ tử trước mắt này, cười khẽ, cao ngạo, tự phụ.....

Tập hợp đủ tính cách của cả nữ tử và nam tử.

Gió nhẹ thổi tới, sợi tóc của nữ tử nhẹ nhàng bay lên.

Tô Cẩm Lý trong nháy mắt thất thần.

Nhìn cảnh mới đó sẫm của nữ tử, Tô Cẩm Lý cảm thấy trong cổ họng khô khốc.

Hắn nhớ tới nụ hôn đã từng kia.....

Cảm giác mềm mại, cực kỳ ngọt ngào.

Kim lòng không được, Tô Cẩm Lý hơi hơi hé miệng.

Lại nghe giọng Dương Xuyến Xuyến nhẹ nhàng truyền tới:

"Không có gì, kỳ thật, nếu không phải phản kháng thành chỉ bị tru di cửu tộc, ta sẽ không tới nơi này!"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, đột nhiên hoàn hồn.

Đối diện với Dương Xuyến Xuyến, nhìn ánh mắt sáng quắc của nữ tử, trong mắt đột nhiên lộ lên tia cười.

"Là sao? Ý của người là gì? Gà cho bốn vương?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 6

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, đột nhiên hoàn hồn.

Đối diện với Dương Xuyên Xuyên, nhìn ánh mắt sáng quắc của nữ tử, trong mắt đột nhiên lộ lên tia cười.

"Là sao? Ý của ngươi là gì? Cả cho bốn vương?"

Dương Xuyên Xuyên mặt cười như hoa.

Mở miệng nói: "Không phải, ý của ta là....."

"Kỳ thật cần bản ta khinh thường việc gả cho ngươi, nếu không vì ta sợ chết, ta cần bản không có khả năng gả cho ngươi!"

Lông mày xinh đẹp của Tô Cẩm Lý nhún lại, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm nữ tử trước mắt.

Đẩy mắt toát ra lửa giận bùng bùng, kim lông không được mở to hai mắt:

"Ý của ngươi là..... Ngươi ghét bỏ bốn vương?"

Không nói như vậy không sao, một khi nói như vậy, suy nghĩ của Tô Cẩm Lý liền nhanh chóng hoạt động.

Nháy mắt, nghĩ tới những việc đã từng xảy ra tại Vọng Nguyệt Lâu.

Hắn hôn nàng, nụ hôn mà nữ tử trong thiên hạ tha thiết ước mơ.

Nàng lại nói cho hắn rằng nàng bị uy khuất!

Tô Cẩm Lý nhất thời nắm chặt ngón tay, toàn thân phản muốn muốn giết người.

Thì ra, đối với cuộc hôn nhân này, hắn cũng chỉ là lựa chọn trạng thái bị động.

Hắn không muốn cưới, nhưng vẫn chờ nàng đào hôn, hoặc là từ hôn, càng mặc kệ phụ vương mẫu phi không đồng ý, hôn sự của hai người kết thúc từ đây!

Nhưng hiện tại xem ra, nữ tử này không giống như muốn quản lý mình.

Ngay cả bản thân mình, đều không hiểu nổi, lòng của phụ nữ, rốt cuộc muốn cái gì.

Tuy nhiên hắn biết là, nàng hết một tới hai, hết hai tới ba ghét bỏ hắn!

Dục vọng chinh phục trong đáy lòng đột nhiên như là núi lửa phun trào.

Tô Cẩm Lý quyết định, hắn không lựa chọn bị động nữa.

Hắn muốn nhất định phải cưới nàng - - -

Dương nhiên, hậu quả của việc cưới nàng, chắc chắn là làm cho nàng - - -

Sống không bằng chết!

"Vậy sao? Ghét bỏ bốn vương, không sao!"

Đột nhiên, Tô Cẩm Lý quay mặt đi, cười giống như ánh sáng Mặt Trời mùa xuân ấm áp:

"Dù sao vương phi của bốn vương ít đi, có người thay thế bổ sung, cũng không cần....."

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung mình một cái, cảm thấy ánh mắt của nam nhân trước mắt này trở nên có chút bí hiểm - - - - -

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 7

Đột nhiên, Tô Cẩm Lý quay mặt đi, cười giống như ánh sáng Mặt Trời mùa xuân ấm áp:

"Dù sao vương phi của bốn vương đã ít đi, có người thay thế bổ sung, cũng không cần....."

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung mình một cái, cảm thấy ánh mắt của nam nhân trước mắt này trở nên có chút bí hiểm.

"Mà ngươi, cũng không thể từ hôn, chúng ta kết hôn, giống như là đã được ước định...."

Tô Cẩm Lý cười cười, sau đó nói: "Vì để cho sau này bốn vương có thể hài lòng, tự hào về vương phi."

"Cho nên, vương phi có phải nên học vài thứ hay không?"

"Nói thì dễ như, làm chút gì đó ngọt ngọt...."

"Đồ ăn đêm nay, giao cho vương phi xử lý đi!"

"Bổn vương tin rằng với đại tiểu thư cao ngạo của Dương gia, chuyện này không làm khó được ngươi, không phải sao?"

Tô Cẩm Lý nhu mày, rồi sau đó nhìn Dương Xuyên Xuyên, khiêu khích nói: "sao? không làm được?"

Chưa từng có người khinh thường nàng như vậy!

Dương Xuyên Xuyên cuộn tay thành nắm, hung tợn nhìn Tô Cẩm Lý, làm khó nàng? Không phải sao?

Vậy thì, nàng sẽ cho hắn biết, hậu quả rồi cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên cũng học biểu cảm của Tô Cẩm Lý, khiêu khích nhu mày:

"Đùa à, ngươi cảm thấy ta giống như người không làm được sao?"

Muốn nàng chịu thua hắn?

Tuyệt đối không thể!

Tô Cẩm Lý hài lòng gật gật đầu, mỉm cười một cái.

Lại là cái loại cười vô tội này.

Nhân nhật nhìn Dương Xuyên Xuyên, rồi sau đó, cả người chợt nghiêng đến bên tai Dương Xuyên Xuyên.

Thở ra hơi nóng, chuẩn xác phả lên da thịt mềm mại của Dương Xuyên Xuyên.

Trong nháy mắt, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy toàn thân cứng ngắc.

Tim đập rộn lên, khó thở.

Dương Xuyên Xuyên ra sức nuốt một ngụm nước bọt.

Ngẩng đầu, lại nhìn thấy Tô Cẩm Lý dù vậy vẫn ung dung tươi cười, mang theo vài phần cao ngạo.

Tô Cẩm Lý gần từng chỉ nói: "Nói thật cho ngươi biết, nếu không vì ngươi không muốn gả cho bốn vương, thì bốn vương cũng chẳng muốn cưới ngươi....."

"Nhưng mà bốn vương không quen nhìn ngươi ra vẻ cao cao tại thượng như nữ vương như vậy!"

"Cho nên, bốn vương quyết định đầu với ngươi một trận!"

Chương 71: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 8

"Nhưng bốn vương không quen nhìn bộ dạng người cao cao tại thượng như nữ vương như vậy!"

"Cho nên, bốn vương quyết đấu với người một trận!"

"So với những tiểu cô nương yếu đuối, đấu với nữ vương vẫn tốt hơn!"

"Cho nên - - "

"Nữ nhân, nếu muốn giết cho bốn vương, cũng phải có năng lực nhất định, nhìn người có thể gánh vác được hay không!"

Tô Cẩm Lý nói xong những lời này, ánh mắt đẹp không gì sánh nổi mang theo vài phần cao ngạo.

Nhân nhật nhìn Dương Xuyên Xuyên một cái, rồi sau đó, mới đứng lên đi xa dần.

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng lưng Tô Cẩm Lý, ngón tay chậm rãi nắm thành quả đấm.

☆☆

Nhà bếp rộng lớn của vương phủ, vậy mà chỉ có một mình Dương Xuyên Xuyên.

Nàng nhìn nhà bếp kiểu xưa, còn có những cái chai lọ không tên, có chút ngăn người.

Mà quân gia của Tô vương phủ, nghe được tin như vậy, xoa xoa mồ hôi trên trán.

Nhân Vương gia nhà mình chậm rãi nằm nghiêng ở trên giường đệm.

Nhân nhũ vui vẻ uống rượu hoa quế, trên mặt mang theo ý cười.

Quân gia đứng ở bên cạnh, rất lâu, mới lấy cớ, đi đến trước mặt Tô Cẩm Lý.

Nhỏ giọng nói: "Vương gia, nô tài có chút mệt..... Có thể....."

Tô Cẩm Lý nhui mày, mang theo vài phần tiêu sái, phong thái nhân nhũ nhìn lướt qua Bào quân gia.

Rồi sau đó, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên một tia cười lạnh lùng.

A hoàn khắp phòng, trong nháy mắt đều có chút thất hồn lạc phách.

Đệ nhất mỹ nam của Hằng quốc là ai?

Chính là Vương gia nhà bọn họ

Cho dù là nữ nhân, đều không thể vượt qua vẻ đẹp của Vương gia nhà bọn họ.

Ngoại trừ.....

Ngoại trừ dung mạo của đại tiểu thư Dương gia đang ở trong nhà bếp thì còn có thể phân cao thấp với Vương gia nhà bọn họ!

Tô Cẩm Lý chậm rãi từ từ uống một ngụm rượu hoa quế.

Động tác không nhanh không chậm, giống như hình ảnh tua chậm.

Trên trán Bào quân gia, mồ hôi đọng lại thành từng giọt lớn nhỏ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 72: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 10

Tô Cẩm Lý chậm rãi từ từ uống một ngụm rượu hoa quế.

Động tác không nhanh không chậm, giống như hình ảnh tua chậm.

Trên trán Bào quân gia, mồ hôi đọng lại thành từng giọt lớn nhỏ xuống.

Có chút căng thẳng.

Ông đi theo Vương gia nhiều năm như vậy, vẫn không hiểu nổi, không đoán ra đáy lòng Vương gia rốt cuộc có tâm tư gì!

"Lão Trương nếu quá mệt, chắc chắn muốn đi nhà xí....."

Tô Cẩm Lý bày ra một bộ dạng đại lượng, nhui mày.

Rồi sau đó, lại nhẹ nhàng nói:

"Còn không mau đi đi, tuổi tác lớn, kìm nén lâu sẽ xảy ra vấn đề, bốn vương cũng không có cách nào ăn nói với vương phi nương nương của người!"

Lúc Tô Cẩm Lý nói những lời này, tận lực nhấn mạnh bốn chữ Vương phi nương nương!

Những lời này làm cả người Bào quân gia run rẩy một trận, ngừng đầu nhìn Vương gia.

Lại phát hiện ánh mắt Tô Cẩm Lý nhìn nơi khác.

Nhất thời, thở phào nhẹ nhõm, vừa muốn xoay người đi ra bên ngoài

Lại đột nhiên nghe thấy giọng Tô Cẩm Lý u ám truyền tới:

"Lão Trương đi theo bốn vương cũng đã hai mươi năm rồi....."

"Từ lúc bốn vương sinh ra, đến bây giờ, đều là Lão Trương chiếu cố bốn vương. "

"Mà lão Trương đã từng là quân gia vương phi nương nương ban cho bốn vương....."

"Nhưng cho dù là Lão Trương đi theo bốn vương lâu ngày như vậy, vị trí của bốn vương trong lòng Lão Trương vẫn kém hơn so với vương phi nương nương nhì!"

"Vương gia....." lúc này chân Trương quân gia cũng có chút mềm nhũn rồi.

Tô vương gia tám ngàn thái độ, tính tình khó lường!

Bây giờ, không biết muốn làm ra chuyện gì!

Thấy Dương cô nương bị Tô vương gia đuổi tới phòng ăn làm bữa tối, ông phải nhanh chóng phái người báo cho vương phi.....

Nếu không, vương phủ đêm nay, có lẽ sẽ có một trận sóng gió!

"Vương gia, nô tài không hiểu ý của Vương gia!"

Tô Cẩm Lý đột nhiên nở nụ cười.

Cười tươi như vậy, giống như gió nhẹ lướt qua, mặt như hoa đào.

"Hà..? Không hiểu?"

Tò Cẩm Lý híp mắt, rồi sau đó thần bí chớp chớp mắt với Trương quân gia, lời nói thay đổi, mang theo vài phần sắc bén, gần từng chữ, hung hăng nói: "Lão Trương thật sự không hiểu, hay là già vô không hiểu?!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 73: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủy thủ? 11

Tò Cẩm Lý híp mắt, rồi sau đó thần bí chớp chớp mắt với Trương quân gia, lời nói thay đổi, mang theo vài phần sắc bén, gần từng chữ, hung hăng nói: "Lão Trương thật sự không hiểu, hay là già vô không hiểu?!"

"Lão Trương đừng tưởng rằng bốn vương không biết, hôm qua vì sao nữ nhân đáng chết kia có thể tránh được một kiếp, chắc chắn là người nói cho vương phi nương nương!"

"Bốn vương tính ra lão Trương hiện tại cũng rất lớn tuổi rồi....."

"Cũng nên hưởng thụ an nhàn rồi....."

"Cho nên, bốn vương cảnh cáo người....."

"Nếu hôm nay lại phá hỏng chuyện tốt của bốn vương, bốn vương tất nhiên sẽ không dễ dàng tha thứ!"

Dừng một chút, Tò Cẩm Lý đột ngột đứng lên, chỉnh lại trường bào một chút, thần nhiên nói với Trương quân gia:

"Lão Trương quá mốt thì nhanh đi giải quyết đi, rồi sau đó truyền lệnh của bốn vương bảo nữ nhân kia nhanh lên! Bốn vương hiện tại có chút dúi bụng!"

Nói xong liền nhẹ nhàng xoay người đi vào hậu đường.

Đi vài bước, giống như là nghĩ tới cái gì đó, cúi xuống.

Không quay đầu, giọng điệu chậm rãi, lại mang theo vài phần quyết đoán, khiến bất cứ kẻ nào cũng không có cách phản kháng, nói: "Dừng rồi,bốn vương cảnh báo trước, người nào nếu không muốn nhìn thấy mặt trời ngày mai...."

"Không, nhìn thấy mặt trời ngày mai thì bốn vương vẫn còn nhân từ!"

"Ai không muốn nhìn thấy ánh sáng hôm nay nữa, cứ việc ngộ nghịch với bốn vương như thế, nếu để bốn vương biết, dần dầnắt hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Rồi sau đó, Tò Cẩm Lý đi vào hậu đường

Trương quân gia xoa xoa mồ hôi nhỏ giọt trên trán, lắc lắc đầu.

Trái tim tuổi già, thiếu chút nữa chịu cơn sốc mà tiêu diệt

Trương quân gia vừa mới đi ra sảnh lớn, liền nhìn thấy đoàn người đi đến cửa.

Cổ kiệu tinh xảo nện miềm ngừng lại, là thái tử Tô Cảnh Lương cùng công chúa Tô Sơ Tâm

Nhất thời, Trương quân gia như là thấy được cơn rom cứu mạng vậy, cả người vui vẻ cười lệch miệng.

Nếu đại tiểu thư Dương gia có chuyện không hay xảy ra, vương phi nhất định là không tha thứ cho ông!

Nhưng bản thân mình hiện tại lại không thể trêu vào Vương gia.

Một người bị kẹp ở giữa vương phi nương nương và Vương gia, tiến lùi đều không được.

Nhất thời, Trương quân gia đi đến trước mặt Tô Cảnh Lương, đột nhiên quỳ xuống, giọng điệu mang theo vài phần cảm kích: "Nô tài cung nghênh thái tử, công chúa - - "

***

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủy thủ? 12

Nhất thời, Trương quân gia đi đến trước mặt Tô Cảnh Lương, đột nhiên quỳ xuống, giọng điệu mang theo vài phần cảm kích: "Nô tài cung nghênh thái tử, công chúa - - "

Tô Cảnh Lương gạt gạt đầu, vừa muốn đi vào trong đại sảnh.

Trương quân gia lại đột nhiên quỳ trên mặt đất dập bịch một tiếng.

Ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh, mới nhỏ giọng nói một câu: "Thái tử, nô tài khẩn cầu thái tử giúp Dương cô nương....."

"Nếu Vương gia cứ cố ý náo loạn như vậy, vương phi nương nương tất nhiên sẽ trách cứ nô tài!"

Tô Cảnh Lương nhàu mày, rồi sau đó nhanh chóng nghĩ tới Dương Xuyên Xuyên.

Trong đầu hiện lên dung nhan mỹ lệ kia, ánh mắt long lanh, chỉ cần liếc mắt một cái, sẽ vô cùng khó quên.

Tô Cảnh Lương nhân nhật hỏi một câu: "Xây ra chuyện gì?"

Trương quân gia quỳ trên mặt đất, mang theo vài phần bất đắc dĩ nói:

"Thái tử, Vương gia người.... Bất Dương cô nương chuẩn bị bữa tối....."

Trương quân gia nhẹ nhàng bắm một câu, Tô Cảnh Lương lập tức hiểu có ý gì.

Kiểm long không được nhàu nhàu mày, sau đó nhân nhật gạt đầu, nghiêng đầu, vừa muốn mở miệng, lại nghe thấy Tô Sơ Tâm mở miệng trước: "Dương tỷ tỷ sao? Xây ra chuyện gì rồi hả? Bị Cẩm Lý làm khó dễ sao?"

"Chỉ bằng miệng đi xem xem..... Cảnh Lương huynh đi vào trước đi....."

Trên khuôn mặt xinh xắn của Tô Sơ Tâm nở một nụ cười nhẹ nhàng.

Xoay người, nhẹ nhàng đi ra xa, nhanh chóng chạy qua đó.

Tóc dài đen tuyền vẽ ra một hình vòng cung đẹp mắt ở trong không khí.

Tay áo hồng nhạt, hơi hơi bay lên, phát ra hương thơm nhẹ nhàng

Rồi sau đó, chỉ để lại một bóng dáng nhanh nhẹn.

Tô Cảnh Lương hơi hơi nghiêng đầu nở nụ cười, không nói gì, vừa muốn đi vào trong phòng, lại đột nhiên quay người đi về hướng ngược lại.

"Thái tử - - - "

Trương quân gia hô một câu.

Tô Cảnh Lương lại nhân nhật phát phát tay, nói: "Đi dạo xung quanh, không cần lo!"

Tô Sơ Tâm đi đến trước nhà bếp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [sWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Cơm rang trứng của Dương sư phó 2

Hắn giận.....

Nhưng mà, vẫn còn duy trì sự bình tĩnh nhất định!

Dù sao, nữ nhân này ở trước mặt mình, cũng sẽ không hung hãn được bao lâu nữa!

Hắn nhện.....

Đến lúc đó muốn nhìn xem mục la sát xảo trá này sẽ ăn nói với mình ra sao!

Đến lúc đó chốt dạ khốc ra sao, cầu xin mình tha thứ ra sao!

Tô Cẩm Lý nghĩ đến nữ tử ngang ngược này chẳng mấy chốc sẽ bị chính mình giam xuống dưới chân.

Nhất thời, đáy lòng Tô Cẩm Lý có chút ổn định.

Chỉ thấy môi son của Dương Xuyên Xuyên khẽ mở, thần sắc thản nhiên nhìn Tô Cẩm Lý, thản nhiên nói

"Cơm rang trứng của Dương sư phó, dinh dưỡng mà ngon miệng, mà còn lần này ta thả mấy quả trứng gà, không tin các người nếm thử..... Bao đảm hài lòng!"

"Nhưng mà, nói đi thì nói lại, thái tử? Công chúa? Tô vương gia? Các người chẳng lẽ đều chưa nếm qua những thứ đồ ăn này sao?"

Tô Cảnh Lương nghe nói như vậy, lắc lắc đầu.

Mà Tô Sơ Tâm cũng lễ phép cười cười, lắc lắc đầu theo Tô Cảnh Lương.

"Vậy tốt, bây giờ, mọi người có thể thoải mái xem, đây chính là bí quyết đồ ăn của Dương gia chúng ta..!"

"Người bình thường là không ăn được đâu!"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, nhất thời cảm thấy đáy lòng có một trận lửa giận, mạnh mẽ bốc lên.

Cố gắng hít sâu, hít vào, lại thở ra!

Biểu hiện ra ngoài một bộ dạng hồ hững, như có như không lờ mờ Dương Xuyên Xuyên một cái.

Rồi sau đó, mới lạnh lùng nói "Vậy sao?"

"Trứng gà?"

"Canh súp?"

"Những loại rau dưa màu mè không tên này?"

"Người cho bốn vương ăn những thứ này?"

Dương Xuyên Xuyên nghiêm túc gật gật đầu.

Sau đó nói "Vâng Vương gia, vì biết Vương gia cả ngày ăn sơn hào hải vị, ăn quá nhiều thịt cá, không tốt cho thân thể, cho nên ta mới muốn điều chỉnh một chút!"

"Hơn nữa Vương gia, người xem, những thứ này toàn bộ đều thanh đạm....."

"Bảo đảm ngài ăn sẽ hài lòng... Đối với đường ruột cũng rất tốt!"

"Vô lễ lắm si!" Tô Cẩm lý cuộn chặt tay, vừa muốn phát tác, lại nhìn thấy Tô Cảnh Lương đột nhiên cầm lấy chiếc đĩa, nhẹ nhàng gấp chút đồ ăn đưa vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 80: Cơm rang trứng của Dưng sư phó 3

" Vô lễ lắm si!" Tô Cẩm lý cuộn chặt tay, vừa muốn phát tác, lại nhìn thấy Tô Cảnh Lương đột nhiên cầm lấy chiếc đĩa, nhẹ nhàng gấp chút đồ ăn đưa vào trong miệng.

Cau mày, tình tế nếm thử.

Sau đó, gật gật đầu, giống như là cẩn thận đánh giá những hương vị này vậy.

Hài lòng nói "Hương vị không tồi!"

"Cẩm Lý, nếm thử xem....."

"Có đôi khi ăn chút gì đó thanh đạm cũng tốt!"

Vừa nói, Tô Cảnh Lương vừa phản phô người lấy cơm.

Đưa cho Tô Sơ Tâm một bát, dịu dàng nói "Sơ Tâm, muội cũng nếm thử....."

Tô Sơ Tâm ái ngại cho mặt mũi Tô Cảnh Lương, chỉ có thể lấy chiếc đĩa, từ từ bắt đầu ăn.

"Sao? Mùi vị không tệ chứ?"

Tô Cảnh Lương nhìn Tô Sơ Tâm nuốt vào, nhẹ răng cười với nàng, mềm nhẹ hỏi.

Tô Sơ Tâm nhìn thấy Tô Cảnh Lương tươi cười, vội vàng gật gật đầu.

Sau đó nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên, nhẹ nhàng nói:

"Ừm, bí quyết đồ ăn của Dương gia, quả nhiên không giống người thường....."

"Thật không hổ là thủ phủ đệ nhất Hằng quốc, ngay cả đồ ăn, đều coi trọng như vậy."

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, nhất thời đáy lòng vui như nở hoa!

Tô Cẩm Lý, đầu vọt ta?

Muốn ta chết?

Người vẫn còn non và xanh lắm!

Hừ hừ hừ.....

Để xem lần này người hạ đài như thế nào!

Tô Cẩm Lý nhìn Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm khen như vậy, nhất thời tức đồ ăn trên bàn một cái.

Nhìn qua, cơm màu trắng, rau dưa đủ loại màu sắc, giống như không đến nỗi khó ăn như thế.....

Nhất thời, Tô Cẩm Lý cầm lấy chiếc đĩa, nhận cơm từ người hầu.

Ăn một miếng.

Ăn ăn.

Quả thật không tồi.

Còn chưa từng nếm qua thức ăn như vậy.

Nhưng mà, khi Tô Cẩm Lý vừa muốn ăn miếng thứ hai, ánh mắt lại phát hiện vẻ mặt kinh thường của Dương Xuyên Xuyên có thêm khiếu khích.

Nhất thời, Tô Cẩm Lý nhủ nhủ mày!

Mạnh mẽ đặt mạnh chiếc đĩa và bát com xuống bàn.

Tức giận nói: "Thật khó ăn! Hương vị quá nhạt nhẽo! Bồn vương không thích!"

"Ồ?" Tô Cảnh Lương ngừng đầu, nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, trách cứ nói

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 1

Tức giận nói: "Thật khó ăn! Hương vị quá nhạt nhẽo! Bồn vương không thích!"

"Ồ?" Tô Cảnh Lương ngừng đầu, nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, trách cứ nói "Cẩm Lý, khẩu vị của đệ từ xưa tới nay đều thích nhạt, hôm nay....."

"Bồn vương hiện tại đã đổi khẩu vị, chẳng lẽ không được?" Tô Cẩm Lý nói trước, rồi sau đó đứng lên, thản nhiên nói "Không cần ăn, đi Vọng Nguyệt Lâu....."

Vừa nói vừa đi ra ngoài.

Đấy lòng hàm hực cực kì phiền muộn!

Chết tiệt!

Nữ nhân này vì sao lại ngoan cố như vậy?

Trong thiên hạ, không có người nào Tô Cẩm Lý hấn không trị được!

Dương nhiên, Dương Xuyên Xuyên, mẹ là sát này cũng không ngoại lệ!

☆☆

Thần thể của Hoàng thượng đột nhiên chuyển biến tốt đẹp.

Vương phi nương nương dễ nghị với hoàng thượng tại Đường Tâm điện, tổ chức yến hội một lần.

Hoàng thượng gật đầu.

Những phi tần trong hậu cung vẫn có một chút huyết thống xa với thần thích hoàng gia, đều bị gọi đến điện.

Dương Xuyên Xuyên ngồi trên đại điện, thoáng có chút bất an.

Có thể mình là vương phi mà hoàng thượng tự mình hạ chỉ ban cho Tô Cẩm Lý.

Cho nên, vương phi nương nương Tuyệt Y vô cùng thần thiết, thậm chí phải người sắp xếp bàn bên cạnh mình.

Nói để cho Tô Cẩm Lý và Dương Xuyên Xuyên ngồi bên cạnh mình.

Dương Xuyên Xuyên nhìn bề ngoài hoàng thượng và Tô Cẩm Lý có chút giống nhau, chỉ là có phần tiêu tụy hơn.

Tô Cẩm Lý cũng không làm trái ý vương phi nương nương.

Gật gật đầu, từ vị trí đứng lên, rồi sau đó, nhẹ nhàng đến chỗ Dương Xuyên Xuyên.

Rồi sau đó, ngón tay, cực kỳ tự nhiên đặt tay Dương Xuyên Xuyên.

Vào khoảnh khắc tay tiếp xúc.

Cơ thể hai người không tự chủ được hơi hơi cứng ngắc.

Một dòng điện, nháy mắt lan ra trong cơ thể hai người.

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, vừa lúc nhìn thấy gương mặt hần.

Trên gương mặt xinh đẹp mang theo ý khẽ cười, đầu vươn về trước một chút, rồi sau đó, cánh môi khẽ nhếch lên, tiến đến bên tai Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 2

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, vừa lúc nhìn thấy gương mặt hần.

Trên gương mặt xinh đẹp mang theo ý khẽ cười, đầu vươn về trước một chút, rồi sau đó, cánh môi khẽ nhếch lên, tiến đến bên tai Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cảm thấy tóc gáy toàn thân đều đã dựng đứng lên, một dòng điện xẹt qua toàn thân.

Chỉ nghe thấy Tô Cẩm Lý nói: "Xuyên Xuyên..... Hôm nay chúng ta tạm thời ngừng chiến....."

Dương Xuyên Xuyên giây ra một lúc, đột nhiên ngừng đầu nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý.

Vừa muốn mở miệng, lại thấy bộ dạng Tô Cẩm Lý cực kỳ thần thiết, vươn tay ra, chính lại cho Tô Dương Xuyên Xuyên.

Người ở bên ngoài nhìn vào, hai người như là tình nồng ý mật.

"Thần thể phụ vương không tốt, không thể tức giận, cũng không thể lo lắng, cho nên, bồn vương nề mặt phụ vương....."

Vừa nói, Tô Cẩm Lý vừa nhún nhún quay đầu.

Nắm tay Dương Xuyên Xuyên đi lên đài cao, ngồi ở cái bàn trước mặt mà vương phi nương nương phải người chuẩn bị.

"Đấy cũng là vương phi mà hoàng thượng hạ chỉ ban cho Cẩm Lý, hoàng thượng nhìn xem....."

Vương phi nương nương dẫu đang nói với người bên cạnh.

Hoàng thượng nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên, rồi sau đó gật gật đầu, đáy mắt loé lên một tia hải long: "Bộ dạng cực kì thông minh..... Khụ khụ....."

Vừa nói xong, hoàng thượng liền ho nhẹ

Vương phi nương nương nhanh chóng bưng nước lên, đưa cho hoàng thượng uống, sau đó nhẹ nhàng vỗ lưng hoàng thượng, dẫu đang nói: "Vâng, Cẩm Lý cực kỳ vừa lòng, hoàng thượng có thể yên tâm, hai hoàng tử của hoàng thượng bây giờ đều đã muốn lấy vợ, hoàng thượng không cần lo lắng như thế."

"Ừ..... Khụ..... Đúng....."

Hoàng thượng gật gật đầu, ho khan nói.

Rồi sau đó chỉ chỉ đồ ăn trên bàn, nhìn Dương Xuyên Xuyên nói: "Ăn đi..."

Dương Xuyên Xuyên lập tức gật gật đầu, nhìn đồ ăn trên bàn, thật sự là đủ loại màu sắc hình dạng.

Nhất thời, đáy mắt lóe sáng một ý nghĩ, nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, chớp chớp mắt với hân.

Bộ dạng cực kì hiền lành, cảm chiếc đĩa gấp lên một chút đồ ăn, đưa cho Tô Cẩm Lý,

Nói: "Vương gia..... chàng ăn đi!"

Tô Cẩm Lý nhìn trong bát mình toàn bộ đều là màu đỏ.

Đều là đồ ăn có ớt cay.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 83: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 3

Tô Cẩm Lý nhìn trong bát mình toàn bộ đều là màu đỏ.

Đều là đồ ăn có ớt cay.

Nhất thời nháu nháu mày, nhưng mà, cực kỳ nhanh chóng, khôi phục một tia lạnh nhạt.

Nghiêng đầu nhìn Dương Xuyên Xuyên, đột nhiên từng chút từng chút lại gần Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên có chút căng thẳng.

Có thể cảm giác được gương mặt Tô Cẩm Lý trong tầm mắt mình lớn dần.

Mặt hân, cách nâng gần như thế, gần đến nỗi nàng có thể cảm giác được hơi thở của Tô Cẩm Lý.

Dương Xuyên Xuyên căng thẳng chớp chớp mắt.

Tô Cẩm Lý cũng học Dương Xuyên Xuyên, chớp chớp mắt, bên miệng từ từ về ra nụ cười.

Ý vị tươi cười sâu xa.

Sờ sờ mái tóc dài của Dương Xuyên Xuyên, nói "Cảm ơn Xuyên Xuyên....."

Sau đó, Tô Cẩm Lý nhanh chóng quay đầu, nhìn chăm chăm đồ ăn trong mâm, sau đó yên lặng không tiếng động cầm lấy chiếc đĩa, nhẹ nhàng nuốt vào.

Biểu tình một mực lạnh nhạt.

Không có chút phản ứng nào.

Mà Dương Xuyên Xuyên ở một bên, đã có chút ngượng ngợ.....

Vừa rồi, hân, hân, hân, vậy mà dựa vào mình gần như thế, hân, hân, hân, hân là vừa rồi muốn trêu mình mà....

Kim lòng không được, Dương Xuyên Xuyên nghĩ lại tới một lần hôn khi say rượu kia.

Khổng chế không nổi, Dương Xuyên Xuyên vươn tay, sờ sờ môi mình.

Mãi đến khi vương phi nói một câu, đột nhiên thức tỉnh Dương Xuyên Xuyên đang miễn man suy nghĩ:

"Cẩm Lý, không phải không ăn cay à? Sao bây giờ lại ăn khẩu vị nặng như vậy?"

"Xuyên Xuyên thích ăn..... Nhì thân cũng ăn theo."

Tô Cẩm Lý cười cười, rồi sau đó gắp lên một chút đồ ăn, nhẹ giọng nói với Dương Xuyên Xuyên:

"Xuyên Xuyên, ăn đi.... Nào, ta bón cho nàng!"

Vừa nói, Tô Cẩm Lý vừa mỉm cười ôn nhu đưa đến bên miệng Dương Xuyên Xuyên.

Trong khoảnh khắc Dương Xuyên Xuyên vừa mở miệng, Dương Xuyên Xuyên rõ ràng nhìn thấy đáy mắt Tô Cẩm Lý chợt lóe lên chế giễu!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên hiểu rõ ý của Tô Cẩm Lý!

Hân, hân, hân, vậy mà là cổ ý!

Giả bộ yêu thương nàng!

Để hoàng thượng và vương phi nương nương yên tâm!

Đồng thời cũng khiến nàng chết nhanh hơn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 4

Hân, hân, hân, vậy mà là cổ ý!

Giả bộ yêu thương nàng!

Để hoàng thượng và vương phi nương nương yên tâm!

Đồng thời cũng khiến nàng chết nhanh hơn!

Dương Xuyên Xuyên nắm tay, vừa muốn nói chuyện.

Tô Cẩm Lý lại cười như không cười nhìn Dương Xuyên Xuyên, nói " Thế nào? Ăn ngon không?"

Vừa nói chuyện,đáy mắt Tô Cẩm Lý vẫn mang theo vài phần uy hiếp!

Dương Xuyên Xuyên cuộn chặt nắm tay, đáy lòng khinh bỉ một trận, nhưng mặt lại tươi như hoa đào, cười vô cùng sáng lạn nói:"Ăn ngon....."

Tô Cẩm Lý mỉm cười:"Ăn ngon thì nàng ăn nhiều một chút."

Vừa nói, vừa cầm lấy chiếc đĩa, giúp Dương Xuyên Xuyên ăn cơm.

Hoàng thượng và vương phi ở bên cạnh nhìn hai người vui vẻ hòa thuận như vậy, nhất thời cười lệch miệng.

Bởi vì thân thể hoàng thượng không khỏe, cho nên hoàng thượng chỉ nán lại một chút, liền đứng lên, để vương phi đầu quay về tâm cung nghỉ ngơi.

Tô Cẩm Lý nhìn bóng lưng hoàng thượng cùng vương phi nương nương biến mất, mỉm cười trên mặt nhất thời băng lạnh xuống.

Ấm u đúng đây, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, không nói bất cứ cái gì đứng dậy, tiêu sái đi về phía có rất nhiều hoàng thân quốc thích.

Mà, Dương Xuyên Xuyên lại nhìn trên mặt bàn, đồ ăn mình gắp cho Tô Cẩm Lý không biết khi nào đã biến mất không thấy nữa.

Sau đó phát hiện - -

vừa rồi, lúc Tô Cẩm Lý ra về ôn nhu, dứt toàn bộ những đồ ăn này cho mình!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên phồng mũi, nam nhân đáng chết!

Tuyệt đối là nam nhân đáng chết!

Dương Xuyên Xuyên nhìn xung quanh, không có ai mình quen biết cả.

Mà Tô Cẩm Lý chết tiết kia, vậy mà ném mình ở một bên.

Vì thế, Dương Xuyên Xuyên thừa dịp không ai chú ý, vụng trộm chuẩn bị khỏi Đường Tâm điện.

Ban đêm bên ngoài, gió mát thổi tới, làm cho người ta không khỏi yên ổn hơn.

Dương Xuyên Xuyên lưng tung tiêu sái, loáng thoáng có thể nghe được từ Đường Tâm điện truyền đến một lần điệu du dương, mà bên ngoài, lại càng lúc càng có vẻ đặc biệt yên tĩnh.

Dương Xuyên Xuyên nhắm chân, vô tình đi tới một chỗ tối tăm.

Nhưng mà, Dương Xuyên Xuyên lại chớp chớp mắt, mới phát hiện, nơi đó đã có người chiếm nơi âm u tĩnh mịch này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 85: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 5

Dương Xuyên Xuyên nhắm chân, vô tình đi tới một chỗ tối tăm.

Nhưng mà, Dương Xuyên Xuyên lại chớp chớp mắt, mới phát hiện, nơi đó đã có người chiếm nơi âm u tĩnh mịch này.

Lúc Dương Xuyên Xuyên đang do dự, có nền lừng lè rồi đi hay không.

Nhưng mà, người kia, giống như đã cảm giác được có người phía sau mình

Chậm rãi, từ từ xoay người lại.

Đôi mắt tại nơi tối tăm, nhờ ngọn đèn nơi xa, lúc nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, chợt phát ra một tia sáng.

Đấy mắt mang theo ý cười nồng đậm.

"Dương cô nương.....sao lại chạy đến nơi đây rồi hả?"

Là thái tử Tô Cảnh Lương.

Dương Xuyên Xuyên nhìn thấy là thái tử, vội vàng muốn làm lễ.

Nhưng mà, lại bị Tô Cảnh Lương đi trước một bước, nhàn nhạt ngăn trở: "Miễn lễ!"

Dương Xuyên Xuyên lúc này mới ngừng đầu, nhìn về phía Tô Cảnh Lương.

Vừa thấy, khó tránh khỏi đầy lòng có chút kinh ngạc, vì sao đây mắt Tô Cảnh Lương tràn đầy cô đơn cô tịch.

Dương Xuyên Xuyên vừa mở miệng, nhưng không có phát ra tiếng

Lại nghe giọng nói thanh thoát của Tô Cảnh Lương lần thứ hai truyền đến:

"Sao lại ra ngoài rồi hả? Cẩm Lý không có bên cạnh người?"

"Không....."

Dương Xuyên Xuyên không hiểu vì sao, một giây trước Tô Cảnh Lương rõ ràng là ánh mắt của nam nhân bị tổn thương.

Giữ khắc này lại trở nên an tĩnh mà ôn hòa như thế?

"Ừ..... Thật ra thì, kỳ thật Cẩm Lý là nam nhân tốt!"

Tô Cảnh Lương nói xong câu đó, mới trầm thấp từ giễu cười rộ lên, đã biết là tại sao lại như vậy?

Tại bờ yên tĩnh, nhìn thấy Tô Cẩm Lý và nàng, hình ảnh hai người hài hòa như thế, đầy lòng vì sao không li do trùng xuống một trận?

Chẳng lẽ là bởi vì hôm nay là ngày sinh nhật mẫu hậu đã mất của mình

Mà nhìn khắp phòng người người vui mừng, không ai nhớ kỹ.....

Nhất là hoàng thượng, không nhớ chút nào, cho nên đầy lòng mình, mới có thể phiền muộn như vậy sao?

"Sao Thái tử cũng ở chỗ này?" Dương Xuyên Xuyên tránh được câu nói kia của Tô Cảnh Lương, hỏi một vấn đề khác.

"Vẫn còn người?" Tô Cảnh Lương không đáp mà hỏi ngược lại!

Dương Xuyên Xuyên dừng một chút, nói: "Chỉ là nhàm chán thôi, bên trong không quen ai, có vẻ có chút đột ngột, cho nên, mới muốn ra ngoài đi một chút....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 86: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 6

Dương Xuyên Xuyên dừng một chút, nói: "Chỉ là nhàm chán thôi, bên trong không quen ai, có vẻ có chút đột ngột, cho nên, mới muốn ra ngoài đi một chút....."

"..... Cũng giống người!"

Tô Cảnh Lương đột nhiên đáp lại một câu.

Hai người nháy mắt trầm mặc.

Sau một lúc lâu, Tô Cảnh Lương mới lại ngừng đầu, nói:

"Trong điện người nhiều như vậy, người đến người đi, trên mặt của mỗi người, đều là vui mừng, nhưng ta lại tìm không thấy bất cứ niềm vui nào....."

Lúc nói tới đây, Tô Cảnh Lương nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Cũng không có bất cứ cảm xúc gì trên mặt, mang theo ý mờ mịt.

Nói: "Kỳ thật, nơi này vô cùng tốt, trước đây, lúc ta nhìn Cẩm Lý và mẫu phi thân mật như thế, ta sẽ trốn ở chỗ này....."

Dương Xuyên Xuyên ngăn người, chợt đột nhiên nhớ tới mẫu thân đã từng nhắc đến với mình.

Hoàng hậu chết sớm, nhưng mà, tình cảm với hoàng thượng cực kì thân mật.

Cho nên, hai mươi năm nay, hoàng thượng đều không có lập hoàng hậu.

Thậm chí, hoàng thượng trực tiếp không có bất cứ do dự nào lập Đại hoàng tử Tô Cảnh Lương làm thái tử.

Nhất thời, đầy lòng Dương Xuyên Xuyên khó tránh khỏi có chút ngại mặt, mình xuyên tới thời này lâu như vậy rồi.....

Nàng, cũng thật sự có chút nhớ nhà rồi.

Tô Cảnh Lương dù sao cũng là thái tử, lớn hơn Tô Cẩm Lý ba tuổi, tâm tư kín đáo, còn nhớ mất mẫu hậu, khó tránh khỏi tâm trí cũng hiểu được tùy một gửi lời.

Nhìn biểu cảm của Dương Xuyên Xuyên, nhất thời đã sáng tỏ bảy tám phần, ôn nhu hỏi "Nhớ nhà sao?"

Dương Xuyên Xuyên ngẩn người, tự nhiên có người hỏi đến, nàng cũng sẽ không che giấu bất cứ cái gì nữa.

Chỉ là, nhà mình nhớ chính là nhà lúc chưa xuyên không.

Thờ dài một hơi," Vâng..... Thần có chút nhớ mẹ thân!"

Dương Xuyên Xuyên nói tới đây, bỗng nhiên ngừng miệng.

Cảm thấy mình nói có chút đường đột rồi!

Biết rõ thái tử đã mất mẫu hậu, mình lại cứ nhắc tới như vậy.

Mà còn, vừa rồi lời hần nói, cũng không nói đến Tô Cẩm Lý cùng vương phi nương nương sao?

Chẳng lẽ, đêm khuya hần đứng ở chỗ này, là đang nhớ mẫu thân của mình sao?

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên không nói gì.

Không biết nên nói như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 7

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên không nói gì.

Không biết nên nói như thế nào.

"Mẫu thân....."

Tô Cảnh Lương lại tự nhiên nói tiếp, ánh mắt có chút âm đạm cùng mờ mịt:

"Ta đều đã quên hình dáng mẫu thân ta trông thế nào rồi!"

"Kỳ thật, thái tử, người không cần thương tâm như thế....."

Đáy lòng Dương Xuyên Xuyên có chút không yên, cũng không biết an ủi người khác như thế nào, chỉ có thể nói như vậy.

Rồi sau đó, đáy lòng lại bổ sung thêm - - ta không ngừng muốn mẹ ta, ta còn muốn cha ta.....

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên lại há miệng nói: "Không sao, người còn có hoàng thượng....."

"Hoàng thượng?"

Tô Cảnh Lương miễn cưỡng cười, phụ vương từ khi mẫu hậu mất, tuy sùng ái hần, nhưng vẫn có khoảng cách nhất định với hần.

Hần biết, phụ vương nhìn hần sẽ nhớ lại mẫu hậu đã mất.

Chỉ là, đáy lòng hần, cũng khát vọng tình yêu của phụ vương.

Thờ dài một hơi, Tô Cảnh Lương mới do dự một chút, nhưng vẫn nhân nhượng nói ra miệng.

"Phụ vương, chung quy là hoàng thượng, trung tâm thiên hạ, dành cho ta có thể có bao nhiêu?"

Dương Xuyên Xuyên không nói gì.

Tô Cảnh Lương nhìn đến đây, chợt đột nhiên cảm thấy mình đêm nay nói nhiều hơn!

Mấy thứ này, hần đều chôn sâu dưới đáy lòng.

Mẫu phi đối với hần rất tốt, hoặc là nói, sùng ái hần, còn hơn sùng ái Tô Cẩm Lý.

Mà Tô Cẩm Lý cũng cực kỳ kính trọng hần.

Hần nên vui vẻ, dù sao, không phải mỗi người, đều gặp được người tốt như vậy.

Chỉ là, vẫn tịch mịch, vẫn sẽ thương tâm, vẫn sẽ nhớ.

Nhưng cho dù là khổ sở, hần cũng đều áp chế sâu dưới đáy lòng.

Đối mặt với Dương Xuyên Xuyên, không hiểu vì lý do gì mà hần liền muốn nói ra hết!

Nhìn đến gương mặt này, đáy lòng hần sẽ mềm mại.

sẽ tìm được một loại dịu dàng không tìm thấy trên nữ nhân của hần.

Nhất thời, Tô Cảnh Lương thờ dài một hơi, sắc mặt khẽ biến thành cứng nhắc một chút, rồi sau đó muốn cất bước rời đi.

Đây là thế tử của Tô Cẩm Lý.....

Mà hần, đã muốn kết hôn với Tô Sơ Tâm rồi.....

Không thể động tâm!

Cũng không thể hành động!

Hần có lỗi với người nào, cũng không thể có lỗi với Cẩm Lý...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 88: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không?

Không thể động tâm!

Cũng không thể hành động!

Hần có lỗi với người nào, cũng không thể có lỗi với Cẩm Lý.....

Huống chi, mẫu hậu thích nhất là Tô Sơ Tâm, lúc nàng còn nhỏ nhận nuôi nàng.....

Chỉ cần là cái mẫu hậu thích, hần sẽ thích!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Tô Cảnh Lương hơi hơi bén nhọn vài phần.

Liền bước chân rời đi.

Đi không tới vài bước, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên mở miệng nói một câu: "Cảm ơn thái tử đã giúp đỡ hôm đó."

Tô Cảnh Lương ngẩng ngẩn cả người.

Dừng bước một chút, sau đó nghĩ đến Dương Xuyên Xuyên đang cảm tạ ngày mình ở Tô vương phủ ra tay giúp đỡ.

Không khồng chế nổi, Tô Cảnh Lương quay đầu lại.

Thăm sâu nhìn nữ tử trước mắt một cái.

Mắt ngọc mây ngái, thông minh sắc xảo

Tuyệt mỹ như vậy.

Ánh mắt hắn hoảng hốt.

Rồi sau đó trong đầu nghĩ tới vừa rồi nàng mềm mại nói một câu - - thần có chút nhớ mẫu thân rồi.....

một khắc kia, Tô Cảnh Lương muốn làm chút gì đó cho nữ tử này.

Trong đầu vừa mới có ý nghĩ này, hắn lại không chế không nói một câu: "Xuyến Xuyến, tối mai có rảnh không?"

Dương Xuyến Xuyến sững sốt, hai mắt nhìn Tô Cảnh Lương.

Không hiểu ý Tô Cảnh Lương

Tô Cảnh Lương nhìn Dương Xuyến Xuyến ngơ ngác, qua một lúc, mới nói

"Nếu cảm tạ ta, vậy thì đáp ứng một điều kiện với ta là được?"

"Ta không thói quen nợ người ta gì đó, đồng thời, ta cũng không có thói quen người khác nợ ta thứ gì, như vậy,cuối cùng ta nhớ ra muốn trở về....."

"Cho nên, Xuyến Xuyến, tối mai có rảnh không?"

"Đem nợ người nợ trả lại cho ta....."

"Đương nhiên, tất cả cực kỳ thuận khiết, người không cần nghĩ nhiều....."

"Ta sẽ không làm chuyện có lỗi với Cẩm Lý....."

Dương Xuyến Xuyến nhất thời hiểu rõ ra, gật gật đầu, "Được ạ..... Tôi mai gặp ở đâu?"

"hậu viện của Vương phủ, tối mai ta đến đón người....." Tô Cảnh Lương nghe Dương Xuyến Xuyến đồng ý, đáy lòng đột nhiên mềm mại một chút, mang theo vài phần vui sướng.

Nhếch môi, mỉm cười.

"Được!" Dương Xuyến Xuyến nhìn Tô Cảnh Lương tươi cười, đáy lòng cũng có chút yên ổn, so với Tô Cẩm Lý, thái tử này trái lại tốt hơn nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Đêm tân hôn

Màn đêm buông xuống

Tô Sơ Tâm tìm một lúc lâu, không nhìn thấy Tô Cảnh Lương.

Nhất thời, như là nghĩ ra cái gì, đi đến chỗ mình quen thuộc.

Nàng quên rồi.....

Hôm nay là sinh nhật mẫu hậu, khó trách, càng gần ngày này, Tô Cảnh Lương càng có vẻ rầu rĩ không vui.

Tô Sơ Tâm nghĩ thầm rằng, hiện tại Tô Cảnh Lương chắc chắn là một đôi mắt bi ai, nhìn vào vô định, nhớ mẫu hậu rồi!

Tô Sơ Tâm mang theo a hoàn của mình, cũng từ chối các tần phi, còn có các tỷ muội phương xa.

Đáy lòng nặng trĩu, cũng mang theo vài phần mong đợi.

Đi đến chỗ kia.

Nơi quen thuộc, cảm giác quen thuộc, trí nhớ quen thuộc.

Mỗi một năm, Tô Cảnh Lương đều tới nơi này.

Bởi vì, nơi đó có một hồ hoa sen lúc còn sống mẫu hậu thích nhất.

Tô Sơ Tâm đi qua lộp lộp hành lang, mắt nhìn thấy nơi cần tới, lại nghe thấy bên trong loáng thoáng truyền đến tiếng nói chuyện

Ký lự, là ai ở trong này?

Lúc tâm tình Tô Cảnh Lương không tốt, cực kỳ chán ghét có người quấy rầy hắn!

Tô Sơ Tâm đi gần lại, vươn tay ý bảo a hoàn lui đi.

Lại loáng thoáng nghe được giọng nói quen thuộc.

Mang theo một tia dật dảng lại vẫn có một chút chờ đợi.

Bởi vì quá mức hiểu biết, cho nên, nghe thấy giọng Tô Cảnh Lương, nàng liền có thể cảm giác được tâm trạng của Tô Cảnh Lương.

"Hậu viện Vương phủ, tối mai, ta đến đón nàng....."

10 chữ nhẹ nhàng, lại như là chùy nặng, hung hăng nện xuống trái tim Tô Sơ Tâm

"Được!"

Giọng nói thanh thanh lạnh lùng, nàng nhớ rõ ràng, đó là giọng Dương Xuyến Xuyến.

Ngón tay Tô Sơ Tâm hung hăng nắm chặt, gần như là muốn găm vào trong thịt, đau không thờ nổi.

Rồi sau đó là yên tĩnh không có tiếng động.

Nàng nghe được có tiếng bước chân dần dần đi đến.

Dưới tình thế cấp bách, Tô Sơ Tâm nhanh chóng xoay người, chạy ra ngoài.

Nước mắt không chế không nói rơi xuống

Tô Cảnh Lương, vậy mà trốn nàng hẹn hò nữ tử khác.

Khoảnh khắc kia, không rõ là khổ sở, hay là hận ý, đáy lòng giống như nữ tử năm ấy mười bảy tuổi lại lên men, bốc hơi.....

Tô Cảnh Lương là tình yêu của nàng.....

Tô Cảnh Lương ở trước mặt phụ vương, nói muốn kết hôn với nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Đêm tân hôn 2

Đều là nàng!

Đều là nàng!

Nữ nhân kia, nữ nhân gọi là Dương Xuyên Xuyên kia!

Cướp Tô Cảnh Lương của nàng đi!

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Tô Sơ Tâm không biết mình rốt cuộc đã chạy bao lâu.

Khóc bao lâu.

Chỉ biết là, đột nhiên không cần thận, va chạm vào trong lòng một người.

Thành linh xảy ra đau đớn làm cả người nàng kinh lòng không được nhún tránh lại.

Ngáng đầu, lại nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Tô Cẩm Lý.

Bầu môi, đầy lòng ỳ khúi, lại không khống chế được nổi, vừa mở miệng là sự yếu điệu cả đời khẽ gọi: "Cẩm Lý....."

Rồi sau đó, nước mắt nhỏ giọt, một giọt lại một giọt, là cả rơi xuống.

Tô Cẩm Lý vốn định quay về vương phủ, nhưng không tìm thấy Dương Xuyên Xuyên, mới tìm kiếm khắp nơi.

Nhưng lại từ rất xa nhìn thấy Tô Sơ Tâm che mắt, không đầu óc chạy loạn.

Hắn mới bỗng nhiên đi theo.

Đứng vậy, không chế không được đi theo..

Nhìn đầu nàng đâm vào trong ngực hắn, đâm cho trái tim của hắn liên tục đau.

Rồi sau đó lại nhìn hốc mắt hồng hồng của nàng, từng giọt nước mắt lớn rơi xuống.

Tìm Tô Cẩm Lý trong nháy mắt liên mềm mại xuống.

"Sơ Tâm....." giọng Tô Cẩm Lý mang theo vài phần khô khốc.

Vừa mở miệng, cảm giác tim mình đột nhiên hết sức đau.

"Làm sao vậy? Sơ Tâm? Nói cho ta biết? Người nào chọc giận muội rồi hả?"

Tô Sơ Tâm nghe được sự che chở quen thuộc, đó là vì Tô Cẩm Lý cho tới bây giờ đều ôn nhu như vậy, nhất thời làm cho đáy lòng nàng càng thêm ỳ khúi rồi.

Lắc lắc đầu, nước mắt chảy càng mạnh rồi.

"Cẩm Lý..... Muội thật sự, cực kỳ thích, cực kỳ thích Cảnh Lương!"

Tô Sơ Tâm lắc lắc đầu, rốt cuộc nhận không được nói: "Muội chưa bao giờ nhìn những thứ khác, từ lúc bắt đầu muội đã chỉ nhìn huynh ấy....."

"Trong sinh mệnh của muội, toàn bộ đều là huynh ấy....."

"Nhưng vì sao, vì sao huynh ấy muốn muội như vậy?"

"Muội có chỗ nào không tốt? Muội làm sai chỗ nào? Cẩm Lý, huynh nói cho muội biết, muội thật sự kém cỏi như thế sao?"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, sắc mặt khẽ trở nên có chút khó coi.

Vươn tay, giữ chặt bà vai Tô Sơ Tâm, bình tĩnh nhìn vào mắt nữ tử, gần từng chữ hỏi:

"Xảy ra chuyện gì? Rốt cuộc làm sao vậy? Cảnh Lương làm gì muội? Nói cho ta biết!"

Chỉ một khắc, đáy lòng Tô Cẩm Lý đã đầy phần nộ! Hắn vẫn luôn cho rằng Tô Cảnh Lương yêu thương Tô Sơ Tâm!

Bạn đang đọc truyện *Vương Giả, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Đêm tân hôn 3

Chỉ một khắc, đáy lòng Tô Cẩm Lý đã đầy phần nộ.

Hắn vẫn luôn cho rằng Tô Cảnh Lương yêu thương Tô Sơ Tâm. Cho nên, đối mặt với hai người lưỡng tình tương duyệt, hắn chỉ có thể buông tay.

Ngoại trừ buông tay, hắn cũng không thể làm điều gì khác.

Hiện tại, Tô Cảnh Lương cứ nhiên chọc cho Tô Sơ Tâm khóc.

Tô Sơ Tâm tiếp tục chỉ nhẹ nhàng lắc đầu và không nói gì.

Ngay sau đó, cảm nắng liền bị Tô Cẩm Lý hung hăng nâng lên, nhìn thấy đôi mắt Tô Sơ Tâm đỏ hỏn, mang theo tức giận nồng đậm.

Đáy lòng không kìm được bắt đầu đau đớn.

Vì cái gì, như vậy đối hắn chính là Tô Cẩm Lý, không phải Tô Cảnh Lương?

Tô Cẩm Lý nhàu mày lại, thẳng tay lôi kéo Tô Sơ Tâm và nói: "Ta mang muội đi tìm Cảnh Lương..."

"Không cần!" Tô Sơ Tâm bỗng nhiên kéo Tô Cẩm Lý lại, nhỏ giọng nói: "Không cần, ta sợ..... Ta sợ như vậy, chàng ấy sẽ chán ghét ta."

Tô Cẩm Lý nghe được lời như vậy ánh mắt có chút trống rỗng, tựa hồ lại chạm đến chuyện cũ khổ sở.

Cả người bỗng nhiên như bị đánh một quyền vô cùng đau đớn.

Trong lòng Tô Sơ Tâm lại để ý đến Tô Cảnh Lương như vậy.

Im lặng hồi lâu, Tô Cẩm Lý mới nói: "Sơ Tâm, muội nói muốn ta phải làm sao bây giờ? Muội có biết, điều muội muốn ta đều sẽ giúp muội làm được!"

Tô Sơ Tâm ngáng đầu, không nhẹ không nặng nghẹn ngào một câu: "Cảnh Lương, chàng ấy... chàng ấy thực để ý Dương cô nương..."

Tô Cẩm Lý nghe thấy như vậy dừng lời nói, đột nhiên vắng trán hơi hơi nhún lại, đáy mắt mang theo một tia kinh ngạc. Rồi sau đó, trong lòng hắn tràn ngập sự tức giận.

Nữ tử kia cứ nhiên thông đồng với Tô Cảnh Lương.

Hay là nguyên lai những hành động đó của nàng ta không phải muốn hắn chú ý? Mà là cố tình tiếp cận hắn để bám lấy Tô Cảnh Lương, Hằng Quốc Vương tương lai?

Xem ra, nữ nhân kia cũng không hề đơn giản như bản thân hắn tưởng.

Huống chỉ nhìn lại thời điểm ở nguyệt lâu, người rằng ta muốn hôn lại là Tô Cảnh Lương.

Có lẽ cần bản đều không như những lời nàng ta nói.

Hết thấy đều là cố ý!

Nghĩ đến đây, ngón tay Tô Cẩm Lý gút gao siết chặt, tức giận bộc phát lan tràn[1]

Thẳng đến hồi lâu, hắn mới nghe thấy thanh âm lẫn với tiếng khóc thút thít của Tô Sơ Tâm dứt quãng truyền tới trong đêm tối.

“Mới vừa rồi, ta đi tìm Cảnh Lương, ta biết, chàng ấy khẳng định ở bên hồ kia, chính là lúc này đây, lại không chỉ có mình chàng ấy ở đó...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Đêm tân hôn 4

“Trước nay đều không một ai có thể cùng chàng ấy đứng ở nơi đó, ngay cả ta cũng không ngoại lệ.”

“Cầm Li, khi còn nhỏ huynh và ta đều biết, chỉ cần chúng ta chạy về phía đó, Cảnh Lương chàng ấy, chắc chắn sẽ nhanh chóng mang theo chúng ta rồi đi.”

“Đó là nơi chàng ấy tưởng niệm Vương hậu nương nương, không cho bất luận kẻ nào đi vào...”

“Ta thật sự tưởng rằng là không cho bất luận kẻ nào vào thật.”

“Thế nhưng hôm nay ta mới phát hiện, chàng ấy đối với ta còn giữ lại một bí mật.”

“Vô ý ta phát giác, chàng ấy cư nhiên đối với Dương cô nương, nói ra những câu bách chuyển thiên hồi như vậy.”

“Trước nay đều không nói như vậy với ta, bất luận ta để ý chàng ấy như thế nào, bất luận ta yêu chàng ấy nhiều đến đâu, chàng ấy đều chỉ đáp một câu..... Ân, ta đã biết...”

“Cầm Li, huynh nói ta nên làm gì đây? Rốt cuộc nên làm gì bây giờ?”

Tô Sơ Tâm vừa nói vừa ngừng đầu lên, nhìn Tô Cầm Li đang đứng trước mặt mình.

Đây vẫn luôn là nam tử yêu nàng thật tâm, trong lòng nàng không phải không biết.

Tô Cầm Li đối với nàng, chính là ngấm ở trong miệng sợ tan, ôm ở trong tay sợ lạnh.

Nàng cũng biết, Tô Cầm Li vẫn luôn dõi theo sau lưng nàng, tưởng như vô tình nhưng lại để mắt đến mọi thứ.

Hắn chờ đợi nàng.

Chính là nàng lại một mực hướng đến Tô Cảnh Lương.

Đúng vậy, nàng đã từng thật sự nhẫn tâm, tò về như không biết bất luận điều gì, lãnh đạm mà kiên quyết vứt bỏ Tô Cầm Li.

Thế nhưng hiện tại, nàng lại mong muốn sự ấm áp này, còn có sự trợ giúp của nam nhân này đối với nàng.

Tô Sơ Tâm nhìn Tô Cầm Li chăm chú. Thật sâu trong đôi mắt nàng mang theo một tia ngây thơ hồn nhiên ý lại, làm đáy lòng Tô Cầm Li tức khắc hơi hơi run rẩy một chút.

Ngón tay vốn lạnh băng cũng run rẩy, phảng phất như hàn tâm được chân thật rồi.

Hồi lâu, Tô Cầm Li mới nhẹ nhàng, mang theo nhất quán ôn nhu cùng che chở, nâng khuôn mặt Tô Sơ Tâm lên.

Hắn nhìn vào đôi mắt nàng, nói một câu: “Sơ Tâm.....”

Chỉ có thời điểm Tô Cầm Li đối diện với Tô Sơ Tâm, mới có thể ôn nhu mà ấm áp như thế.

Không giống như nam tử thường ngày lúc nào cũng lạnh băng xa cách, phảng phất chỉ cần ai đó tới gần hắn liền có thể mất mạng bất cứ lúc nào.

Tô Sơ Tâm gật gật đầu, lên tiếng: “Ân!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 93: Đêm tân hôn 5

“Những lời muội nói đều là thật?”

Tô Cầm Li hỏi một câu, đáy lòng thực phần muộn.

Hắn tưởng, có lẽ nước mắt của nữ nhân trước mắt này, thật sự bất cứ lúc nào cũng có thể khiến hắn tâm hoảng ý loạn.

Chỉ là vì sao lúc này, trong lòng hắn lại nảy sinh ra vài phần tức giận đối với nữ tử từ gọi là Dương Xuyên Xuyên kia.

Nhưng chỉ đơn thuần là tức giận mà không hề có sát ý. Cảm giác hoàn toàn không giống với trước đây.

Tô Sơ Tâm gật đầu, sau đó lại nhẹ nhàng lắc đầu, bình tĩnh nhìn người trước mặt, sững sờ thật lâu rồi mới vạn phần ủy khuất mở miệng nói: “Cầm Li, chẳng lẽ ngay cả ta mà huynh cũng không tin?”

Chỉ một câu, đã khiến toàn thân Tô Cầm Li hơi run rẩy.

Tại sao hắn có thể hỗn đản như thế? Đối với nàng nói ra lời đã thương người như vậy?

Tại sao hắn lại có thể chất vấn nàng?

Trong lòng hắn ngoại trừ nàng còn có thể tin ai?

Tô Cầm Li vội vàng mở miệng nói: “Sơ Tâm, không phải... Ta tin muội, ta chỉ tin mình muội!”

Tô Cầm Li nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Tô Sơ Tâm, ôn nhu giống như che chở một tiểu cô nương. Tưởng chừng chỉ hơi dùng một chút lực, sẽ làm tổn thương nàng.

“Sơ Tâm, muội đi theo Tô Cảnh Lương, muội liền sẽ hạnh phúc cả đời sao?”

“Sẽ...” Tô Sơ Tâm biết Tô Cầm Li đối với mình không có tuyệt đối bá đạo, nội tâm của hắn chỉ mong cho nàng có được hạnh phúc.

Chỉ cần vì hạnh phúc của nàng, Tô Cầm Li cái gì cũng có thể làm, hơn nữa còn làm không oán than không hối hận.

Ngay tức khắc, Tô Sơ Tâm thấp giọng dè dặt nói: “Cầm Li, huynh biết rõ Cảnh Lương là chuyện ta vẫn luôn hy vọng, huynh cũng hiểu rõ, gả cho Cảnh Lương là mộng tưởng cả đời ta. Ta muốn hạnh phúc, mà trên thế gian này, duy nhất Cảnh Lương mới là hạnh phúc cả đời ta...”

Tô Cầm Li nghe những lời như vậy, sao lại không đau? Đau như mất mạng.

Vốn tính là cưỡng ép chính bản thân mình không có chút ý niệm không an phận đối với Tô Sơ Tâm, thế nhưng đôi khi vẫn không khống chế không được.

Tức khắc, giọng nói mang theo vài tia chua xót nhưng vẫn thật cần trọng của Tô Cầm Li cất lên: “Sơ Tâm, Xuyên Xuyên nàng là vị hôn thê của ta, sẽ không phát sinh bất luận sự tình gì với Cảnh Lương.”

“Cho nên muội không cần quá để ý. Nói không chừng có lẽ hết thảy đều là hiểu lầm.”

“Thế nhưng ta bảo đảm, buổi tối ngày mai nàng ta sẽ không thể đi tìm Cảnh Lương...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 94: Đêm tân hôn 6

Sơ Tâm, vì nàng chuyện gì ta đều có thể làm!

Một bên như thế nghĩ, một bên Tô Cẩm Li xoay người rồi đi. Trong ánh mắt là mình diệt không chừng, lấp loè ánh sáng quý dị.

Cho dù ta biết nàng không có khả năng dựng tâm với ta.

Ta nàng chỉ gian, không có khả năng sẽ có bất luận kết quả gì.

Liền tính là ta biết người nàng yêu là Tô Cảnh Lương, liền tính là ta nhìn nàng làm tân nương của hắn.

Tâm ta sẽ đau, đau muốn mất mạng, đau muốn chết.

Ta cũng sẽ lựa chọn làm nàng hạnh phúc.

Ngoại trừ nàng, nữ nhân thiên hạ không một ai có thể khiến ta như vậy, không oán không hối hận.

Cho nên ta cam đoan với nàng, Qua đêm mai, Tô Cảnh Lương tuyệt đối sẽ không thể liếc mắt nhìn Dương Xuyến Xuyến dù chỉ một cái.

Hắn sẽ chán ghét nữ nhân kia, chán ghét tới tận đáy lòng!

Trong lòng Tô Cẩm Li ngập tràn lạnh lẽo, mang theo vài phần kiên định.

Toàn thân hắn bóng thoáng để lộ ra khí phách ngang ngược.

Tô Sơ Tâm chỉ ngờ ngẩn nhìn bóng dáng Tô Cẩm Li, bị hơi thở toát ra từ thân người hắn làm cho kinh sợ.

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn, thể nhưng nàng có chút mờ mịt... Thậm chí trong nháy mắt cũng quên mất ý định của bản thân mình lúc ban đầu.

Dương Xuyến Xuyến đứng xom com chờ, sau đó nhớ tới ước định của chính mình cùng Tô Cảnh Lương, tức khắc quyết định sớm rời khỏi Tô Cẩm Li.

Bởi vậy, hiện tại nàng nhìn thấy Trương quân gia mang theo một nữ tử gọn gàng sạch sẽ, đang ở phía đối diện đi về phía mình, liền mở miệng hỏi một câu: “Vương gia, muốn...”

Nàng vừa nói vừa liếc mắt dò xét nữ tử đứng bên cạnh.

Sắc mặt Trương quân gia có chút xấu hổ.

Vương gia kỳ thật không làm tình, nhưng cũng có nhu cầu với phương diện này.

Hướng chỉ, mỗi khi mặt trời lặn Vương gia đều tìm nữ nhân.} Mỗi ngày vào buổi tối, không biết như thế nào nổi hứng, lại nhân nhạ phản phó ông tìm một nữ nhân sạch sẽ đưa đến giường ngủ.

Cái gọi là nữ nhân sạch sẽ, chính là nữ nhân này phải bắt buộc phải được tắm rửa thật cẩn thận.

Mà nữ tử trước mặt này, là Vương thượng tự mình hạ chỉ ban cho Vương gia làm Vương phi nương nương, hiện tại gặp nàng không khỏi cảm thấy có chút không ổn.

Trương quân gia ấp úng không biết nên nói điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Đêm tân hôn 7

“Lão Trương, còn thất thần làm gì? Người mang đến rồi sao?”

Đột nhiên, một giọng nói quen thuộc nhân nhạ truyền tới từ sau lưng Dương Xuyến Xuyến.

Dương Xuyến Xuyến quay đầu, lại nhìn thấy Tô Cẩm Li một thân quần áo trắng tuyết đơn bạc, khả năng vì hắn vừa mới tắm rửa xong.

Cả người thiếu đi vài phần phi dương ương ngạnh, nhiều thêm vài phần tà mị mềm người.

Đôi mắt hắn không để lộ ra bất luận cảm xúc gì, chỉ lãnh đạm liếc nhìn nàng một cái.

Rồi sau đó mới đưa mắt dừng lại trên người nữ nhân bên cạnh Trương quân gia, lạnh nhạ nói một câu.} “Là người? Lớn lên cũng không tệ, vào đi.”

Cùng với giọng nói đậm mạc, Tô Cẩm Li xoay người đẩy cửa bước vào.

Mà nữ tử kia, cũng theo Tô Cẩm Li đi phòng ngủ.

Dương Xuyến Xuyến dù có ngạc cũng hiểu được Tô Cẩm Li muốn cùng nữ nhân kia xử lý chuyện gì.

Tức khắc không nói nên lời, đáy lòng nàng cũng có chút bức bối, tuy nhiên trên mặt vẫn nhanh chóng biểu hiện ra ngoài không một tia để bụng.

Vừa lúc nam nhân này đêm nay đã có nữ nhân hầu hạ, nàng cũng không cần né tránh hắn để đi gặp Tô Cảnh Lương.

Nghĩ đến đây, Dương Xuyến Xuyến lập tức trở lại gian phòng của mình. Nàng tùy tiện rửa mặt chải đầu chút rồi hướng về ngoài cửa đi ra.

Thế nhưng vừa vận một khắc nàng muốn mở cửa, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra.

Bất thành lĩnh như vậy khiến cả người nàng ngã vào người Tô Cẩm Li.

Tức khắc Dương Xuyến Xuyến kinh ngạc đến mức hồ hạp ngừng lại.

Hắn không phải dẫn theo nữ nhân khác phiên văn phúc vũ (tan xương nát thịt) hay sao?

Như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?

Ngoài dự đoán, lúc này đây khuôn mặt Tô Cẩm Li có thể nói là đượm ý cười, ôn nhu nhìn Dương Xuyến Xuyến.

Dương Xuyến Xuyến nhìn một Tô Cẩm Li ôn nhu như vậy, cả người đều có chút không tin được.

Liệu nàng có nhầm lẫn gì không?

Nam nhân này tự nhiên lại đối với nàng ôn nhu như thế? Có phải đầu óc có vấn đề?

“Có việc gì sao?” Nếu hắn tới, Dương Xuyến Xuyến cũng không muốn phản đối gì mà chỉ có thể nhân nhạ hỏi.

Ngược lại con người Tô Cẩm Li tràn ngập nhu tình, nhẹ nhàng nâng lên hàm dưới Dương Xuyến Xuyến:

“Đêm nay, bốn vương muốn qua đêm cùng nàng.”

“Đối với nữ nhân kia, bốn vương không có nửa điểm hứng thú.”

“Thật ra bốn vương ngập tràn hứng thú với Vương phi giống tiền nữ như nàng.”

Nghĩ khi của Tô Cẩm Li tràn miên muốn chết.

Khiến đầu óc Dương Xuyến Xuyến trong nháy mắt không thể theo kịp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Đêm tân hôn 8

Khiến cho đầu óc Dương Xuyến Xuyến trong nháy mắt không thể theo kịp.

Nhập tim tăng lên nhanh chóng!

Một nam nhân đẹp như vậy, tràn ngập hấp dẫn lớn như vậy.

Lại thâm tình khấn thiết với nàng.

Dù cô là nữ nhân cao ngạo mà tự phụ, lúc ấy cũng hoàn toàn có thể bối rối

Nhìn thấy sự kinh ngạc trong mắt Dương Xuyên Xuyên, trong mắt Tô Cẩm Lý nhanh chóng loé lên một tia chăm chọc.

Rồi sau đó vô cùng nhanh chóng nghiêng người, hôn chóc một cái lên trán Dương Xuyên Xuyên!

Sau đó lại cực kỳ thâm thiết tiến đến bên tai Dương Xuyên Xuyên: "Xuyên Xuyên..... thật sự.....Có phải nàng hạ mê dược ta hay không?"

Dương Xuyên Xuyên nghe Tô Cẩm Lý nói ái muội như vậy, đáy lòng nhất thời có chút kinh ngạc.

Tô Cẩm Lý lúc này vì sao lại thay đổi như thế?

Nhưng mà ngay ở giây phút Dương Xuyên Xuyên sững sờ, mắt Tô Cẩm Lý đột nhiên nhìn về phía một bóng dáng mờ mờ ở phía sau.

Nhất thời, bên miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Quả nhiên vẫn đến đây!

Ánh mắt trầm xuống, nhanh chóng nâng cằm Dương Xuyên Xuyên lên.

Đôi môi mòng áp lên môi nàng.

Đầu óc Dương Xuyên Xuyên nhất thời không có cách nào suy nghĩ.

Kinh ngạc mờ tỏ hai mắt, lại đột nhiên nhìn thấy phía sau hai người, chỗ cửa mờ, cách đó không xa là Tô Cảnh Lương đang đứng lẳng lẳng.

Ánh mắt Tô Cảnh Lương không biết nhìn đi đâu.

Không nhìn thấy đáy mắt bị ai, cũng không nhìn thấy cảm xúc trên mặt.

Chỉ là sững sờ một chút, đáy mắt mang theo một tia chán ghét.

Nhưng đáy lòng lại dấy lên vài phần chua xót.

Đêm nay nàng đồng ý gặp mặt mình.....

Lại phải người báo cho mình biết tình hình ở đây, đêm nay Tô Cẩm Lý tìm nữ nhân thị tâm.....

Nhưng khi hắn đến lại nhìn thấy bọn họ đang hôn.

Thâm tình vạn chủng như thế.....

Nếu nàng ở cùng với Tô Cẩm Lý, vì sao còn muốn mình tới?

Trong lúc đó hai người không có bất cứ tình cảm quá phận nào, nàng làm như vậy là có ý gì?

Đang báo cho mình?

Báo cho mình rời xa nàng?

Ánh mắt Tô Cảnh Lương nhàn nhạt nhìn một màn trước mắt, rồi sau đó mang theo vài phần cổ nển tức giận, xoay người rời đi.

Bóng lưng hiện lên vài phần chăm chọc.

Làm cho Dương Xuyên Xuyên không hiểu sao lại kinh ngạc.

Nhưng cùng lúc đó, đột nhiên Tô Cẩm Lý lại dấy năng ra.

Khi nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc cùng ngu ngơ của Dương Xuyên Xuyên, bên miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Đêm tân hôn 9

Khi nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc cùng ngu ngơ của Dương Xuyên Xuyên, bên miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Hừ lạnh một tiếng: "Sao? Còn chưa đủ?"

Ngữ khí hơi chăm chọc, mang theo vài phần nói mát.

Dương Xuyên Xuyên nhìn biểu cảm của Tô Cẩm Lý, bộ dạng giống như chuyện vừa rồi không hề xảy ra.

Đáy mắt chán ghét và chăm chọc rõ ràng như thế.

Nhất thời, năng giống như là đã hiểu ra.....

Trên mặt lạnh nhạt, cuối cùng đứng dậy, giống như không thêm để ý chút nào.

Lườm Tô Cẩm Lý một cái, lạnh lùng đáp lại một câu: "Ngươi cố ý?"

Tô Cẩm Lý nhún vai, tuy ngoài mặt là một bộ dạng không liên quan đến mình, nhưng đáy lòng lại tràn ngập vài phần phiền muộn.

Vì sao nữ tử trước mắt lại lạnh nhạt như vậy?

Giống như là toàn bộ mọi chuyện không liên quan đến nàng vậy.

Ngồi mãi, Tô Cẩm Lý vẫn nói thẳng: "Bổn vương muốn Tô Cảnh Lương sẽ không đến gặp ngươi nữa thôi!"

Quả nhiên.

Dương Xuyên Xuyên nhàn nhạt nhắm chặt mắt, khóe miệng hiện lên một nụ cười chăm chọc.

Trong giọng nói không nghe ra cảm xúc gì, nhưng ánh mắt thậm chí còn không nhìn Tô Cẩm Lý một cái.

"Vì sao?"

"Vì sao?" Tô Cẩm Lý nhất thời nheo mắt, năng vậy mà hỏi lại hắn vì sao phải làm như vậy?

Hắn đã làm những gì, chẳng lẽ nàng không hiểu?

Ánh mắt Tô Cẩm Lý loé lên, nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên

, thân nhiên nói

"Nữ nhân như ngươi không xứng tranh giành nam nhân với Tô Sơ Tâm!"

"Cho nên cũng chỉ có thể trách ngươi vốn không nên làm Sơ Tâm khóc!"

"Ta không có!"

Dương Xuyên Xuyên nắm chặt tay, vừa rồi ý xi nhục của Tô Cẩm Lý cực kỳ rõ ràng.

Nữ tử cao ngạo bẩm sinh, không thể dễ dàng tha thứ cho bất cứ kẻ nào làm bản nàng

"Không có?"

Tô Cẩm Lý cười lạnh:

"Thế vì sao Cảnh Lương xuất hiện tại nơi này, người giải thích với bốn vương như thế nào?"

"Tô Cảnh Lương hẳn chỉ có thể là của Sơ Tâm!"

"Ta nói cho người biết, nếu người còn dám trêu chọc Tô Cảnh Lương một lần nữa, ta bảo đảm sẽ làm người sống không bằng chết!"

Lời Tô Cẩm Lý nói, giống như là nện từng chữ từ trong kẽ răng ra vậy, ngột khí trầm thấp dọa người.

Thì ra.....

Thì ra là như vậy!

Tô Cẩm Lý hẳn để ý Tô Sơ Tâm, mà mình và Tô Cảnh Lương chỉ đơn giản là gặp mặt một lần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Đêm tân hôn 10

Tô Cẩm Lý hẳn để ý Tô Sơ Tâm, mà mình và Tô Cảnh Lương chỉ đơn giản là gặp mặt một lần, khiến cho nữ tử kia buồn mà rơi lệ, sẽ làm cho hắn điên cuồng như vậy!

Nhất thời, bên miệng Dương Xuyên Xuyên hiện một nụ cười lâm như là không sao, mang theo vài phần châm chọc mở miệng:

"Người cũng không cần phải lâm như vậy, ta cũng không có hứng thú quấy rầy đến cuộc sống hạnh phúc của nữ nhân người yêu quý....."

"Huống chi, tương lai ta vẫn muốn rời xa người hoàn toàn, còn cả cuộc sống luân quần của họ nữa, cho nên, các người đừng quá mức căng thẳng!"

"Là sao?" Tô Cẩm Lý cười lạnh: "Bốn vương dựa vào cái gì tin tưởng người?"

"Bốn vương không thể đem hạnh phúc của Sơ Tâm ra đánh bạc một chút nào!"

"Cho nên, bốn vương cảnh báo trước, nếu muốn nam nhân quá, vương phủ nhiều nam nhân như vậy, người có thể dùng thoải mái....."

"Nếu người thấy chưa đủ, chỉ cần người tắm rửa sạch sẽ cũng có thể miễn cưỡng lên giường bốn vương!"

"Trên thế giới này, ngoại trừ Tô Cảnh Lương người không thể trêu chọc, chuyện khác không liên quan đến bốn vương!"

Ý khinh miệt trong lời nói của Tô Cẩm Lý rất rõ ràng.

Ám chỉ Dương Xuyên Xuyên là nữ nhân không biết thỏa mãn.

Chưa từng có người nào dùng ngữ khí khó nghe như vậy vũ nhục nàng!

Vậy thì nam nhân trước mắt này là vương gia thì làm sao?

Cũng không thể quá đáng như vậy!

"Với người? Đùa cái gì vậy? Ta đã từng nói rồi, nam nhân hể tất đền, nhắm mắt lại, coi sạch y phục đều như nhau!"

"Đẹp, khó coi, chẳng phải đều có cái ấy sao?"

"Ta đáng đi tìm người sao?"

Dương Xuyên Xuyên không đoán mò mở miệng.

Lâm Tô Cẩm Lý nhất thời nháu mị.

Đột nhiên đi lên phía trước, bắt lấy cổ tay Dương Xuyên Xuyên.

Mang theo tức giận kìm hãm hằng đầy nàng xuống mặt đất giá lạnh.

Lập tức cúi người, cánh môi ẩm ướt, tiện hướng về Dương.

Lúc này Tô Cẩm Lý, đã triệt để bùng phát lửa giận rồi!

Chính mình cũng không hiểu nổi, đáy lòng mình rốt cuộc muốn cái gì!

Khi thấy Tô Cảnh Lưng tới, đáy lòng hắn tựa như muốn trừng phạt nữ nhân này thích đáng!

Hiện tại, nàng vậy mà lại ghét bỏ hắn!

Không hiểu sao nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động của nữ nhân này có thể hoàn toàn kích thích cảm xúc của vương gia biểu lộ ra ngoài!

Nhất thời, Tô Cẩm Lý nhận nhạt cười lạnh một trận:

"Vậy sao? Nếu vậy nam nhân trong thiên hạ muốn dùng như nào thì dùng!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Đêm tân hôn 11

"Vậy sao? Nếu vậy nam nhân trong thiên hạ muốn dùng như nào thì dùng!"

"Thế thì bốn vương không cần uống phí!"

Nói xong liền bất ngờ chặn miệng Dương Xuyên Xuyên lại.

Dương Xuyên Xuyên vùng vẫy, nhưng lại không có cách nào ngăn cản Tô Cẩm Lý.

Đôi mắt Tô Cẩm Lý nhuộm một màu đỏ, một bàn tay giữ lấy cổ tay Dương Xuyên Xuyên.

Áp lên trên đầu nàng, một cánh tay kia hơi trượt xuống, nhẹ nhàng kéo vạt áo Dương Xuyên Xuyên xuống.

"Tên khốn kiếp nhà người! Buông ra!"

Dương Xuyên Xuyên liều mạng vùng vẫy, một bàn tay đột nhiên thoát ra được, sau đó không cần nghĩ ngợi hung hăng cho Tô Cẩm Lý một cái tát lên mặt.

Bốp một tiếng!

Cả người Tô Cẩm Lý yển tĩnh trở lại.

Ánh mắt hơi hơi hẹp.

Gắt gao nhìn chằm chằm Dương Xuyên Xuyên.

Ánh mắt gần như là muốn nuốt chửng nàng vậy.

Tô Cẩm ý nắm chặt cổ tay Dương Xuyên Xuyên, cực kỳ dùng sức.

Dương Xuyên Xuyên bị đau, nhưng mà cũng không dám lên tiếng.

Lúc này Tô Cẩm Lý làm cho nàng sợ hãi!

Một giây sau, Tô Cẩm lý chợt cười lạnh một trận: "Đánh ta?"

Vừa dứt lời, liền nghe thấy tiếng vài bị xé rách, da thịt trắng nõn, của Dương Xuyên Xuyên lập tức rơi vào mắt Tô Cẩm L.

Hắn mất đi lý trí, điên cuồng như là một con thú dữ.

Muốn nghiền nữ tử này thành tro!

Khó có thể tiêu tan!

Ánh mắt Tô Cẩm Lý dần dần trở nên có chút sâu thẳm.

Môi của hắn tràn đầy trời đất đè ép xuống.

Đấy lòng Dương Xuyên Xuyên bỗng rồi một trận, cả người muốn liều mạng né tránh, nhưng lại không có đường thoát.

Bất lực và sợ hãi dần dần lan tràn dưới đáy lòng.

Những cao ngạo và tự tin trong nháy mắt giống như cũng rồi nàng mà đi.

Nàng không còn bình tĩnh được.

Cũng chưa có bất kỳ nam nhân nào đối xử với nàng như vậy!

Dương Xuyên Xuyên cảm giác được rõ ràng là Tô Cẩm Lý đã hoàn toàn hết kiên nhẫn với sự phản kháng của nàng!

Đầu mày nam tử nhũn lại, nhàn nhạt nói một câu: "Dù sao ngươi sớm muộn gì cũng là người của ta....."

Rồi sau đó lại hung hăng ngăn chặn nữ tử.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Thiếu

Nguồn trắng chương

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Đêm tân hôn

Lông mày nam tử nhũn lại, nhàn nhạt nói một câu: "Dù sao ngươi sớm muộn gì cũng là người của ta....."

Rồi sau đó, hung hăng ngăn chặn nữ tử lại.....

Tay Tô Cẩm Lý để chỗ nào, làm cho toàn thân Dương Xuyên Xuyên giống như là tràn ngập hoảng sợ.

Liều mạng, muốn tránh thoát, lại bị nam tử hung hăng áp chế.

Không có cách nào nhúc nhích.

Giống như là, rơi vào trong lưới son dương.

Chờ nam nhân ức hiếp.

Nữ tử cao ngạo, lần đầu tiên cảm thấy được tôn nghiêm chính mình vỡ rồi.

Thân thể run rẩy, thì thảo thấp giọng thét chói tai:

"Buông ra, buông ra - - "

Tô Cẩm Lý nghe thấy âm thanh kia, đáy mắt có ý châm chọc càng thêm đặc hơn rồi.

Không phải vẫn rất cao ngạo à?

Không phải vẫn là không coi ai ra gì à?

Không phải chính mình vẫn cực kỳ chán ghét nàng à?

Rất cực, nàng ở dưới thân thể mình, cầu xin tha thứ như vậy.....

Nhưng, vì sao, đáy lòng, vẫn lại là muốn chinh phục hoàn toàn dục vọng của nữ tử này?

Là bởi vì chính mình đứng thủ đoạn ghê tởm như vậy, đối phó nàng.....

Hay là bởi vì chính mình tận mắt thấy Tô Cảnh Lương đến, trong lòng không lý do gì lại hoảng loạn.....

Hay là già, chỉ đơn giản là vì Tô Sơ Tâm?

Nhưng, thật sự vì Tô Sơ Tâm, chính mình vì sao, lại tức giận như vậy?

Tức giận như vậy, giống như là, chính mình đã thích gì đó.....

Giống như bị người khác nhìn trộm!

Ồn ào.....

Chính mình tại sao có thể có ý nghĩ như vậy?

Tâm của mình, đều là Sơ Tâm.....

"Ngươi không biết là chậm sao?"

Nhất thời, mắt Tô Cẩm Lý sang lên, đột nhiên trầm xuống.

"Chuyện tới bảy giờ, nói thật cho ngươi biết cũng không sao, cho dù là không nói, ngươi cũng sẽ biết!"

"Đấy lòng bốn vương, chỉ có nữ nhân tên Sơ Tâm, cho dù là cười ngươi, trong lòng bốn vương cũng chỉ có Sơ Tâm....."

"Huống chi, hiện tại, Tô Cảnh Lương, hẳn đối với ngươi có chút tình cảm, bốn vương quyết định, mười ngày sau, đúng giờ sẽ cưới ngươi sẽ....."

"Ngươi tốt nhất, thành thật ở trong vương phủ, làm vương phi nương nương của ngươi,đừng tự ty, muốn thông đồng với Tô Cảnh Lương....."

"Vi Sơ Tâm, bốn vương bắt kẻ cái gì đều có thể làm!"

"Vị nàng, ta có thể phụ ngươi trong thiên hạ, chỉ riêng nàng sẽ không phụ bực....."

"Ta đây đáng chết sao?"Đấy lòng Dương Xuyên Xuyên không lí do tức giận, dựa vào cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Đêm tân hôn

"Ta đây đáng chết sao?Đấy lòng Dương Xuyên Xuyên không li do tức giận, dựa vào cái gì?

"Người vì nữ nhân người yêu, có phải muốn hy sinh ta?"

"Ta trêu chọc ai rồi hả?"

"Tô Cảnh Lương, với ta đều không có quan hệ!"

Dương Xuyên Xuyên lắc đầu, đột nhiên, một loại đau đớn bị đè nén tận đáy lòng, phát ra, giống như là đã từng với Tô Tử An.

Rõ ràng là hẳn trước trêu chọc chính mình.

Khẩn cho mình tin cái gì là chung tình.

Trên thế giới này, thật sự tồn tại.

Nhưng, trêu chọc, lại không chịu trách nhiệm.

Không thích, liền hung hăng vứt bỏ như thế!

Người bị thương, liền là nàng.....

Sau đó, những tin đồn loạn lên,

Nhưng là nàng, trêu chọc Tô Tử An,

Liền ngay cả chìa tay, tất cả mọi người cho rằng, là nàng nhẫn tâm bỏ lại hẳn phía sau!

Bởi vì sao?

Bởi vì nàng là Thiên Kim Đại Tiểu Thư, cho nên, tất cả mọi thứ đều cao hơn vị trí của người khác sao?

Chỉ cần là người trêu chọc phải nàng, trong con mắt của người khác, tất cả đều là nàng quyền rũ họ?

Nàng, không phải như thế này sao?

Ngón tay Dương Xuyên Xuyên, dần dần có chút vô lực.

Không có cánh nào phản kháng trước mắt nam nhân này.

Đúng vậy, không có sức lực rồi.....

Nghĩ tới Tô Tử An, toàn thân liền không có sức lực.....

Tô Cẩm Lý nghe được nữ tử kịch liệt như vậy, nó nụ cười lạnh.

Đột nhiên, tiếng cười của hắn ngừng lại.

"Không vì cái gì..... Người đáng như vậy!"

"Tô Cảnh Lương đối với người khác không quan tâm, lại cứ quan tâm đối với người!"

"Đáng, người chịu được đối xử như vậy....."

Tô Cẩm Lý ngẩng đầu, con người đen nhánh, khóa chặt Dương Xuyên Xuyên, gần từng chữ, nói rõ ràng:

"Trên thế giới này,nếu bốn vương nhắm vào Cảnh Lương, như thế sẽ làm Sơ Tâm buồn....."

"Cho nên - - "

Dừng một chút, giọng nói Tô Cẩm Lý lạnh lùng nói: "Người có thể lựa chọn hận ta - - "

Dương Xuyên Xuyên nghe được như vậy, không khỏi có chút cười lạnh, thật là tình yêu vĩ đại!

Đối với nữ nhân kia chu đáo, trong ngực cảm thấy đau!

Nếu không, yêu ai yêu cả đường đi đến mức này!

Chính mình làm người xấu!

Mỗi tiếng nói cử động của nữ nhân kia, nhất cử nhất động, đều được bảo toàn!

Hắn giống như là một đứa ngốc, vì nữ nhân kia, làm mọi thứ!

Nữ nhân kia, đáy lòng là Tô Cảnh Lương, là hoàn toàn không rảnh!

Đẹp vô cùng!

Nhất thời,đáy lòng Dương Xuyên Xuyên, không phải không hận, không phải không giận!

Nó nụ cười lạnh lùng.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Đêm tân hôn

Nhất thời,đáy lòng Dương Xuyên Xuyên, không phải không hận, không phải không giận!

Nó nụ cười lạnh lùng.....

Giọng nói, mang theo vài phần châm chọc.

"Hận người?"

"Người không xứng!"

"Yêu và hận, đều là tình cảm cực kỳ mãnh liệt, phải để ý mới có!"

"Người có tài đức gì, đạt được tình cảm mãnh liệt của ta?"

"Ta mới khinh thường, hận người - - "

Tô Cẩm Lý nghe như vậy, sắc mặt không có biến hóa, hơi xoắn môi, sao đó chớp mắt.

Ánh mắt đó, khiến người khó có thể nắm lấy.

Giọng nói dịu dàng.

"Tùy tiện!"

Hai chữ, sau đó, nam tử đột nhiên đột nhiên cúi y phục của mình xuống!

Hường về nữ tử, hung hăng đè ép xuống.....

Mang theo dục vọng cùng kira giận, tràn đầy ngập khắp trời.

Đề cho nàng, không có chỗ để trốn, không có chỗ để ẩn!

Nam nhân hung hăng bao vây nữ tử, không thể để cho nàng nhúc nhích.

Dương Xuyên Xuyên toàn thân run rẩy, muốn trốn tránh, nhưng mà, lại không chống lại được sức mạnh của nam nhân.

Nàng, có thể cảm giác được, sợ hãi, một chút, một chút lan tràn trong trái tim mình.....

Từng chút một.....

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy được phía dưới có chút khó chịu, bụng dưới căng lên đau đớn.....

Ngay khi Tô Cẩm Lý muốn chiêm hữu nàng, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên hét lên: "Ta....."

Cảm ơn trời đất, nàng vậy mà, tại thời khắc mấu chốt, giải quyết rồi.....

Liền ngay cả ông trời, cũng đều giúp nàng.

Đồng thời, Tô Cẩm Lý cũng cảm thấy cơ thể bị linh một thứ kinh tởm gì đó.

Lập tức nhu mảy, hướng phía dưới nhìn lại.....

Quý thủy Dương Xuyên Xuyên đã đến.....

Chất lỏng màu đỏ tươi, dính trên y phục chính mình.

Nhất thời, Tô Cẩm Lý trong ánh mắt hiện lên một tia ghê tởm.

Cả người, rất nhanh theo trên người Dương Xuyên Xuyên, đứng lên.

Tốc độ nhanh đáng kinh ngạc.

Đẩy mất mang theo sự chán ghét!

Giống như vậy, cũng mang theo tức giận, ngang ngược khuếch tán.

"Ghê tởm!" Vừa nói, Tô Cẩm Lý nhặt thứ gì đó trên bàn, ra sức xoa y phục của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Hôn lễ quý dị

"Ghê tởm!" Vừa nói, Tô Cẩm Lý nhặt thứ gì đó trên bàn, ra sức xoa y phục của mình.

Cái bộ dáng kia, giống như là sụp đổ bất cứ lúc nào.

Mặc bừa y phục lên, Tô Cẩm Lý đứng dậy.

Nhân nhật lườn Dương Xuyên Xuyên một cái, bỏ đi một bộ y phục,hung hăng vọt ở trước mặt Dương Xuyên Xuyên,

Giọng nói không mang theo chút tình cảm nào, nhưng mà, ánh mắt lại tràn ngập ghét bỏ: "Rất bẩn!"

Dương Xuyên Xuyên nắm lấy ngón tay.

Biểu hiện cực kỳ thờ ơ.

Liền mắng vài câu đi.....

Cuối cùng, chính mình cũng không bị hấn làm bẩn.....

Cho nên, mắng thì mắng đi.....

Đấy lòng không hài lòng với hấn, muốn tìm bắt mẫn, rất đáng! Dương Xuyên Xuyên oán thán!

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy bao tử mình co rút lại, đau đớn.

Toàn thân không có sức lực co lại.

Tô Cẩm Lý đi đến cửa, như là nghĩ tới cái gì, lạnh lùng nói một câu: "Đêm nay thu dọn đồ đạc,về Dương gia đi..... Ba ngày sau, ta cưới người!"

Nhân nhặt một câu rồi bỏ đi, Tô Cẩm Lý nhanh chóng đáp cửa ra.

Sau đó nghe được giọng nói Tô Cẩm Lý hôn hấn truyền tới: "Mau mang nước tới..... Bồn vương muốn lau người, thực xui xẻo!"

"Vậy, Vương gia, nữ nhân ở phòng ngủ của vương gia, xử lý như thế nào?"

"Nữ nhân cái gì? Nữ nhân muốn cái gì, nữ nhân kia, nếu là muốn sống, nhanh chóng rút cho bồn vương!"

Sau đó, toàn bộ thế giới, lại yên tĩnh rồi.....

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt thật to, nhìn vào căn phòng sau khi bị hấn phá, lại vẫn còn sót lại ý chăm chọc.

Nhất thời, có chút mỉm cười.

Ánh mắt, mang theo một tia xấu hổ.

Đấy cuối cùng là cái thời đại gì?

Không giống hiện đại, không giống tiểu thuyết trên mạng, cũng không giống phim truyền hình.....

Không là vì người đi qua, sẽ gặp có vô số cá nhân theo đuổi người.

Mà còn, cho dù là người ở thế kỷ hai mươi mốt, thời đại phụ nữ mới, đi tới thời cổ xưa như vậy, còn phải thói quen với trạng thái danh dự.

Mà nàng, vừa mới tới, đều là được người chăm sóc, được người che chở, hiện tại, thật sự phải gả cho Tô Cẩm Lý sao?

Hạnh phúc cả đời mình, chẳng lẽ, liền bị phá hủy như vậy sao?

Vốn dĩ, hôn lễ này, vốn là nàng không tình nguyện, hấn cũng không vừa ý.

Kỳ thật, có lẽ một thời gian, hoàng thượng bệnh mà chết, Tô Cẩm Lý sẽ từ hôn.

Nhưng.....

Hiện giờ, Tô Cẩm Lý vì nữ nhân kia, muốn kết hôn với mình?

Thật sự là buồn cười a!

Hắn lạnh lùng như thế, tàn nhẫn như thế, không coi ai ra gì.

Nhưng đối với nữ nhân không bao giờ là nữ nhân của mình, cam tâm cả đời coi tiền như rác!

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, cười lạnh một cái.

Thật sự là một nam tử si tình.

Vì nữ nhân mình yêu, cái gì đều có thể làm!

Ngay cả chà đạp thân thể người khác, chà đạp linh hồn người khác, cũng sẽ không hối tiếc!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 105: Hôn lễ quỷ dị

Vì nữ nhân mình yêu, cái gì đều có thể làm!

Ngay cả chà đạp thân thể người khác, chà đạp linh hồn người khác, cũng sẽ không hối tiếc!

Rồi sau đó chậm rãi đứng lên, mặc quần áo tử tế.

Da thịt trắng nõn, hơi hơi run rẩy.

Không có đợi cho Tô Cẩm Lý phái người đưa mình đi.

Dương Xuyên Xuyên đẩy cửa ra, rồi đi rồi.

Bên ngoài trời, rất lạnh.

Dương Xuyên Xuyên ra ngoài, không có bất cứ người nào ngăn cản.

Mở mắt đi bộ trên đường.

Đầy lòng, có chút khó chịu.

Đổi lại là nữ nhân kia, xảy ra sự việc này, đều đã buồn bực đi không nổi.

Vương phủ Dương gia, bản thân còn không quá xa.

Cho nên, Dương Xuyên Xuyên không nhanh không chậm đi bộ.

Đi qua vương phủ, đi qua dòng sông chảy trong vát, đi qua cây cầu vòm, đó là Dương phủ rồi.

Dương Xuyên Xuyên nhìn sông nước dập dờn phía dưới, những ngôi sao vỡ ra, thoải mái hơn.

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên nhìn đến chính giữa cây cầu, cũng là nơi cao nhất, có một người.

Người kia, giống như cũng nghe được tiếng bước chân, chậm rãi, từ từ quay đầu.

"Là người?" Tô Cảnh Lương hai tay vén ở trước ngực, che kín tối tăm trên mặt, từ trên xuống dưới đánh giá Dương Xuyên Xuyên vài cái, không phải cùng Tô Cẩm Lý ngọt ngào sao? Làm sao có thể xuất hiện tại nơi này?

Nhất thời,gìong nói Tô Cảnh Lương, mang theo vài phần xa cách: "Vị cái gì, mỗi lần bản thái tử một mình, luôn luôn có thể gặp người?"

"Thái Tử gia....." Dương Xuyên Xuyên hơi chút hết lên yếu ớt, quay đầu, nhưng không có nhìn về phía Tô Cảnh Lương.

Do hân ban tặng, đêm nay, Tô Cẩm Lý mới có thể đối đãi với mình như vậy.

Biết không có thể trách hắn, cũng không có trách hắn.

Chỉ là, năng muốn nhanh chóng né tránh.

"Người tới nơi này làm gì?"

Tô Cảnh Lương nhìn đến năng, không biết vì sao, rõ ràng rất tức giận bản thân mình, rốt cuộc sao lại không tức giận nữa.

Chỉ là nhân nhậ nhìn năng nhưu thế, hỏi một câu hỏi lạ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Hôn lễ quỷ dị 2

Tô Cảnh Lương nhìn đến năng, không biết vì sao, rõ ràng rất tức giận bản thân mình, rốt cuộc sao lại không tức giận nữa.

Chỉ là nhân nhậ nhìn năng nhưu thế, hỏi một câu hỏi lạ.

"Không có gì..... Về nhà....." Dương Xuyên Xuyên đơn giản đáp lại một câu, rồi sau đó, tiếp tục đi lên trước.

"Ừ?"

Tô Cảnh Lương đi nhanh vài bước, lập tức đứng ở trước mặt Dương Xuyên Xuyên,nghư gần như chạm vào trán Dương Xuyên Xuyên, sợ tới mức Dương Xuyên Xuyên đột nhiên ngừng đầu lên.

Lại nhìn đến đôi mắt nảy của Tô Cảnh Lương, chảy theo dòng cảm xúc buồn bã.

Không nói gì.

Bộ dáng cực kỳ yên tĩnh.

Tô Cảnh Lương nhếch môi một cái, đầu hơi nghiêng sang một bên, sau đó, thản nhiên nói: "Ta đưa người về."

Cái gì đều không có hỏi.

Dương Xuyên Xuyên kinh ngạc ngừng đầu, nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương.

Lại phát hiện, hắn đã nhẹ dặt tay mình, cảm giác lạnh lẽo.

Không biểu hiện bất kỳ cảm xúc nào.

Chỉ là lời kéo năng, từ từ hướng về cầu bên kia đi đến.

Dương Xuyên Xuyên cũng không nói gì, năng có phần không hiểu nổi thái tử này.

Vừa rồi rõ ràng thái tử, xa cách năng như vậy.

Hiện tại lại vô cùng thân thiết dặt tay năng, đưa năng đi.

Dương Xuyên Xuyên muốn thoát khỏi tay mình, nhưng, đầy lòng,không hiểu sao có vài phần quyến luyến.

Hai người, không nhanh không chậm, đêm khuya trên đường, từng chút từng chút tiêu sái.

Lòng Tô Cẩm Lý rất loạn.

Hắn không biết chính mình vì cái gì, lại không khống chế được như thế, thiếu chút nữa muốn nữ tử kia.

Nhưng mà, đầy mắt nữ tử từ đó lóe lên buồn bã, vẫn lại là thâm sâu đau đớn ánh mắt hắn.

Cho nên, hắn mới có thể đem nữ nhân kia, cho về nhà.

"Vương gia....."

Ngoài cửa, đột nhiên truyền đến giọng nói của Trương quân gia.

"Làm sao vậy?" Tô Cẩm Lý không để cho hắn tiến vào, chỉ là vài phần lười biếng hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Hôn lễ quỷ dị

"Làm sao vậy?" Tô Cẩm Lý không để cho hắn tiến vào, chỉ là vài phần lười biếng hỏi một câu.

"Bẩm vương gia, Dương cô nương không có trong phòng, không biết đi đâu....."

Tô Cẩm Lý nhàu mày, đứng lên, mặc thêm áo khoác, mở cửa, sắc mặt mang theo một tia lo lắng chính mình cũng không nhận ra.

"Thật sự là một nữ nhân phiền phức!"

Liếc một câu nói như vậy, Tô Cẩm Lý nhanh chóng đi đến phòng Dương Xuyên Xuyên.

Thật là không một bóng người.

"Chuẩn bị ngựa!"

Vừa nói xong, Tô Cẩm Lý từ bên trong bước nhanh đến cửa lớn vương phủ.

Xoay mình lên ngựa, hướng về ngựa hướng về Dương phủ đi.

Nhưng mà, vừa đi đến cây cầu kia, Tô Cẩm Lý phát hiện, phía trước hai người lặng lặng đi bộ, ánh mắt, không chế không nói, đột nhiên, trở nên sâu thẳm.....

Mang theo một tia sát ý.....

Đột nhiên, xoay người, hướng về vương phủ chạy vội mà đi.

Dương Xuyên Xuyên trở về Dương gia.

Nhìn đến vui sướng đầy trời.

Đầy lòng không kìm được khó chịu.

"Tiểu thư, tiểu thư người trở về rồi? Nhanh lên, nhanh lên!"

Tiểu Bích vừa nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, lập tức kéo nàng, lau rơm kêu lên.

Vừa đi, Tiểu Bích lại vừa hô: "Lão gia, phu nhân, tiểu thư về rồi....."

Dư Thuý nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên lập tức gương mặt cười vui đi lên phía trước,

Kéo Dương Xuyên Xuyên một cái, vài phần kinh ngạc hỏi:

"Đây là làm sao vậy? Sao đêm như vậy rồi mới trở về?"

"Vương gia phái người đưa con về....."

"Hắn nói, mấy ngày sau là hôn lễ, ở vương phủ không ổn, cho nên, ba ngày sau, hắn đến cưới con xuất giá."

Dương Xuyên Xuyên vài phần mệt mỏi nói

Dư Thuý nghe được nói như vậy, lập tức thở dài nhẹ nhõm

Sau đó, vội vàng vui mừng nói: "Có muốn ăn gì đó hay không? Ta để hạ nhân chuẩn bị lên cho con."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Hôn lễ quỷ dị

Dư Thuý nghe được nói như vậy, lập tức thở dài nhẹ nhõm.

Sau đó, vội vàng vui mừng nói: "Có muốn ăn gì đó hay không? Ta để hạ nhân chuẩn bị lên cho con."

"Không cần." Dương Xuyên Xuyên lắc đầu, sau đó hướng về phía Dư Thuý, nhẹ nhàng cười, nhỏ giọng nói: "Con có chút mệt mỏi, muốn đi nghỉ trước."

Dư Thuý kéo tay Dương Xuyên Xuyên, hướng về phòng Dương Xuyên Xuyên đi, vừa đi, vừa vuốt ve cái bụng của mình nói: "Xuyên Xuyên a..... Ta quan tâm nhất là con và đứa con trong bụng ta, chỉ cần các con hạnh phúc, ta cái cũng có thể đáp ứng."

Dương Xuyên Xuyên nhìn Dư Thuý trước mắt, đầy mắt là tình thương nồng đậm của người mẹ.

Khẽ gật đầu.

Không có bất cứ can đảm nào, để từ chối.

Phát chốc, đầy lòng nặng, có trong nháy mắt khổ sở.

Chuyện xảy ra tại Tô vương phủ, nặng như thế nào nói cho bà?

Gà cho Tô Cẩm Lý, nặng là không hạnh phúc.

Nhưng, trong đầy mắt Dương Vạn Tài và Dư Thuý, lại cứ là hoảng thượng hạ chịch cho nên, mọi người, đều đã tưởng rằng Tô Cẩm Lý thích nàng, mới có thể làm như vậy.

Dương Xuyên Xuyên nghĩ rằng, mặc dù hắn đã chiếm được danh tính của Dương Xuyên Xuyên trước đó.

Nhưng, dù sao cũng là đứa con, nhất định phải làm.

Nàng không thể, lưng đeo kết quả bất nhân bất nghĩa.

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, nhìn về mặt thỏa mãn của Dư Thuý, nhất thời, cái gì cũng không nói ra được.

Nàng nghĩ, cả đời cha mẹ đều đã là vì nữ nhân.

Cũng như, nữ nhân cả đời cũng là vì cha mẹ.

Hơn nữa, nếu xuyên không vào thời này, phải hiểu thảo với cha mẹ thời này.

Hơn nữa, bọn họ, đối với nàng rất tốt.

Đầy lòng nặng đau, yếu đến tận xương.

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, đối với vợ chồng Dương gia miễn cưỡng cười.

Chuyện đêm nay, đều là bí mật.....

Không có bất cứ kẻ nào biết.

Con đường tương lai, lại vẫn dài.

Dù sao, nàng không có Tô Tử An,cũng không mong đợi cuộc đời này, sẽ còn có một người nam nhân, yêu nàng, thương nàng, hướng chi, đáy lòng nàng, cũng là không thể quên được Tô Tử An.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Hôn lễ quỷ dị

Con đường tương lai, lại vẫn dài.

Dù sao, nàng không có Tô Tử An,cũng không mong đợi cuộc đời này, sẽ còn có một người nam nhân, yêu nàng, thương nàng, hướng chi, đáy lòng nàng, cũng là không thể quên được Tô Tử An.

Cho nên, nàng không ngại, gả cho Tô Cẩm Lý, chỉ là chiếm được vị trí vương phi nương nương.

Rồi sau đó, hai người.

Tồn trọng lẫn nhau,trên danh nghĩa.

Bầu trời sáng sủa.

Gió nhẹ mấy quang.

Tô vương phi, người đến người đi.

Chiêng trống rung trời, tiếng pháo nổ đùng đùng, không dứt bên tai.

Hôm nay, đó là ngày Tô vương phi cưới vợ.

Trong kinh thành, người có tiếng, đều đã xuất hiện tại nơi này.

Dù sao, từ xưa tới nay, lần đầu tiên, hoàng tử chính thống Vương tộc, cưới vợ ngoại tộc, hơn nữa còn là giàu có đệ nhất vương quốc, thế tử Dương Vạn Tài.

Đương nhiên, rất nhiều người đều đã truyền miệng, đây là trai tài gái sắc, tình đầu ý hợp tình yêu có một không hai.

Tự nhiên, rất nhiều người đều đã đến xem, hôn lễ mang màu sắc bí ẩn.

Tô vương phi, chặt ních người tiến đến chúc mừng.

Bởi vì hoàng thượng đã nhiều ngày thân thể không tốt, không dễ xuất cung, cho nên, đến cũng chỉ là vương phi nương nương.

Vương phi nương nương đứng ở nơi đó, nhìn vẫn vô cá triều, quan lại quyền quý, đưa tới hạ lễ, đoan trang nhận lễ mỉm cười.

"Vương phi nương nương, thật sự chúc mừng....."

Tất cả mọi người cười.

"Vương thừa tướng miễn lễ rồi." Vương phi nương nương Tuyết Y tự nhiên không thể che giấu ý cười.

Nhưng mà, đột nhiên, có người lác mắt tiến vào, đi đến trước mặt Tuyết Y, ghé ở bên tai bà, nhẹ giọng bẩm báo nói "Vương phi nương nương, Vương gia không thấy nữa!"

Tuyết Y nghe được nói như vậy, đáy lòng lo lắng.

Máy nhân lên, nhìn Tô Cảnh Lương đứng một bên, vương phi nương nương vội vàng đi tới, nhàn nhạt phản phó nói "Cảnh Lương, đi phải người tìm Tô Cẩm Lý, cho dù là phải cưỡng chế, cũng phải áp giải tới cho bản cung!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(chấm)Net**.

Chương 110: Hôn lễ quỷ dị

Tuyết Y nghe được nói như vậy, đáy lòng lo lắng.

Máy nhân lên, nhìn Tô Cảnh Lương đứng một bên, vương phi nương nương vội vàng đi tới, nhàn nhạt phản phó nói "Cảnh Lương, đi phải người tìm Tô Cẩm Lý, cho dù là phải cưỡng chế, cũng phải áp giải tới cho bản cung!"

"Nhất định, nhất định tìm thấy, trước khi kiệu hoa Dương gia đến cửa vương phi, nhanh đi!"

Tô Cảnh Lương nhàu mày, trong nháy mắt, đã hiểu ý vương phi nương nương.

Vội vàng, gạt đầu, rời khỏi.

Bởi vì, đám người rất loạn.

Cho nên, cần bản không có người chú ý tới.

Đáy lòng vương phi nương nương, là lo lắng bất an.

Nhưng mà, địa vị vương phi nương nương cao quý, tự nhiên nhất cử nhất động, ung dung đại lượng, cứ chỉ đoan trang tao nhã, để lộ ra làm mất khí chất Vương tộc!

Bởi vậy, cho dù là hiện tại không tìm thấy Tô Cẩm Lý, vương phi nương nương vẫn như cũ tươi cười làm cho biểu hiện của chính mình gió nhẹ trời quang.

"Mọi người cứ thoải mái, hôm nay là hôn sự của Vương gia, cho nên, không dùng lễ pháp."

Vương phi nương nương Tuyết Y duy trì phong cách quý phái của mình,nhưng mà, ánh mắt, vẫn lại là thỉnh thoảng vẫn hướng về phía ngoài cửa.

Chú ý động tĩnh ngoài cửa.

Trong lòng, không ngừng hướng về - - Tô Cẩm Lý, cuối cùng là đi đâu?

Hắn không phải đối hôn sự này, cực kỳ hài lòng sao?

Vì cái gì, đến lúc cuối cùng hôn lễ, người không thấy đâu?

Tô Cảnh Lương đi vào, đứng ở trước mặt Tuyết Y, nói thật nhỏ một câu "Không tìm thấy, tất cả vương phi hoàng cung đều lật tung rồi, đều không có người.."

"Không có tìm đến? Di nơi đó! Thật sự là hồ nháo! Có phải hay không muốn hoàng gia nhân, đi theo hắn, đem thể diện, đều đã từng bước từng bước vứt bỏ sạch sẽ!"

Ngón tay Tuyết Y khẽ run, đáy lòng chấn kinh thật sự, lại nghe đến ngoài cửa, vang vọng một trời tiếng pháo nổ.

Ngay sau đó, tiện nghe được có người nói: "Tân nương tử đến - - - "

Nhìn tình hình như vậy, Tuyết Y, đột nhiên, đối với Tô Cảnh Lương, nói nhỏ vài câu.

Tô Cảnh Lương ánh mắt hơi hơi lờ ra, "Cái này, không được....."

"Đã đến lúc này, còn muốn cái gì có được hay không!" Tuyết Y khoát tay áo, mặt mũi không thể vứt, hôm nay, hôn lễ này, nếu bắt đầu cử hành, nhất định phải kết thúc!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Sau đó nhỏ giọng mềm mại nói "Mẫu phi, nếu chọc tức thần thể, dù sao thì Cẩm Lý huynh ấy sớm muộn gì cũng trở về, vì sao nhất định phải xử lý trong hôm nay vậy..."

"Còn nữa, giờ hiện tại cũng không sớm, phụ vương chắc chắn cũng đang chờ mẫu phi đó!"

"Cho nên, mẫu phi vẫn nên về cung trước đi..... Tránh làm cho phụ vương lo lắng."

"Vâng, Sơ Tâm nói rất đúng." Tô Cảnh Lương đồng ý gật gù đầu, rồi sau đó nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm, ánh mắt mang theo vài phần sùng nịch, nói: "Sơ Tâm, muội hồi cung cùng mẫu khai, ta ở đây chờ Cẩm Lý....."

"Việc này, vẫn không nên lộ ra ngoài, ngàn vạn lần đừng để phụ vương biết một chút gì hết. "

"Ta biết." Tuyệt Y thờ dãi một hơi, đứng lên, sau đó lại vẫn cực kỳ cảm giận nói: "Cảnh Lương, con nhìn thấy Cẩm Lý, bảo với nó rằng sáng sớm ngày mai, bản cung sẽ xuất hiện tại nơi này, tốt nhất nó nên cho bản cung một lời giải thích rõ ràng!"

☆☆

Ánh trăng thật sự cực kỳ tròn.

Tô Cảnh Lương đứng ở ngoài phòng tân hôn, loáng thoáng có thể nhìn thấy trong phòng ngập tràn màu đỏ, Dương Xuyên Xuyên yên tĩnh ngồi ở đó.

Bóng dáng có vẻ có chút nhỏ bé và yếu ớt.

Đêm nay, là ngày Cẩm Lý và nàng thành thân.

Bản thân mình tại sao lại có phần phiền muộn?

Không chế không nổi phiền muộn, muốn bắt lấy nữ tử này, mạnh mẽ vò nát trong miệng.

Lặng lặng đứng nhìn bóng dáng kia.

Không để ý, thời gian dần dần trôi qua.

Mãi đến khi phía sau mình truyền đến một giọng nói hơi châm chọc: "Vương huynh, sao tại ở đây?"

Tô Cảnh Lương xoay người lại, đáy mắt mang theo trách cứ nồng đậm nói: "Cẩm Lý, đệ đã trở lại....."

"Sao đệ có thể làm như thế! Ngày thành thân lại vứt bỏ Xuyên Xuyên ở chỗ nào!"

"Xuyên Xuyên?" Tô Cẩm Lý lạnh lùng cười cười, toàn thân mặc y phục trắng tinh, sạch sẽ giống như là không lấy dính bất cứ chút bụi bặm nào trong cuộc sống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Đêm tân hôn đáng sợ

"Sao đệ có thể làm như thế! Ngày thành thân lại vứt bỏ Xuyên Xuyên ở chỗ nào!"

"Xuyên Xuyên?" Tô Cẩm Lý lạnh lùng cười cười, toàn thân mặc y phục trắng tinh, sạch sẽ giống như là không lấy dính bất cứ chút bụi bặm nào trong cuộc sống.

"Gọi thân mật như vậy? Nàng với huynh rất quen thuộc sao?"

"Tô Cảnh Lương, bốn vương nói cho huynh biết, đó là nữ nhân của bốn vương....."

Tô Cảnh Lương nghe nói như vậy, nhất thời có chút ghen kị.

Giống như là một hiện thực mình không muốn chấp nhận đột nhiên bày ra trước mặt mình.

Nhìn Tô Cảnh Lương trầm mặc, Tô Cẩm Lý cũng không cho hắn nhiều thời gian, chỉ lạnh lùng nói: "Tôi nay là đêm tân hôn của bốn vương, thái tử có thể rời đi hay không?"

Tô Cảnh Lương nắm chặt tay, không biết nói gì.

Nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, mở miệng: "Đừng trách nàng....."

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, đáy lòng nở lên một trận phiền muộn cùng tức giận, cười lạnh: "Không cần huynh phải quản!"

Rồi sau đó lên đầy cửa phòng tân hôn ra.

☆☆

Màu đỏ tràn ngập đầy trời.

Cực kì chói mắt

Tô Cẩm Lý ngơ ngơ trong nháy mắt.

Còn chưa kịp nói chuyện.

Liền nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, lật khăn trùm đầu mòng màu đỏ trên đầu nàng ra.

Giấy phất khăn voan bị vứt xuống mặt đất, Dương Xuyên Xuyên thấy được sự chán ghét rõ ràng trong mắt Tô Cẩm Lý.

Chẳng mấy chốc, sự phiền toái và chán ghét đã biến thành lạnh lùng.

"Người và ta hiện tại đã kết làm vợ chồng, vậy thì nhớ đứng có cầu tam đáp tứ! Nếu không bốn vương mà biết, tất nhiên sẽ không tha nhẹ cho người!"

Trong phòng tân hôn, ngọn nến màu đỏ tỏa ra ánh sáng.

Giọng Tô Cẩm Lý cũng giống ánh mắt hắn, lạnh lùng cực kỳ.

Thì ra, cho dù mình đã già cho hắn, hắn vẫn trong đêm tân hôn vì nữ nhân kia tính toán.

Thật sự là cực kỳ tàn khốc.

Vừa hay bản thân cũng không thích, sẽ không đau lòng.

Nhưng không có nghĩa là mình sẽ nhẫn nại!

"Yên tâm đi, đã không thích người, cũng không thích thái tử, ta đã có người trong lòng!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Đêm tân hôn đáng sợ

"Yên tâm đi, đã không thích người, cũng không thích thái tử, ta đã có người trong lòng!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng Tô Cẩm Lý, nhàn nhạt nói một câu.

Biểu cảm của Tô Cẩm Lý hơi hơi kinh ngạc.

Lại chỉ nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên đi thẳng tới trước bàn, chạm rãi rớt một chén rượu, hơi nhếch môi.

Sau đó, nói: "Uống một chén đi....."

Tô Cẩm Lý nhìn chén rượu kia, hơi hơi chần chờ.

"Sao?" Biểu cảm Dương Xuyên Xuyên cực kỳ lạnh nhạt, đáy mắt lại vẫn mang theo ý cười: "Sợ cái gì? Chẳng lẽ một chén rượu, cũng không dám uống với ta?"

"Uống xong chén rượu này, người và ta không liên quan gì đến nhau, cũng không cản trở nhau!"

Trong lời nói, tràn ngập ý khiêu khích.

Tô Cẩm Lý nhàu mị, nâng mắt nhìn thoáng qua Dương Xuyên, hừ một tiếng nở nụ cười: "Cậu còn không được!"

Tô Cẩm Lý tiếp nhận rượu, uống một hơi cạn sạch.

Đáy mắt Dương Xuyên Xuyên lại hiện lên ý cười, cực kỳ nhạt, cực kỳ nhạt.

Sau một lúc lâu, Tô Cẩm Lý phát tay áo, vừa mới muốn đi ra cửa phòng, Dương Xuyên Xuyên lại nói:

"Qua tối nay, người muốn đi đâu ta đều không xen vào, nhưng người không nên làm ta dọa người như vậy đi!"

"Trong hôn lễ không xuất hiện còn chưa tính, hiện tại, cũng không đến mức để cho toàn bộ mọi người biết, đêm tân hôn ta đã bị bỏ rơi chứ?"

"Hoặc là nói, người muốn ta nói với vương phi nương nương?"

Bỗng lưng Tô Cẩm Lý muốn rời đi hơi hơi cứng ngắc một chút.

"Người....."

"Ta làm sao? Tô vương gia, ứng xử không nên quá đáng! hiện tại ta không so đo bất cứ cái gì, nhưng không có nghĩa là cái gì ta cũng có thể chịu được!"

Tô Cẩm Lý hừ lạnh một tiếng, vừa muốn châm chọc Dương Xuyên Xuyên, nhưng mà nữ tử giống như đã nghĩ đến hán muốn nói gì vậy, nhanh chóng đáp lại một câu: "Vương gia, nguyệt sự(*) của ta chưa xong..... Cho nên, không thể làm gì với người được."

(*) Nguyệt sự: kì kinh nguyệt

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Đêm tân hôn đáng sợ

Tô Cẩm Lý hừ lạnh một tiếng, vừa muốn châm chọc Dương Xuyên Xuyên, nhưng mà nữ tử giống như nghĩ đến hán muốn nói gì vậy, nhanh chóng đáp lại một câu: "Vương gia, nguyệt sự của ta chưa xong..... Cho nên, không làm gì với người được."

Tô Cẩm Lý cuộn chặt tay, chợt đi đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên nhanh như một cơn gió, đồng thời bắt được nàng, mạnh mẽ đẩy ngã lên trên giường.

"Không chịu yên?"

"Chúng ta có thể không làm..... Nếu giữ bốn vương ở trong phòng, ắt phải ưu đãi bốn vương!"

Vừa nói xong, ngón tay Tô Cẩm Lý thành thạo cời bỏ y phục Dương Xuyên Xuyên.

Rồi sau đó cúi đầu hôn xuống cánh môi Dương Xuyên Xuyên.

Cảm giác ngọt ngào tuyệt mỹ làm cho lòng Tô Cẩm Lý vốn phiền muộn, đột nhiên dịu hẳn đi.

Vốn là đêm hôm đó nhìn thấy Tô Cảnh Lương đưa nàng đi, đáy lòng mình tức giận như dây leo mọc lan tràn, hiện tại tự nhiên lại biến mất từng chút một.

Biến cố bỗng xảy ra trong nháy mắt.

Nữ tử vốn đang nhắm mắt đột nhiên mở mắt ra, đáy mắt lóe ra một tia sáng

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, thân thể dưới thân Tô Cẩm Lý vẫn đang ngoan ngoan chợt có phản kháng rồi.

Dương Xuyên Xuyên co đầu gối,mạnh mẽ húc vào cái nơi sẽ đoạn tử tuyệt tôn của Tô Cẩm Lý.

"A - - "

Phịch một tiếng, Tô Cẩm Lý ngã lún ra trên đất.

Chỗ ấy đau muốn chết.

Giống như là có thể trí mạng vậy, toàn bộ sức lực cả người đều biến mất không còn chút nào.

Thật lâu không nói nên lời.

Người ngoài cửa nghe thấy tiếng thét chói tai, lập tức có người đứng ở cửa nhỏ giọng hỏi: "Vương gia....."

Chuyện mất mặt như vậy, làm sao có thể để cho người khác biết!

Tô Cẩm Lý cố nén đau đớn, cắn chặt răng, quỳ rạp trên mặt đất ôm bảo bối của mình.

Cau mày, tự thể hiện ra ngoài một bộ dạng không việc gì, nói:

"Cút! Đêm tân hôn của bốn vương, người nào lăm miệng, bốn vương giết người đó!"

"Mau tránh ra xa cho bốn vương!"

Nghe được giọng điệu Tô Cẩm Lý không vui như vậy, mọi người liền vội vàng lui ra ngoài.

Dương Xuyên Xuyên ngừng thở, nghe tiếng bước chân dần rời đi, nhất thời thờ dài nhẹ nhõm một hơi, chuyện lớn hoàn thành được một nửa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 117: Đêm tân hôn đáng sợ

Dương Xuyên Xuyên ngừng thở, nghe tiếng bước chân dần rời đi, nhất thời thờ dài nhẹ nhõm một hơi, chuyện lớn hoàn thành được một nửa rồi.

Nhưng mà, đáy lòng lại vẫn có chút sợ hãi, chẳng lẽ vừa rồi lực mình không đủ lớn?

Tô Cẩm Lý vẫn còn có thể nói chuyện?

Mà không chỉ có thể nói, nghe còn bình thường như thế!

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, lại nhìn Tô Cẩm Lý.

Lại phát hiện mặt nam tử xanh mét, hung tợn nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên, như là muốn nuốt sống nàng vậy.

Nữ nhân chết tiệt! Lại dám đập hán như vậy!

Hán nhất định không tha thứ cho nàng!

Tô Cẩm Lý vừa nói xong, ngồi thật lâu hít sâu để bảo bối của mình giảm bớt đau đớn.

Cuối cùng cũng có thể đứng lên, Tô Cẩm Lý từ từ lại gần Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên lui về phía sau, nhưng mà lại đột nhiên bị Tô Cẩm Lý mạnh mẽ bóp cằm, dùng lực rất lớn, quả thực là muốn bóp nát xương cốt của nàng.

"Bốn vương nhất định khiến người hối hận! Khẩn người hối hận! Cực kỳ hối hận!"

Tô Cẩm Lý nói rất nhẹ, nhưng sự độc ác trong lời nói lại dần dần lộ ra.

Làm cho Dương Xuyến Xuyến không hiểu sao bắt đầu sợ hãi.

Dương Xuyến Xuyến biết, hiện tại mình không phản kháng, nhất định sẽ bị Tô Cẩm Lý chinh phục kỳ thảm!

Ra tay trước thì chiếm được lợi thế, hạ thủ sau thì chi có thiệt!

Ngay lập tức, Dương Xuyến Xuyến lập lại động tác vừa rồi, lại bị Tô Cẩm Lý lường trước tránh được.

Tay bắt chặt được chân Dương Xuyến Xuyến.

Dùng lực, gần như muốn bóp nát chân nữ tử!

Một lần có thể bị người đánh lên thành công, lần thứ hai thì không dễ dàng như vậy được.

Tô Cẩm Lý nhìn chăm chăm Dương Xuyến Xuyến, tiếp sát từng chút một.

Mang theo tức giận muốn xé nát nữ tử!

Nhưng đột nhiên, trước mặt bỗng tối sầm, cả người nghiêng về phía trước.

Trong nháy mắt Tô Cẩm Lý lại cứ hôn mê ngã xuống trên người Dương Xuyến Xuyến như vậy.

Dương Xuyến Xuyến thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, ở giây phút mấu chốt, thuốc mê hạ trong rượu đã phát tác.

Thở phì phò, Dương Xuyến Xuyến ra sức đẩy đẩy Tô Cẩm Lý, mang theo vài phần thâm dò, nhẹ nhàng hô vài tiếng: "Vương gia..... Vương gia....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Đem tân hôn đáng sợ

Thở phì phò, Dương Xuyến Xuyến ra sức đẩy đẩy Tô Cẩm Lý, mang theo vài phần thâm dò, nhẹ nhàng hô vài tiếng: "Vương gia..... Vương gia....."

"Ồi..... Vương gia, đừng già chết!"

"Ồ? Vương gia, sao lại không được như vậy!"

"Ồ! Vương gia, thì ra người cũng sẽ một ngày ngã quỵ trong tay ta!"

Dương Xuyến Xuyến nhìn Tô Cẩm Lý nằm ở trong ngực nàng không có phản ứng chút nào,

Tiếng gọi của mình dần dần từ thâm dò, càng về sau càng gấu cọt.

Sau cùng, dần dần biến thành trấn định.

Thật cẩn thận nghe tiếng động xung quanh một chút,

Rồi sau đó, đẩy đẩy Tô Cẩm Lý,

"Vương gia..... Xin hỏi người bị hôn mê sao?"

Mà Tô Cẩm Lý, lại thờ ơ như là ngủ say vậy.

Xem ra, thứ thuốc mê kia lại vẫn dùng được.

Ba giây sau Dương Xuyến Xuyến không có được câu trả lời của Tô Cẩm Lý.

Nhất thời, cánh môi duyên dáng không nhận được cong lên một độ cong hoàn mỹ.

Tô Cẩm Lý ơi Tô Cẩm Lý.....

trong hôn lễ người làm cho ta dọa người như vậy, tất nhiên ta sẽ không từ bỏ ý đồ!

Vốn người vẫn sợ Hoàng thượng tức giận, cho nên khi thâm dò rõ ràng chỉ có vương phi nương nương tới, người mới dám làm như vậy đi!

Người cũng chắc chắn, bọn họ không có bất cứ người nào nói việc này cho Hoàng thượng đi!

Một khi đã như vậy, thì ta cũng sẽ không sợ cái gì rồi!

Nói vậy, ta muốn làm loạn một lần, các người cũng sẽ không nói cho hoàng thượng đi!

Ha ha.....

Nếu người dối đãi ta như vậy, thì ta càng muốn dùng thứ gì đó người để ý nhất làm khó dễ người!

Nhất thời, Dương Xuyến Xuyến nhanh chóng cời những đồ tân hôn đó tui ra.

Không lưu tình chút nào, một chút cũng không có thương tiếc ném xuống đất.

Thậm chí, Dương Xuyến Xuyến lại vẫn chưa từ bỏ ý định, mạnh mẽ giẫm hai chân lên!

Rồi sau đó, thay y phục của mình.

Giữa lúc đó, Tô Cẩm Lý hơi hơi động dậy một phát, Dương Xuyến Xuyến ngừng thở, không dám lên tiếng nữa.

Rồi sau đó, phát hiện Tô Cẩm Lý vẫn ngủ say như cũ.

Nhất thời, con người Dương Xuyến xoay một vòng, lăm bầm lâu bâu nói:

"Vương gia biến thái, ta nói cho người biết, đây chính là người tự chuốc phiền phức, ta không liên quan gì hết!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Đem tân hôn đáng sợ

Nhất thời, con người Dương Xuyến xoay một vòng, lăm bầm lâu bâu nói:

"Vương gia biến thái, ta nói cho người biết, đây chính là người tự chuốc phiền phức, ta không liên quan gì hết!"

"người chỉ có thể trách chính người, dựa vào cái gì mà gặp phải ta, ta cũng không phải là nữ nhân ở thời đại của các người, mặc cho người ta xấu xí....."

"Nói cho người biết, bây giờ ta dạy cho người một bài học, tốt nhất không nên chọc giận ta, nếu không tương lai....."

Lúc Dương Xuyến Xuyến nói tới đây, chợt dừng lại một chút.

Cả người hơi hơi cứng ngắc.

Tương lai?

Làm sao có thể nghĩ đến tương lai?

Ngay lập tức, lúc này Dương Xuyến Xuyến mới bỏ qua chuyện đó, nói tiếp:

"tương lai á, bà nội đây có tương lai với ai, chứ tuyệt đối không có một chút tương lai với người! "

Xưa nay hân chưa từng tức giận! Lại là vì Dương Xuyên Xuyên, sao có thể là Dương Xuyên Xuyên! Nữ nhân này, nàng chết chắc rồi! Không tin nàng thử xem, lúc này gấp nàng mà ta không tra tấn đến chết, bốn vương không xung là Tô Cẩm Li! Nhưng hân phải làm sao để coi trời trên người ra đây? Gọi người đến? Cũng chỉ có cách đó.

Hân lại phát hiện, là phát hiện muộn màng, cả người trống trơn, không có một mảnh vải! Có âm thanh giòn rỗng vang lên, là dùng sức để nguyền. Giá như ánh mắt có thể giết chết người. Dương Xuyên Xuyên bây giờ đang bị Tô Cẩm Li dùng suy nghĩ đâm nghìn dao, nghiền xương thành tro bụi.

Trong đầu hân hiện lên đủ kiểu tra tấn tàn nhẫn để đối phó với nữ nhân đáng giận này. Hung hăng nhìn nó nhà, ánh mắt trời chói mắt. Tô Cẩm Li muốn cho nàng biết quyền lực của Vương gia lớn như nào. Để nàng biết đường đường Tô vương gia, sẽ không bị nữ nhân chọc vào dễ dàng như vậy. Tô Cẩm Li trừng mắt nhìn khắp nơi. Kỳ quái! Sao lại không có ai? Hân cố mở lớn mắt nhìn đảo điếc căn nhà trống trơn. Ngay sau đó hồ một tiếng:

"Có ai không? Cứu với!"

Trên giường hỗn loạn, có thể thấy tối qua ở đây, nàng thật sự chiến đấu với hân hăng say. Tô Cẩm Li liếc mắt nhìn thấy có dấu chân trên ngực.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 122

Lúc này, cửa đột nhiên bị đẩy ra. Tiểu Lộ Từ và các nha hoàn đứng ở cửa cùng bọn nha hoàn, mở to hai mắt nhìn. Tô Cẩm Li lớn tiếng: "Nữ đều đi hết cho ta, hôm nay ai chứng kiến mà dám hé miệng, ta nhất định không tha!"

Câu nói của hân vừa dứt, nha hoàn chạy tán loạn. Tiểu Lộ Từ ngây ngốc đứng ở đó.

"Còn đứng đó ngây ngốc cái gì, không mau coi trời cho ta!"

Tiểu Lộ Từ hoảng sợ, vội vàng đi tới coi trời cho Tô Cẩm Li. Sau đó mặt hiện lên vẻ xấu hổ: "Vương gia, tôi mang quần áo cho người thay."

"Chuẩn bị cái gì, ta muốn đi tắm!" Tô Cẩm Li đen mặt, tùy tiện quần chiếc khăn trên giường rồi đi xuống. Nhìn chiếc giường với vẻ tức giận trước nay chưa từng có, tóm tắt cả đồ đạc trên giường xuống hạ lệnh: "Đốt hết cho ta, không chứa lại cái gì hết!" Nói xong, Tô Cẩm Li đập phá toàn bộ đồ vật trong nhà. Hân nói gần đúng đúng với Tiểu Lộ Từ, lạnh lùng hỏi: "Vương phi đâu?"

Tiểu Lộ Từ bị Tô Cẩm Lú dọa sợ, ngốc nghếch ngây ra, một lúc sau mới hiểu ra, nhờ lại Vương phi đã không thấy đâu nữa rồi! Khó trách, vương gia lại nổi giận như vậy! Ngay lập tức, Tiểu Lộ Từ run rẩy mờ miệng: "Nô tài không biết..... Đêm qua chính ngài đã đuổi tất cả chúng tôi ra ngoài....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](#).

Chương 123

Tô Cẩm Li nghe được lời như vậy, nghiền răng nói: "Cho người đi tìm nữ nhân Dương Xuyên Xuyên đó về đây!"

"Vâng.... Vâng...." Tiểu Lộ Từ nghe vậy, nhanh chóng quỳ xuống bỏ ra ngoài. Tô Cẩm Li tức giận nắm chặt tay, nữ nhân chết tiết, bốn vương chờ ngươi! Toàn bộ nơi này là của ta, ta không sợ không bắt được nàng! Bèn mời Tô Cẩm Li về ra nụ cười nguy hiểm

"Tốt! Làm tốt!"

Dương Vạn Tài vỗ chân, bộ dạng há gãi: "Quyền quý thì sao nào, ta còn tưởng thích con gái bảo bối của ta, ta mới miễn cưỡng đồng ý. Kết quả, bọn họ đã làm thành cái gì đây?! Con xem, ngày thành hôn tàn lạng không xuất hiện, Vương gia thì có gì hay, Vương gia thì được coi thường người khác hả? Ta chỉ có một đứa con gái, ai dám ức hiếp, không nể nài, ta có thể sống chết với người đó!"

Dương Xuyên Xuyên trừng lớn mắt nhìn nước bọt của Dương Vạn Tài bay từ tung. Oa, nàng đột nhiên phát hiện mình có cha yêu thương rất nhiều. Nàng còn tưởng nàng đào hôn về nhà sẽ bị cha mẹ mắng, hiện tại đã không như vậy."

"Nhưng, Vương thượng có thể hạ chi...." Lúc này Dư Thuý lại có chút lo lắng.

"Vậy thì sao? Không lẽ để bảo bối Xuyên Xuyên nhà ta chịu thiệt?"

"Nhìn hôn lễ hôm qua còn không rõ sao, rõ ràng Vương gia không có ý cười Xuyên Xuyên..."

"Không thích vậy nam nhân kia đang làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 124

"Hôn một cái, là phải chịu trách nhiệm. Nói rằng hoàng thì sự tình không thể lọt vào mắt người được! Con gái ta, cưới nam nhân còn đáng phải chịu ụy khuất sao? Xuyên Xuyên, con đợi chút, cha cho người đi tìm nam nhân khác cho con tha hồ chọn."

Dương Xuyên Xuyên nhìn Dương Vạn Tài đang hoá thành thổ phỉ, trong lòng không hiểu sao lại thấy ảm áp. "Cha, con còn tưởng chuyện còn là trong lúc tức giận tùy hứng như vậy sẽ khiến hai người mất hứng...."

Nhìn bộ dạng này của con gái, Dương Vạn Tài đã đau lòng rồi. Đi đến trước mặt nàng, vỗ vỗ vai nàng: "Từ nhỏ đến lớn cha đều thương con, đã hối hận vì khiến con phải chịu ụy khuất. Đầu là cha không tốt, tương vị vương giả kia là thật lòng thích nên mới muốn cưới con. Bây giờ... Haiz..." Nói xong thở dài một hơi. Dư Thuý chứng kiến cảnh này, lòng cũng cảm thấy không vui, nàng dù sao cũng là cốt nhục ruột thịt trong bụng bà. Đột nhiên bị bắt nạt, có ai không đau lòng? Ngay lập tức Dư Thuý kéo tay của Dương Xuyên Xuyên ra, nhỏ giọng thương lượng với cha rằng: "Về nhà là tốt, nhưng vương gia bên kia sẽ chịu bù qua sao?"

"Vậy nên làm gì bây giờ?"

"Yên tâm đi, ta đã sắp xếp ổn thoà. Xuyên Xuyên chờ một lúc là có thể rời kinh thành."

Dương Vạn Tài đau lòng nhìn Dương Xuyên Xuyên: "Rời kinh thành, không bao giờ trở về nữa, chúng ta cũng bán hết đồ lấy của cái rồi đi theo con...."

"Dù sao gia sản hiện tại của chúng ta cũng đủ để duy trì một cuộc sống nhỏ..."

"Cha, con gái bất hiếu!" Đau lòng Dương Xuyên Xuyên thật sự cảm động. Trên thế giới, người có thể bao dung rộng lượng từ đầu tới cuối, cũng chỉ có cha mẹ.

"Cha không cần sợ, vương gia là một người hiểu thuận, sẽ không nói với vương thượng, sức khỏe hiện tại của Vương thượng không tốt...."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](#).

Chương 125

"Ồ trong mắt Vương phi, chắc chắn nghĩ con gần chuyện hôn lễ nên chúng ta tạm thời an toàn....."

Dương gia cha mẹ gật gật đầu.

Nhưng Dương Xuyên Xuyên lại không biết mình vừa đắc tội với một con người quý quýệt. Những chuyện xui xẻo, chỉ mới bắt đầu mà thôi....

Vương phi.

"Lão Trương, ông vẫn không tìm được sao?" Tô Cẩm Li nhìn mặt bàn, nhàn nhạt ngồi đầu, lướt về phía Trương quân gia. "Bốn vương còn nghĩ người của ta thì ít ra hiệu suất làm việc phải lớn hơn!"

Trương quân gia nghe được sự nguy hiểm trong giọng nói của Tô Cẩm Li, nhưng chỉ có thể nơm nớp sợ hãi nói: "Vương gia, nô tài đã đến Dương gia vài ngày rồi, nhưng họ đều nói Vương phi..." Đột nhiên một ánh mắt bắn đến khiến Trương quân gia khó hiểu dừng lại. Tô Cẩm Li chậm rãi nói: "Nói, tiếp tục đi, là Vương phi, nữ nhân kia hiện tại là thế tử của ta."

Trương quân gia đưa tay xoa trán, tiếp tục: "Dương gia đều nói Vương phi chưa từng về phủ, họ cũng đã phái người đi tìm rồi."

Tô Cẩm Li nghe vậy chỉ nhàn nhạt nhìn Trương quân gia, không mở miệng, lại nghe thấy tiếng Vương phi nương nương Tuyền Y truyền dẫn: "Tuy rằng trước đây là Cẩm Li sai, nó cũng không được chạy như thế! Bỏ đi như vậy, một mũi nhà này vất đi đâu?"

"Ý của ta là bắt toàn bộ người trong Dương gia lại, giết hết không tha."

"Nếu làm vậy phụ vương sẽ biết." Tô Cảnh Lương vẫn im lặng đột nhiên nói: "Thần thế phụ vương không tốt, huống hồ mẫu phi cũng nói là Cẩm Li sai trước, nhi thần nghĩ Vương phi có lẽ chỉ nhất thời tức giận mà bỏ đi thôi", nhi thần tưởng, Vương phi có lẽ chỉ là nhất thời tức giận, như vậy đi ra ngoài....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126

"Huống chi, việc này không thể lộ ra, nếu lộ ra bên ngoài, tất cả mọi người đều biết, vậy Vương gia chúng ta lại càng mất mặt hơn à?"

"Cảnh Lương nói cũng đúng!" Vương phi nương nương Tuyết Y nhàn nhạt lắc đầu, nhắm mắt lại.

Tô Sơ Tâm ngồi một bên, đôi mắt lấp lóe nhìn Tô Cảnh Lương biểu tình có chút cứng ngắc. Tô Cảnh Lương vẫn luôn thờ ơ dù có người chết, lại có thể vì Dương Xuyên Xuyên nói chuyện đạo lý? Ngón tay run rẩy, nàng thực sự thích hắn. Chỉ là mắt hắn chưa bao giờ nhìn đến nàng. Ánh mắt nhìn nàng, càng ngày càng lạnh nhạt. Tô Sơ Tâm trầm mặc một lúc, nhỏ giọng nói: "Nếu đã vậy thì mẫu phi, Cảnh Lương, Cẩm Li, sao phải tìm nàng ấy về nữa? Nhà này đã bị nàng ấy vứt ra sau đầu, vậy chúng ta không cần cưới xin gì nữa rồi!"

Tô Cẩm Li nghe vậy, đáy mắt hiện lên tia tức giận. Nhưng vẫn ôn hòa nhìn lướt qua Tô Sơ Tâm, nắm chặt tay lại, đột ngột đứng lên: "Tim! Lão Trương, tìm thật nhanh cho ta, đảo ba tấc đất, lật tung cả nơi này cũng phải tìm!" Nữ nhân đáng chết đó, không thể chạy dễ dàng như vậy được! Mắt Tô Cẩm Li sáng lên, có vẻ lại nghĩ ra gì đó.

"Ba ngày, nếu vẫn không tìm thấy, bốn vương sẽ nghĩ cách khác!"

Tô Cảnh Lương đột nhiên ngừng đầu lên, nhàn thoáng qua Tô Cẩm Li: "Cẩm Li, đệ muốn làm như nào?"

"Đó là chuyện của đệ, không liên quan đến huynh!" Không lưu tình trả lời. Tô Cẩm Li cười lạnh: "Nữ nhân kia nhất định phải tìm được, phải cưới được nàng! Nếu nàng muốn trốn thoát, thì phải là bốn vương không cần nàng. Không thể là nàng không cần ta! Trên thế giới này, không nữ nhân nào ta không chiếm được!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127

Phụ của thái tử.

Đêm khuya, Tô Cảnh Lương không ngủ, chỉ ăn tĩnh ngồi ở thư phòng. Kêu kẹt một tiếng, Tô Sơ Tâm đi vào. Tô Cảnh Lương hơi ngừng đầu, nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm, ngay sau đó nở nụ cười âm áp: "Sao lại ở đây? Không về sao?"

"Không..." Tô Sơ Tâm nhìn vẫn ăn trên bàn của Tô Cảnh Lương, cười một chút, đôi mắt đen nhánh lóe sáng nhìn Tô Cảnh Lương, nhẹ giọng hỏi: "Rất bận sao?" Dưới ánh đèn, Tô Sơ Tâm khiến người ta không nở dời mắt. Nhân có bé mới ngày nào chỉ đến mong mình, giờ đã trưởng thành xinh đẹp động lòng người, đáy lòng Tô Cảnh Lương có chút run rẩy.

"Cảnh Lương, hôn sự của chúng ta như nào? Huynh xem, Cẩm Li cũng thành thân rồi..." Tô Sơ Tâm cảm thấy, thời gian càng kéo dài, lòng nàng càng bất an. Thái tử phi, nhất định là nàng. Nhưng vẫn có chút bất an. Bởi lúc Tô Cảnh Lương lại không có cùng suy nghĩ với nàng. Tô Cảnh Lương ngày ra một chút, trong đầu đột nhiên hiện lên hình bóng của Dương Xuyên Xuyên, vài lần gặp mặt ngắn ngủi, hắn lại nghĩ đến nữ nhân kia nhiều như vậy.

"Sơ Tâm, ta đã nói rồi, muội là..."

"Thái tử ca ca....." Giọng nói mềm mại vang lên cắt đứt lời của Tô Cảnh Lương, đáy mắt Tô Sơ Tâm hiện lên nét thương tâm, đã bao nhiêu năm rồi nàng không gọi hắn là Thái tử ca ca? Lâu rồi, lâu lắm rồi... Nàng từng cho rằng, chỉ cần gọi hắn là Cảnh Lương, sẽ thân mật hơn nhiều. Nhưng hiện tại nàng phát hiện, hai chữ này còn không thân mật bằng bốn chữ Thái tử ca ca.

"Thái tử ca ca..... Vì cái gì, muội trước nay đều không cảm giác được huynh đâu?"

Ở vương phủ, những lời của Tô Cảnh Lương khiến nàng thấp thòm lo âu.

Tô Cảnh Lương đã từng có nhiều nữ nhân như vậy, nhưng nàng không sợ. Nhưng lại sợ Dương Xuyên Xuyên. Trôi sinh trực giác của nữ nhân, ánh mắt của Tô Cảnh Lương nhìn Dương Xuyên Xuyên. Thậm chí Dương Xuyên Xuyên còn xuất hiện ở ven hồ bí mật của Tô Cảnh Lương, ngay cả nàng cũng chưa từng nói chuyện với Tô Cảnh Lương ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128

"Sơ Tâm?" Tô Cảnh Lương nghe được lời như vậy, đáy lòng mềm nhũn, mang theo vài phần đau đớn. Từ khi nào hắn lại thờ ơ với Sơ Tâm như vậy? Là từ lúc Dương Xuyên Xuyên xuất hiện sao? Tình yêu đối với người trước mặt, càng lúc càng nhạt dần.

"Thái tử ca ca, muội biết huynh vội, muội không muốn quấy rầy huynh, muội chỉ muốn ở sau lưng yên lặng nhìn huynh....."

Tô Sơ Tâm phát hiện, nàng lại có thể tham luận hắn như thế. Tham luận hơi thờ của hắn, tham luận cả cơ thể hắn.

"Thái tử ca ca, trên thế giới này muội chỉ có một mình huynh để dựa vào, muội sợ..."

"Sơ Tâm, không cần sợ, ta vẫn luôn ở bên cạnh muội..." Vì sao Tô Cảnh Lương lại cảm thấy chưa xót khi nói những lời này? Đáy lòng hơi giãy giụa là sao vậy? Thở dài một hơi, Tô Cảnh Lương vươn tay kéo Tô Sơ Tâm lại, tự như đây là trách nhiệm cả đời của hắn, cần phải hoàn thành tốt, mẫu hậu thích nàng nhất, nên hắn cũng phải thích nàng.

"Sơ Tâm, muội nghỉ nhiều rồi..."

"Thật sao?" Tô Sơ Tâm mang theo vài phần chăm chú, sau đó nhỏ giọng nói: "Thái tử ca ca, mai là sinh nhật muội, muội đã 18 tuổi..." Nói tới đây đỏ mặt, càng nói nhỏ hơn: "Thái tử ca ca, muội có thể hầu hạ huynh. Nếu huynh muốn có thể tới tìm muội..." Mặt Tô Sơ Tâm đỏ rực, ngừng đầu nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm rồi nói tiếp: "Muội có thể, muội không thích huynh ngủ cùng nữ nhân khác. Muội có thể đổi quà sinh nhật từ huynh không?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129

Tô Cảnh Lương có chút kinh ngạc, Tô Sơ Tâm nói, như vậy rõ ràng. Hắn đương nhiên hiểu. Trên mặt hiện lên nét xấu hổ. "Sơ Tâm..."

"Thái tử ca ca, muội muốn huynh tới mai muội muốn huynh, có thể không?" Tô Sơ Tâm nói xong, một lúc sau chạy thật nhanh ra ngoài. Hôm sau là sinh nhật của Tô Sơ Tâm, tổ chức ở phủ của thái tử. Sau buổi tiệc, Tô Sơ Tâm vui mừng bước vào nhà của Tô Cảnh Lương. Tô Cảnh Lương đồng ý nàng. Sáng nay, hắn thân mật ôm rồi nói bên tai nàng: "Nếu đây là mong muốn của muội, ta đồng ý." Tô Sơ Tâm nghĩ, nếu tới nay nàng trở thành nữ nhân của Tô Cảnh Lương thì sẽ mang thai có nhọc của hắn, nàng nhất định sẽ được gả cho Tô Cảnh Lương. Tô Cảnh Lương thấy của ra bước vào thấy Tô Sơ Tâm sợ hãi ngồi ở mép giường, cả mặt đỏ lên. Lúc này hắn thấy áy náy.

"Sơ Tâm, muội thật sự muốn sao?" Tô Cảnh Lương bình tĩnh nhìn nàng, bất an hỏi. Tô Sơ Tâm gật đầu, biểu tình căng thẳng. Không hỏi hạn, tuyệt đối không hỏi hạn. Cả đời này, nàng chính là nữ nhân của Tô Cảnh Lương. Đi theo hắn cả đời. Ai cũng không cướp được hắn, nàng cũng sẽ không yêu ai khác. Tô Cảnh Lương đứng ở xa: "Sơ Tâm, chúng ta có thể đợi đến ngày thành hôn..."

"Dù sao hôn lễ cũng là cuối năm, chỉ cách có vài tháng, chúng ta có thể mà..."

"Không thể!" Tô Sơ Tâm kiên quyết lắc đầu, "Cảnh Lương, huynh đáp ứng muội rồi, đêm nay huynh là của muội. Chẳng lẽ huynh lại sợ không muốn muội sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Lùng bắt trốn đi Vương phi

.Tô Sơ Tâm vừa nói vừa đi tới trước mặt Tô Cảnh Lương. Đôi mắt trong sáng, chớp chớp mẽ người. Vươn tay cởi dây áo. Quần áo lạ mượt mà, từ từ rơi xuống. Da thịt trắng tinh của Tô Sơ Tâm không chút che đậy rơi vào trong mắt Tô Cảnh Lương. Tô Cảnh Lương hơi liếc mắt sang một bên, cảm thấy yết hầu như có vật gì đó nóng phải nuốt lên nuốt xuống.

"Cảnh Lương..... Huynh muốn muội, không phải sao?"

Tô Sơ Tâm vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve trên đôi mắt, cánh mũi, môi của Tô Cảnh Lương. Sau đó, từng chút một chạm vào bên dưới yết hầu hắn, ngón tay hơi run, còi quần áo của nam nhân trước mặt.

"Cảnh Lương, muối lnh....."

Hàm muốn bị khơi dậy, mắt Tô Cảnh Lương trở nên sâu thẳm. Mạnh mẽ bề nữ nhân trước mặt lên, ôn nhu mà bá đạo tiến về phía giường lớn mềm mại. Căn phòng dần trở nên nóng bỏng, nhuộm lên tất cả đồ vật. Tô Sơ Tâm than nhẹ, như một tiên nữ mời gọi khiến Tô Cảnh Lương không thể không chế được. Dục vọng đã làm mờ tất cả. Tô Cảnh Lương dịu dàng hôn toàn thân của nữ nhân, nhón tay lướt qua da thịt mềm mại của nàng. Sau đó vội vàng cời hết quần áo của mình. Đang rất muốn....., ngoài cửa lại vang lên tiếng động: "Thái tử... Thái tử..."

Tô Cảnh Lương ánh mắt, trở nên có chút thâm thúy.

Tô Cảnh Lương nhần nhần mày, không để ý tới, vẫn hôn lên ngực nàng.

"Thái tử....."

Vang lên một giọng nói, khiến Tô Cảnh Lương bừng tỉnh, lòng ngạc nhiên. Đây chính là người hẳn phải đi tìm kiếm Dương Xuyên Xuyên. Ngay đó, hắn đột ngột đứng lên từ trên người Tô Sơ Tâm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

“Thái tử.....”

Có một giọng nói truyền đến làm lòng Tô Cảnh Lương bỗng nhiên kinh ngạc.

Đây chính là người mình có thể tin tưởng phải đi tìm kiếm Dương Xuyên Xuyên.

Ngay lập tức, hắn từ trên người Tô Sơ Tâm đứng lên.

Tô Sơ Tâm mở mắt, bên trong toát ra thần sắc mờ mịt, sau đó dần dần như là đã nhận ra cái gì đó, đột nhiên, vươn tay giữ chặt Tô Cảnh Lương: “Cảnh Lương, tiếp tục.....”

Tô Cảnh Lương lắc lắc đầu, chân chữ, sau đó nói: “Sơ Tâm, ta còn có việc.....”

“Nhưng chúng ta còn chưa làm xong, mới làm được một nửa, tiếp tục.....”

Tô Sơ Tâm vừa nói, cả người vừa bắt đầu vuốt ve Tô Cảnh Lương.

Cánh môi đỏ thắm, run rẩy hôn lên nam tử.

Mang theo ý cầu hoan, hầu hạ Tô Cảnh Lương.

Hôn lên cánh môi nam tử, hôn lên cổ nam tử, một đường hôn xuống dưới.

Bên miệng Tô Sơ Tâm hiện lên một nụ cười vừa lòng: “Cảnh Lương, huynh muốn muối.....”

“Cho nên, chúng ta làm xong, được không?”

"Nếu muốn muối làm nữ nhân của huynh, biến muối thành hoàn toàn là của huynh, được không?"

Vừa nói, tay Tô Sơ Tâm bắt đầu nhẹ nhàng vuốt ve lên nam nhân.

Tô Cảnh Lương thở dốc một hơi.

Nhưng mà, lại kiên định lắc lắc đầu.

Không được.....

Dương Xuyên Xuyên có lẽ bây giờ đã có tin tức.....

Không chế không được, trong đầu hắn tưởng tượng ra lại là nữ nhân kia.

Lại đây Tô Sơ Tâm ra một lần nữa, “Sơ Tâm, ta nói, ta có việc! Hôm nay ta không muốn làm!”

“Nhưng chúng ta đã bắt đầu rồi, vì sao không làm xong! Muối muốn chúng ta làm xong!” Tô Sơ Tâm lắc lắc đầu, lại giữ Tô Cảnh Lương một lần nữa.

Không cho hắn đi.....

Chỉ biết bây ra sự hèn mọn với hắn.....

Vì yêu nam nhân này, yêu đến tận xương tủy, dù có táng tận lương tâm cũng muốn có được nam nhân này!

“Cảnh Lương..... Không được đi..... muối muốn huynh yêu muối.....”

Nữ tử thở gấp, thân thể lại leo lên trên người nam nhân một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

“Cảnh Lương..... Không được đi..... muối muốn huynh yêu muối.....”

Nữ tử thở gấp, thân thể lại leo lên trên người nam nhân một lần nữa.

Cơ thể nam nhân run nhẹ.

Không chống cự được.

Thân thể dần dấy lên một trận khó chịu.

Gần như là muốn nổ mạnh vậy.

Độ nóng dần dần tăng cao.

Nụ hôn cũng gấp gấp hơn.

Dục vọng nguyên thủy nhất quyết định ý nghĩ trong lòng.

Nhưng mà, trong một khoảnh khắc kia, bên dưới của Tô Cảnh Lương chống đỡ giữa hai chân non mềm của nữ nhân bắt chợt ngừng lại.

Xuyên Xuyên.....

Nữ tử kia như không nghe lời chui vào trong đầu hắn.

Tức khắc, Tô Cảnh Lương đẩy Tô Sơ Tâm ra.

Đôi tay ản tay Tô Sơ Tâm xuống.

Đôi mắt mạnh mẽ nhìn chăm chăm Tô Sơ Tâm, thở hổn hển.

Như là muốn bình phục cái gì đó.

Dục vọng dần dần đã bị đè ép xuống dưới.

“Sơ Tâm, không được náo loạn, ta thật sự còn có việc.”

Lúc này đây, lời nói của Tô Cảnh Lương có chút nghiêm túc.

Nhân nhậ, lại mang theo vài phần không thể cự tuyệt.

Rồi sau đó, nhanh chóng đứng lên, mặc y phục, động tác nhanh chóng.

Tô Sơ Tâm cúi xuống ngồi dậy, đáy mắt tràn đầy là thương tâm, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát.

Dục vọng của hắn mãnh liệt như vậy, hắn muốn chính mình bị.....

Rất cuộc là chuyện gì, làm hắn ngừng lại như vậy?

Tô mò lan tràn trong lòng.

“Cảnh Lương..... Thật sự không thể làm xong sao? Chúng ta mới làm một nửa!”

“Không thể!”

Tô Cảnh Lương không hề nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời,

Sau đó, nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm, hình như là nhận thấy lời nói của mình có chút nghiêm túc, mềm vài phần, nói tiếp:

“Có việc, ngoan..... với cả hôm nay,một chút ta cũng không muốn làm!”

Tô Sơ Tâm nghe như vậy, cả người, như là bị ai đó dội một xô nước, trong thời tiết tháng năm lạnh đến nổi cả người phát run.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 133: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

“Không thể!”

Tô Cảnh Lương không hề nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời,

Sau đó, nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm, hình như là nhận thấy lời nói của mình có chút nghiêm túc, mềm vài phần, nói tiếp:

“Có việc, ngoan..... với cả hôm nay,một chút ta cũng không muốn làm!”

Tô Sơ Tâm nghe như vậy, cả người, như là bị ai đó dội một xô nước, trong thời tiết tháng năm lạnh đến nổi cả người phát run.

Lạnh không có cách nào hít thở .....

Nàng chưa từng nghĩ đến, Tô Cảnh Lương sẽ đối xử với nàng tuyệt tình như vậy!

Lắc lắc đầu, nước mắt như đứt dây, nhanh chóng chảy xuống.

Tô Cảnh Lương đưa lưng về phía nàng, loáng thoáng nghe được tiếng khóc thút thít của nữ tử.

Đáy lòng dâng lên một tia mềm mại, nên ôm nàng vào trong ngực, xin lỗi, đồ đánh, không để nàng khổ sở.

Nhưng ý nghĩ lúc ban đầu vẫn không chế hân.

Không thể quay đầu lại, có người chờ hắn.....

Nữ tử kia quen biết thời gian ngắn như vậy, lại làm hắn canh cánh trong lòng, không thể nào quên mất.

Tức khắc, bước chân không hề dừng lại.

Nam tử bỗng nhiên mở cửa.

Đi ra ngoài.

Gió lạnh ngập tràn.

Trời tháng năm, tuy lạnh nhưng vẫn chưa đến mức quá lạnh.

Tô Sơ Tâm lại lạnh.

Lạnh không có cách nào hít thở.

Lạnh không có cách nào nhúc nhích. Thái tử ca ca của nàng, Tô Cảnh Lương của nàng đã vứt bỏ nàng như vậy.....

Rất cuộc là chuyện gì quan trọng hơn so với nàng?

Cuộn chặt tay, Tô Sơ Tâm nhanh chóng mặc xong y phục, đi ra ngoài cửa.

Tô Cảnh Lương đi quá vội, không hề nghĩ đến đằng sau có một nữ tử nhẹ nhàng đi theo.

☆

Phủ Thái tử, thư phòng.

Ánh đèn mờ nhạt tỏa ra.

Tô Cảnh Lương đưa lưng về phía cửa sổ đứng.

Trong tay bưng một ly trà, một đôi mắt lạnh lẽo nhìn chăm chăm người mình tin tưởng phải đi, A Bô.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook_Full\(cham\)Net](http://Ebook_Full(cham)Net).

Chương 134: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Tô Cảnh Lương đưa lưng về phía cửa sổ đứng.

Trong tay bưng một ly trà, một đôi mắt lạnh lẽo nhìn chăm chăm người mình tin tưởng phải đi, A Bô.

“Tình hình như thế nào?”

Đôi mắt A Bô lấp lánh một chút, rồi sau đó, không kieu ngao không siểm nịnh nói “Hồi Thái tử, Vương phi hôm qua xuất hiện ở Diệp Thành, hiện tại đã phái người theo dõi, không có ý chỉ của người, thần không dám quấy rầy nàng.”

“Rất tốt!” Ngón tay Tô Cảnh Lương dừng một chút, tiếp theo nhân nhậ cười cười, còn nói thêm: “Bảo vệ tốt nàng..... Chú ý, đừng cho bất cứ kẻ nào phát hiện hành tung của các người, nghĩ hết mọi cách, ngăn cản Vương gia phái người đi tìm kiếm”

“Rõ, Thái tử!”

A Bô gật gù đầu.

Tô Cảnh Lương cong môi cười, đáy mắt mang theo vài phần nhu tình.

“Nàng đến đó thế nào?”

“Rất tốt, Vương phi nương nương đến đó thật sự không tồi”

“Ừ.” Tim Tô Cảnh Lương đột nhiên yên tĩnh, đi đến đó tốt là được, cho dù là ở nơi đâu, chỉ cần nàng tốt thì nơi đó cũng tốt!

Nếu trốn như vậy thì chứng minh rằng, nàng không thích Tô Cẩm Lý!

Không muốn gả cho Tô Cẩm Lý!

Nếu không thích, nếu không muốn, như vậy hẳn sẽ giữ được nàng.

“Đến đó tốt là được.”

Nói xong, Tô Cảnh Lương phát phát tay: “A Bô, người lui ra đi.”

“Rồ!”

Tô Sơ Tâm che miệng.

Hơi hơi hé miệng, lại không nói ra được bất cứ lời nào.

Cởi lòng tan nát, vỡ thành mảnh vụn.

Tô Cảnh Lương của nàng, Thái tử ca của nàng, đang giấu nàng tìm kiếm nữ tử kia.

Hơn nữa, còn âm áp bảo vệ nữ tử kia như vậy.

Vì sao?

Chẳng lẽ, hẳn thật sự thích nữ nhân kia sao?

Tay Tô Sơ Tâm nắm chặt!

Sẽ không, sẽ không!

Tô Cảnh Lương là của nàng!

Chỉ có thể là của nàng!

Không có bất cứ kẻ nào, có thể cướp từ tay của nàng đi!

Trong ánh mắt của nữ tử, hơi hơi thoáng hiện một tia độc ác.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Trong ánh mắt của nữ tử, hơi hơi thoáng hiện một tia độc ác.

Thực xin lỗi, nàng thật sự không muốn làm một nữ nhân độc ác.

Nhưng từ nhỏ lớn lên ở nơi như vậy, quen nhìn lục đục với nhau, quen nhìn ám sát tranh sung, quen nhìn phòng bị chu đáo!

Nàng là công chúa hoàng gia.

Tim nàng có một bụng mưu kế.

Một cái mắt là một cái mưu kế!

Nữ nhân, từ khi sinh ra đều là vì một người nam nhân!

Dù là độc ác, vẫn là tâm kế, đều là yêu.

Nàng thừa nhận, nàng yêu, cũng không đáng yêu!

Nhưng nàng vẫn không oán trách cũng không hối hận!

Ngoại trừ Tô Cảnh Lương, người khác đối với nàng đều là râu ria!

Dương Xuyên Xuyên rất cuộc tự do.

Ở Diệp thành, chơi vui vẻ vô cùng.

Vẫn là quán trà kia.

Một quán trà nàng dạy dỗ Tô Cẩm Li.

Một thân nam nhi, dung nhan phong hoa tuyết mỹ, làm hẳn nhìn qua giống như là một giai công tử nhanh nhẹn.

Đột nhiên, một cổ khiếu xa hoa dừng ở trước cửa quán trà.

Nhẹ nhàng mở ra, một người, một bộ y phục màu trắng, một cái quạt xếp, mặc một thân thường phục, nhìn qua nhân nhả tự đắc.

Tân bộ đi vào quán trà.

Dường như không có việc gì, đến gần rồi ngồi xuống bên cạnh Dương Xuyên Xuyên.

trong giây lát Dương Xuyên Xuyên mở mắt, rất nhanh đã nhận ra một loại hơi thở nguy hiểm.

Rồi sau đó, đôi mắt không nghiêng không lệch vừa lúc đụng phải con người lạnh lẽo kia.

Tức khắc, Dương Xuyên Xuyên thở gấp một hơi.

Tô Cẩm Lý!

Sao hẳn lại xuất hiện ở chỗ này?

Đoạn thời gian này, nàng vẫn luôn nguy trang rất khá, hơn nữa, gần như là vô hình có người động tay động chân vào vậy, không có bất cứ người nào có thể tìm được nàng!

Nhưng mà, nàng cũng không nghe ngóng kinh đô có chuyện gì.

Nàng cho rằng, chuyện này không giải quyết được gì!

Vì sao nam nhân đáng sợ này lại đột nhiên xuất hiện ở Diệp thành!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Nàng cho rằng, chuyện này không giải quyết được gì!

Vì sao nam nhân đáng sợ này lại đột nhiên xuất hiện ở Diệp thành!

Đấy lưng Dương Xuyên Xuyên xuất hiện một trạng khủng hoảng, theo bản năng, Dương Xuyên Xuyên cảm giác chuyện lớn không ổn, muốn chạy trốn!

Quả nhiên, Tô Cẩm Li sẽ không cho nàng bất kì cơ hội nào.

Một đôi mắt chuẩn xác không có làm nhầm chuẩn Dương Xuyến Xuyến.

Không cho Dương Xuyến Xuyến bắt cứ cơ hội nào, nhân nhật nói một câu: “Vương phi của bốn vương, năng chạy đi đâu đấy?”

“Bốn vương tìm năng, thật đúng là tìm đủ vật và!”

Dương Xuyến Xuyến nghe được lời nói như vậy, tức khắc một câu cũng cũng không nói ra được.

“Hử? Không nói lời nào?”

Tô Cẩm Lý không thay đổi sắc mặt nhìn Dương Xuyến Xuyến, nhẹ nhàng mở quạt xếp ra, phe phẩy lúc lắc.

Rồi sau đó, khỏe miệng dần cong lên, hiện lên một nụ cười khinh thường:

“Vương phi đã từng nhanh mồm dẻo miệng của bốn vương đi đâu mất rồi? Hiện tại biến thành người câm à?”

Một câu của Tô Cẩm Lý làm Dương Xuyến Xuyến tức khắc cảm giác được rõ ràng sự phản nộ và nguy hiểm của nam nhân.

“Người muốn làm gì?” Dương Xuyến Xuyến Xuyến quyết định, gợn gờng dứt khoát ngà bài với Tô Cẩm Lý

Tô Cẩm Lý nhường mày, sắc mặt vẫn lơ lửng biếng như cũ, nhân nhật liếc Dương Xuyến Xuyến một cái, đáy mắt khinh thường càng thêm mãnh liệt.

“Bốn vương có thể làm gì bây giờ? làm cái gì bây giờ?”

“Nếu không nói, vậy được! Bốn cô nương cũng không dây dưa!” Dương Xuyến Xuyến nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, quyết định rời đi.

Ở bên cạnh hẳn, năng có một loại ảo giác bất cứ lúc nào cũng hit thờ không thông.

“Cứ đi như vậy sao?” Tô Cẩm Lý lại giành trước một bước bắt được cánh tay Dương Xuyến Xuyến, ngang ngang kéo năng đến trước mặt mình, kiểu căng năng cảm năng lên, đáy mắt mang theo một tia tàn khốc: “Vi trà thủ năng, bốn vương đã tìm thật lâu, sao có thể dễ năng dễ dàng rời đi như vậy?”

Dương Xuyến Xuyến nhàu nhàu mày, bị Tô Cẩm Lý bắt lấy cánh tay, đau đến muốn chết.

Năng cảm giác được rõ ràng, lực của nam nhân còn không ngừng gia tăng.

Gắn như là muốn hung tợn mà bóp chết cả người năng vậy.

Cổ ngăn chặn sự đau đớn kia, Dương Xuyến Xuyến hơi hơi nhường mày, nhân nhật liếc Tô Cẩm Lý một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Cổ ngăn chặn sự đau đớn kia, Dương Xuyến Xuyến hơi hơi nhường mày, nhân nhật liếc Tô Cẩm Lý một

Trông mắt năng chuyển động, như là nghĩ tới cái gì đó, giọng điệu xa lạ, kéo khoảng cách giữa hai người ra:

“Thực xin lỗi, Tô Vương gia, nam nhân ta già cho là một con già trống, cũng không phải Tô Vương gia người, huống hồ, lúc trước ta dạy dỗ chính là một tên ác ôn chiếm tiện nghi của ta, cho nên, mời người buông ta ra!”

“Năng đang mắng bốn vương là già trống?” Giọng điệu của Tô Cẩm Lý tức khắc tràn ngập vài phần nguy hiểm,

Ẩm u cười cười, rồi sau đó, nhân xuống Dương Xuyến Xuyến, thấp giọng cười nói: “Hình như năng một chút cũng không đặt thân phận Vương gia của bốn vương ở trong lòng?”

“Có phải không? Dương Xuyến Xuyến?”

Dương Xuyến Xuyến nắm chặt tay, còn không có kịp nói chuyện.

Giọng nói của Tô Cẩm Lý lại truyền tới một lần nữa.

“Dẫm lên ngực ta như vậy, chẳng lẽ năng đã quên mất?”

“Tốt sạch bốn vương trôi trên giường, chẳng lẽ năng cũng quên mất?”

Một cổ khí lạnh xông lên từ lồng bàn chân Dương Xuyến Xuyến.

“Người muốn thế nào?” Dương Xuyến Xuyến ra vẻ bình tĩnh hỏi.

“Còn muốn cái gì? Bốn vương trước nay đều là có thù tất báo, có nợ tất trả, hiểu không?”

“Bốn vương muốn dạy dỗ năng thật tốt, hơn nữa còn phải đòi lại hết sự nhục nhã! ”

“đôi lại bằng hết!”

Biến thái, thật là một tên biến thái!

Còn không bằng một dao giết Dương Xuyến Xuyến năng!

Thật là oan gia ngõ hẹp!

Dương Xuyến Xuyến kờm Tô Cẩm Lý, đáy mắt xuất hiện một tia tức giận.

“Sao? Sợ hãi?” Tô Cẩm Lý đột nhiên nở một nụ cười tà mị, nhẹ nhàng buông Dương Xuyến Xuyến ra, nghiêng người dựa vào ghế: “Năng hỏi bốn vương làm gì bây giờ?”

“Rất đơn giản, muốn năng làm tiêu khiển cho bốn vương!”

Nữ nhân này rất thú vị!

Đã từng khơi dậy hứng thú của hắn!

Hiện tại, lại dám dạy dỗ hắn!

Đã vậy, hắn sẽ cùng năng chơi vui một chút.

Dương Xuyến Xuyến nheo mắt lại, trừng mắt nhìn Tô Cẩm Lý.

“Làm tiêu khiển của người?”

“Sao vậy? Không hài lòng?” Tô Cẩm Lý nhún vai, thản nhiên gật gật đầu: “Làm Vương phi năng không làm, hiện tại năng muốn bốn vương làm như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

“Sao vậy? Không hài lòng?” Tô Cẩm Lý nhún vai, thản nhiên gật gật đầu: “Làm Vương phi năng không làm, hiện tại năng muốn bốn vương làm như thế nào?”

“Tiêu khiển là ý gì?” Sự tức giận trong đáy lòng Dương Xuyến Xuyến thật sự bùng lên, mang theo tức giận chưa từng có, “Tiêu khiển là cùng người lên giường? Cùng người nghe nhạc? Gọi là tới dưới là đi?”

Tô Cẩm Lý cười nhật gật gật đầu, ánh mắt nhìn chăm trên người Dương Xuyến Xuyến, dần dần bắt đầu nóng rực.

Dáng người thực tốt, da thật trắng tinh, tuyệt mỹ dụng nhan.

Còn nữa, mấy lần trước, cảm giác hôn môi mà nữ nhân này mang cho chính mình đều không tồi!

Như vậy, hân cũng không mệt!

Muốn nằng, là bản nằng phản ứng của hân.

Hân chưa bao giờ để hân thiệt thời

Nhưng, nằng làm những việc đó với hân, cũng sẽ không vì sau khi hân muốn nằng, sở hữu được hết thấy thì xóa bỏ toàn bộ!

Ngược lại, hân sẽ từng chút từng chút.....

Phá hủy nằng!

Đây là, kết cục khi chọc hân!

"Đũa cái gì vậy!" trên mặt Dương Xuyên Xuyên nổi lên nụ cười khinh miệt: "Người thật sự cho rằng, người tìm được ta rồi thì có thể muốn làm gì thì làm?"

"đừng quên! hôn lễ lúc trước là người bắt kinh trước!"

"Dù ta đào hôn, sau khi trở về, Vương phi nương nương cũng sẽ không trách phạt ta, nhiều lắm sẽ trách cứ ta làm vậy!"

"Huống hồ, ta không muốn cùng người trò về, người muốn ép ta?"

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, vẫn mỉm cười như cũ, mang theo vài phần tà mị: "Quả nhiên là một nữ nhân thông minh!"

"Khó trách, đêm hôm đó, đêm tân hôn, có thể chạy thoát từ trong tay bốn vương!"

"Tất cả kế hoạch nằng đều làm tốt! Đầu tiên là cố ý thỏa hiệp với bốn vương, rồi sau đó cho bốn vương uống rượu!"

"Tiếp theo, bày ra một bộ khinh thường, kích thích hứng thú của bốn vương!"

"Làm bốn vương đuổi toàn bộ những người đó đi, sau đó kế hoạch của nằng hoàn toàn hoàn mỹ!"

Tô Cẩm Lí nói tới đây, vỗ vỗ tay!

"hừ nhân thông minh, bốn vương rất thích!"

"Nhưng..... Bốn vương đã nói muốn cưỡng bức nằng sao?"

"Trên thế giới này, còn chưa có nữ nhân nào bốn vương không chiếm được, nữ nhân như nằng đáng để bốn vương cưỡng bức sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngải Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 139: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

"Nhưng..... Bốn vương đã nói muốn cưỡng bức nằng sao?"

"Trên thế giới này, còn chưa có nữ nhân nào bốn vương không chiếm được, nữ nhân như nằng đáng để bốn vương cưỡng bức sao?"

Đứng một chút, Tô Cẩm Lí chỉ vào cửa quán trà, hơi thở quý tộc phát huy đến vô cùng thành thực.

Khi chất của nam nhân, không thể bắt bẻ.

"Nằng có thể đi bất cứ lúc nào! Nhưng, bốn vương tin nằng sẽ tìm đến bốn vương!"

"Hơn nữa lúc nằng tìm bốn vương liền tỏ vẻ nằng nguyên ý làm tiêu khiển của bốn vương!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn Tô Cẩm Lí một lúc lâu.

Biểu cảm vô cùng tự phụ.

Ánh mắt muốn xác định Tô Cẩm Lí rốt cuộc là nói thật hay vẫn là giả.

Nhưng mà, cuối cùng, nằng vẫn bước chân lên, muốn rời đi.

Đi luôn tới cửa, Tô Cẩm Lí đều không nói bất cứ điều gì, cũng không có bất cứ phản ứng gì.

Nhưng mà, vào lúc Dương Xuyên Xuyên bước ra cửa lớn, giọng nói lạnh băng của Tô Cẩm Lí từ sau lưng nằng chậm chậm truyền tới.

"Xuyên Xuyên....."

Một giọng nói vô cùng dịu dàng.

Cả người Dương Xuyên Xuyên bỗng dưng yên lặng.

Hay là, hân hối hận rồi?

Dương Xuyên Xuyên nắm tay thành quyền, chậm rãi xoay người, bình tĩnh nhìn chằm chằm Tô Cẩm Lí.

Nhưng mà, trên mặt Tô Cẩm Lí lại hiện lên ý tứ mèo vờn chuột: "Vương phi của bốn vương đi luôn như vậy, chẳng lẽ, nằng không sợ người nhà của nằng gặp chuyện gì nguy hiểm sao?"

"Huống chi, bốn vương bị nằng chơi khăm như vậy, nằng cảm thấy bốn vương sẽ rộng lượng bỏ qua sao?"

"Nằng thật thông minh, không có ý chi của Vương thượng. Dương gia sẽ không bị trảm cả nhà....."

"Nhưng mà, trời cao đều giúp đỡ bốn vương, bốn vương còn chưa có hành động gì, vậy mà nhà của nằng....đã thành ra như vậy!"

"Hôm nay, bốn vương tới, chính là nhắc nhở nằng, nếu không có việc gì, tốt nhất là hiện tại quay về Dương gia xem xem!"

Rồi sau đó, Tô Cẩm Lí như là không có việc gì, chậm rãi mà xoay người.

"Thời tiết Diệp thành tháng năm đúng là phong tình hơn có khác, nếu bốn vương đã tới, vậy nên đi du ngoạn thôi!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng người Tô Cẩm Lí, đáy lòng có linh cảm xảy ra điềm xấu.

Trong nhà?

Dương gia xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngải Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 140: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng người Tô Cẩm Lí, đáy lòng có linh cảm xảy ra điềm xấu.

Trong nhà?

Dương gia xảy ra chuyện gì?

Phụ thân nằng, mẫu thân nằng, còn có đứa nhỏ trong bụng mẫu thân.....

Tức khác, con người Dương Xuyên Xuyên bắt đầu co rút lại!

Nàng không muốn hỏi Tô Cẩm Li cái gì!

Nàng chỉ muốn dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Dương gia!

Nàng muốn nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra việc gì!

Suy nghĩ như vậy, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên xoay người, không dừng lại chút nào mà rời đi.

Ánh mắt Tô Cẩm Li sắc bén, nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên.

Đôi mắt cũng tối lại.

Trên cơ bản là cùng lúc đó, mình không động tay với Dương gia, vậy mà không biết là ai bắt đầu công kích Dương gia.

Có thể có bản lĩnh lớn như vậy, trong một đêm làm Dương gia sụp đổ âm thầm, cũng chỉ có thể là người trong hoàng tộc.

Rốt cuộc là ai đây?

Chẳng lẽ là.....

Sao lại như vậy?

cho tôi nay hẳn đều thanh cao, hẳn có nguyên tắc của mình .....

Hắn sẽ không làm như vậy!

Nhưng hôm qua khi Tô Sơ Tâm khóc lóc kể về bên tai hẳn quanh quẩn rõ ràng như vậy.

Cẩm Li .....

Huỳnh nói muội nên làm cái gì bây giờ? rốt cuộc muội phải làm sao bây giờ? Cảnh Lương, huynh ấy vậy mà giấu muội tìm kiếm Dương Xuyên Xuyên?

Huỳnh có biết không, muội mong bao lâu, muội mong tới sinh nhật mười tám tuổi của muội!

Kết quả, huynh ấy lại đẩy muội ra như vậy!

Huỳnh ấy không cần muội, cần bản là huynh ấy khinh thường khi muốn muội!

Tô Cẩm Ly thừa nhận mình thật sự đau lòng.

Từ nhỏ đến lớn, nữ hài tử vẫn luôn được yêu chiều lại chịu nỗi khổ lớn như vậy!

Đấy lòng hẳn thực sự tức giận!

Tô Sơ Tâm nói cho hắn, Dương Xuyên Xuyên ở đây, hẳn ngàn dặm xa xôi tới đây.

Trên đường đi, suy nghĩ phiền loạn.

Đã từng bị nàng làm cho tức giận mấy đêm đầy đầu, không biết vì sao lại không so đo thực sự.

Ngược lại khi Tô Sơ Tâm nói cho hắn những lời này, làm đấy lòng hẳn không thể hiểu được có chút bực bội!

Tô Cảnh Lương, thật sự tìm Dương Xuyên Xuyên .....

Hơn nữa, Tô Cảnh Lương cũng muốn có được Dương Xuyên Xuyên?

Một khác kia, Tô Cẩm Li có một loại cảm giác nguy hiểm khi đồ vật của mình bị người khác nhìn trộm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 141: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Một khác kia, Tô Cẩm Li có một loại cảm giác nguy hiểm khi đồ vật của mình bị người khác nhìn trộm.

Ngược lại nỗi khổ của Tô Sơ Tâm hẳn dần dần cảm thấy không còn để ý nhiều như vậy nữa.....

Dương gia, tang thương âm đạm.

Khi Dương Xuyên Xuyên về đến nhà, gia sản của Dương Vạn Tài trong một đêm lại bại, nhanh chóng nhiễm bệnh.

Mà tâm trí Dư Thuý suy nghĩ quá độ đang khóc.

Nhưng Tiểu Bích vẫn rất nhanh kể lại chuyện xảy ra với Dương gia.

Thì ra không biết là ai trong nhà đã bán đứng Dương gia, cho nên mới có thể nhanh chóng bị kẻ chủ mưu nắm được nhược điểm.

Tất cả tai nạn đều xảy ra trong một đêm.

Dương Xuyên Xuyên nghe hết, mím chặt môi.

Tất nhiên, chuyện này không phải trùng hợp.

Rõ ràng là có âm mưu từ trước!

Trong nháy mắt, một ý nghĩ đáng sợ chui vào trong đầu nàng.....

Lúc hẳn đến Diệp thành tìm mình, không phải đã nhắc nhở mình sao?

Chẳng lẽ là Tô Cẩm Ly?

Vương gia đáng sợ đó rốt cuộc đã dùng thủ đoạn đáng sợ như thế nào?

Dùng lực lượng lớn trong một đêm phá hủy tất cả Dương gia!

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt tường tượng ra viễn cảnh đó, miễn cưỡng xóc lại tinh thần, nhìn sự đau lòng và kinh ngạc trong lòng xuống.

Mở miệng, lại mang theo một tia mệt mỏi: "Phụ thân, nương..... Việc này, giao cho con giải quyết đi!"

Dư Thuý nghe nói như vậy, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn Dương Xuyên Xuyên, lắc lắc đầu.

"Con nghĩ, có lẽ là Tô vương gia, chắc chắn hẳn nhắm vào con, con đi tìm hắn, có lẽ hắn sẽ bỏ qua cho Dương gia chúng ta!"

Lần đầu tiên, lần đầu tiên trong đời,

Dương Xuyên Xuyên - đại tiểu thư cao ngạo biết đến cái gì tên là tất phải cúi đầu!

Trong một đêm, Dương Vạn Tài giống như là đã già đi mới lắc lắc đầu, kiên quyết nói:

"Không được! Nếu thật sự là Vương gia, con đi như vậy, tất nhiên hẳn chắc chắn không tha thứ cho con! Xuyên Xuyên! Cái nhà này đã bị phá hủy, hà tất phải như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 142: Lùng bắt vương phi bỏ trốn đi

Trong một đêm, Dương Vạn Tài giống như là đã già đi mới tức tức đầu, kiên quyết nói:

"Không được! Nếu thật sự là Vương gia, con đi như vậy, tất nhiên hẳn chắc chắn không tha thứ cho con! Xuyên Xuyên! Cái nhà này đã bị phá hủy, hà tất phải như vậy!"

Dư Thủy nghe nói như vậy, đáy mắt giống như là bùng lên một tia hi vọng

Cánh mũi run rẩy mang theo vài phần hoảng sợ, thật cẩn thận:

"Nhưng trong bụng ta có đứa bé của Dương gia, không thể khiến nó chịu khổ như vậy..... Vạn Tài, có lẽ....."

"Không có lẽ gì hết!"

Dương Vạn Tài nghĩ cũng không cần nghĩ, gọn gàng dứt khoát đáp lại:

"Do Xuyên Xuyên tới vương phủ, ác mộng của nó mới có thể bắt đầu như vậy! Nếu thực sự là Vương gia ấy, Xuyên Xuyên đi chính là sống không bằng chết!"

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, cắn cắn môi.

Đều là lỗi của nàng.

Nếu lúc trước nàng không nhất thời tức giận mà đảo hôn, thậm chí dạy dỗ Tô Cẩm Lý như vậy, nhà bọn họ sẽ không xuất hiện tình huống như vậy.

Nếu lúc trước hẳn đến Diệp thành, nàng dừng so đo mặt mũi cao ngạo, gặp phải nam nhân khủng bố như thế?

Nếu lúc trước.....

Tất cả chỉ là nếu, nhưng đều đã không thể cứu vớt được cục diện bấy giờ!

Đáy lòng Dương Xuyên Xuyên tràn ngập áy náy!

Nếu là nữ nhi lúc trước của bọn họ, có lẽ sẽ không liên lụy một nhà bọn họ như vậy.

"Phụ thân, nương, đừng lo lắng."

Dương Xuyên Xuyên cong môi, mang theo ý cười có vài phần hoảng hốt.

Nàng như là thoáng nghe được ý cười độc địa của Tô Cẩm Lý.

Không biết nói lời gì an ủi phụ thân cùng mẫu thân trước mặt: "Còn có con....."

"Tô vương gia hẳn có lẽ là muốn có được nữ nhân....."

"Nếu hẳn thật sự thích con, hẳn làm sao có thể..... làm khó con chứ?"

Tô Cẩm Lý đã nói rõ ràng.

Tô Cẩm Lý uy hiếp, cũng tuyên bố rõ ràng.

Hắn sẽ làm khó nàng, Dương Xuyên Xuyên!

Hoặc là trở thành trò tiêu khiển của hắn, hoặc là tan nhà nát cửa!

Hai lựa chọn chọn một cái, chẳng lẽ không còn một con đường khác có thể đi sao?

Dương Vạn Tài bị bệnh nặng mới tức tức đầu: "Xuyên Xuyên, con không cần lo lắng, phụ thân không sao, không có tiền, Dương gia chúng ta cũng không phải không sống nổi....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 143: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Dương Vạn Tài bị bệnh nặng mới tức tức đầu: "Xuyên Xuyên, con không cần lo lắng, phụ thân không sao, không có tiền, Dương gia chúng ta cũng không phải không sống nổi....."

"Huống chi, cả đời này phụ thân phần đầu như vậy, đều chỉ là vì hạnh phúc của con....."

"Nếu bắt con trả giá như vậy, có nhiều tiền bạc thì có tác dụng gì?"

"Chỉ là đáng tiếc cho đứa nhỏ trong bụng mẫu thân con....."

"Nhưng mà nam nhi nên sống phia một lần, phụ thân tin dệ của con tương lai có thể tự mình bước ra cuộc sống!"

"Cho nên, con đừng bán khoăn những việc này, phụ thân chỉ cần có Xuyên Xuyên là vui rồi!"

Dương Xuyên Xuyên nghe đến mấy lời này, đáy lòng đau muốn chết, giống như là bị dao chém vậy.

Đột nhiên xoay người chạy ra ngoài.

Không muốn Dương Vạn Tài nhìn thấy mình không hề không nổi mà rơi nước mắt.

Nếu thật sự đây là mục đích của Tô Cẩm Lý, vậy thì nàng thừa nhận, mục đích của hắn đạt được rồi!

Dương Xuyên Xuyên không chào hỏi bất cứ kẻ nào, một mình đi về Tô vương phủ.

Mỗi một bước đi, đáy lòng nàng đều âm thầm khó chịu.

Tô vương phủ, giống như là có người biết nàng muốn tới vậy, không có bất cứ người nào ngăn cản nàng.

Đại sảnh cổ điển hoa lệ, Tô Cẩm Lý nhàn nhã tự đắc ngồi đó.

Lúc nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh băng.

Mang theo vài phần đắc thắng.

"Ngươi thật dễ tiện!"

Dương Xuyên Xuyên nắm chặt ngón tay, nhìn chăm chăm Tô Cẩm Lý.

Trong ánh mắt phát ra sự khinh thường.

"Nàng đang nói bốn vương có bản lĩnh? Khen ngợi bốn vương sao?"

Tô Cẩm Lý không nhanh không chậm thông thả đáp lại một câu.

"Rốt cuộc bây giờ ngươi muốn Dương gia phải làm sao?"

"Có chuyện gì ngươi nhắm vào ta là được, hà tất phải đối đầu với Dương gia như vậy?"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, trong ánh mắt toát ra sát ý!

Nhưng mà nhanh chóng hồi phục bình tĩnh như cũ.

"Bốn vương chưa bao giờ làm tổn thương người vô tội, trừu chọc bốn vương chính là nàng."

"Dương Xuyên Xuyên, người nhà của nàng liên quan gì đến bản vương?"

"Không cần giả vờ ta! Chẳng qua là ta gặp phải ngươi, nhưng xét đến cùng, cũng là ngươi ở trong hôn lễ làm ta dọa người như vậy trước!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 144: Ta làm trò tiêu khiển của ngươi

"Không cần giả vờ ta chẳng qua là ta gặp phải ngươi, nhưng xét đến cùng, cũng là ngươi ở trong hôn lễ làm ta dọa người như vậy trước!"

"Nếu ngươi thật sự muốn trả thù ta, thì ngươi có thể đánh ta, mắng ta!"

"Vì sao muốn như vậy đối đầu với Dương gia!"

Tô Cẩm Lý cười lạnh, gần từng chữ, mang theo hơi thở nguy hiểm đáp lại:

"Ý của nàng là....."

"Nàng nghĩ ngờ là bốn vương, bốn vương gây chuyện với Dương gia?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

Dương Xuyên Xuyên bị bộ dạng Tô Cẩm Lý dọa.

Nhưng mà nghĩ đến nước mắt của mẫu thân mình, phụ thân bệnh nặng, lại không sợ chết mở miệng nói:

"Trừ ngươi ra, còn có thể có ai có thể lực lớn như vậy!"

"Nực cười!"

Tô Cẩm Lý hung tợn đập bàn một cái, ầm ầm quét toàn bộ đồ trên bàn xuống đất!

Cắt gao nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên, hung tợn nghiền răng nghiền lợi nói:

"Bốn vương không đáng làm như vậy!"

"thủ đoạn tiểu nhân như vậy, bốn vương khinh thường không thèm dùng!"

"Bốn vương muốn các người chết, đều không có bất cứ khó khăn gì, bốn vương đáng làm vậy với nàng sao?"

"Huống chi, Dương Xuyên Xuyên, nàng ở nơi đó đáng để bốn vương ép buộc?"

Trong lời nói mang theo ý khinh thường.

Dương Xuyên Xuyên kinh ngạc.

Không phải hẳn sao?

Không phải hẳn, còn có thể là à?

Tô Cẩm Lý nhìn biểu cảm nghi ngờ trên mặt nữ tử, lại cũng không giải thích.

mở miệng nói thêm:" Chuyện của hai chúng ta, chỉ giải quyết giữa hai người!"

"Dương gia chỉ cần một câu của bốn vương liền có thể không khác gì trước đây....."

" lại nói....."

Trong giây lát, Tô Cẩm Lý đứng lên, di chuyển đến bên cạnh Dương Xuyên Xuyên.

Duỗi thẳng cổ, tiến đến bên tai nàng, như là thì thầm, thấp giọng nói:

"Nàng có biết kết quả, đệ đệ của nàng sẽ biến thành đứa bé không có cha....."

"Hoặc là mẫu thân của nàng sẽ bởi vì đã kích quá lớn, sớm sinh non."

" đệ đệ của nàng lúc đó có lẽ đến thế giới này cũng không thể nhìn thấy!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn môi Tô Cẩm lý, cuộn chặt tay thành nắm đấm, nghĩ cũng không nghĩ, vung tay về phía Tô Cẩm Lý.

Bạn đang đọc truyện *Vương Giả, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 145: Ta làm trò tiêu khiển của ngươi

Dương Xuyên Xuyên nhìn môi Tô Cẩm lý, cuộn chặt tay thành nắm đấm, nghĩ cũng không nghĩ, vung tay về phía Tô Cẩm Lý.

Nhưng lại bị Tô Cẩm Lý dễ dàng bắt được cổ tay nàng.

Không lưu tình chút nào vặn mạnh một cái.

Dương Xuyên Xuyên rõ ràng nghe thấy xương cốt mình truyền đến tiếng kêu răng rắc

Đau đớn lan tràn.

Bởi vậy sắc mặt Dương Xuyên Xuyên đột nhiên trắng bệch.

Rồi sau đó, Tô Cẩm Lý nhanh chóng buông Dương Xuyên Xuyên ra.

Tư thế vẫn ung dung nhìn từ trên cao xuống

Nhìn con mồi của mình thân nhiên nói:

"Dương Xuyên Xuyên, mẫu thân của nàng rất được đó!"

"Bốn mươi tuổi vẫn phong tư yêu kiều như vậy!"

" Các cô nương dùng một đêm ở lầu xanh cũng không bằng!"

"Ngươi có ý gì?"

Cả người Dương Xuyên Xuyên giống như con nhím, nhanh chóng xù lông.

Nhìn chăm chăm Tô Cẩm Lý dễ dàng phòng.

"Không có ý gì, chỉ ca ngợi thôi."

Tô cẩm lý so sánh có vẻ cực kỳ lạnh nhạt.

Dương Xuyên Xuyên tức giận, nàng thật sự rất muốn đập nam nhân xuống đất đập cho một trận.

Hoặc là nghiền xương hân thành tro không tiếc tay!

Nhưng mà nam nhân ở trước mắt nói một câu cũng có ý rõ ràng.

Cánh cáo nàng, uy hiếp nàng.....

Nàng giống như không có bất cứ cơ hội nào để chiến thắng hẳn!

Đây là cổ đại!

Thời đại quyền lực tối thượng

Không có bất kì đạo lý gì có thể nói.

Hoàng gia bảo người chết thì người phải chết!

Không chết cũng phải chết!

Phản kháng thì lập tức tan cửa nát nhà.

Không phản kháng tức là con mồi!

Bọn họ có 1000 loại, một vạn loại phương pháp, có thể ép người đến đường cùng!

hoặc là nói, bọn họ có thể từ từ chơi đùa người.....

Mà Tô Cẩm Lý hiển nhiên là thuộc loại người tâm địa thâm sâu khó lường nhất.

Chọc đến ta thì ta phải rĩa rồi người từng chút một.

Sống cũng không thể, chết cũng không thể!

Dương Xuyên Xuyên từ từ khôi phục hơi thở bình tĩnh, nắm chặt quả đấm, nhìn chằm chằm Tô Cẩm Lý.

"Đứng rồi, còn có tin tức chưa nói cho nàng, quan hệ của thái tử với nàng rất tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 146: Ta làm trò tiêu khiển của người

"Đứng rồi, còn có tin tức chưa nói cho nàng, quan hệ của nàng với thái tử rất tốt sao?"

"Nhưng mà cực kỳ đáng tiếc, chuyện lần này huynh ấy không có khả năng giúp nàng chút nào, bốn vương đã nói cho huynh ấy nàng là nữ nhân của bốn vương, không cần huynh ấy những tay quán, nếu không đừng trách huynh đệ trở mặt!"

"Huống chi, thái tử nếu dám trợ giúp nàng, bốn vương sẽ cho nàng chết thảm hại hơn!"

"Vẫn là câu nói kia, không ai có thể làm tổn thương Sơ Tâm mà còn có thể hoàn chỉnh như vậy!"

Dương Xuyên Xuyên nghe vậy, chợt như là nghĩ tới cái gì đó, nhanh chóng mở miệng nói:

"Thì ra vẫn là vì nữ nhân kia....."

"Chỉ cần ta làm trò tiêu khiển của người, không có bất cứ liên quan gì đến thái tử, có phải mọi việc sẽ được xóa bỏ hay không?"

"Đứng!" Tô Cẩm Lý nhanh chóng đáp, rồi sau đó như là nghĩ tới cái gì đó, nói tiếp:

"Nàng là vương phi do phụ vương hạ chỉ, bây giờ bệnh của phụ vương chưa tốt lên, bốn vương có thể khoan dung nàng, nàng vẫn là vương phi nương nương của Tô vương gia!"

Dương Xuyên Xuyên nhắm mắt lại, hít sâu.

Nàng cố gắng thể hiện mình bình tĩnh.

Trầm mặc rất lâu, Dương Xuyên Xuyên mới mở miệng nói: "Được, chỉ cần người buông tha Dương gia, ta nghe theo người tất cả!"

"Không phải là muốn thế xác này sao? Tùy tiện lấy đi là có thể rồi!"

Giọng nói của Dương Xuyên Xuyên cực kỳ bất cần.

Tô Cẩm Lý nheo mắt, nhìn chằm chằm biểu hiện của Dương Xuyên Xuyên, biến hóa khó lường.

Dương Xuyên Xuyên mở to mắt, bình tĩnh nhìn Tô Cẩm Lý, ánh mắt cực kì bình tĩnh.

Thực sự mà nói thì không khác gì ngày thường

"Ta làm trò tiêu khiển của người."

Tô Cẩm Lý cũng không có bất cứ biểu cảm nào ngoài ý muốn.

Hắn thừa nhận, hắn muốn đòi chiếm được nữ nhân này, trả thù nàng.

Hắn thừa nhận, lúc trước hắn có chút "bò đái xuống giếng", lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

Nhưng hắn vốn không phải là quân tử.

Hắn coi trọng là kết quả.

Đạt được, thì vẫn là chiếm được!

Chưa bao giờ so đo quá trình!

Chỉ là..... Mọi người đều bởi vì điều này mà bản đúng chính mình, thậm chí, khi mọi người biết đối phương là Tô vương gia hắn, đều là người trước ngã xuống, người sau tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 147: Ta làm trò tiêu khiển của người

Chỉ là..... Mọi người đều bởi vì điều này mà bản đúng chính mình, thậm chí, khi mọi người biết đối phương là Tô vương gia hắn, đều là người trước ngã xuống, người sau tiến lên.

Chỉ riêng nàng là bình tĩnh, nhạt nhẽo như vậy.

Gió thoảng mây trôi, giống như nói với chính mình một chuyện cực kỳ nhạt nhẽo - - hôm nay thời tiết cực kỳ đẹp.

Giọng điệu đều đều, tính chất lạnh nhạt.

Ngược lại làm đầy lòng hắn dâng lên một tia lạnh lẽo.

Hắn muốn nhìn thấy nữ nhân này, có thể bình tĩnh đến tình huống như thế nào.

"Tiêu khiển, hai từ này ý nghĩa là gì, nàng hiểu không?"

"Nàng có thể làm được sao?"

"Tiêu khiển? Không phải là làm món đồ chơi của người sao?"

Dương Xuyên Xuyên cười lạnh một trận, rồi sau đó mang theo chút châm chọc, nói tiếp: "Làm người vui vẻ là được!"

"Còn nữa, ta chỉ để ý người ta yêu!"

"Ta không thích người, ta cũng không cần để ý những cái này!"

"Tồn thương trên thân thể, mãi mãi đều không tạo thành được tổn thương chân chính!"

"Tồn thương thật sự là từ đáy lòng"

"Người nhà của ta khổ sở, ta mới có thể khổ sở....."

"Cho dù là người đánh ta thì cũng chỉ là một chút đau đớn bên ngoài, không là cái gì cả."

"Huống chi..... trình tể của nữ nhân sao? Già cho người, người nào còn muốn cưới ta?"

"Nam nữ hoan ái, không phải cực kỳ bình thường sao?"

"Trên cái thế giới này, chuyện muốn làm kia không chỉ là nam nhân các người!"

"Nữ nhân cũng thật sự muốn!"

"Thỏa mãn người đồng thời cũng không thỏa mãn ta sao?"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, nhắt thời háp mắt.

Lời nói của nữ nhân mang theo sự không chịu khuất phục.

Không sao, càng là nữ nhân ngang bướng, hẳn càng thích.

Hắn có thể từ từ chinh phục, từ từ muốn biến nàng thành con mèo ngoan hiền.

Nhưng trong câu nói kia của nàng, ta không thích người, ta cũng không cần để ý những cái này!

Ta chỉ để ý người ta yêu!

Đã từng, nàng đã từng nói với hắn, ta có người yêu, không phải người, cũng không phải Tô Cảnh Lương.....

Không hiểu sao những lời này có chút chói tai, làm hắn cực kỳ khó chịu!

Nhất thời, Tô Cẩm Lý nghĩ cũng không nghĩ, trực tiếp lạnh lùng mà lại trực tiếp nói: "Tốt lắm..... nói rất đúng, nếu biết cần làm ta vui vẻ, tốt lắm, hiện tại coi y phục ra! "

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Ta làm trò tiêu khiển của người

Nhất thời, Tô Cẩm Lý nghĩ cũng không nghĩ, trực tiếp lạnh lùng mà lại trực tiếp nói: "Tốt lắm..... nói rất đúng, nếu biết cần làm ta vui vẻ, tốt lắm, hiện tại coi y phục ra! "

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, hơi hơi sững sốt.

Đẩy mắt xẹt qua một tia nghĩ ngợi.

Ngẩng đầu nhìn nhặt nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý.

Đồng thời Tô Cẩm Lý cũng đưa mắt nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Bốn mắt giao tiếp.

Ánh mắt Tô Cẩm Lý cũng rất nhanh chóng mang theo vài phần lạnh lùng.

Bưng một ly trà, ngón tay như có như không lướt qua cạnh chén trà.

Đột nhiên hắn đứng lên.

Đi về phía Dương Xuyên Xuyên.

Từng bước một đã đi tới.

Gương mặt nam tử vô cùng tuấn mỹ, nhưng mà lại mang theo hương vị nguy hiểm.

Khung xương thon dài, dáng người tinh tráng hoàn mỹ, đến gần nàng mang theo một cảm giác áp bức.

Đi đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên, Tô Cẩm Lý nâng mắt nói "Sao hả? Không dám?"

"Chuyện ấy mà không làm được?"

Tô Cẩm Lý ngừng lại một chút, chế giễu nói: "Xem ra, đại tiểu thư Dương gia cũng chỉ có như vậy....."

"Dùng khi đã từng khiêu khích bản vương đi đâu rồi?"

Dương Xuyên Xuyên cắn chặt hàm răng, thông thả ngẩng đầu, theo dõi ánh mắt Tô Cẩm Lý.

Nếu không vì bấy giờ Dương gia thành cái dạng này, nàng rõ ràng muốn hung hăng giết chết nam nhân này.

Nhưng nàng lại chỉ có thể lựa chọn trầm mặc không nói, một câu đều không thể nói.

Những oán hận, khinh thường, đều phải sống chết dần xuống đáy lòng.

-- Xuyên Xuyên..... Không cần đi tìm Vương gia, như vậy là mở ra địa ngục của con.....

-- Xuyên Xuyên, phụ thân cả đời này chính là vì nương con, con, còn có đệ đệ còn sống của con, phụ thân chính là muốn bảo vệ các người, nếu con đi tìm hắn, con bị mất hạnh phúc, toàn bộ cố gắng cả đời này của phụ thân đều bỏ đi...

-- Xuyên Xuyên, nương chỉ cần con hạnh phúc, nhưng..... Đứa nhỏ này.....

-- nương của nàng rất đẹp, bốn mươi tuổi vẫn phong tư yêu kiều như vậy..... Còn đẹp hơn vài phần so với những cô nương ở lầu xanh.....

Những lời này như là thuốc phẩm quay chậm, từ từ hiện lên trong đầu Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Ta làm trò tiêu khiển của người

-- nương của nàng rất đẹp, bốn mươi tuổi vẫn phong tư yêu kiều như vậy..... Còn đẹp hơn vài phần so với những cô nương ở lầu xanh.....

Những lời này như là thuốc phẩm quay chậm, từ từ hiện lên trong đầu Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên nắm chặt tay, ngẩng đầu nhìn nhặt nhìn Tô Cẩm Lý.

Không phải là muốn chịu đựng sao?

Người nào không chịu được chứ?

Tô Cẩm Lý, người cho rằng như vậy là có thể đánh bại Dương Xuyên Xuyên ta sao?

Dương Xuyên Xuyên mỉm cười với Tô Cẩm Lý.

Nhưng mà lại nhàn nhạt cup mắt, bộ dạng lạnh lẽo, không có bất cứ trình tự làm việc trước sau nào.

Giọng điệu lại mềm nhẹ mà yên tĩnh muốn chết: "Không phải là coi hết y phục xuống sao?"

Nghe Dương Xuyên Xuyên nói như vậy, yên tĩnh như thế, bình tĩnh như thế.....

Ánh mắt Tô Cẩm Lý phát lạnh.

Tay nắm chén trà dường như muốn bóp nát.

"Vậy thì coi đi!" Tô Cẩm Lý xoay người, đặt mạnh chén trà ở trên bàn.

Rồi sau đó quay đầu, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên.

Ánh mắt hân giống như có thể xé rách nàng vậy.

Dương Xuyên Xuyên cắn cánh môi, ngón tay nhẹ nhàng chạm vào vạt áo.

Không hề dừng lại, ánh mắt mạnh mẽ nhìn chăm chăm Tô Cẩm Lý, kéo xuống.....

Bên trong là áo lót màu trắng, có thể mờ mờ nhìn thấy nội y màu hồng phấn bên trong của nữ tử.....

Dương Xuyên Xuyên không hề dừng lại, áo lót lập tức bị nàng nhanh chóng coi bỏ, ném xuống đất.

Da thịt trắng nõn trong nháy mắt lộ ra trong không khí.

Ánh mắt những thị vệ đứng xung quanh đều đã dính chặt vào đó rồi.

Bọn họ mơ hồ cảm giác được Vương gia của ta sát khí dọa người!

Đêm tháng năm, không lạnh.

Nhưng mà Dương Xuyên Xuyên lại cảm thấy mình có chút lạnh, thân hình không thể không chế run rẩy.

Ngón tay dần dần di chuyển đến chỗ dây yếm.

Không dừng lại một chút nào.

Dây thắt lại bình tĩnh như là cục diện đáng buồn.

"Cút!" Giọng Tô Cẩm Lý đột nhiên như là ăn phải thuốc nổ vậy.

Hung tợn đứng lên, chỉ vào những thị vệ, lạnh giọng nói: "Biến, cút! Đều cút hết cho bản vương!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 150: Ta làm trò tiêu khiển của người

"Cút!" Giọng Tô Cẩm Lý đột nhiên như là ăn phải thuốc nổ vậy.

Hung tợn đứng lên, chỉ vào những thị vệ, lạnh giọng nói: "Biến, cút! Đều cút hết cho bản vương!"

Cùng với tiếng rống giận dữ của Tô Cẩm Lý, đám thị vệ kia nhanh chóng rời đi.

Chấn mỗi người đều mừng theo vài phần mềm nhũn.

"Khoét hết trứng mắt xuống cho bản vương!"

Vừa nói, nam nhân đang phát điên kia vừa giống như điên rồi vậy, nhanh chóng tiến đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên bắt lấy tay Dương Xuyên Xuyên.

Ngăn cản động tác tiếp theo của nữ tử.

Ánh mắt Dương Xuyên Xuyên nhìn Tô Cẩm Lý - -

Gương mặt nam tử như là nhuộm một tầng than, không bỏ dọa người.

Tô Cẩm Lý trừng mắt với Dương Xuyên Xuyên, như là muốn nuốt sống nữ tử này vậy.

Cầm lấy cổ tay Dương Xuyên Xuyên, sức mạnh rất dọa người.

Một giây sau, Tô Cẩm Lý hung hăng coi áo ngoài của chính mình ra, dùng lực bực Dương Xuyên Xuyên lại.

Không nói không rằng hung hăng mà giữ nữ tử lại.

Mãnh liệt kéo lấy nàng, hung hăng đập bay ghế, kéo nàng đi đến hậu đường.

Tô Cẩm Lý đẩy ngã Dương Xuyên Xuyên trên sập. Ngay sau đó nàng chân dè lên chân Dương Xuyên Xuyên.

"Dương Xuyên Xuyên....." Giọng hân độc địa gầm tên nàng.

Biểu cảm như vậy giống như là hận không thể mài nhỏ Dương Xuyên Xuyên ra vậy: "Nàng muốn bức điên bản vương..... nàng thật là có bản lĩnh....."

Tô Cẩm Lý không khống chế nổi, bóp lấy cổ nàng.

Bóp chết nàng đi!

Chường mắt như vậy!

Đáng ghét như vậy!

Tình tình có chấp, thối tha giống như hòn đá!

Chẳng lẽ mình yêu cầu như vậy, nàng cũng không cầu xin một chút, nàng không biết cầu xin là gì sao?

Nàng vậy mà coi như gió thoảng mây trôi coi y phục?

Thật sự hận không thể bóp chết nàng!

chết cho xong hết mọi chuyện!

Mắt không thấy tâm không phiền!

Đầy lòng Tô Cẩm Lý nghĩ vậy, nhưng ngón tay lại dùng không đến một nửa sức lực.

Hắn đường đường là vương gia của Hằng quốc, từ khi sinh ra cho đến bây giờ, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, quả thực là hô phong hoán vũ, không gì là không làm được!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 151: Ta làm trò tiêu khiển của người (4)

Đầy lòng Tô Cẩm Lý nhớ lại như vậy, nhưng mà, ngón tay lại không dùng được một nửa sức mạnh.

Nghĩ muốn hân, đường đường là vương gia một nước, từ khi sinh ra đến bây giờ, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, quả thực là hô mưa gọi gió, không gì là không làm được!

Mà nàng, là nữ nhân đầu tiên khiêu chiến hân!

Hân như là thú muốn bị ngược, để cho nàng đùa giỡn một lần lại một lần!

Thế muốn giết chết nàng!

Mỗi lần vào thời khắc cuối cùng, luôn luôn mềm lòng, nương tay!

Tò Cẩm Lý, người thực con mẹ nó không chịu thua kém!

Càng muốn, Tò Cẩm Lý càng không thoái mái!

"Người chẳng lẽ không cầu xin tha thứ từ bốn vương sao?"

Tò Cẩm Lý thốt ra, căn bản không có nghĩ đến, chính mình vẫn để có bao nhiêu ngu ngốc.

Dương Xuyên Xuyên ngừng đầu, đáy mắt vẫn như cũ là an tĩnh, không có nổi giận với Tò Cẩm Lý, nử từ ngược lại có vẻ bình tĩnh giống như không tồn tại ở trên thế giới này.

Nhìn lướt qua Tò Cẩm Lý: "Làm trò tiêu khiển của Vương gia, không phải cái gì cũng phải nghe Vương gia à?"

Tò Cẩm Lý nghe nói như vậy, giờ tay lên, thật muốn tát nằng một cái!

Nhưng mà, lại ngừng ở giữa không trung.

Cảm thấy tim mình chảy máu.

Không ra tay.

Dương Xuyên Xuyên nhưng là ánh mắt không sao cả, nhàn nhạt liềm hân.

Giống như mạng theo châm chọc cực kỳ, một dạng khiêu khích, gần từng chữ nói với hân- -

Đánh đi, đánh đi, người dám đánh sao?

Tò Cẩm Lý hung hăng buông tay mình xuống, để tay ở trên giường.

Phát ra giọng nói kinh thiên động địa.

Há to mồm, muốn nói cái gì, lại nói không nên lời!

Không nghĩ, hân muốn mắng nằng, nghĩ muốn ép nằng!

Đúng là, nằng lại như thể nhàn nhạt một câu, chính người, để cho ta làm..... Ta chỉ là ở nghe lời người nói!

Khiến hân, một câu, kìm nén ở bên trong, nói không nên nữa lời.

Tò Cẩm Lý cảm thấy được, toàn thân chính mình đều đang run run.

Hơi thở đang run run.

Toàn bộ đều là nữ nhân này!

Nữ nhân này có thể làm hân tức chết!

Hân quả thực là đáng đời, tự chuốc phiền phức, muốn bị khinh bỉ cùng nữ nhân này!

Người nào cho người khinh bỉ Tò Cẩm Lý rồi!

Đúng là, hân liền nói không nên lời, người bảo bốn vương biến, bốn vương không cần gấp lại người, sau này, bốn vương lại cũng không muốn gặp đến người, nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Ta làm trò tiêu khiển của người [5]

Đúng là, hân liền nói không nên lời, người bảo bốn vương biến, bốn vương không cần gấp lại người, sau này bốn vương lại cũng không muốn gặp đến người, nói như vậy.

Hân là nghĩ vì cái gì người khiến cho bốn vương khổ sở như thế.

Bốn vương lại cứ dễ dàng như vậy buông tha người?

Nếu người hành hạ bốn vương, bốn vương cũng muốn từ từ hành hạ người.....

Nếu thật sự muốn đều đã buồn bực, đều đã thống khổ!

Như thế chúng ta đều đã lời kéo đối phương, một đứng lên đi!

"Dương Xuyên Xuyên..... Dương Xuyên Xuyên, bốn vương nói cho người!"

Tò Cẩm Lý gần trừng mắt Dương Xuyên Xuyên, gần từng chữ nói "Bốn vương không phải là mềm lòng....."

"Bốn vương chỉ là nghĩ không muốn để cho nhiều người nhìn đến nữ nhân của bốn vương trần truồng như vậy!"

"Và bốn vương không muốn người, bốn vương đem người lấy hết, ném đến đường lớn!"

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, chẳng hiểu sao đáy lòng một trận bối rối.

Nam tử nói như là giải thích, giải thích chính mình mới vừa rồi vì cái gì ôm nằng đi tới hậu đường.

Nam tử lại bối rối, thật là bối rối, nam tử đang tức giận, thật sự đang tức giận!

Nhưng, giống như cũng không phải đang giận nằng.....

Nhưng mà,m lại không có quan hệ gì với nằng.

Dương Xuyên Xuyên nhàn nhạt ngừng đầu, nhìn thoáng qua Tò Cẩm Lý, nhếch môi, dạm mực: "A...."

Liền một chữ.

A....

Trán Tò Cẩm Lý vốn giãn ra, chợt đột nhiên, vừa mạnh mẽ nhàu lại!

A...?!

Nằng không có bất cứ cảm xúc gì!

Nằng không có nghe lời chính mình vừa nói sao?!

Chính mình nói không cần nằng, lấy hết của nằng, vứt đi!

Nằng còn có thể a... Nói ra!

Nữ nhân này, cuối cùng có sao hay không!

"Tốt! Rất tốt! Cực kỳ ngoan! Làm trò tiêu khiển cho riêng bốn vương!"

Tò Cẩm Lý gật đầu, nói thật bình tĩnh.

Nhưng mà đáy mắt lờ mờ minh liệt, giống như là muốn đem tất cả vương phủ đốt cháy lên.

Hân thật muốn nhìn nữ nhân này, tới cùng có thể bình tĩnh tới trình độ nào!

Nghĩ muốn cũng không có nghĩ muốn, Tò Cẩm Lý một tay hung hăng giấu quần áo của nữ tử.

Như là một con sói đói, hung hăng coi thường nữ tử.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Ta làm trò tiêu khiển của ngươi 【6】

Nghĩ muốn cũng không có nghĩ muốn, Tô Cẩm Lý một tay hung hăng giấu quần áo của nữ tử.

Như là một con sói đói, hung hăng coi thường nữ tử.

Vốn dĩ, chỉ là muốn trả thù.

Nhưng đột nhiên không chế không nổi, Tô Cẩm Lý dần dần trở nên có chút dục dăng.....

Không có cảm giác?

Tô Cẩm Lý, ngẩng đầu, nhìn về phía Dương Xuyên Xuyên.

Nữ tử là một bộ đậm mạc.

Nhất thời, đáy lòng khó chịu.

Vừa mở miệng, muốn nói chuyện.

Đúng là, há miệng mấy lần, nhiều lần khe trượt bên miệng, mỗi một lần đều nói không nên lời!

Hắn đem nàng, mạnh mẽ giữ trở về.

Bây giờ nụ hôn tàn bạo giống như là muốn đem nữ tử cắn nuốt sạch.

Mang theo vài phần trừng phạt, cắn cánh môi non mềm của nữ tử.

Dừng lực..... Cực kỳ dừng lực.

Vết máu, lan tràn vào trong miệng.

Vẫn lại là không tách ra.

Tô Cẩm Lý ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên, bộ dáng an tĩnh, an tĩnh đến nỗi giống như không tồn tại.

Hắn muốn trong mắt nữ nhân này tồn tại hắn.

Mới vừa rồi nữ nhân kia nói, như là thả về, vâng vâng bên tai hắn - -

Ta không thích ngươi... Ta mới không cảm giác khó chịu.

Ta chỉ để ý người yêu ta.....

Cho nên, chính mình như thế nào đối nàng, nàng đều không có cảm giác.

Tô Cẩm Lý đứng lên, lý trí dè dặt dục vọng.

"Hôm nay, bổn vương không làm rồi!"

"A...." Dương Xuyên Xuyên gật đầu, không làm liên không làm đi, vừa lúc có thể ngủ ngon giấc.

Vì thế, nhân nhật nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, hỏi: "Ta ngủ ở đâu? Nơi này? Vẫn lại là tán phòng?"

Tô Cẩm Lý luôn luôn có thể bị nữ tử này đặt câu khơi gợi.

Nắm lấy ngón tay, hít lạnh một tiếng: "Tùy ngươi!"

"A...." Dương Xuyên Xuyên gật đầu, bộ dáng nghiêm trang.

Sau đó, xoay người ôm chân của Tô Cẩm Lý từ từ nhắm mắt lại, đi ngủ.

Tô Cẩm Lý nhìn nữ nhân co ro trên giường mình, giống như đã ngủ.

Mà chính mình lại lần qua lộn lại ngủ không được.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 154: Học tập hầu hạ nam nhân 【7】

Tô Cẩm Lý nhìn nữ nhân co ro trên giường của mình, giống như đã ngủ.

Mà chính mình lại lần qua lộn lại không ngủ được.

Mà phía dưới mình, dục vọng nhẩy lên cao.

Hít sâu, hổ hấp.....

Cuối cùng, vẫn lại là chạy ra ngoài, dặn người chuẩn bị nước lạnh, căng mềm sau một lúc lâu, mới trở lại phòng ngủ.

Vừa mới nằm xuống, lại nồng nặc mùi hương cơ thể của nữ tử, như là chỗ nào cũng vờn quanh hắn.

Tô Cẩm Lý cảm thấy được yết hầu càng lúc càng khô.

Toàn thân lại bắt đầu khô nóng.

Vươn tay.....

Nhưng lại bỗng nhiên ở giữa không trung.

Hắn muốn nữ nhân này hoàn toàn phục tùng.

Hắn muốn đáy mắt nữ nhân này có hắn, hắn hoàn toàn muốn nàng!

Nhất thời, lại cường bạo rút tay mình về cổ tay.

Tô Cẩm Lý, ngươi thật sự là bị bệnh thần kinh!

Ngươi sợ cái gì!

Nữ nhân kia sớm muộn gì liền là của ngươi!

Nhưng mà, Tô Cẩm Lý vẫn lại là đứng lên.

Đi ra cửa, tiếp theo dặn người chuẩn bị nước lạnh.

Rồi sau đó, không có vào nhà.....

Một người ru rú tại thư phòng, ngủ một đêm.

Ngày thứ hai, Tô vương gia tự phụ bị cảm!

Ngày thứ hai, ăn sáng.

Dương Xuyên Xuyên ra ngoài, phát hiện Tô Cẩm Lý đã ngồi ở chỗ kia rồi.

Về mặt lạnh nhạt, không có bất kỳ cảm xúc nào, nhân nhậ nhìn lướt qua nàng, nhân vai nói: "Ăn đi!"

Rồi sau đó, tự nhiên bắt đầu ăn.

Dương Xuyên Xuyên hung tợn chờ Tô Cẩm Lý bỏ đáng nhàn nhả, nuốt trôi!

Thật sự là bức tức!

Bất quá không quan hệ, năng nghĩ biện pháp, tương lai từ từ để cho hấn càng bức tức!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên tâm trạng rất tốt ăn cơm

Tô Cẩm Lý vô ý trong lúc đó, kòem đến chỗ Dương Xuyên Xuyên cong lên khúc môi, nhất thời đáy lòng từng chút từng chút không thẳng bằng rồi!

Nàng lại còn có thể cười.....

Hắt xì.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Học hầu hạ nam nhân 【8】

Tô Cẩm Lý trong lúc đó vô ý, kòem đến chỗ Dương Xuyên Xuyên cong lên khúc môi, nhất thời đáy lòng từng chút từng chút không thẳng bằng rồi!

Nàng lại còn có thể cười.....

Hắt xì.....

Một tiếng hắt hơi phát ra.

Có người vội vàng đưa khăn tay, Tô Cẩm Lý chán ghét xoa xoa.

Dương Xuyên Xuyên chồm môi ở trong bát, vô tình bị mất kệt.

Mang theo một tia cười nhẹo.

Rơi vào đáy mắt Tô Cẩm Lý, chói mắt cực kỳ.

Tô Cẩm Lý buông đĩa xuống, liếc mắt nhìn Dương Xuyên Xuyên, rồi sau đó, mở miệng: "Vương phi làm trò tiêu khiển của bốn vương..... Hôm nay, người còn chưa thành an bốn vương?"

Dương Xuyên Xuyên nhàu mày.

Đến đây, liền biết cái Vương gia biến thái này, căn bản không dễ dàng từ bỏ ý đồ như vậy!

Đây không phải lần khiếu khách lần đầu tiên hôm nay!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, thỉnh an?

Không phải là quý xuống cho hấn sao?

Dương Xuyên Xuyên gắt đầu phối hợp bất thường, không sao cả, dù sao cũng là bất cứ giá nào rồi!

Vì thế tiện đặt bát xuống, không coi ai ra gì, rất bình tĩnh quý xuống.

"Thỉnh an Vương gia - - "

Tô Cẩm Lý lập tức ngẩng người.

Nữ tử này vẫn là cao ngạo, thậm chí lần đầu tiên nhìn thấy mẫu phi của hấn, Tuyệt Y còn không quý xuống.

Hiện giờ, nàng đều không có vâng vấy, liền phục tùng quý xuống.

Xem ra, nàng thực sự coi mình làm trò tiêu khiển.....

Tô Cẩm Lý nghĩ tới đây, nhất thời con người tối sầm lại.

Nhường mày, khiếu khích: "Bốn vương là một người giữ chữ tín, nếu vương phi trở lại, làm vương phi của một nam nhân, bốn vương tự nhiên sẽ giải quyết hết việc trong nhà vương phi!"

Đứng lên, vron người ra nâng cằm Dương Xuyên Xuyên, lãnh đạm nói: "Bốn vương hiện tại đi giải quyết việc của Dương gia trước... Nếu không....."

Đột nhiên, giọng nói Tô Cẩm Lý, dần dần thấp xuống, ghé vào bên tai Dương Xuyên Xuyên, như là thì thầm, mềm nhẹ nói: "Vương phi cũng muốn học hầu hạ nam nhân như thế nào....."

"Bốn vương, có đôi khi cực kỳ biến thái..... Cho nên....."

Tô Cẩm Lý nhàu mày, nói tiếp: "Ví dụ, bốn vương thích nữ nhân hầu hạ bốn vương, mà không phải bốn vương hầu hạ nữ nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Học hầu hạ nam nhân 【9】

Đứng lên, vron người ra nâng cằm Dương Xuyên Xuyên, lãnh đạm nói: "Bốn vương hiện tại đi giải quyết việc của Dương gia trước... Nếu không....."

Đột nhiên, giọng nói Tô Cẩm Lý, dần dần thấp xuống, ghé vào bên tai Dương Xuyên Xuyên, như là thì thầm, mềm nhẹ nói: "Vương phi cũng muốn học hầu hạ nam nhân như thế nào....."

"Bốn vương, có đôi khi cực kỳ biến thái..... Cho nên....."

Tô Cẩm Lý nhàu mày, nói tiếp: "Ví dụ, bốn vương thích nữ nhân hầu hạ bốn vương, mà không phải bốn vương hầu hạ nữ nhân!"

Nói xong, phát tay áo bỏ đi.

Lưu lại một câu nhân nhậ nói: "Đứng lên đi!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng lưng Tô Cẩm Lý, yên lặng cắn chặt răng nanh!

Rồi sau đó, gần từng chữ dưới đáy lòng, yên lặng kêu lên - -

Tô Cẩm Lý biến thái!

Người đợi đó!

Người nói người biến thái, như thế người cho ta xem, cái gì là biến thái chân chính!

Ta sẽ không cho người bất kỳ cơ hội nào,để cho người nhìn thấy ta khó coi!

Người uy hiếp, tất cả người nắm trong tay, người tự phụ, cũng không thể chạm đến trái tim kiêu ngạo của ta.

Tô Cẩm Lý.....

Cho dù là ta làm trò tiêu khiển của người, ta cũng là sẽ cùng người yên lặng đối kháng!

Cuộc đối kháng vô tận!

Tô Cẩm Lý làm việc hiệu suất thật sự rất cao.

Tất cả mọi thứ ở Dương gia –cực kỳ nhanh chóng trở về vị trí cũ.

Ban đêm, Tô Cẩm Lý trở lại vương phủ, tâm trạng rất tốt cho người chuẩn bị nượu trắng, nhân nhật cười.

Hắn suy nghĩ, hẳn tới cùng muốn như thế nào, mới có thể để cho nữ nhân kia có hứng thú với mình?

Không giống nữ nhân kia, đối đãi khác nhau!

Nếu là gút gao đem nàng đẩy ngã xuống giường, trút ra dục vọng của mình, rồi sau đó, giống như đối xử với những nữ nhân khác ném ra vương phủ, hoặc là muốn tính mạng của nàng, không khỏi có chút mất hứng rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Học hầu hạ nam nhân 【10】

Nếu là gút gao đem nàng đẩy ngã xuống giường, trút ra dục vọng của mình, rồi sau đó, giống như đối xử với những nữ nhân khác ném ra vương phủ, hoặc là muốn tính mạng của nàng, không khỏi có chút mất hứng rồi!

Hắn thực sự muốn nữ nhân kia yêu hắn.....

Nghĩ tới đây, ngón tay Tô Cẩm Lý đột nhiên run lên.

Rượu trong cốc lắc nhẹ nhàng.

Yêu hắn.....

Hắn làm sao có thể có cảm xúc như vậy?

Nhưng mà,hắn không kịp nghĩ nhiều, chính mình phải người đi gọi Dương Xuyên Xuyên đến đây.

Dương Xuyên Xuyên đứng ở trước mặt mình.

Tô Cẩm Lý nhìn Dương Xuyên Xuyên, ánh mắt nhất thời nhẹ nhàng, hắn nghĩ tới một câu cực kỳ kinh điển nói - -

Chính phục một nữ nhân, là cần theo trên thân thể nữ nhân, từ từ bắt đầu, sau đó, xâm nhập đến linh hồn.....

Tô Cẩm Lý nghĩ vậy, rồi sau đó đứng lên, không cần giải thích một tay giữ chặt Dương Xuyên Xuyên, xà vào trong ngực mình, cười nhạt nói: "Như thế nào? Việc của Dương gia bốn vương xử lý có hài lòng không?"

Dương Xuyên Xuyên gút đầu, không thể không thừa nhận, Tô Cẩm Lý nhanh chóng giải quyết hết toàn bộ như vậy, khiến nàng có chút kinh ngạc.

Tô Cẩm Lý tỉnh tề quan sát đến Dương Xuyên Xuyên, nhìn đến ánh mắt Dương Xuyên Xuyên, nhìn chăm chăm một nơi xa, cũng không nhúc nhích.

Tô Cẩm Lý vươn tay mang theo vài phần bất mãn, từ từ vuốt ve nữ tử da thịt non mềm như tơ lụa khiến hắn yêu thích không buông tay.

Mãi đến theo cổ áo, từ từ di chuyển đến ngực nữ tử.

Trong chốc lát, im bật.

Tô Cẩm Lý rõ ràng nhìn thấy toàn thân nữ tử hơi hơi run rẩy.

Run rẩy như vậy, nhất thời khiến hắn đáy lòng tràn ngập hưng phấn.

Bên miệng, lộ ra một tia hơi tà ác tươi cười: "Muốn hay không muốn?"

Giọng nói nam tử trầm thấp mê người.

Dương Xuyên Xuyên còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, đột nhiên một cái bóng đen che trên đầu nàng.

Không kịp phản ứng, cánh môi của nàng liền bị Tô Cẩm Lý hung hăng hôn rồi.

Nụ hôn bảy giờ mới đích thực là nụ hôn.

Không giống lần đầu tiên đoạt lấy, cũng không có vài lần tức giận phần nộ tàn bạo.

Ngược lại, có chút tê dại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 158: Học hầu hạ nam nhân 【11】

Nụ hôn bảy giờ mới đích thực là nụ hôn.

Không giống lần đầu tiên đoạt lấy, cũng không có vài lần tức giận phần nộ tàn bạo.

Ngược lại, có chút tê dại.

Tô Cẩm Lý không nhanh không chậm thông thả hấp dẫn cánh môi của Dương Xuyên Xuyên, cố chấp mang theo tính cách độc đáo của hắn, khiến cánh môi hoa anh đào kia, lại nở rộ dưới cánh môi của hắn.

Dương Xuyên Xuyên đại náo trống rỗng.

Nụ hôn đại dạng như vậy chỉ có Tô Tử An, hôn qua.....

Cảm xúc tê dại, trong cơ thể nàng toàn loạn.

Nàng muốn né tránh, nhưng mà lại lại cảm giác không có sức vùng vẫy.

Rồi sau đó ý thức dần dần hồi phục - -

Nàng không thể vùng vẫy.....

Với nam nhân này nàng tất phải mềm mại.

Nữ nhân càng mềm mại, nam nhân càng mất hứng.

Nhẹ nhàng đóng lại hai mắt, tùy ý để Tô Cẩm Lý muốn làm gì thì làm.

Bởi vì Dương Xuyên Xuyên thuận theo như vậy,đáy mắt Tô Cẩm Lý sang lên, dần dần kéo lên đến chỗ cao nhất.

Hôn đến càng ngày càng triển miển, càng ngày càng vương vấn, càng ngày càng nóng.

Cánh môiDương Xuyên Xuyên, so với cánh môi của bất kỳ nữ nhân nào trong ký ức của hắn, đều đã mềm mại, đều đã say nồng.

Khiến hắn vốn dĩ muốn mê loạn tâm trí nàng, lại ngược lại mê loạn tâm trí của bản thân.....

Hắn càng muốn thêm....

Hắn áp vào nằng....

Ngón tay từng chút từng chút mở vật áo nằng, như là cuộn phim quay chậm, da thịt nữ tử từng chút từng trước lộ ở trước mặt nam nhân.....

Từng chút.

Rung động bây giờ so với trước càng thêm mãnh liệt.

Dục vọng mãnh liệt đẩy rẩy phía dưới cơ thể hắn.

Cho tới bây giờ, không có bất kỳ nữ nhân nào, có thể làm cho hắn đau đớn như vậy.

Muốn đến như vậy.....

Kim lỏng không được, ngón tay nhẹ nhàng đụng vào phía dưới thân thể nữ tử, cảm giác được nữ tử đột nhiên cứng ngắt.

Nam tử đột nhiên hoàn hồn.

"Cái này cho ngươi!" Giọng nói Tô Cẩm Lý, bởi vì bị dục vọng treu chọc, cực kỳ thô cát.

Đẩy nữ nhân trong lòng ra, Tô Cẩm Lý tự ngăn chặn dục vọng trong đáy lòng mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 159: Học hầu hạ nam nhân 【12】

"Cái này cho ngươi!" Giọng nói Tô Cẩm Lý, bởi vì bị dục vọng treu chọc, cực kỳ thô cát.

Đẩy nữ nhân trong lòng ra, Tô Cẩm Lý tự ngăn chặn dục vọng trong đáy lòng mình.

Dương Xuyên Xuyên chậm rãi mở to mắt, dung nhan của nàng hồng thành một mảnh, hơi thở giống như Tô Cẩm Lý đều là dồn dập.

Dương Xuyên Xuyên cực kỳ ngoài ý muốn.....

Ngoài ý muốn là Tô Cẩm Lý vì cái gì mỗi một lần đều vào thời khắc cuối cùng buông nàng ra.

Nàng có thể cảm giác được rõ ràng, hắn rất muốn!

Rất muốn.....

Dương Xuyên Xuyên cố gắng để cho chính mình bình tĩnh lại.

Nhân nhật nhìn lướt qua nơi đó, rồi sau đó chậm rãi ngừng đầu nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý yên lặng hỏi: "Cái gì?"

Tô Cẩm Lý nhếch môi cười, giống như là khôi phục bình tĩnh: "Không phải để cho ngươi học cách làm sao hầu hạ nam nhân tốt sao?"

"Những cái này, liền là đồ dùng học tập đưa cho ngươi!"

"Nhớ rõ, học thật tốt....."

Tô Cẩm Lý chính mình cũng không hiểu nổi, rõ ràng muốn hành hạ nữ nhân này, vì sao hơi định nhắm lên nằng, cả người hắn giống như là nam hài tử tuổi trẻ xúc động, không chế không nổi dục vọng, nhanh chóng nhảy lên.

"Ừ." Dương Xuyên Xuyên yên lặng gật đầu.

Tô Cẩm Lý lại đột nhiên đứng dậy, lần đầu tiên không làm khó nằng, xoay thẳng người rời khỏi.

Tô Cẩm Lý lại đi tìm Dương Xuyên Xuyên, đã là buổi tối ngày thứ hai.

Tâm trạng của hắn rất tốt.

Không biết vì cái gì chỉ cần nghĩ đến Dương Xuyên Xuyên, hắn không hiểu sao toàn thân hưng phấn.

Đẩy cửa ra nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên an tĩnh ngồi trên ghế dưới ngọn đèn hết sức chăm chú nhìn cái gì.

Tô Cẩm Lý nhủ mi, Dương Xuyên Xuyên đang làm gì?

Tô Cẩm Lý lặng lẽ đến gần, lại nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên nhìn gì đó, tất cả đều là những hình ảnh ấn bản giới hạn. - -

"Ngươi đang làm gì?" Tô Cẩm Lý nhủ mi hỏi.

"Nghe lời ngươi, học như thế nào hầu hạ nam nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 160: Học hầu hạ nam nhân 【13】

Tô Cẩm Lý lặng lẽ đến gần, lại nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên nhìn gì đó, tất cả đều là những hình ảnh ấn bản giới hạn. - -

"Ngươi đang làm gì?" Tô Cẩm Lý nhủ mi hỏi.

"Nghe lời ngươi, học như thế nào hầu hạ nam nhân!"

Dương Xuyên Xuyên thấy Tô Cẩm Lý xuất hiện quý dị như vậy hoảng sợ nhưng mà, nàng thu lại cảm xúc cực kỳ nhanh chóng, ngừng đầu nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý.

Cô Dương Xuyên Xuyên cực kì đẹp.

Theo chuyển động của nằng, tóc dài bay ra độ cong cực đẹp.

Trực giác Tô Cẩm Lý muốn ôm nữ nhân này, lập tức dưới đáy lòng hắn có chút hèn mọn.....

Chính mình hèn mọn!

Thật sự là không tiền đồ!

Cho tới nay, trừ khi hắn thật sự cần giải quyết vấn đề sinh lý, mới tìm nữ nhân!

Hắn cho tới nay thật không ngờ, chính mình là một tiểu tử muốn tìm sự bất mãn!

Mình mà trấn áp suy nghĩ của mình, để chính mình biểu hiện cực kỳ bình tĩnh, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên rồi sau đó nhân nhật hỏi: "A...? Học tập có gì tâm đắc không?"

Dương Xuyên Xuyên nhủ mi!

Thật sự là một Vương gia biến thái!

Lại vẫn muốn học tập có cái gì tâm đắc!

Nhếch môi, trông mắt hơi chuyển động như là nghĩ tới cái gì, đột nhiên quay đầu.

Nhìn thẳng ánh mắt Tô Cẩm Lý.

Đáy mắt cực kỳ lạnh nhạt.

Không có tiết lộ bất kỳ cảm xúc nào của mình, lúc đầu nói: "Nhắm chán! Không thực tế!"

Một giây sau Tô Cẩm Lý đột ngột mở to hai mắt nhìn!

Không thực tế?

Chẳng lẽ, nàng đã xem qua sao?

Rồi sau đó, một giây sau Dương Xuyến Xuyến mà lại bình tĩnh gõ cái bàn, tiếp theo chậm rãi nói ra năm chữ: "Ghê tùm, không quan hệ!"

"Không quan hệ! Có lẽ không bao lâu, người lại quần bò vương lăm chuyen nhắm chán mà ghê tùm như vậy!"

Tô Cẩm Lý cười cười ác ý, duyên dáng môi hình, hoàn thành hoàn mỹ độ cung: "Tất cả sách đều đã xem xong sao?"

"Dù loại tư thế, đều đã học xong sao?"

Dương Xuyến Xuyến liếc lườm miệng, đáy lòng hơi cười lạnh!

Nhưng mà, vẫn lại là cực kỳ bình tĩnh nói: "Xem xong rồi..... Thật sự là không có ý gì cả!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net

Chương 161: Học hầu hạ nam nhân 【14】

Dương Xuyến Xuyến liếc lườm miệng, đáy lòng hơi cười lạnh!

Nhưng mà, vẫn lại là cực kỳ bình tĩnh nói: "Xem xong rồi..... Thật sự là không có gì!"

Nam nhân cổ đại, cũng có bằng đó tiền đồ!

Nhìn xem những thứ này t, tất cả đều là tư thế đơn giản.

Cần bản không có bất cứ vẻ đẹp gì cả, cũng không có bất cứ tình cảm mãnh liệt nào.

Đường cong thô ráp.....

Nào đâu so được với hiện đại.

"A...?"

Bây giờ đáy mắt Tô Cẩm Lý thật sự lộ lên một tia hứng thú cũng cất đầu, có sừ hây diệt mạnh mẽ:

"Không có gì? Chẳng lẽ, người lại vẫn biết thêm ý gì đó?"

"Đương nhiên."

Dương Xuyến Xuyến gật đầu, đáy mắt sóng nước nhìn Tô Cẩm Lý,gắn từng chữ mang theo hơi thở nhẹ nhàng, an tĩnh suy nghĩ một từ ngữ hay, thay thế hai chữ xxoo này,mới mở miệng nói: "Giường ngủ vốn là một thứ cực kỳ đẹp đó."

Nàng đã tiếp thu giáo dục ở Hoa Kỳ, tự nhiên đối với phương diện này cực kì hiểu biết.

Rồi sau đó, ngoéo môi... một cái, nàng nói tiếp:

"Những quyển sách này đều không có thật, mà còn thái độ của những người này đều không có truyền lại mấy thứ kia....."

"Còn có, xem không đẹp mắt, nam không đẹp trai, nữ không đẹp, không có một chút tình cảm mãnh liệt....."

"Cho nên, Vương gia xin yên tâm cho ta thời gian một ngày, ta sẽ cho người một phần hoàn hảo tâm đắc!"

Đáy mắt Dương Xuyến Xuyến an tĩnh, lại hơi hơi lộ ra một tia hứng thú.

"Được."

Tô Cẩm Lý từ trên xuống dưới đánh giá Dương Xuyến Xuyến một lần,rồi sau đó, đột nhiên một tay giữ cằm Dương Xuyến Xuyến nâng lên.

Ánh mắt giống như là muốn đem nữ tử xuyên thấu.

Rất lâu, nhân nhạt bỏ đi một câu: "Người hầu hạ quá nam nhân khác?"

Tô Cẩm Lý Căn bản không quan tâm cái gì tâm đắc!

Chỉ là đáy lòng hẳn, đang nghe đến nàng hiểu biết vài thứ kia như thế, nói một bộ một bộ đáy lòng hẳn một trận không hồn gần!

Không có bất kỳ lý do gì không hôn gần!

Dương Xuyến Xuyến nhàu mày, cô phản không muốn làm rõ tình hình.

"Ừ?"

"Vì sao lại hiểu biết như vậy? Chẳng lẽ người hầu hạ nam nhân khác?" Tô Cẩm Lý kiểm chế tức giận, giọng thô hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng 【15】

"Vì sao lại hiểu biết như vậy? Chẳng lẽ người hầu hạ nam nhân khác?" Tô Cẩm Lý kiểm chế tức giận, giọng thô hỏi.

"Không có." Dương Xuyến Xuyến thật sự rất không muốn thừa nhận đối với Tô Cẩm Lý như vậy, nhưng mà lại vẫn phải nói ra.

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, rõ ràng thần hình lơ lửng, xoa da thật mềm mại mịn màng của nàng.

Yêu không buông tay, khẩu khí cũng ác hơn chút: "Nữ nhân, người dám hầu hạ nam nhân khác, người thứ xem!"

Nhưng ngữ khí bá đạo!

Người tốt thật sự biểu tình!

Dương Xuyến Xuyến không hồn gần nhàu mị.

Dựa vào cái gì muốn nàng nghe hẳn!

Nàng hiện tại chỉ là trò tiêu khiển của hắn!

Nhưng mà, Dương Xuyến Xuyến vẫn lại là không có nói phản kháng.

Nhưng, Tô Cẩm Lý rõ ràng thấy được phản ứng của nàng, gật đầu nói tiếp:

"Bốn vương cảnh cáo người....."

"Cà đòi này, người chỉ có bốn vương! Nếu là dám có chút bội phản, bốn vương sẽ....."

Đứng một chút, Tô Cẩm Lý lại cũng không nói lời nào.

Trong đầu giống như là bị người nào hung hăng đập một cái.

Nóng này sùng sốt!

Hắn năm lần bảy lượt đối với nữ nhân này tràn ngập ham muốn chiếm lấy.

Tôi cũng là vì cái gì?!

Dương Xuyên Xuyên phát giác Tô Cẩm Lý cứng ngắc, ánh mắt cũng là hơi xuất thần.

Tô Cẩm Lý đột nhiên như là một trận gió, xoay người nhanh chóng rời đi.

Tối hôm nay, Tô Cẩm Lý nhất định là mất ngủ.

Ra cửa, đi đến Vọng Nguyệt Lâu.

Lại ngẫu nhiên gặp một mình Tô Cảnh Lương.

Thoảng cứng ngắc một phen, Tô Cẩm Lý không biết nên đi tiến vào hay là nên rời đi.

Trong đầu hắn, nhớ lại ngày đó chính mình tìm đến Tô Cảnh Lương, đối với Tô Cảnh Lương nói những lời này - -

"Nói cho người, không nên ép ta..... Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân kia là của bốn vương!"

"Việc gì đều là do bốn vương quản nếu người nhúng tay vào, bốn vương tất nhiên không khách sáo!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng【16】

"Nói cho người, không nên ép ta..... Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân kia là của bốn vương!"

"Việc gì đều là do bốn vương quản nếu người nhúng tay vào, bốn vương tất nhiên không khách sáo!"

Lần đầu tiên trong đời, hắn đối với ca ca hắn nói ra những lời tàn nhẫn như thế.

Thờ dài một hơi!

Tô Cẩm Lý vừa muốn xoay người rời đi.

Tô Cảnh Lương đột nhiên nhàn nhạt mở miệng, "Cẩm Lý!"

Tô Cẩm Lý ngừng đầu, nhìn đến đôi mắt Tô Cảnh Lương Đối, ngơ ngẩn thần sắc ưu thương.

Tô Cẩm Lý nắm lấy ngón tay, quay đầu đi nhẹ giọng nói một câu: "Vương huynh....."

"Thực sự là không ngờ, lại ở chỗ này gặp người."

Mấy ngày tìm Tô Cẩm Lý.

Muốn giải thích rõ ràng với hắn.

Nhưng mà, lại không biết giải thích với hắn như thế nào.

Dù sao, tìm hắn thật sự rung động đối với nữ tử tên là Dương Xuyên Xuyên kia.

Nhìn đến Tô Cẩm Lý không phản ứng gì, Tô Cảnh Lương tiếp tục mở miệng nói:

"Sao lại không ở vương phủ? Lại ra ngoài này?"

Tô Cẩm Lý nhanh chóng hoàn hồn, nhàn nhạt cười rồi, rồi sau đó nói: "Vương huynh, hôm nay không ở cạnh Sơ Tâm sao?"

Sau khi hỏi, trong mắt Tô Cẩm Lý nhanh chóng hiện lên một tia bối rối.

Câu nói kia thật sự là sai cực kỳ!

Tô Sơ Tâm,cùng hắn không có nửa quan hệ!

Cho tới nay Vương huynh trước mặt, hắn đều là tránh đi Tô Sơ Tâm!

"Ồ hoàng cung, cùng mẫu phi....."

Tô Cảnh Lương nhàn thoảng qua Tô Cẩm Lý, trên mặt là nụ cười ôn hòa, thật lâu sau về sau mới thản nhiên nói "Cẩm Lý..... Chuyện vài ngày trước, là Vương huynh không đúng."

Đúng vậy, là hắn không đúng.

Cho dù mấy lòng hắn,thật sự có nữ nhân kia.

Nhưng, nữ nhân kia là nữ nhân của Tô Cẩm Lý.

Tô Cẩm Lý có thể vì hắn buông tha Tô Sơ Tâm.

Mà hắn vì cái gì không thể vì mình buông tha Dương Xuyên Xuyên.....

Tô Cẩm Lý kinh ngạc nhàn thoảng qua Tô Cảnh Lương, Tô Cẩm Lý nhếch môi cười rồi sau đó thản nhiên nói:

"Cẩm Lý, lúc ấy là Vương huynh hồ đồ, chỉ là không thích người thương tổn vô tội người, nhưng thật không ngờ cho người sinh như vậy đại địch khí, thật sự là thật xin lỗi."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 164: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng【17】

"Cẩm Lý, lúc ấy là Vương huynh hồ đồ, chỉ là không thích người tổn thương người vô tội, nhưng thật không ngờ khiến người nổi giận như vậy, thật sự là thật xin lỗi."

"Lúc ấy là ta nói rất khó nghe rồi." Tô Cẩm Lý nắm lấy ngón tay, rồi sau đó nhỏ giọng nói.

Tô Cảnh Lương cười cong môi nhìn Tô Cẩm Lý, đột nhiên không lí do hỏi một câu:

"Thực sự là không biết tính tình người như vậy, Dương tiểu thư có thể nhận được hay không?"

Tô Cẩm Lý nghe được Dương tiểu thư, tự nhiên đó là Dương Xuyên Xuyên, cả người hơi sùng sốt.

Rồi sau đó, thoải mái nói "Vương huynh, đây là đùa cợt ta?"

"Không dám!" Tô Cảnh Lương cười cười.

Trong nháy mắt, hai người giống như là ngày thường hòa hợp.

Tô Cảnh Lương tươi cười, rồi sau đó nhàn nhạt hỏi, "Còn không có nói cho ta biết, tôi nay tại sao lại chạy đến đây?"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, nhắt thò trên mặt đen lại.

Máu thuẫn trong lòng, đột nhiên đầy rẫy trong đầu mình.

Nhất thốt, đánh mắt bắt cứ cái gì vui sướng "Đừng nói nữa, nữ nhân kia....."

Đứng một chút, Tô Cẩm Lý nói tiếp: "Tức chết ta rồi!"

Tô Cảnh Lương nghe nói như vậy, đầy mắt vừa loạn.....

Nữ tử kia thật sự cực kỳ hấp dẫn, Cẩm Lý cũng kháng không nổi!

Lập tức, Tô Cảnh Lương cười to nói: "Ta thật không ngờ..... Xem ra, Cẩm Lý, tìm người có phải thay đổi rồi không!"

Tô Cẩm Lý sững sờ, câu nói của Tô Cảnh Lương như là một tiếng sấm bổ vào trong đầu của hắn.

Dương Xuyên Xuyên.....

Thay lòng đổi dạ?

Rồi sau đó, nhanh chóng như hình ra chính mình đối với nữ tử kia, thật là không giống với người thường!

Rõ ràng đổi lại là những người khác, chính mình đã sớm một đao chém chết rồi!

Vì cái gì, lại cứ lưu lại nàng?

Tô Cẩm Lý có chút mất tự nhiên nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương.

Trên mặt hiện lên một tia xấu hổ.

Cả đôi si diện hử lạnh một tiếng, "Ngày mai, ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 165: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng【1】

Tô Cẩm Lý có chút mất tự nhiên nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương.

Trên mặt hiện lên một tia xấu hổ.

Cả đôi si diện hử lạnh một tiếng, "Ngày mai, ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng!"

Nếu ngày mai, đầy lòng hắn vẫn lại là đối với nữ tử kia muốn gặt gao chiếm lấy.

Như là tối hôm nay vậy.....

Một lần một lần muốn chiếm lấy.....

Như thế, chỉ sợ trên cái thế giới này, thật sự có một nữ nhân khác, muốn cho hắn triệt để ngã quỵ rồi!

Bất quá hẳn,Tô Cẩm Lý nếu làm như thế hẳn dảm gánh vác.

Hành động theo tim đi.

Dám yêu dám buông, cho tới nay, đều là Tô Cẩm Lý!

"Là sao?" Tô Cảnh Lương ghen nói như vậy, bên môi nứt ra rồi tươi cười một cái.

Quả nhiên, Cẩm Lý vẫn lại là yêu rồi.

Nữ nhân kia giống như là mang theo một loại ma lực.

Hấp dẫn trí mạng.

Khiến cho bất luận kẻ nào đều đã trốn không thoát.

"Cẩm Lý, tình thế cực kỳ bất buộc a!"

Tô Cảnh Lương thay đổi một phương thức trêu chọc.

Không ai biết tim của hắn cũng từng chút từng chút vỡ ra nát.

"Đương nhiên, tình thế bất buộc!" Tô Cẩm Lý nói xong câu đó, gạt mình.

Đương nhiên, tình thế bất buộc!

Hắn vì sao đối với nữ nhân kia luôn luôn bá đạo mà tự tin như vậy.

Vì cái gì hắn đối Tô Sơ Tâm bấy giờ lại buông tay?

Tô Cẩm Lý xuất cung, hỏi vương phủ.

Bên miệng quét xuống tươi cười.

Trong vương phủ cực kỳ bận rộn,giống như là ngày xưa.

Khổng chế không nói bước chân, hướng về phòng Dương Xuyên Xuyên đi đến.

Nhưng mà, đẩy cửa ra là không có một bóng người.

Đầy lòng bối rối, vội vàng kéo lại một người, hỏi: "Vương phi đâu?!"

Thị nữ nhìn đến Vương gia bối rối như vậy, run rẩy nói: "Bẩm vương gia, vương phi bảo nô tỳ truyền lời cho Vương gia..... Nhưng....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 166: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng【2】

Đầy lòng bối rối, vội vàng kéo lại một người, hỏi: "Vương phi đâu?!"

Thị nữ nhìn đến Vương gia bối rối như vậy, run rẩy nói: "Bẩm vương gia, vương phi bảo nô tỳ truyền lời cho Vương gia..... Nhưng....."

"Nói lời vô nghĩa!" Tô Cẩm Lý kềm náng một cái, rồi sau đó nhanh chóng nói: "Nói, vương phi đi đâu!"

"Một thanh lâu!"

Khi giọng nói được thả ra,cả người Tô Cẩm Lý tiện nhanh chóng theo vương phủ biến mất.

Một thanh lâu.....

Thanh lâu lớn nhất để đó!

Nữ nhân kia chạy tới nơi này làm gì!

Dương Xuyên Xuyên đang thán nhiên ngồi ở chỗ kia.

Chờ.

Nàng có một cái cơ rất hay.

Nàng đến học như thế nào hầu hạ nam nhân.

Nếu là nàng không đoán sai mà nói vương gia kia sẽ xuất hiện.

Nếu là hắn xuất hiện rồi.....

Kể tiếp, chuyện xảy ra không có bất kỳ quan hệ nào với mình rồi

Nhất thời cong môi lên.

Kiên nhẫn chờ đợi.

Vẫn còn không đến một chén trà nhỏ,đã nghe thấy một tiếng nổ lớn: "Dương Xuyên Xuyên, người quay lại đây cho bản vương!"

Nhất thời, trong thanh lâu có tiếng động lớn xôn xao một mảnh.

Tất cả mọi người ánh mắt tò mò nhìn Tô Cẩm Lý.

Những nữ tử trong thanh lâu đó, đều đã phóng thẳng ánh mắt mỗi một cái đều là.....

Nam nhân anh tuấn như vậy, bọn họ vẫn lại là lần đầu tiên nhìn thấy.

Dương Xuyên Xuyên vẫn như cũ thán nhiên ngồi ở chỗ kia, mặt điếc tai ngơ.

Lâm bộ không có nghe thấy.

Nhưng là, kể tiếp không có bất kỳ tiếng gầm gừ dữ nào.

Tô Cẩm Lý rất có kiên nhẫn hướng nàng đi đến.

Khóe miệng mang theo ý cười

Kiên nhẫn phi thường, chịu đựng phi thường, cũng không có bộ dáng tâm trạng sung sướng.

"Vương gia." Dương Xuyên Xuyên mặt không chút thay đổi nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý nhàn nhạt hỏi một câu.

Tô Cẩm Lý cũng không tức giận, ngược lại hỏi: "Vì cái gì chạy đến nơi này? Bản vương có cho người tới sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 167: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng【3】

"Vương gia." Dương Xuyên Xuyên mặt không chút thay đổi nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý nhàn nhạt hỏi một câu.

Tô Cẩm Lý cũng không tức giận, ngược lại hỏi: "Vì cái gì chạy đến nơi này? Bản vương có cho người tới sao?"

Tô Cẩm Lý hỏi cực kỳ dương nhiên.

Dương nhiên đến trước mặt nữ nhân này, liền là chính mình thật sự yêu Dương Xuyên Xuyên.

Đúng vậy, hắn đã quyết định rồi.

Từ hôm nay trở đi từng bước một cướp đoạt lòng của nàng.

Rồi sau đó từ từ vò nát trong lòng mình.

Không rồi không bỏ.

Bởi vì, mới vừa rồi cái ham muốn chiếm lấy quen thuộc kia, lúc hắn rống to lại xuất hiện rồi.

Hắn nói, nếu hôm nay hắn đối nàng vẫn lại là có ham muốn chiếm lấy như vậy,hắn sẽ bắt kẻ hiềm khách trước kia.

Dương Xuyên Xuyên cắn cánh môi, giả bộ cực kỳ dụ ngoạn, nhỏ giọng nói:

"Học hầu hạ nam nhân, không tới nơi này thì tới đâu?"

"A...." Tô Cẩm Lý không chút để ý đáp lại một câu.

Rồi sau đó nhu mày, cực kỳ chán ghét cảm giác chỗ này.

Bản, dơ bẩn!

Hỗn loạn, rắc rối!

"Bản vương mang người về nhà!" Tô Cẩm Lý nói, vẫn đều là khẳng định như vậy.

Kỳ thật, hắn muốn nói càng rõ ràng - -

Không cần học về sau trên giường, ta hầu hạ người, không cần người hầu hạ ta rồi!

Nhưng mà, Dương Xuyên Xuyên lại chậm rãi từ từ ngẩng đầu lên, gật đầu.

Tô Cẩm Lý đưa nàng, hướng về ngoài cửa đi đến.

Nhưng mà, đi được một nửa Tô Cẩm Lý cảm thấy được đầu có phản hoa mắt chóng mặt, toàn thân có phản khô nóng.

Khó chịu cực kỳ.

Mà hắn là Vương gia, người ở đây bởi vì mới vừa rồi hắn nói bản vương.

Toàn bộ đều đã biết rõ.

Những nữ nhân không biết hai từ này viết như thế nào, các đều đã nhanh chóng bỏ đến chỗ Tô Cẩm Lý.

Trái mò đến, phải mò đến.....

Ăn đầu hủ.

Dương Xuyên Xuyên bên miệng nhạt mở quát xuống cười nhạo.

Tô Cẩm Lý toàn thân đều đã cảm thấy được muốn nổ tung, nhưng hắn không động vào nữ tử ở thanh lâu.

Đây là quy tắc của hắn.

Bản, những nữ nhân dơ bẩn này, căn bản không xứng để hắn động vào.

Chương 168: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng 【4】

Tô Cẩm Lý cắn chặt hàm răng, tức giận quát: "Muốn chết? Vẫn là muốn chết? Các ngươi chính mình lựa chọn!"

Thật sự rất có quyết đoán!

Một câu vô cùng đơn giản.

Tất cả nữ nhân đều sợ tới mức không dám động rỗi.

Có một người là gan lớn, che miệng cười, kiểu mỉa nói: "Vương gia, hà tất phải tức giận như vậy....."

Vừa nói xong, tay nàng vừa lắc lắc khăn lụa vừa quát Tô Cẩm Lý một phen.

Nhưng mà, một giây sau đó là một tiếng hét thảm.

Cổ tay nữ nhân kia bị Tô Cẩm Lý vặn đứt rồi.

Mọi người toàn bộ đều sợ hãi.

Tô Cẩm Lý là một bộ dáng thô bạo, giận trừng mắt nhìn những người đó.

Tù Bà nhìn thấy như vậy *****, vội vàng chạy ra, là Vương gia, nhất định phải lấy lòng.

"Vương gia, này..... Là cô nương không hiểu chuyện, Vương gia đừng so đo....."

Tô Cẩm Lý đen mặt, thô bạo đẩy Tú Bà ra.

Một tay bắm Dương Xuyến Xuyến, nhò lại bên ngoài đi đến vừa đi vừa c lớn tiếng hô:

"Nhớ kỹ, thanh lâu này lần sau nếu nàng dám tới,nếu bốn vương biết, đem thanh lâu này dỡ xuống!"

Nghe khí bá đạo, ngay cả Dương Xuyến Xuyến trong nháy mắt kinh ngạc.

Trở lại vương phủ.

Cả người Tô Cẩm Lý đều đã như là muốn nổ tung.

Cực kỳ nóng.

Nghĩ muốn cũng không có nghĩ muốn, kéo Dương Xuyến Xuyến vào phòng ngủ.

Mang theo vài phần khăn cấp.

Hung hăng đem Dương Xuyến Xuyến áp ngã xuống giường.

Tô Cẩm Lý hô hấp cực nóng, phun tại trên cổ Dương Xuyến Xuyến.

Nóng nóng, ngứa.

Khiến cho cả người Dương Xuyến Xuyến đột nhiên loạn cả lên.

Tư thế của bọn họ quá mức ân ái, quá mức thân mật.

Dương Xuyến Xuyến cảm giác được rõ ràng hạ thế vĩ đại củaTô Cẩm Lý, gắt gao dè chính mình.

Vốn dĩ, nàng là muốn dúi Tô Cẩm Lý nhích lại gần mình, lấy dính đến trên thân mình ***** cùng cô nương thanh lâu một đêm triển miên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng 【5】

Dương Xuyến Xuyến cảm giác được rõ ràng hạ thế vĩ đại củaTô Cẩm Lý, gắt gao dè chính mình.

Vốn dĩ, nàng là muốn dúi Tô Cẩm Lý nhích lại gần mình, lấy dính đến trên thân mình ***** cùng cô nương thanh lâu một đêm triển miên.

Nhưng thật không ngờ, Tô Cẩm Lý lại mạnh mẽ như vậy cũng về được vương phủ.

Ánh mắt Tô Cẩm Lý lấp lánh phát quang, mang theo vài phần chán thành tha thiết nhìn Dương Xuyến Xuyến.

Quá tập trung, quá nghiêm trọng.

Một khắc kia, Dương Xuyến Xuyến rõ ràng cảm thấy được chính mình có chút khủng hoảng.

Chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Dương Xuyến Xuyến nhắm mắt lại, giống như là mời gọi.

Một giây sau,mỗi Tô Cẩm Lý cực nóng, hơi thở thô nóng toàn bộ phun tại trên cổ nàng.

Tay hấn vội vàng cởi bỏ quần áo của nàng, thăm dò trên người nàng mỗi một tấc da thịt.

Bóng loáng phía sau lưng, bộ ngực mềm mại, hai chân trắng tinh thon dài.

Từng chút từng chút hiện ra trước mắt Tô Cẩm Lý.

Tô Cẩm Lý biểu tình mang theo vài phần nghiêm túc, vuốt ve Dương Xuyến Xuyến đứng thẳng mềm mại.

Một luồng điện xẹt qua thân thể hai người.

Tô Cẩm Lý dục vọng trong mắt, quá mức nóng bỏng.

Khiến cho Dương Xuyến Xuyến trong nháy mắt có chút hoa mắt chóng mặt.

Nắm mắt lại, tùy ý để Tô Cẩm Lý muốn làm gì thì làm.

Mang cho nàng là từng đợt rồi lại từng đợt điện chạy qua.

Tô Cẩm Lý hung hăng hôn nàng.

Thằng nhỏ của hắn rất đau, cực kỳ trường rất khó chịu.

Nhưng mà, từ đầu đến cuối hắn đều không có coi y phục của mình.

Thâm sâu hôn nàng.

Hôn đến tận cùng.

Sau cùng, Tô Cẩm Lý chỉ là ôm nàng, nằm ở bên tai nàng, hơi thở thô nóng,rồi sau đó, mang theo vài phần dục niệm thô dật, nhẹ nhàng hỏi: "Bốn vương muốn người....."

Dương Xuyên Xuyên thần thể run rẩy một phen.

"Ta....." Lại nói không nên lời từ chối.

Đỏ mặt, say ánh mắt hắn.

Dương Xuyên Xuyên thật sự không muốn, không có tình yêu là một sự dằn vò.

Nàng hôn nhiên nhiều năm như vậy, không nghĩ muốn mất đi như vậy.

Nhưng mà, nàng biết chính mình không cách nào chống cự Tô Cẩm Lý.

Nhưng mà, một giây sau Tô Cẩm Lý lại cười yếu ớt ôm nàng, đem đầu nàng ấn vào trong lòng mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 170: Ta còn nghĩ muốn chiếm lấy lời của nàng【6】

Nàng hôn nhiên nhiều năm như vậy, không nghĩ muốn mất đi như vậy.

Nhưng mà, nàng biết chính mình không cách nào chống cự Tô Cẩm Lý.

Nhưng mà, một giây sau Tô Cẩm Lý lại cười yếu ớt ôm nàng, đem đầu nàng ấn vào trong lòng mình.

Nghe tiếng tim hắn đập nặng nề, tim Dương Xuyên Xuyên không hiểu sao yên tĩnh trở lại.

Khoảng khắc, Tô Cẩm Lý ra lệnh: "Đi ngủ!"

Rồi sau đó, hắn xoay người đi ra ngoài.

Nghe được hắn dồn dập đối với Trương quán gia nói: "Bổn vương muốn tắm nước lạnh!"

Dương Xuyên Xuyên ngớ ra một phen.

Rồi sau đó miệng hắn lên một tia cười yếu ớt.

Liền như vậy, hắn buông tha nàng rồi hả?

Vì cái gì đã nhiều ngày hắn có chút không giống người thường?

Nàng cho rằng, Tô Cẩm Lý sẽ nổi trận lôi đình, sẽ hung hăng không cần giải thích được mà muốn nàng.

Sẽ nổi giận dưng dưng thậm chí hung hăng bóp chết nàng.

Nhưng mà,hắn cái gì đều không có làm.

Chỉ là một cái ôm thăm sâu, một mệnh lệnh vô cùng đơn giản - - đi ngủ!

Rồi sau đó, chính mình đi tắm nước lạnh rồi hả?

Ngon tay Dương Xuyên Xuyên cần thuốc giải, hung hăng nắm chặt, siết thành bột,lại vẫn lại là cảm lên không nổi, đi tìm hắn đưa cho hắn.

Nàng lại không biết, Tô Cẩm Lý kỳ thật cái gì đều đã biết.

Từ nhỏ ở hậu cung lớn lên Tô Cảnh Lương nhiều lần đi thanh lâu.

Đều đã cho hắn nghe.

Loại thuốc này, là một loại thuốc tán, im hơi lặng tiếng.

Nhưng mà, hắn là có thuốc giải.

Nếu không Dương Xuyên Xuyên hắn sẽ không không có việc gì như vậy.

Nhưng, Dương Xuyên Xuyên cũng không biết, hắn cho dù là biết tìm nàng muốn làm khổ chính mình, cũng không nghĩ muốn cùng hắn so đo rồi.

Kỳ thật, đêm nay hắn thật sự thật cao hứng.

Cao hứng vì hắn muốn chiếm lấy nàng.

Cho dù là bỏ thuốc hắn, vẫn lại là không nghĩ liền như thế muốn nàng.

Hắn phải đợi, đợi cho nàng muốn.

Hơn nữa, hắn biết đáy lòng nàng không có hắn.

Đợi cho đáy lòng nàng có hắn, hắn sẽ hung hăng đem nàng biến thành của mình.

Kiên nhẫn.....

Đợi đến ngày đó, nàng trở thành nữ nhân của mình, như thế hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 171: Nguyên lai là cái dạng này【7】

Chờ đến khi lòng nàng có hắn, hắn nhất định sẽ biến nàng thành của mình. Kiên nhẫn chờ, chờ đến một ngày nàng thành nữ nhân của mình, như vậy, hắn sẽ không bao giờ bỏ qua nàng!

Quan hệ của Dương Xuyên Xuyên và Tô Cẩm Lý, trong nháy mắt đã thay đổi. Tô Cẩm Lý đối với nàng thật sự tốt. Mỗi đêm đều ôm nàng nên mỗi lần Dương Xuyên Xuyên hít thở, trong khoang mũi đều ngập tràn hơi thở nam tính ấm áp của Tô Cẩm Lý. Cái ôm của hắn thật ấm, trái ngược hoàn toàn với cái ôm của Tô Từ An. Không kể ngày đêm, Tô Cẩm Lý luôn dịu dàng với nàng, coi quần áo của nàng ra, hai người hành xử chân thành. Nhưng hắn chưa từng yêu cầu ham muốn. Họ ôm nhau rất chặt, Tô Cẩm Lý nằm thẳng, để nàng an tĩnh nằm trên ngực hắn, nàng cảm nhận được khát vọng của hắn. Nhưng mỗi lần Tô Cẩm Lý đều chỉ hôn nàng, vuốt ve nàng. Tối nay cũng vậy, Tô Cẩm Lý hôn nàng, rất sâu, rất tham lam. Khiến cả cơ thể Dương Xuyên Xuyên như có luồng điện chạy qua. Cuối cùng, Tô Cẩm Lý thở hắt hắt ghé vào tai của Dương Xuyên Xuyên lẩm bầm cái gì đó.

"Xuyên Xuyên, cả đời này, nàng là Vương phi của ta. Độc nhất vô nhị!"

Dương Xuyên Xuyên nghe được rõ ràng, cả người cứng đờ. Tô Từ An cũng từng đặt nàng trên giường, nàng mở to mắt hỏi hắn có thể cưới nàng không, Tô Từ An chỉ im lặng, một lúc sau xoay người xuống giường. Kỳ thật, Tô Từ An không biết nếu lúc ấy dù hắn nói đối nàng cũng sẽ không oán không hận mà đem mình giao phó cho hắn. Nhưng Tô Từ An quá mức thật thà, quá nghiêm túc nên một lời nói đối cũng không thể nói ra với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 172: Nguyên lai là cái dạng này【8】

Dương Xuyên Xuyên nắm chặt tay. Tô Cảnh Lương không giống vậy, hắn có thể nắm chắc suy nghĩ của nữ nhân yếu ớt trong lòng bàn tay. Hắn có thể nhìn thấy sự thấp thòm lo âu trong đáy lòng nữ nhân.

"Xuyên Xuyên..... Ta bảo đảm....." Tô Cẩm Lý dùng chân từng chút tách chân của Dương Xuyên Xuyên ra. Dương Xuyên Xuyên chỉ mở to mắt nhìn trần nhà trống trải, đáy lòng mặt mờ. Tô Từ An vì sao lại rời xa nàng? Là vì nàng muốn hắn cưới nàng, muốn một lời ước hẹn, nên Tô Từ An đi rồi sao? Đi xa lắm, lại có thể lâu như vậy. Chỉ có mình nàng mới đem nhớ lại chuyện quá khứ, ngày ngốc, có đơn, chưa xột. Nhưng hiện tại nàng lại cảm thấy, Tô Cẩm Lý lăm lăm cả vì nàng, nàng không có cách kháng cự lại. Sớm muộn gì nàng cũng trở thành người của

hắn. Không có gì dễ bàn cãi, thân thể này khiến hắn không kìm chế nổi. Nàng thoáng cảm nhận được ngón tay Tô Cẩm Li chạm rải trượt xuống. Tới nơi tư mật của nàng, rất dịu dàng. Tô Cẩm Li không thể chịu nổi nữa, hạ người xuống, từng chút một muốn đi vào. Mông lưng, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy thân cái rất mờ hồ. Ngay lúc Tô Cẩm Li đi vào, Dương Xuyên Xuyên bỗng tỉnh táo lại vì đau. Chỉ hơi sụt nhẹ qua mà cũng đau đến muốn ngất đi. Nàng lấy tay hắn, cắn mạnh xuống. Trán Tô Cẩm Li rịn ra một lớp mồ hôi mỏng "Rất đau?"

"Ừ." Dương Xuyên Xuyên găt đầu, bộ dạng tội nghiệp. Đây mắt long lánh ánh nước. Tô Cẩm Li cuối cùng không có cách nào đi vào. Chỉ một chút như vậy mà nàng đã không thể chịu nổi, hắn không nhúc nhích, cũng không lùi ra, chỉ nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Nguyên lai là cái dạng này【9】

Trong mắt lúc những tia sáng kỳ quặc: "Có thể chứ? "

"Đau....." Dương Xuyên Xuyên lắc đầu. Mắt Tô Cẩm Li âm thầm rời hạ xuống. Ngay sau đó liền cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên mặt Dương Xuyên Xuyên, nhỏ giọng "Được được, đi ra ngoài, đi ra ngoài. Đứng khóc...." Tô Cẩm Li nói, giọng mang theo đau lòng, lại có chút uể oải. Biết rõ mình hung ác, nhưng nữ nhân này cũng chẳng kém. Chỉ đau một lần này, những lần về sau đều không đau nữa. Nhưng hắn không làm được! Đối với nữ nhân này, hành động ác độc như vậy, hắn không thể làm được.

"Vương gia..... Ta....." Khóe mắt Dương Xuyên Xuyên vẫn còn vương nước mắt, thấp giọng hô một tiếng

"Không sao, ta sẽ chờ đến khi nàng yêu ta. Lúc ấy nói với ta!" Tô Cẩm Li ôm nàng vào trong ngực, giọng nói sùng kính: "Nàng nói rằng nàng chỉ để ý nàng yêu người thôi sao? Bỏn vương muốn làm nàng yêu người." Dương Xuyên Xuyên nghe vậy, tay run lên. Muốn làm nàng yêu người này, có phải quá mức dễ dàng rồi không? Cho nên, nàng quên mất chuyện xảy ra giữa họ. Tô Cẩm Li nói muốn tra tấn nàng đến chết. Công tữ quý tộc này, sao có thể dễ dàng từ bỏ như vậy! Nhất định có lý do, hắn muốn nàng yêu hắn, sau đó vứt bỏ nàng sao? Đây mới Dương Xuyên Xuyên hiện lên một tia hoài nghi. Nhưng lại im lặng không nói với Tô Cẩm Li. Một đêm yên tĩnh. Tô Cẩm Li nhìn Dương Xuyên Xuyên im lặng, có chút bất an, vội vàng nói "Xuyên Xuyên, ta thật sự không làm nữa, ta không ép nàng, nếu nàng không muốn cả đời, ta vẫn sẽ không làm..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Nguyên lai là cái dạng này【10】

Tô Cẩm Li biết, mỗi ngày đều chịu đựng như vậy thật sự rất khó chịu. Nhưng dù hắn ca đêm không thể nào ngủ được, hắn vẫn vẫn không đánh lòng dụng tội nàng. Không rõ vì sao hắn đột nhiên thay đổi như vậy. Ý tứ với Tô Sơ Tâm, trong chốc lát liền bị nữ nhân tên Dương Xuyên Xuyên này thay thế. Những suy tính xấu xa trước đó với Dương Xuyên Xuyên đều biến mất. Hình như, hắn đối với nữ nhân này có chút khác thường. Sợ nàng đau, sợ nàng khó chịu, không muốn trừng phạt nàng. Từ khi nào đã như vậy? Từ lúc bị nàng tính kế sao? Dựa theo tính tình của hắn, chắc chắn sẽ không nói gì mà giết chết nàng. Nhưng lần năm lần bảy lượt đều không làm, còn bị nàng xoay vòng vòng cũng không làm. Nhìn thấy nàng ở cùng Tô Cảnh Lương, tìm hắn như thất lại. Không có bất kì dấu hiệu nào, hắn cũng không hiểu nổi sao lúc ấy lại có thể tiến lên hôn nàng. Khi Tô Sơ Tâm nói với hắn Dương Xuyên Xuyên hẹn hò với Tô Cảnh Lương, hắn gần như, hẳn nghĩ mình đang đau lòng cho Tô Sơ Tâm. Nhưng bây giờ nghĩ lại, hình như có gì đó đang dần thay đổi. Mãi cho đến khi có câu nói đùa của Tô Cảnh Lương. Như một chầu nước lạnh gợi lên đầu hắn. Hắn lại có suy nghĩ chiếm hữu bá đạo với nàng. Cho nên, hắn nghĩ đó chỉ là nhất thời. Nhưng lần thứ hai nàng cũng thành công khơi dậy suy nghĩ bá đạo chiếm hữu của hắn. Không tha cho bất kì kẻ nào muốn chiếm lấy. Từ ngày đó, hắn luôn chú ý đến nàng. Lại phát hiện, càng nhìn nàng, lòng càng sôi sục, hắn mới hiểu thân thể của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Nguyên lai là cái dạng này【11】

"Tiểu thư, người có khỏe không?" Dương Xuyên Xuyên đang loùi biếng ngồi trong phòng, về mặt trầm tư liền nghe được âm thanh quen thuộc. Lại nhìn thấy Tiểu Bích. Sau khi kinh ngạc, vui vẻ nói: "Tiểu Bích, sao người lại tới đây?"

"Là Vương gia sai nô tỳ tới! "Tiểu Bích vui rạo rức nói: "Hôm nay, Vương gia phái người đưa nô tỳ tới đầu hầu hạ tiểu thư. À, không phải tiểu thư, nên gọi là Vương phi."

Dương Xuyên Xuyên kinh ngạc, mang theo vài phần lo lắng hỏi: "Cha ta, mẹ ta thế nào rồi?"

Tiểu Bích nghiêm túc gật gù đầu, "Lão gia cũng phu nhân đều rất tốt! Đứng rồi, phu nhân có dặn tiểu nữ hỏi người, Vương gia đối xử có tốt với người không? Phu nhân bảo nếu Vương gia đối xử tốt với người, vậy phu nhân liền an tâm rồi, phu nhân còn nói Dương gia vinh bại đều do tiểu thư, hy vọng tiểu thư có thể giữ tốt vị trí Vương phi này, nếu vậy tương lai thiếu gia cũng có thể chiếu cố tiểu thư. Vương phi còn nói tiểu thư phải nhanh chóng sinh con cho Vương gia, như vậy chính là cách để giữ chặt chức vị Vương phi này." Tiểu Bích nói rất nhiều cùng một lúc. Dương Xuyên Xuyên đột nhiên ngẩn ra, lời Tô Cẩm Li nói hôm qua lại nháy ra. Lúc lâu sau mới nhân nhụt cười: "Ừ." Một tiếng đơn giản, lại không thể lừa được hiểu biết của Tiểu Bích với nàng: "Tiểu thư, Vương gia có phải không đối tốt với người không?"

"Không có..... Hắn đối xử với ta rất tốt." Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích không nói chuyện chính là không phải tỷ muội tốt, lập tức nói tiếp: "Chỉ là tốt như vậy là có âm mưu."

"Âm mưu? Vì sao?" Tiểu Bích kinh ngạc hỏi

"Ngươi cảm thấy, ta đảo hôn, khiến hắn gần như vậy, hắn sẽ độ lượng bỏ qua sao?" Dương Xuyên Xuyên ngắt đầu, đôi mắt lấp lóe một tia sáng không rõ, đau lòng sao? Không nên vậy! Nàng và Tô Cẩm Li, không nên có bất kì quan hệ nào.

"Tiểu thư, ý người là... Vương gia muốn..."

"Suy nghĩ của hắn rất đơn giản, trong một đêm lại có thể thay đổi nhiều như vậy, ta sao có thể không chú ý?" Dương Xuyên Xuyên cười tự giễu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176: Nguyên lai là cái dạng này【12】

Nói tiếp: "Không hổ là Vương gia, thủ đoạn thật thâm độc!"

Dương Thiển Thiển hơi hơi cười lạnh nói: "Hắn muốn làm ta yêu hắn, rồi sau đó vứt bỏ ta đi!"

"A!" Tiểu Bích kêu một tiếng: "Tiểu thư, không thể nào đâu! Nếu là như thế này, chúng ta làm sao bây giờ? Từ lần trước, sau chuyện của lão gia, rất nhiều người đều để ý tới mặt mũi của Vương gia mà nói chuyện với Dương gia, vậy...."

Dương Xuyên Xuyên nhún vai nói "Quả nhiên là vậy. Dù nhìn mặt mũi của hắn, vậy chính là bị hắn điều khiển. Nếu một ngày hắn trở thủ đô rồi sẽ thấy sáng khoái. Sau đó ta sẽ giống như rác rưởi mà bị vứt đi, Dương gia cũng tàn tạ chỉ nhờ một câu của hắn! Lúc trước nếu hắn có thể khiến Dương gia tồn thất chỉ sau một đêm, vậy lần sau cũng sẽ có thể làm lại!"

"Chúng ta phải làm sao đây?" Trên mặt Tiểu Bích hiện lên một tia hoảng hốt.

"Không làm sao cả!" Dương Xuyên Xuyên nhân nhụt nói: "Tô Cẩm Li không phải muốn ta yêu hắn sao? Yên tâm đi, trận chiến này người chiến thắng có thể là hắn, nhưng ta không bao giờ yêu nam nhân biến thái này. Ta sẽ khiến hắn yêu ta sâu đậm, sau đó mạnh mẽ là tổn thương hắn, ta muốn nhìn rốt cuộc ai mới là kẻ bại trận." Dương Xuyên Xuyên cười nhẹ, mắt lóe lên một tia châm chọc. Nhưng hai người đều không để ý, phía sau đang có người đứng, sắc mặt xanh mét. Có R đang tức giận. Nguyên lai là vậy, nữ nhân kia lại có suy nghĩ này. Tô Cẩm Li, người chính là kẻ đại nghịch, mới cho rằng nữ nhân này có thể thích người. May mắn, hôm nay người đã nghe thấy, nếu không... May mắn, tất cả đều chưa muộn, tâm chưa thật sự chìm sâu. Tất cả đều còn kịp!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Nguyên lai là cái dạng này【13】

"Ta không bao giờ yêu nam nhân biến thái này. Ta sẽ khiến hắn yêu ta sâu đậm, sau đó mạnh mẽ là tổn thương hắn, ta muốn nhìn rốt cuộc ai mới là kẻ bại trận." Xem này, hắn tới đây mà lòng vui mừng khôn xiết. Trong tay đang cầm cây trầm mình cắt công nghệ người làm, đưa cho nàng. Hắn thật sự muốn đưa nàng. Muốn nhìn thấy nàng cười, đây mới quyền lực. Nhưng hắn vui vẻ lại đón nhận sự tàn nhẫn của nàng. Hắn nghe được cái gì đấy, ha ha, thật buồn cười làm sao! Tô Cẩm Li hơi nhếch môi, hắn bá đạo, hắn tàn nhẫn, tính tình hắn không tốt. Nhưng Tô Cẩm Li để ý mình trước nay đều sùng kính. Lần đầu tiên trong đời có nữ nhân dám đạp lên sự nghiêm túc của hắn. Vậy mà lại có thể nghĩ hắn tính kế nàng? Ai là kẻ bại trận? Thật buồn cười! Tay Tô Cẩm Li nắm chặt lại, cây trầm sang trong tình xao kia liền gãy làm đôi. Giống như đây lòng hắn, vừa mới sinh ra thứ gì đó, đều bị đánh tan. Tất cả đều là giả! Ngay đó, sắc mặt Tô Cẩm Li cũng đen lại như tro tàn. May mắn Tô Cẩm Li hắn chưa thật sự toàn tâm toàn ý với nàng. Nếu không, hiện tại hắn sẽ như một kẻ ngốc bị nữ nhân này đùa giỡn. Mắt Tô Cẩm Li nhanh chóng trở nên lạnh lùng xa cách. Giống như lúc trước chưa từng gặp qua Dương Xuyên Xuyên, hoàn toàn xa cách. Cây trầm bên nhon đâm vào ngón tay hắn, máu chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Nàng không xứng bỏ lên giường của bổn vương

Nhưng lại không đau chút nào. Xoay người nhanh chóng rồi đi. Nếu muốn chơi, vậy hẳn phải phụng bồi thật chu đáo. Thật buồn cười, hẳn lại có thể động lòng với nàng, giá rẻ như vậy! Nếu đã thế thì phải dùng tới chiến tranh rồi. Tô Cẩm Li hẳn không thể giống một món đồ vật như vậy! Nếu không có hẳn, cả đời đều không thể có hẳn. Sở hữu, đều biến mất hết đi. Biển sạch sẽ! Từ nay về sau, đối với nữ nhân tên Dương Xuyên Xuyên, không thể dụ dỗ được! Cả đời cũng không thể nữa!

Sau khi Tiểu Bích thỏ, Dương Xuyên Xuyên không nhìn thấy Tô Cẩm Li. Nàng không hỏi cũng chẳng tìm. Chỉ thấy lòng trống trải. Cong môi, ép mình không nên nghĩ nhiều. Tô Cẩm Li và mình chỉ là diễn trò, không có quan hệ gì khác! Mãi cho đến khi Tô Cảnh Lương và Tô Sở Tâm xuất hiện ở vương phủ, Dương Xuyên Xuyên mới nhìn thấy Tô Cẩm Li. Khi hẳn thấy nàng, cũng chỉ lạnh nhạt, không có bất kì cảm xúc nào. Giống như nữ nhân này và hẳn hoàn toàn xa lạ. Nhưng Dương Xuyên Xuyên nhìn thấy Tô Cẩm Li, đáy mắt ngay cả bản thân cũng không biết có sự vui vẻ. Vui mừng, nàng lại có thể kích động như vậy! Người cạnh Tô Cẩm Li, bấy ngày không gặp, nàng lại cảm thấy như rất lâu rồi họ chưa gặp nhau. Ngón tay Tô Cẩm Li có một lớp băng bó rất dày.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**Net.

Chương 179: Nàng không xứng bỏ lên giường của bốn vương

Dương Xuyên Xuyên nhàu mày, theo bản năng cầm lấy tay Tô Cẩm Li, lo lắng hỏi: "Vương gia, đây là sao?" Dương Xuyên Xuyên còn chưa nói xong, Tô Cẩm Li đã nhanh chóng rút tay về. Như không có chuyện gì cảm khẩn ở một bên lau tay. Cũng không nhìn Dương Xuyên Xuyên, chỉ nhìn thẳng vào Tô Cảnh Lương và Tô Sở Tâm: "Hôm nay sao huynh lại đến đây?" Lời nói và động tác của Tô Cẩm Li khiến Dương Xuyên Xuyên giật mình. Động tác của hẳn, tràn ngập bài xích. Tô Cẩm Li đã từng có thói quen sạch sẽ, không cho bất kì ai tới gần, nhưng chỉ có một mình nàng sỏ vào hẳn như nào, hẳn cũng không phải đối. Tô Cẩm Li không cho ai gặp thức ăn cho mình, mà hẳn lại ăn thức ăn nàng gắp. Tô Cẩm Li không cho nữ nhân chưa tắm sạch sẽ lên giường, nhưng hẳn lại tham lam thân thể của nàng, không cho nàng tắm, cũng không che nàng bản, ôm nàng, che cho cho nàng. Nhưng hiện tại hai người họ lại xa lạ như lúc đầu. Dương Xuyên Xuyên lại khởi phục bình tĩnh rất nhanh. Con người nàng lạnh ló, nhanh chóng đối diện với tâm mắt của Tô Cẩm Li, không nói gì, như không có chuyện gì xảy ra cùng nhìn về phía Tô Cảnh Lương và Tô Sở Tâm: "Thần thiếp đã từng gặp thái tử, công chúa." Lời nàng nói, giống như một nữ nhân ngoan ngoãn. Chịu giáo dục tốt. Tô Cảnh Lương nghe vậy, thoáng ngạc nhiên, Tô Cẩm Li thấy biểu cảm của Tô Cảnh Lương như vậy mặt hơi lạnh đi, trầm mặc. Ăn cơm chiều xong, Tô Cảnh Lương và Tô Sở Tâm muốn rời đi, Tô Cảnh Lương này bên phát hiện Tô Cẩm Li và Dương Xuyên Xuyên đi về hai hướng khác nhau. Còn chưa kịp hỏi đã bị Tô Sở Tâm cướp lời: "Hai người không ở cùng một chỗ!" Dương Xuyên Xuyên hơi giật mình. Tô Cẩm Li ngạc nhiên như không có chuyện gì, hơi nhíu mày, lạnh nhạt nói: "Nàng ấy không xứng nằm lên giường của bốn vương!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**(cham)Net.

Chương 180: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường [1]

Dương Xuyên Xuyên nghe rõ lời Tô Cẩm Li nói. Tim nàng, trong nháy mắt giống như bị xé rách, thực đau đớn. Nhưng bóng dáng mảnh khảnh lại bình tĩnh như không có chuyện gì, lặng lẽ đứng một chút. Tô Cẩm Li cũng đưa lưng về phía họ. Nhàn nhạt đứng đó, hai người họ như hai hướng bắc và nam. Không khí như trở nên lạnh lẽo. Lúc sau, Tô Cẩm Li mới nhàn nhạt quay đầu lại, về một hồ hững hờ với Tô Sở Tâm và Tô Cảnh Lương: "Hai người chưa đi sao?"

"Cẩm Li....." Tô Sở Tâm há mồm, chớp mắt, không dám tin tưởng. Mắt nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương. Quả nhiên, mắt nam nhân này đang nhìn chăm chăm vào bóng dáng của Dương Xuyên Xuyên. Ngón tay run lên, rất đau lòng. Hẳn đang đau lòng sao? Tô Sở Tâm nhanh chóng bất lý tay Tô Cảnh Lương, nón nóng không để phát hiện thấy: "Cảnh Lương... Chúng ta..."

"Vị sao?" Tô Cảnh Lương đột nhiên mở miệng nói với Tô Cẩm Li, bình tĩnh nhìn hẳn, cắt đứt lời của Tô Sở Tâm. Vì sao đêm hôm đó lại hạnh phúc nói với hẳn rằng là của Tô Cẩm Li. Cho nên hẳn mới yên tâm buông tay, để họ theo đuổi hạnh phúc. Hiện tại là sao đây? Vì sao Tô Cẩm Li lại nói lời tàn nhẫn như vậy với Dương Xuyên Xuyên? Vì sao???? Nếu đã không quý trọng, sao phải giam giữ như vậy? Tô Cẩm Li hiểu ý của Tô Cảnh Lương, nghe được lời này, vừa bực bội vừa mạnh mẽ mím môi. Ánh mắt nhàn nhạt lướt qua Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân đang cực kì an tĩnh kia. An tĩnh, như lời hẳn vừa nói không ảnh hưởng gì đến nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull**(cham)Net.

Chương 181: Nàng không xứng bỏ lên giường của bốn vương

Dương Xuyên Xuyên biết Tô Cẩm Li đang nhìn mình. Ánh mắt của Tô Cẩm Li, luôn khiến nàng phải giác được. Một thờ ơ, nhắc chân đi về phía trước. Nhìn tình hình như vậy, đáy lòng Tô Cẩm Li lạnh giá. Nàng quả thật không để ý đến hẳn, sao hẳn phải để tâm đến cảm nhận của nàng? Lại như ngày đó, hẳn vui vẻ đi tìm nàng, nghe được từng câu từng chữ nàng nói. Bị nàng vô tình giẫm đạp lên tôn nghiêm của nam nhân, còn bị sự vô tình của nàng chia năm xẻ bảy trái tim. Nhếch môi, ngạo mạn đáp: "Không có gì, bốn vương một mối, chán ghét." Sau đó, Tô Cẩm Li không nói thêm gì mà xoay người rồi đi. Chán ghét, một mối? Bỏn chữ của ta n mọi chuyện trước đó xảy ra giữa họ. Dương Xuyên Xuyên chớp mắt, vẫn im lặng đi về phía trước. Thì ra nàng chẳng có gì hấp dẫn. Ha ha, xinh đẹp, lại là tiểu thư nhà giàu thì sao nào? Tô Từ An không cười người, im lặng không từ biệt mà bỏ đi. Trước một ngày còn ôm ấp nói sẽ đưa người đi Pháp, còn nói muốn cho người một niềm vui, còn nói cho hẳn thời gian suy nghĩ chuyện kết hôn. Nàng biết, mỗi nam nhân đều có nỗi sợ với hôn nhân, huống chi nàng có bối cảnh tốt như vậy, khiến Tô Từ An có áp lực rất lớn. Nàng không để ý đến những thứ đó, đâu có nghĩa là Tô Từ An không để ý? Nàng vẫn luôn nói chuyện cẩn thận, sợ sẽ khiến Tô Từ An tức giận. Cẩn thận tiếp cận và lấy lòng, còn khom người hèn mọn cầu xin. Đối lấy kết cục như vậy. Trên thế giới, chỉ có duy nhất một nam nhân khiến nàng hèn hạ như vậy, Tô Từ An là người đó. May mắn nàng chưa động tâm với Tô Cẩm Li.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 182: Không xứng nằm lên giường của bốn vương

Một mối chán ghét... Thì ra mỗi nam nhân đều như vậy. Hạnh phúc ngắn ngủi khiến người không kịp cảm nhận. Dương Xuyên Xuyên kiêu ngạo đứng đó, như là bẩm sinh đã kiêu ngạo và tự phụ. Từng bước một bước về phía trước, kiêu ngạo điểm lại chưa bao giờ biến mất. Dù chịu đau kích, chàm chọc như thế nào, nàng mãi mãi đều cao ngạo như vậy. Nhìn như vậy, đều là như vậy.

"Xuyên Xuyên....."

Tô Cảnh Lương thanh âm, như từ chân trời xa xôi vọng lại. Dương Xuyên Xuyên không dừng lại, nhưng quay đầu, mắt nhìn chăm chăm Tô Sở Tâm. Khóe miệng lãnh đạm mấp máy, xa cách lạnh nhạt, gần từng chữ: "Nếu không muốn khiến ta chết càng khó nhìn, Thái tử tốt nhất đừng nói chuyện với ta." Xoay người, cười lạnh rồi đi. Sắc mặt Tô Sở Tâm tái nhợt. Nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương, sợ hãi run rẩy. Tô Cảnh Lương lại có bộ dạng lãnh đạm, đất tay nàng đi ra ngoài.

"Cảnh Lương....."

Tô Sở Tâm đứng ở cửa cung của mình, nhìn Tô Cảnh Lương không nói lời nào gấp gáp mở miệng nói chuyện. Đấy lòng khùng hoảng, Tô Cảnh Lương như vậy có phải phát hiện ra điều gì từ trong miệng nữ nhân kia không?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net.

Chương 183: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường [4]

Tô Cảnh Lương đưa lưng về phía nàng, nhàn nhạt đứng, nghe được lời như vậy thì từ từ xoay người. Nhìn thoáng qua Tô Sở Tâm, đột nhiên nở nụ cười. Cười rất ôn hòa, mang theo chút trấn an: "Sở Tâm, sao vậy?" Tô Sở Tâm càng cảm thấy sợ: "Muội... Huynh.... Muội.... Chúng ta..." Tô Sở Tâm bấp, không thể nói ra một câu hoàn chỉnh. "Sở Tâm, hôn sự của chúng ta, lại lại đến năm sau." Tô Cảnh Lương nói ra, rất chậm, không thêm lời nào khác. Tô Sở Tâm hơi bình tĩnh lại, có lẽ là nàng quá lo lắng rồi. Ép bản thân bình tĩnh lại, nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương, sau đó nói nhỏ: "Vị sao?" Tô Cảnh Lương mở miệng, đáy mắt mờ mịt. Tô Cẩm Li không cần nữ nhân kia. Có phải hẳn vẫn còn khát khao theo đuổi không?

Nhưng Tô Sở Tâm thì phải làm gì bây giờ? Nếu hẳn không bảo vệ Dương Xuyên Xuyên, vậy nàng sẽ bị Tô Cẩm Li đối đãi tàn bạo hơn nữa. Hẳn quyết định từ bỏ, làm không nổi! Từ trước đến nay, chỉ có duy nhất nữ nhân này khiến hẳn để ý, phiền não. Không phải không để ý tới Tô Sở Tâm, không phải không để ý tới mong muốn của mẫu hậu, nhưng tình cảm này so với những thứ đó càng thêm mảnh liệt. Mảnh liệt đến không thể nào dứt ra được. "Vị sao muốn làm vậy? Cảnh Lương, hôm nay huynh tiến cung sớm như vậy, đối với muội mà nói là để bản thân hôn sự của chúng ta..." "Quơng một tình xa của Tô Sở Tâm nhún lại: "Nhưng vì sao lại nói với muội là lại đến năm sau? Cảnh Lương, trong lòng huynh rồi cuộc coi muội là gì? Cảnh Lương, trong lòng huynh có phải là Dương Xuyên Xuyên không?!" Tô Sở Tâm hét lên, không chịu đựng nổi nữa, nàng vẫn luôn cần thận yêu hẳn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**(cham)Net.

Chương 184: Nàng không xứng trèo lên giường của bốn vương(5)

Điều đó đã khiến nàng bị mọi người si nhục. Sáng nói một kiểu đưa nàng lên thiên đường, tối lại thay đổi khiến nàng rơi xuống địa ngục.

"Tô Cảnh Lương,muội là người, không phải là đồ vật để huynh muốn bỏ thì bỏ!"

Tô Sở Tâm tức tức đầu, "Muội nói cho huynh, Tô Cảnh Lương, nếu không phải muội yêu huynh, muội sẽ không chấp nhận huynh....."

"Tô Cẩm Li, huynh ấy đối với muội có bao nhiêu lòng tốt, huynh xem ở trong mắt, huynh cũng đều biết!"

"Huynh đều biết đến!"

"Chỉ cần muội muốn, Tô Cẩm Li khẳng định lòng đầy vui mừng cưới muội vào nhà!"

"Chỉ cần muội muốn, danh môn quý tộc vương tử Công Tôn, từng người đều vui vẻ chăm sóc muội!"

"Huỳnh cho rằng muội thật sự để ý cái vị trí Thái tử phi, cái vị trí hoàng hậu nương nương tương lai sao?!"

"Muội và huỳnh, học chịu đựng, muội có thể chịu đựng, nam nhân hái hoa ngắt cỏ muội đều có thể chấp nhận."

"Nhưng muội không thể nào chịu đựng được một nữ nhân khác trong lòng huỳnh quan trọng hơn muội!"

"Tùy tiện!" Tô Cảnh Lương nghe được Tô Sơ Tâm hét to như vậy, nhàu mày, đáy mắt hiện lên một tia chán ghét.

Tô Sơ Tâm vẫn luôn là ngoan ngoãn, nhu nhu, thuận thuận, hôm nay, phản ứng này, đầu còn là một công chúa nữa!

Tô Sơ Tâm nhìn Tô Cảnh Lương hiện lên một tia chán ghét.

Cả người đột nhiên lạnh băng không buồn nhúc nhích.

Tô Cảnh Lương, lại có thể, chán ghét nàng? Ngón tay run rẩy....

"Cảnh Lương, huỳnh lại có thể chán ghét muội sao?"

Tô Sơ Tâm không biết nên cười, hay là nên khóc.....

Chỉ là cảm thấy tất cả đều thể krong.... Trái tim trong lồng ngực nam nhân kia, vốn ở trong lòng bàn tay nàng, giờ lại nhảy khỏi tay nàng? Không thể, nàng không tin....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường【6】

Không lý do như là điên rồi giống nhau bỏ nhào vào Tô Cảnh Lương bên người, nhìn nam tử.

Phảng phất là cẩn thận mở to hai mắt, nhìn, nhìn.....

Muốn, nhìn ra tới một chút biểu hiện giả dối.

Nhưng mà, Tô Cảnh Lương đáy mắt, thật là như vậy bình tĩnh lạnh nhạt, mở miệng ra, lại là như vậy xa cách ngột ngạt.

"Nếu là thật sự cảm thấy, ta đối với người không tốt, người có thể tùy tiện đi gả cho Tô Cẩm Li, gả cho những cái đó vương tử Công Tôn....."

"Sơ Tâm, người là biết đến, ta thích ngoan ngoãn nữ nhân, ta không như vậy đại tính tình, nhân nhượng người."

"Có phải hay không, gần nhất ta đối với người quá mức với nhân nhượng, quá mức với sùng nịch, người cũng cảm sùng mà kiêu?!"

"Sơ Tâm!"

Tô Cẩm Li nhìn Tô Sơ Tâm, đáy mắt không có chút nào mềm yếu.

Cái loại này thuộc về trời sinh vương giả lạnh nhạt hòa khí phách, trong nháy mắt, toàn bộ bạo phát ra tới:

"Nếu là người thật sự không hiếm lạ những cái đó Thái tử phi, những cái đó vương hậu nương nương, ta ngày mai có thể đi tìm phụ vương, từ hôn!"

"Cho người an bài một cái người vừa lòng hôn sự!"

Tô Sơ Tâm hơi hơi hé miệng, cả người, đột nhiên yên lặng đi xuống.

Tô Cảnh Lương, cư nhiên như vậy nói.

Tô Sơ Tâm đáy lòng phần nộ muốn mắng chửi người, thật sự muốn mắng chửi người!

Chính là, Tô Cảnh Lương, cư nhiên nói, nói không cần nàng.....

Cả người, không lý do khủng hoảng lên.

Bất lý Tô Cảnh Lương tay áo, cả người run rẩy lên.

"Cảnh Lương..... Ta....." Tô Sơ Tâm nước mắt lưng tròng nhìn Tô Cảnh Lương, nhỏ giọng nói: "Là ta không tốt, đều là ta không tốt, mới vừa rồi, ta không nên như vậy nói chuyện....."

"Đều là ta sai, toàn bộ đều là ta sai..... Cảnh Lương, người đánh ta đi, người mắng ta đi, chính là, không cần không cười ta được không?"

"Cảnh Lương, ta không bao giờ làm như vậy, ta sẽ ngoan ngoãn, nghe người, toàn bộ đều nghe người lời nói, được không?"

Tô Cảnh Lương sắc mặt, như cũ là như vậy đậm mạc.

Chương 185 rằng không xứng treo lên giường bốn vương【6】

Nhưng mà, đáy mắt Tô Cảnh Lương, chỉ hiện lên sự bình tĩnh lạnh nhạt, mở miệng ra, lại là những ngữ khí xa cách.

"Nếu muội thật sự cảm thấy, huỳnh đối với muội không tốt, muội có thể tùy tiện đi gả cho Tô Cẩm Li, gả cho vương tử Công Tôn....."

"Sơ Tâm, muội cũng biết rằng, ta thích nữ nhân ngoan ngoãn, ta sẽ không rộng lượng mà nhân nhượng cho muội."

"Hay là, do huỳnh đối với muội quá mức nhân nhượng, quá mức với sùng nịch, muội cũng vì thế mà kiêu căng?!"

"Sơ Tâm!"

Tô Cẩm Li nhìn Tô Sơ Tâm, đáy mắt không có lấy chút sùng nịch.Hắn trời sinh đã thành vương giả lạnh nhạt hòa khí phách, trong nháy mắt, toàn bộ bạo phát ra:

"Nếu như muội thật sự muốn cái danh Thái tử phi hay vương hậu nương nương, huỳnh ngày mai sẽ đi tìm phụ vương, từ hôn!"

"Huỳnh sẽ an bài cho muội một hôn sự khiến muội vừa lòng!"

Tô Sơ Tâm hơi hơi hé miệng, đột nhiên yên lặng đi xuống.

Tô Cảnh Lương, cư nhiên nói như vậy.

Tô Sơ Tâm đáy lòng phần nộ muốn mắng chửi người, thật sự muốn mắng chửi người!

Chính là, Tô Cảnh Lương, cư nhiên nói, nói không cần nàng.....

Cả người, dần trở nên hoảng sợ.

Nắm lấy tay áo Tô Cảnh Lương, cả người run rẩy.

"Cảnh Lương..... Muội....." Tô Sơ Tâm nước mắt lưng tròng nhìn Tô Cảnh Lương, nhỏ giọng nói: "Là muội không tốt, đều là muội không tốt, vừa rồi, muội không nên nói chuyện như vậy....."

"Đều là muội sai, toàn bộ đều là muội sai..... Cảnh Lương, huỳnh đánh muội đi, huỳnh mắng muội đi, chỉ là, không cần không cười ta được không?"

"Cảnh Lương, muội sẽ không bao giờ làm như vậy, muội sẽ ngoan ngoãn, nghe huỳnh, toàn bộ đều nghe huỳnh nói, được không?"

Tô Cảnh Lương vẫn sắc mặt như cũ đậm mạc Tô Sơ Tâm cả người hoàn toàn sợ hãi, không ngại ngần mà tri dọn quỹ xuống. "Cảnh Lương, huỳnh luôn làm đau muội, từ nhỏ đến lớn, huỳnh đều như vậy mà làm đau muội, chẳng lẽ, huỳnh ngay cả một lần muội bướng bỉnh cũng không thể chịu đựng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Nàng không xứng trèo lên trên giường bồn vương 【7】

Tô Cảnh Lương tâm xuất hiện chút ồn nhu. Tô Sơ Tâm từ nhỏ đến lớn trưởng thành hẳn đều nhìn rõ, lòng luôn cung chiều. Nhìn thấy nam nhân trước mặt do dự, Tô Sơ Tâm trở nên bi thương.

"Thái tử ca ca..... Huỳnh đắp ủng muội, sẽ cưới muội..... Huỳnh rõ ràng biết, huynh đều biết, người muội thích nhất chính là huynh....."

"Thái tử ca ca..... Sơ Tâm sai rồi, Sơ Tâm cầu xin huynh, đừng bỏ rơi Sơ Tâm, nếu huynh cũng không cần Sơ Tâm, như vậy trên thế giới này, thật sự không có gì khiến Sơ Tâm sống nữa....."

Tô Cảnh Lương thở dài, khẽ kéo Tô Sơ Tâm vào lòng.

Đáy mắt hiện lên một chút hối hận, quá mức rõ ràng.

Lại một lần nữa không kiềm chế được mà xúc phạm tới Tô Sơ Tâm.

"Sơ Tâm, làm muội đau lòng rồi..... Muội hãy cho huynh thời gian."

Nếu, nàng đã nói ra nữ nhân kia, hẳn cũng không phải che giấu điều gì nữa.

"Sơ Tâm, Xuyên Xuyên nàng ấy..... Ở đây lòng huynh, thật sự không giống người thường.....Nữ nhân bất luận như thế nào đều không giống nhau....."

Đã sớm nghĩ đến, đã sớm nhìn đến, cũng đã sớm đoán được!

Chỉ không ngờ Tô Cảnh Lương lại nói ra trực tiếp như vậy.

Vẫn là Tô Sơ Tâm cả người toàn thân đều run rẩy.

Hay cho câu thay lòng đổi dạ.....

Hoặc nói, chỉ mình nàng thích Thái tử ca ca, còn hẳn từ trước đến nay, đều không thích nàng.....

"Sơ Tâm, huynh chỉ muốn sở hữu đồ vật huynh mong muốn một lần, chỉ duy nhất một lần mà thôi....."

Đáy mắt Tô Cảnh Lương ánh lên sự hoang mang.

Hắn đã không còn là Tô Cảnh Lương của trước nữa.

Không có ái tử từ, không có ai để chiều cổ, chỉ có thể toàn tâm toàn ý chiều cổ nữ hài tử mẫu hậu đã để lại cho hắn

Chỉ là, tâm hắn đã đổi.

Hắn cũng muốn ích kỷ một lần.

Đường đường chính chính vì chính mình sống một lần.

"Thái tử ca ca, ý của huynh là....." Tô Sơ Tâm khẽ mở miệng, đáy mắt hiện lên một giọt lệ quang trong suốt, quá mức đau lòng, làm Tô Cảnh Lương không tự chủ được dúi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net.

Chương 187: Nàng không xứng bò lên trên bồn vương giường 【8】

"Thái tử ca ca, ý của người là....." Tô Sơ Tâm mở miệng ra, đáy mắt lộp lờ một tia trong suốt lệ quang, quá mức chói mắt, làm Tô Cảnh Lương không tự chủ được dúi đi tầm mắt.

Hắn, chung quy, vẫn là xúc phạm tới hắn muốn bảo hộ Tô Sơ Tâm

"Người đối ta, có hay không, có hay không....."

Tô Sơ Tâm mở miệng ra, cái kia ái như thế nào cũng nói không nên lời.

Nước mắt, phác phác xuống phía dưới lệ.

"Ta, đối với người, vẫn luôn đều thực hảo. Đáy lòng thật sự có người"

Tô Cảnh Lương không đành lòng, liền tính là nguy trang ra tới như cũ thực lĩnh đạm gương mặt.

Chính là, hẳn đối mặt, ở Tô Sơ Tâm như vậy mềm mại mà khi cầu thời điểm, vẫn là âm.

Cái này cao ngạo nữ hài tử, trước nay đều là đối cái gì đều là khinh thường nhìn lại.

Lúc này đây, tự nhiên như vậy quý giới chính mình trước mặt, khẩn cầu chính mình.

Tô Cảnh Lương đáy lòng, một chút một chút mềm hoá.

"Ta đáy lòng, thật sự vẫn luôn có người....."

Chỉ là, đem người làm như trên thế giới thân mật nhất muội muội đối đãi mà thôi.

Những lời này, vẫn là không có nói ra.

Chỉ là sinh sôi nuốt vào trong bụng

Tô Sơ Tâm không ngu ngốc.

Hắn nhìn ra được tới Tô Cảnh Lương đau lòng.

Cũng đọc đã hiểu Tô Cảnh Lương gây gổ.

Càng nhìn ra tới Tô Cảnh Lương đối nàng, không phải đối Dương Thiển Thiển như vậy cực nóng triu mến.

Bất quá, không quan hệ, chỉ cần, Tô Cảnh Lương đối với nàng, còn có một tia đau lòng, như vậy nàng liền sẽ một lần nữa cướp đi Tô Cảnh Lương.

Mím cười.

Mang theo nước mắt mím cười.

Đau đớn Tô Cảnh Lương gương mặt.

Tô Sơ Tâm đứng lên, mềm mại bộ dáng, ai thấy ai liền.

"Thái tử ca ca, có ta liền hảo, có ta liền hảo....."

Tô Sơ Tâm lần bả nói nhỏ, sau đó thật cẩn thận xoay người, từng bước một, để lộ ra tới thật sâu cô tịch.

"Thái tử ca ca, đêm đã khuya, Sơ Tâm nghỉ ngơi."

Cường ngạnh làm chính mình xuất hiện một cái nhìn như an tĩnh tươi cười.

Nàng biết, nàng càng là ngoan ngoãn, càng là an tĩnh, càng là nghe lời, càng là nhẫn nhục chịu đựng. Tô Cảnh Lương liền càng không bỏ xuống được.

Quả nhiên, Tô Cảnh Lương nghe được lời như vậy, nhần lại mây, hướng về Tô Sơ Tâm đã đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường [9]

Bế nàng lên, hướng vào trong điện: "Sơ Tâm, huynh bề muội vào." Vừa nói vừa ôm nàng vào điện, đặt lên giường. Đây mắt Tô Sơ Tâm hiện lên một tia sáng suốt vui vẻ. Nhưng bên ngoài lại giả vờ an tĩnh nhắm mắt lại, khỏe mắt rơi xuống từng giọt từng giọt nước mắt. Rơi xuống cánh tay của Tô Cảnh Lương. Thực đau đớn! Tô Cảnh Lương khom người, nhẹ nhàng hôn lên trán Tô Sơ Tâm, sau đó nhỏ giọng trấn an: "Sơ Tâm, đừng suy nghĩ nhiều, ai cũng không thay thế được vị trí của muội." Đáng thế, muội là muội muội đáng yêu nhất của huynh, ai cũng không thể thay thế. Sau đó Tô Cảnh Lương đứng lên rồi đi. Khi trong điện an tĩnh lại, Tô Sơ Tâm mới mơ to hai mắt. Nhìn trần nhà, gọi: "Tuyệt Nhi, mau lại đây..." Rồi nói một vài lời bên tai Tuyệt Nhi, yên tĩnh cong môi.

Tô Cẩm Li cùng Dương Xuyến Xuyến vẫn lạnh nhạt với nhau. Cùng nhau ăn sáng. Tô Cẩm Li từ đầu đến cuối đều không nhìn nàng một lần. Dương Xuyến Xuyến cũng yên lặng ngồi một bên, ăn mà không biết thức ăn có vị gì, cũng không nhìn Tô Cẩm Li. Hôm nay Dương Xuyến Xuyến đến thăm cha mẹ, Tô Cẩm Li nên đi cùng nàng. Nàng cũng không muốn khiến hai vợ chồng Dương gia lo lắng. Lấy được khi nhiều lần nhưng nàng vẫn chưa nói ra được với hắn. Thấy đã ăn xong xuôi, Tô Cẩm Li lập tức xoay người chuẩn bị rời khỏi đó, có lẽ vừa đi thì nguyên cả ngày cũng không trở về trước mặt nàng. Dưới tình thế gấp rút, nàng nhanh chóng buông đầu gối: "Vương gia." Âm thanh vẫn trong trẻo như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường [10]

Âm thanh trong trẻo như vậy, tác động mạnh đến tâm tính của Tô Cẩm Li. Nhưng hắn lại không dừng lại một chút nào, vẫn đi về phía trước, cũng lười nhìn nàng. Nàng và hắn, vốn dĩ không cùng một chí hướng. Hắn đã không đuổi nàng ra khỏi nhà đã là một đặc ân rồi. Nhưng phía sau lại truyền đến tiếng kêu của Dương Xuyến Xuyến: "Vương gia." Tô Cẩm Li nhắm mắt lại, cuối cùng vẫn đứng lại. Từ từ quay đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn qua Dương Xuyến Xuyến, như băng ngàn năm có thể đóng băng người khác. Máu mủi không nổi nhưng Dương Xuyến Xuyến lại thờ phào một hơi: "Hôm nay là ngày đến thăm cha mẹ ta, ta hy vọng người..." "Bốn vương vị sao phải đi theo người?" Tô Cẩm Li cũng không cự tuyệt, chỉ hỏi ngược lại Dương Xuyến Xuyến, vẻ mặt nghiêm túc. Nói tiếp: "Ta có việc, không rảnh!" Dương Xuyến Xuyến nghe câu trả lời này, biểu tình lạnh nhạt dần. Không rảnh.... "À..." Dương Xuyến Xuyến gật đầu, sau đó ngồi xuống nói với Tiểu Bích ở một bên: "Hôm nay Vương gia không rảnh, không về, ngày khác nói sau." "Ngày khác ta cũng không rảnh!" Tô Cẩm Li này vẻ mặt lạnh lùng bỏ sung một câu, khiến Dương Xuyến Xuyến mất hết tự trọng. Dương Xuyến Xuyến đứng sững, chậm rãi ngẩng lên nhìn Tô Cẩm Li. Tâm tính trầm trọng, không có chút tức giận nào. Không nói gì, cũng không biết nên nói gì. Xung quanh còn có nhà hoàn và thị vệ đang nhìn. Vương gia Tô Cẩm Li, đang cảm thấy Vương phi nương nương thật phiền phức! Hoặc là nói chính xác, nàng xứng đánh bị như thế, ai bao nàng đào hôn. Nhưng ai cũng không để ý, trên hôn lễ không có tân lang, khiến nàng có bao nhiêu tủi hờn. Tô Cẩm Li như mây, yên lặng nhìn Dương Xuyến Xuyến. Đây lòng đột nhiên nổi lên chút phiền muộn

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường [11]

Hắn rất ghét cảm giác này. Vì sao đến giờ phút này rồi mà tâm trạng của hắn vẫn bị nàng dễ dàng khống chế? Chán ghét sự yếu đuối này! Tô Cẩm Li xoay người muốn rời đi. Nhưng Dương Xuyến Xuyến lại đứng lên cản lại. Không nhìn bóng dáng Tô Cẩm Li đang định rời đi, chỉ nói với Tiểu Bích: "Chuẩn bị đồ đạc, hôm nay ta và người cùng về Dương gia. Không nên làm cha mẹ ta lo lắng." "Tiểu thư, Vương gia..." Tiểu Bích lo lắng kêu gọi, Dương Xuyến Xuyến hiểu rõ. Nhưng lại cười cười nói: "Ta vui vẻ trở lại, họ thấy sẽ yên tâm." Dương Xuyến Xuyến cười rất vui vẻ giao. Nàng biết, mình không có quyền yêu cầu gì cả. Chỉ là đột nhiên muốn khóc, lòng tràn ngập sự khuất và tâm sự bồn bẻ. Nhưng nước mắt chỉ dành cho nữ nhân vô dụng. Kim nên đã trở thành thói quen khó sửa của Dương Xuyến Xuyến nàng. Bước đi, giao việc cho Tiểu Bích rồi trở về dọn đồ. Tô Cẩm Li thấy vậy, ánh mắt hơi đổi, nàng yên tĩnh có chút đáng sợ. Tâm, hơi động một chút. Không có lý do rồi đi mà cứ đứng đó. Dương Xuyến Xuyến nhanh chóng cầm đồ đạc ra ngoài, Tiểu Bích đi theo sau, nàng cười với Tô Cẩm Li: "Vương gia, ta đi trước." Rồi sau đó bước ngang qua người hắn. Tô Cẩm Li nhìn bóng dáng nàng đang xa dần. Tay Dương Xuyến Xuyến nắm chặt lại, không gọi nàng lại, cũng không dạn dò gì hết. Cuối lạnh, Dương Xuyến Xuyến, người dựa vào cái gì muốn Vương gia quan tâm người? Bước chân nhanh chóng khiến bóng dáng nàng khuất dần khỏi tầm mắt của Tô Cẩm Li. Ngồi trên xe ngựa, mắt nàng không có chút cảm xúc, một mảnh lạnh ộc. Nàng chỉ nói với hắn một lần, hôm nay hắn không chủ động nói, vậy sau này nàng cũng không bao giờ chủ động nữa. Tô Cẩm Li nhìn bóng dáng này, tâm tình rối loạn, không hiểu vì sao.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(dot)Net**.

Chương 191: Nàng không xứng bỏ lên trên bốn vương giường [12]

Vậy thì bỏ thì cho nàng một lần đi. Đi theo nàng thăm cha mẹ một lần, không phải hắn động tâm, mà đó là trách nhiệm. Chính xác là vậy! Tô Cẩm Li không thể nào thương nhớ Dương Xuyến Xuyến. Hắn chỉ thương hại nàng một lần. Tìm một lý do thuyết phục, Tô Cẩm Li mở miệng sai bảo: "Chuẩn bị xe ngựa." Sau đó đi tới ngoài cửa Vương phủ. Nhưng còn chưa ra cửa, lại thấy một người trong cung chạy tới, quỳ trên mặt đất: "Vương gia, Vương phi gọi người tiến cung, công chúa..." Tô Cẩm Li vừa nghe, nhủu mày, Sơ Tâm sao vậy? Sơ Tâm.... Không khống chế được rồng lên: "Sơ Tâm làm sao? Nàng rốt cuộc làm sao? Chuẩn bị ngựa, nhanh lên, bốn vương muốn vào cung!" Vừa nói, Tô Cẩm Li vừa đoạt lấy cương ngựa, lao qua xe ngựa của Dương Xuyến Xuyến, chạy ngược về phía bên trong hoàng cung, nhanh như bay. Tiểu Bích ngồi ngoài xe ngựa, thấy Tô Cẩm Li vụt qua thì kéo lấy tay áo của Dương Xuyến Xuyến: "Tiểu thư, người xem vị sao Vương gia lại đi..." Dương Xuyến Xuyến quay mặt lại, nhìn qua, đầy lòng hơi run lên. Nàng biết mình đang mong đợi. Nhưng giây tiếp theo, lại nghe tiếng nam nhân gầm lên giận dữ: "Sơ Tâm làm sao? Nàng ấy rốt cuộc làm sao?!" Thì ra là vậy, nàng đã biết, nam nhân kia chỉ quan tâm tới Tô Sơ Tâm mà thôi. Buồng mình xuống, vẫn nghe thấy tiếng hét đầy giận dữ của hắn, sau đó là một cơn gió ào tới, tiếng ngựa chạy như bay vang lên. Sắc mặt Dương Xuyến Xuyến an tĩnh, đầy lòng thanh tịnh. Thật buồn cười, vừa rồi còn hy vọng hắn đi cùng nàng? Ha ha... Hắn nổi nóng như vậy, đều vì một nữ nhân khác!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Thái tử thô bạo [13]

Bên trong hoàng cung, Tô Sơ Tâm nằm trên giường, mắt nhắm chặt lại. Thái y bắt mạch, sau đó ngẩng đầu nói: "Bẩm Vương phi nương nương, Thái tử, Vương gia, công chúa chỉ bị cảm lạnh, một thời gian nữa sẽ ổn lại." Tô Cẩm Li nghe vậy thầm thờ phào. Vương phi nương nương Tuyệt Y trông mặt như Tuyệt Nhi, nhân nhút nhút: "Có chuyện gì xảy ra, công chúa lại vô duyên vô cớ bị bệnh như này, các người hôm qua hầu họ không chu toàn sao?!" "Bẩm Vương phi nương nương, công chúa, công chúa..." Tuyệt Nhi ngập ngừng. Tô Sơ Tâm lại ho khan vài tiếng, sắc mặt tái nhợt, khẽ cử động, thân sắc ảm yếu, giọng gọi nó một nữ cười: "Mẫu phi, Cẩm Li, con không sao cả, chỉ bị cảm lạnh thôi, vào rồi Thái Y đã nói rồi rồi, hai người mau trở về nghỉ ngơi đi, không cần ở đây chăm sóc con..." Lời nói của nàng lạnh nhạt, không để cấp tới Tô Cảnh Lương. Người tỉnh nhất như Tuyệt Y dường nhiên hiểu chuyện ra sao, thì ra là cãi nhau. Lập tức kéo Tô Cẩm Li ra ngoài, trả lại không gian cho Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm. Trong phòng một mảnh an tĩnh. "Sơ Tâm, đỡ chút nào chưa?" Đây mắt Tô Cảnh Lương đầy quan tâm và đau lòng. Nhưng như vậy lại không khiến Tô Sơ Tâm cảm thấy vui vẻ, ngược lại là chua xót. Nó một nữ cười nói: "Thái tử ca ca, muội mệt rồi, không sao cả, chỉ cần nghỉ ngơi thôi. Nếu huynh có việc, vậy cứ đi đi." Sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại. Tô Cảnh Lương thấy vậy, yên lặng gật đầu, nhìn thoáng qua Tuyệt Nhi rồi xoay người ra ngoài. Tuyệt Nhi theo sau, khép nép đứng đằng sau Tô Cảnh Lương. "Rốt cuộc là có chuyện gì?" Âm thanh đầy uy hiếp. Tuyệt Nhi rụt rè nói: "Thái tử, thật sự không phải do nô tỳ không chăm sóc chu đáo, là công chúa... Hôm qua công chúa chết không về phòng ngủ, cứ khóc mãi, nói Thái tử..." Dừng lại, nhìn trọng Tô Cảnh Lương vài cái. "Nói!" Tô Cảnh Lương như mây ra lệnh. Trong giọng nói chứa sự nóng nóng. "Nói Thái tử không cần công chúa, nên khóc mãi ở ngoài, khóc đến ngất đi nó tỳ mới có thể đưa công chúa về phòng."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Thái tử thô bạo

"Thái tử, người biết rõ nếu công chúa cứ cố chấp, nô tỳ không thể khuyên được....." Tô Cảnh Lương gật đầu, mắt lập ộc.

Lòng mềm một chút, hôm qua tình tình hắn quả thật không được tốt nên trút hết lên Tô Sơ Tâm.

Nhiều năm như vậy, hắn chưa từng làm thế với nàng.

Tâm tình Tô Cảnh Lương lập tức rối lên, không biết nên làm thế nào.

"Tiểu thư, Vương phi nương nương tới, gọi người ra phòng khách." Tiểu Bích nhẹ giọng đánh thức Dương Xuyến Xuyến đang ngủ trưa.

Dương Xuyến Xuyến yên lặng gật đầu, bật dậy, sửa sang y phục rồi đi tới phòng khách.

Tuyệt Y an tĩnh ngồi trên chiếc ghế xa hoa ở phòng khách, nhìn thấy Dương Xuyến Xuyến, mắt lập ộc.

Sau đó ra hiệu cho nàng ngồi xuống, chậm rãi lên tiếng: "Xuyến Xuyến, mấy ngày ở Vương phủ tốt chứ?" Dương Xuyến Xuyến nhìn biểu cảm của Tuyệt Y, không khác thường ngày là bao, khẽ gật đầu.

Tuyệt Y cười hời hợt: "Tốt lắm, còn bụng lo người ở đây không quen.

Cẩm Li đã nói không truy cứu việc người đào hôn, huống hồ lúc ấy đưa bé Cẩm Li kia cũng không tốt, năm lần bảy lượt gây khổ để người.

Xuyến Xuyến, đừng để ý chuyện đó, có sống thật tốt với Cẩm Li

Trương lại vẫn còn dài!" Mắt Tuyệt Y sắc bén, nhìn thoáng qua Dương Xuyến Xuyến, trong đầu nghĩ tới những lời Tô Sơ Tâm nói buổi sáng: "Mẫu phi, con không phải người nhiều chuyện, nhưng lúc đến Vương phủ dạo chơi có thấy Vương gia ca ca và tẩu tẩu, lúc quay về còn cãi nhau không, con gần quá người ở cửa sổ không ngủ được nên mới bị cảm lạnh.

Nhưng người không cần quan tâm tới con nhiều, sức khỏe của phụ vương không tốt, cần người để ý nhiều hơn.

Mẫu phi, con vẫn có chút lo lắng cho Vương gia ca ca..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(dot)Net**.

Chương 194: Thái tử thô bạo

"Mấy hôm trước con tới Vương phủ mới phát hiện Vương gia ca ca và tẩu tẩu không ở chung phòng, rất kì lạ, Vương gia ca ca có lẽ không thích tẩu tẩu, nếu hai người họ cứ như vậy, Vương gia ca ca khi nào mới có nhà tũ? Hơn nữa Mẫu phi, Vương gia ca ca còn nói tẩu tẩu không xứng bỏ lên giường của huynh ấy, những lời này thật sự khiến con cảm thấy đáng thương cho tẩu tẩu... Tuy tẩu tẩu đã từng dáo dỏn, nhưng trước đó Vương gia ca ca cũng không xuất hiện trong hôn lễ..." Tuyệt Y ép mình tĩnh táo lại, sau đó bình tĩnh nhìn Dương Xuyên Xuyên, nói tiếp: "Chuyện quá khứ đã qua rồi, bốn cung chỉ muốn nhìn vào tương lai." Có tình nhân mạnh hai chữ "tương lai" này. Dương Xuyên Xuyên cúi đầu, bộ dáng an tĩnh, đáy lòng chăm chăm, tương lai? Nàng và Tô Cẩm Li, vĩnh viễn cũng không thể có tương lai. Mớ miệng, vẫn điềm nhiên trả lời Tuyệt Y: Vàng." "Xuyên Xuyên, bốn cung hỏi người, bụng vẫn chưa có động tĩnh sao?" "A?" "Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn Tuyệt Y, trong mắt hiện lên một tia khó hiểu. Sau đó mới phản ứng được Tuyệt Y đang ám chỉ cái gì. Thì ra là chuyện con cái. Mặt nàng lập tức đỏ bừng. Cúi đầu xấu hổ nói: "Vẫn chưa." "Vây nỗ lực thêm nữa." Tuyệt Y gật đầu, quả nhiên là vậy, phản ứng của Dương Xuyên Xuyên, rõ ràng là tiêu có rương chưa trả sự đòi, nếu không sao lại có phản ứng lớn như vậy? Để nên nổi thất vọng, hỏi tiếp: "Đứa bé Cẩm Li kia đối với người có tốt không?" Dương Xuyên Xuyên gật đầu: "Rất tốt." Vẫn là bộ dạng an tĩnh như cũ, không có chút cảm xúc nào. Tuyệt Y lập tức hiểu rõ, nếu là quan hệ tốt, từ từ trước mắt phải xấu hổ ngượng ngùng mới đúng, sao có thể an tĩnh như vậy. Hiển nhiên giống như Tô Sơ Tâm nói, chưa động phòng. Hơn nữa, tất cả kỳ do đều ở trên người đứa bé Cẩm Li kia. Tuyệt Y nói thêm vài câu liền rời đi. Vừa mới ra khỏi Vương phủ, lạnh lùng nói với Trương quân gia: "Hôm nay Vương gia hỏi phủ, bắt nó đi gấp bốn cung trước."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Thái tử thô bạo【16】

"Nếu là chờ đến chạng vạng, nó không đi, bốn cung liền tới đây!"

Vung tay ạo thật mạnh, Vương phi nương nương Tuyệt Y nhanh chóng lên xe ngựa rời đi. Đêm khuya. Khi Dương Xuyên Xuyên vừa muốn nằm xuống nghỉ cửa phòng đột nhiên bị đá mạnh ra. Nàng hoảng sợ ngừng đầu, nhìn về phía cửa, là Tô Cẩm Li, đáy mắt vô cùng tức giận, trừng mắt nhìn Dương Xuyên Xuyên. "Vương gia..." Dương Xuyên Xuyên còn chưa nói xong, Tô Cẩm Li đi nhanh tới, bóp cằm khiến nàng không nói được. Ánh mắt hắn như muốn xé nàng thành từng mảnh. Nữ nhân này lại có thể trong ngoài khác nhau. Rõ ràng trước đó vài ngày còn nói với Tiểu Bích rằng không yêu hắn, kẻ bại trận là ai còn chưa biết. Giọng nói kiên định như vậy, rõ ràng là khinh thường hắn. Hôm nay ngược lại là sao chứ? Buổi chiều hắn vừa quay trở lại Vương phủ đã bị Trương quân gia thúc giục tiến cung. Hắn còn tưởng có chuyện lớn nên vội vàng tiến cung. Kết quả lại bị Mẫu phi mắng té tát. Mắng hắn vô pháp vô thiên, không biết tu dưỡng, giờ còn quấy phá, rồi cuộc phải như nào hắn mới có thể sống cho đúng mực. Thậm chí Mẫu phi còn dùng chiêu một khúc hai làm loạn đối phó hắn, rõ ràng đang ép hắn, cũng một mực cho rằng hắn ức hiếp Dương Xuyên Xuyên. Để nên tức giận, nhẫn nại nghe Mẫu phi mắng, trở lại phủ mới biết thì ra giữa trưa Mẫu phi đã tới Vương phủ, còn cùng Dương Xuyên Xuyên nói chuyện rất lâu. Nói vậy, nhất định là nữ nhân này mach leo. Lại có thể không biết xấu hổ mà nói với Mẫu phi hắn không chạm vào nàng? Được... Vậy hôm nay hắn liền đáp ứng nàng, sau đó bỏ mặc rằng, xem nàng về sau còn dám khuya mỗi mùa mếp với Mẫu phi nữa không! Ngay lập tức, Tô Cẩm Li nở nụ cười lạnh lùng chăm chọc. Không chút tình cảm mờ mịt: "Bốn vương chưa từng nghĩ tới chuyện động phòng với người!" Trong giọng nói mang theo ghét bỏ, Dương Xuyên Xuyên hỏi bất ngờ, vẫn chưa hiểu ý của Tô Cẩm Li: "Có ý gì?" "Ý rất đơn giản, ta khinh thường với một nữ nhân lăng lo như ngươi!" Tâm Cẩm Li không giấu diếm nổi thái ra ý của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(dot)Net**.

Chương 196: Thái tử thô bạo【17】

Lúc này đây, Dương Thiên Thiên rõ ràng nghĩ thấy Tô Cẩm Li trên người nồng đậm mùi rượu.

Lập tức nhàu mày, mang theo vài phần lạnh lùng nói: "Ta không muốn nói chuyện cùng kẻ say rượu." Dừng một chút mới thêm: "Tiểu Bích, gọi người tới hầu hạ Vương gia." Vnà nói vừa muốn gậy khỏi tay Tô Cẩm Li. Nhưng Tô Cẩm Li càng nắm càng nàng chặt hơn, đau đến nỗi khiến toàn thân Dương Xuyên Xuyên run lên. "Đừng giở nài với bốn vương!" Tô Cẩm Li nói, giọng vô cùng giận dữ: "Người đầu, đưa Vương phi đi tắm rửa sạch sẽ, đừng xúc phạm thói quen của ta! Bốn vương không thích nữ nhân dơ bẩn!" Dương Thiên Thiên nhàu mày, đáy mắt hiện lên tia kinh ngạc. Nàng có thể nghe ra trong giọng nói của hắn sự khinh thường nhục nhã. "Ta có chọc tới người sao?" Dương Xuyên Xuyên hỏi, vẫn mở miệng chưa hiểu chuyện gì đang diễn ra. Nàng rất đẹp, dưới ánh đèn mờ tối càng thêm diễm lệ. Đôi mắt trong veo đối lại với đôi mắt đang găm dử của Tô Cẩm Li, đáy mắt thâm dò. Tô Cẩm Li thấy ánh mắt này, đáy lòng ngay lập tức trở nên rối rắm. Chỉ là tạm thời rối rắm. Sự vô tội và đơn thuần này khiến hắn có chút đau lòng. Ngủ ý lên án hắn, lên án hắn bỏ mặc nàng, lên án hắn làm những chuyện tàn nhẫn. Lên án? Tô Cẩm Li bỗng nghĩ tới những lời trách mắng của Mẫu phi tối nay, vậy hắn phải thỏa mãn mong muốn của nàng, cùng nàng trở thành phu thê thật sự. Chẳng qua sau lần này, hắn sẽ không cho nàng bất cứ cơ hội tiếp cận câu dẫn hắn! Dừng nói đến chuyện chiếm được trái tim hắn, rồi cũng hẳn đầu đi. Giây tiếp theo, Tô Cẩm Li quát lên giận dữ. Giống như một cơn gió mạnh, thổi bay cả Dương Xuyên Xuyên. Bàn tay to nắm mạnh vào cổ thon, nhắc nàng đến trước mặt hắn, thô lỗ bá đạo hơn lên một nầng. "Ai..." Dương Xuyên Xuyên vận vẹo thân thể, muốn chạy thoát. Nhưng lại bị sắc mạnh nam nhân trước mặt đang già tăng ngấn lại. Tay hắn để sau gáy nàng, khiến nụ hôn càng sâu thêm. Đây lòng Dương Xuyên Xuyên hoảng loạn, còn có chút tức giận. Nam nhân này, hẳn rồi cuộc có còn là người nữa không? Bỏ mặc nàng ở đây lâu như vậy, cô đơn còn chưa tỉnh, không thăm nàng một lần còn chưa tỉnh, đối xử tàn nhẫn với nàng còn chưa tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Thái tử thô bạo

Không liên quan đến nàng.

Nàng không yêu, không để bụng.

Nhưng hẳn đặt vào cái gì mà muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, không báo trước một tiếng nào.

Muốn đợi đáng thì đợi đáng, muốn thô bạo thì thô bạo.

Trong lòng hắn, rốt cuộc coi nàng là gì? Dương Xuyên Xuyên nghĩ đến đây, vốn đã tức giận, giờ lại càng tức hơn.

Đừng hòng muốn làm gì thì làm, Dương Xuyên Xuyên mạnh mẽ cắn xuống cái lưỡi đang tàn sát bữa bãi trong miệng nàng.

Tô Cẩm Li nhàu mày vì đau, sau đó mũi máu tuôn lan tràn trong khoang miệng hai người.

Trong lúc này, Dương Xuyên Xuyên nhanh chóng thoát khỏi Tô Cẩm Li

Không chờ hắn mở miệng, nàng đã cầm tay ạo xoa mạnh vào mắt.

Giống như muốn đem toàn bộ hương vị còn dư của nam nhân này xóa sạch.

Tô Cẩm Li đứng đó nhìn Dương Xuyên Xuyên, mắt hơi nhắm lại, hiện lên tia tàn nhẫn.

Nàng lại có thể dám cắn hắn? Còn dám lau miệng? Nàng chán ghét hắn sao? Đầu có, nàng đây là khinh thường hắn! Tô Cẩm Li, người là loại ngu ngốc nhất mới có thể quên mất điều này.

Một khi đã như này, cần gì phải thương cảm nàng? Nghĩ vậy, Tô Cẩm Li vươn tay, xì một tiếng khinh thường, phun ra một búng máu.

Sau đó ngả người như không để ý tới, nhàn nhạt nhìn Dương Xuyên Xuyên, chăm chọc: "Sao nào? Không phải người muốn vậy sao? Vô trồn tránh cái gì?" Lời chưa nói xong đã nhẹ nhàng không chế lần nữa: "Bốn vương không có tính nhẫn nại! Ta nói cho người biết, tối nay là ta ban ơn cho người, khiến người trở thành Tô Vương phi danh xứng với thực.

Từ nay về sau, đừng nghĩ tới chuyện bốn vương sẽ chạm vào người lần nữa!" Khuôn mặt tuần tú của Tô Cẩm Li chậm rãi tới gần Dương Xuyên Xuyên.

Hơi thở khi nói chuyện rất nóng.

Nhưng lại khiến Dương Xuyên Xuyên thấy ổn định mà né tránh.

Nàng cảm nhận được hơi thở tàn nhẫn của hắn, như lần đầu tiên hắn có ý đồ muốn cưỡng hiếp nàng cũng có hơi thở này.

Cảm giác quen thuộc lan tràn khắp cơ thể.

Sợ hãi....

Thật sự sợ hãi.

"Ta không hiểu..."

Không hiểu người đang nói gì..." Nàng muốn gì ư?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full - Net**.

Chương 198: Thái tử thô bạo【3】

Nàng chẳng muốn gì hết! Nàng quay lại,tất cả chỉ vì Dương gia! Dưới mắt Dương Xuyên Xuyên vẫn trong trẻo vô tội, mang theo một tia cầu xin nhìn Tô Cẩm Li.

Ánh nền lấp lóe chiếu vào càng thêm quyến rũ.

Tò Cẩm Li cảm thấy bụng dưới nóng lên.

Giống như trước đây, thân thể hần luôn bị nữ nhân này dụ dỗ, mỗi hành động lời nói hay ánh mắt đều giống như thần chú.

Lúc này có một thứ gì đó đánh tan lý trí của hần, cảnh tượng hai người họ từng ôm chặt nhau cùng ngủ vào ban đêm lại hiện lên.

Hần muốn, nâng lại đầu đón đón khiến lồng hần đau theo...

Thả phải đi tắm nước lạnh cũng chịu buông tha nàng.

Hần cho rằng hần bá đạo với nàng, đều là trời cao chiều cổ.

Hần cho rằng, nữ nhân này là mình động tâm với nàng.

Nhưng chưa từng nghĩ tới mình lại muốn lấy lòng nàng.

Khó sở cực nhục làm ra một chiếc trăm ngọc bích quý giá, như một đũa trề thích thú muốn nhìn thấy nụ cười của nàng.

Nhưng lại nghe được những câu nói lạnh lùng.

Đúng vậy, tâm cơ của nữ nhân này rất sâu...

Giống như nàng đã từng hấp dẫn sự chú ý của hần, lại có thể câu dẫn Tò Cảnh Lương.

Tất cả đều là giả dối, chỉ hai người họ mới chân thật nhất.

Không kìm chế được, Tò Cẩm Lú muốn ôm nữ nhân trước mặt một cái.

Nhưng vừa đưa tay ra, đáy lòng lại vang lên một tiếng cảnh báo.

Tò Cẩm Lữ Không cần đụng vào nữ nhân này! Tò Cẩm Lữ! Người còn muốn giữ lấy chút tự trọng hay không! Sao có thể lập đi lập lại bị nữ nhân này dụ dỗ?! Tò Cẩm Lữ mau tỉnh táo lại, mau tỉnh táo lại! Trong đầu hần không ngừng vang lên lời cảnh cáo.

Hần chỉ muốn trả thù nàng! Mạnh mẽ chiếm lấy nàng, sau đó kiên quyết bỏ mặc nàng! Làm nàng không có điều gì để khoe mẽ với Mầu phi nữa! Phải quên đi thân thể nàng đã từng quyến rũ tâm trí hần ra sao, quên đi cánh môi đầy dụ dỗ của nàng.

Tất cả đều phải quên hết! Không thể bị bề ngoài trong sáng thuần khiết của nữ nhân này lừa gạt! Nữ nhân trên đời này, gian trá đều có loại bộ dáng này!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 199: Thái tử thô bạo【4】

Như một vòng luân quán, chờ người lún sâu vào, không thể kiểm chế được, sẽ vô tình mà đánh người bại trận không ngờ nổi đầu lên được! Chưa kể, nàng cũng là loại nữ nhân này! Bằng không sao có thể khiến Mầu phi luôn yêu thương hần mắng hần? Một khi đã vậy, sao hần còn phải đau khổ cho nàng? Tò Cẩm Lữ nghĩ đến đây, dứt khoát bỏ Dương Xuyên Xuyên lên, không chút do dự ném nàng lên giường.

Tốc độ cực nhanh, động tác thô lỗ.

Y phục của hai người nhanh chóng bị cởi ra.

"Tò Cẩm Lữ, người là đồ xấu xa! Mau thả ta ra, đồ xấu xa!" Dương Xuyên Xuyên cảm nhận được mối nguy hiểm đang cận kề, tay chân không ngừng đấm đá giãy giụa.

Nhưng nam nhân vẫn giữ bộ dáng thờ ơ.

Tò Cẩm Lữ không có chút thương tiếc nào, chỉ nghe theo đầu bần thần muốn, không an ủi, không mơn đạo đầu, không khách khí đẩy hai chân nàng ra, ngay cả một chút do dự cũng không có mạnh mẽ muốn nàng.

"A!!!!" Một tiếng thét chói tai vang lên, rút cạn sức lực của nữ nhân.

Ưng bướng cắn môi dưới, đôi mắt lạnh nhạt an tĩnh, không có chút khổ sở, cũng không bị ai đáng thương.

Bình tĩnh lạnh nhạt như vậy khiến tim Tò Cẩm Lữ ngừng đập.

Chuyện này, nữ nhân bình thường đều đau đón không nhận nổi.

Vì sao nàng có thể cứng đầu cứng cổ chịu đựng như vậy? Thậm chí, trừ một tiếng kêu lúc đầu ra thì im bặt, nhưng lại khiến lồng hần chấn động.

Tò Cẩm Lữ không nhận nổi ngừng đầu nhìn nàng.

Lại phát hiện vẻ mặt nàng tái nhợt, đầu hơi nghiêng, cắn chặt môi dưới.

Rất đau sao? Ba chữ này vừa muốn thoát ra, Tò Cẩm Lữ đột ngột chặn lại.

Tò Cẩm Lữ, nữ nhân này chính là loại tâm sâu khó đoán.

Tò Cẩm Lữ, nữ nhân này không một phút một giây nào không muốn khiến người mất mặt.

Tò Cẩm Lữ, không thể thương hại đầu lòng nữ nhân này, dù một chút cũng không được! Tò Cẩm Lữ, người nhất định phải nhớ kĩ những lời này! Nghĩ đến đó, Tò Cẩm Lữ mạnh mẽ nuốt lời muốn nói trở lại.

Nhưng tâm hần như bị xé rách, có chút đau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook FullNet](#).

Chương 200: Thái tử thô bạo【5】

Kì lạ, sao hần lại có thể thấy đau? Tò Cẩm Lữ, người sao có thể đau lòng nữ nhân này?! Đây không phải tính cách của người! Giãy tiếp theo, hần mạnh mẽ ấn người xuống.

Mỗi một lần đều như dùng hết toàn bộ sức lực.

Mỗi một lần đều khiến bụng dưới của nàng đau đón đến phát run.

Như đang phát tiết, như đang trừng phạt, đầu phải động phòng? Dương Xuyên Xuyên đau đến nổi co người lại, muốn cầu xin dừng lại, nhưng lời nói ở trong cổ họng làm cách nào cũng không thoát ra được! Nàng mạnh mẽ không muốn cầu xin hần.

Nàng thật sự rất muốn cầu hần dừng lại, đau lắm...

Nhưng cũng chỉ nói ở trong lòng, nhanh chóng lướt qua.

Biểu tình dờ dẩn, cắn chặt môi dưới, bộ dáng hờ hững.

Nàng vốn cao ngạo, dù có nằm trên giường bị hần coi thường, dù chết cũng không yếu thế, không cầu xin! Thời gian chậm chạp trôi qua.

Nổi đau đón đáng sợ vẫn chạy khắp cơ thể.

Tò Cẩm Lữ thở gấp, Dương Xuyên Xuyên càng cắn chặt môi dưới đến bật máu.

Dương Xuyên Xuyên không có bất cứ suy nghĩ gì, chỉ quật cường không chịu cầu xin hần tha thứ.

Tò Cẩm Lữ, người là đồ súc sinh! Dưới đáy lòng, nàng tức giận mắng mò khinh bỉ.

Cảm giác đau đón không chịu nổi chỉ để lại trong tim nàng một ngọn lửa hừng hực cháy.

Nàng thật sự rất muốn mắng, nhưng không mở miệng nói.

Nàng sợ vừa mở miệng ra sẽ khóc lớn.

Trước đó vài ngày, nam nhân điệu dáng như phù dung sáng nở tới tấp.

Trước đó vài ngày, nam nhân cao ngạo nghe rằng kêu đau sẽ lập tức dừng lại.

Trước đó vài ngày, nam nhân bá đạo nói với nàng khi nàng động lòng sẽ là lúc họ chính thức động phòng hoa chúc...

Trước đó vài ngày...

Tất cả những điều tốt đẹp đó, đều là cạm bẫy hắc tạo ra.

Nhưng thật đáng giận, nàng hiện tại lại có chút thương cảm.

Không hiểu sao cô hòng lại chưa xót.

Chết cũng không được khóc trước mặt hắn! Rốt cuộc dự vọng của Tô Cẩm Lý cũng phát tiết ra ngoài, chậm rãi rời khỏi thân thể nàng.

Mang theo thỏ suyền nồng đậm

Tô Cẩm Lý cúi đầu, nhìn vết máu phía dưới mình

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201

Tô Cẩm Lý cúi đầu, nhìn thấy vết máu từ hạ thân của mình.....

Cả người cứng ngắc.....

Đây là đêm đầu tiên của nàng đó.....

Hắn thể mà lại đối xử tàn nhẫn với nàng như thế!

Trong chớp mắt, Tô Cẩm Lý liến vươ tay ra, chạm lên gò má nữ nhân dưới thân, thì sờ thấy một mảng ướt nhẹp.

Nhàu mảy, trong lòng đau không ngừng, không ngừng không chế mà cứng ngắc nhìn khuôn mặt nàng, thấp giọng, nhưng vẫn mang ẩn trong đó vài phần cứng ngắc mà hỏi thẳm: “Khóc sao?”

Vẫn không thanh âm đáp trả.

Tô Cẩm Lý nhìn thoáng qua khuôn mặt của nữ tử, đúng lúc, Dương Xuyên Xuyên cũng mở mắt ra, liếc nhìn hắn một cái.

Rất nhanh, Dương Xuyên Xuyên nhanh chóng một mồi mà nhắm mắt lại.

Một chữ cũng không trả lời.

Tô Cẩm Lý cũng đã phát hiện ra suy đoán của mình sai rồi.

Bỏ đi, nhìn thấy ngón tay của mình, thể mà lại nhìn thấy hốt hoảng đỏ cả mặt.

Vết máu loang lổ.

Ngẩng đầu lên, nhìn qua khuôn mặt của Dương Xuyên Xuyên, ánh nhìn, từ từ mà, hiện ra vài phần tỉnh mạch.

Khuôn mặt Dương Xuyên Xuyên, trắng bệch như sắp chết vậy.

Đôi mắt thanh khiết mà đượm phần mơ hồ tan vỡ.

Không có bất kì sự phản nỗ nào, cũng không có bất kì sự oán hận nào.

Chỉ là nhặt nhều mà lướt qua ánh mắt của hắn.

Phảng phất mà điên cuồng vô tận.

Cũng không có dấu vết gào khóc qua.

Tuy nhiên, môi dưới của nàng, có thể là bởi vì kiềm nén đau đớn, đã bị cắn đến bật máu.

Vết vết máu trên ngón tay, có thể chính là máu của nàng.....

Ngay lập tức, trong lòng Tô Cẩm Lý như dội hắc đi, chính là làm sao cũng không kiểm được mà dịu đi.

Mở miệng lên tiếng, thanh âm ẩn chứa vài phần nhần giọng, cay đắng hỏi thẳm: “Đau lắm không?”

Thế nhưng, trả lời hắn, vẫn là không gian yên tĩnh.

Yên ắng đến mức lạ kì.

Cả người Tô Cẩm Lý cứng đờ, kì hỏi của mình, chỉ đối lại sự lãnh đạm.

Đây lòng, đột nhiên cảm thấy có phần ngượng ngùng.

Hắn thể mà lại đi lo lắng cho nàng?

Còn nàng, vốn dĩ có cần hắn lo lắng đâu!

Ngay tức khắc, Tô Cẩm Lý cũng không lưu luyến gì mà nhanh chóng đứng dậy, dường như mặc kệ mà xem như chưa có gì xảy ra.

Động tác liến mạch, mang theo vài phần thô bạo, thể mà Dương Xuyên Xuyên hầu như không có phản ứng gì.

Trong lòng Tô Cẩm Lý dù bình tĩnh nhưng cũng không thoải mái cho lắm.

Giọng điệu mang phần dò hỏi mà mở miệng, nói: “Mục đích của ngươi đã đạt được rồi! Còn chưa hài lòng nữa sao?”

Nghe thấy lời châm chọc của Tô Cẩm Lý, Dương Xuyên Xuyên bâu mồi, lười phản ứng với hắn.

Lười biếng mà cử động thân mình, thật là đau muốn chết rồi.

Hắng giọng một tiếng, Dương Xuyên Xuyên cứng đờ mà không dám động dậy.

“ Vẫn không chịu nhìn bốn vương sao?”

Dương Xuyên Xuyên an tĩnh như vậy, trong mắt Tô Cẩm Lý hắn, dần dần trở nên không đáng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202

Nữ nhân này, vốn dĩ không để hắn mất vào mà!

Tô Cẩm Lý bỗng nhiên nở nụ cười, cái kiểu cười như thế, biến hóa rất ngay hiểm đó.

“ Nàng đang chống đối bốn vương ư?”

Nghe thấy lời nói của Tô Cẩm Lý không chút thiện ý, Dương Xuyên Xuyên nhếch môi một cái, trả lời đơn giản: “Không dám!”

Thật sự là rất mệt, rất đau đó…….

Nàng rất mệt mỏi, chỉ muốn hôn mê ngủ luôn thôi.

Hiển nhiên, cái tên nam nhân này, dường như không muốn bỏ qua cho nàng!

Nàng cũng lười cùng hắn tranh luận, lười đến mức cùng hắn nói cái gì mà nàng đã được mục đích gì!

Tùy ý hắn cho rằng như thế nào cũng được.

Chỉ là hy vọng, hắn có thể nhanh chóng dứt khỏi đây!

Đề nàng có thể ngủ một giấc ngon lành!

Hai chữ này rất ngắn gọn, bên trong hàm chứa hàm ý nhỉnh hót, thế nhưng, vẫn ẩn chứa sự qua loa nông cạn.

Làm sao mà Tô Cẩm Lý không nghe ra được chứ?

Sự trầm mặc của hai người, làm cho căn phòng tràn đầy không khí áp lực đến vô tận.

Rất lâu sau, Tô Cẩm Lý đột nhiên cười lên.

Trực tiếp tựa lên thân hình Dương Xuyên Xuyên.

Giọng nhỏ nhẹ, mang vài phần mê hoặc mà nói: “Thật không nhìn ra…….”

“Thân thể của nàng, thế mà lại còn tốt hơn trong tưởng tượng của ta nữa…….”

“Qua đêm nay, bốn vương cũng sẽ không đến tìm nàng nữa…… càng sẽ không có lần thứ hai…….”

Sau khi Tô Cẩm Lý nói xong, liền buông Dương Xuyên Xuyên ra.

Còn đứng tư thế từ trên cao nhìn xuống mà quan sát nàng.

Thanh âm của Tô Cẩm Lý, mang theo sự dụ dỗ đến kỳ lạ.

Nhưng vẫn ẩn chứa sự nguy hiểm nồng đậm.

Quả nhiên, vài khắc sau, Tô Cẩm Lý lại nằm đè lên nàng.

Tựa lên người Dương Xuyên Xuyên, thanh âm tà mị, lại lần nữa, chậm rãi mà truyền tới:

“Hay là bây giờ chúng ta lại thêm một lần nữa đi?”

Hắn đúng là rất mê luyến thân thể Dương Xuyên Xuyên.

Thân hình tuyệt mỹ, lại còn nằm bên cạnh hắn, sẽ khiến cho hạ thể của hắn sưng lên nữa đó.

Thế nhưng, trước đó đau lòng nàng ấy, cho nên, hắn không nhẫn tâm, hiện tại cũng sẽ không…….

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe thấy lời này, quả nhiên, đúng như những gì hắn dự đoán một hồi, cả người nàng run lên một cái.

Lại lần nữa ư?

Dương Xuyên Xuyên thật là chỉ muốn một trường đập chết cái tên vương gia biến thái này!

Cái tên biến thái này, nếu đúng hơn là dục cầu bất mãn, chắc cũng chưa đến nỗi mà đem một nữ nhân làm tới chết đi sống lại đau ha?

Thế nhưng, nàng rõ ràng cảm giác được Tô Cẩm Lý đã bắt đầu chậm rãi nâng hạ thể nàng lên.

Tô Cẩm Lý cũng cảm giác rõ ràng toàn thân cứng ngắc của Dương Xuyên Xuyên.

Trong chớp mắt, khóa môi cong lên, mang theo vài phần tà mị nói tiếp: “Vẫn là im lặng không lên tiếng sao? Im lặng chính là đồng ý đó?”

Bạn đang đọc truyện *Vương Giả, Ngồi Dâm Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [sWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203

Ý tứ của Tô Cẩm Lý hết mức rõ ràng.

Hắn chính là đang cố ý làm khó Dương Xuyên Xuyên.

Muốn nhìn thấy cảm xúc kích động của Dương Xuyên Xuyên.

Chỉ không phải một mảng tĩnh lặng như vậy.

Thế nhưng Dương Xuyên Xuyên vẫn như cũ nhắm chặt đôi mắt, không định đáp lời.

Tô Cẩm Lý cũng không gấp, đợi rất lâu sau đó, nhưng chờ đợi hắn vẫn là sự trầm lặng.

Căn phòng rơi vào trầm tĩnh.

Đầy lòng hắn vẫn rất kiềm chế, đến độ muốn bạo phát lên rồi!

Bỗng chốc, Tô Cẩm Lý thấp giọng cười lên, giọng cười nhỏ nhẹ, ẩn chứa biết bao nguy hiểm: “A…… đúng thật là vẫn rất quật cường nha!”

“Nhưng mà, nàng nên dẹp bỏ cái quật cường đó đi! Nơi này của bốn vương không cần dùng tới nó đâu! Chỉ khiến bốn vương càng muốn hiếp đáp nàng hơn thôi!”

“Đừng tưởng rằng, ngày hôm nay nàng đạt được ý đồ của mình, có thể thỏa mãn ý nguyện có được một đêm của bốn vương, thế thì tương lai sắp tới, thật đúng là nàng có thể lên cao như điều gấp gò.”

“Trong lòng bốn vương, chẳng qua cũng chỉ là một nữ nhân dễ tiện mà thôi, sau đêm nay bốn vương có thể từ bỏ tân nương của mình.”

Sí nhục mạnh mẽ như thế, còn chưa rõ ràng sao!

Dương Xuyên Xuyên nắm chặt ngón tay, thế nhưng, vẫn không ngừng run rẩy.

Hắn, có cần phải khinh người quá đáng đến vậy không?

Nàng, tại sao phải chịu đựng hết những thứ này?

Nàng đã làm gì sai à, sao hắn có thể nhục mạ nàng như vậy chứ?

Dương Xuyên Xuyên rất nhanh chóng bình tĩnh trở lại, bình tĩnh mà mở mắt, liếc qua Tô Cẩm Lý một cái.

Không có một câu cầu xin tha thứ nào, cũng không có chút ý tứ sợ hãi nào cả!

Chỉ bình đạm mà mở miệng: “Muốn làm thì làm đi, còn không làm, thì biến nhanh cho ta!”

Nghe được lời này, đột nhiên trong nháy mắt, Tô Cẩm Lý im lặng ngay lập tức.

Im lặng đến đáng sợ.

Lập tức, cả người, giống như biến thành một con sói điên mà trừng mắt nhìn cô!

Ánh mắt lạnh lùng, như muốn xé nát Dương Xuyên Xuyên, thành trăm mảnh!

“Người dám mắng bốn vương? Người không muốn sống nữa sao?”

Lời này của Tô Cẩm Lý, giống như tồn chứa sát ý vô tận, muốn đâm xuyên qua Dương Xuyên Xuyên vậy.

“Nếu như có thể, ta hận không được giết chết ngươi!”

Dương Xuyên Xuyên gần như không để ý mà nói.

“Tính nhẫn nại của một người là có hạn, không cần ở đó mà khiếu khích giới hạn của ta!”

“Ngươi tưởng rằng, ta thật lòng để ý ngươi sao?”

“Nên mới để cho ngươi bỏ lên vị trí Tô vương phi này sao?”

“Ta đã từng nói với ngươi, vốn dĩ ta không hề để ý.....”

“Nếu như không phải Dương gia, ta cũng không cung chiều ngươi một cách miễn cưỡng vô phép như thế!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 204: Dương Xuyên Xuyên vừa nói, vừa tự cường mà cắn răng!

Dương Xuyên Xuyên vừa nói, vừa tự cường mà cắn răng!

TMD!

Cái tên Tô Cẩm Lý biến thái này, ngươi đúng là đồ con heo mà!

Thật là cmn đau quá!

Vừa mới nói có một câu, hạ thân đau chẳng khác gì bị xé rách vậy!

Nhưng!

Không sao, hôm nay, nàng không cần phải cùng hắn giải quyết mọi chuyện.

Sau lưng, ngấm ngấm vũng trộm đau thương thôi mà!

Ngay lập tức, đáng điệu của một thiên kim tiểu thư cao ngạo, hiện ra trước mắt.

“Tô vương gia, ta nói cho ngươi biết, bây giờ ngươi có thể hừ ta!”

“Chỉ cần ngươi không làm khó Dương gia, ngươi muốn làm mất mặt ta như thế nào, cũng không sao cả!”

“Hừ ngươi?”

Tô Cẩm Lý thấp giọng cười, ánh mắt phát ra sát ý lạnh lẽo!

Nữ nhân này, thế mà lại dám phản kháng lại hắn, đã vậy còn dám mắng hắn nữa chứ?

Hắn, nhất định sẽ không nhượng bộ với nàng nữa!

“Dù gì ngươi cũng đã lên giường với bốn vương, bốn vương sao có thể hừ ngươi được chứ?”

“Bốn vương muốn chịu trách nhiệm với ngươi, bốn vương cho ngươi sự nhân từ, bốn vương vẫn sẽ đưa vị trí Tô vương phi này cho ngươi.”

“Nhưng bốn vương vẫn không cần ngươi, nên vẫn là nhốt ở chỗ này đi!”

Tô Cẩm Lý hí hóp mắt lại, hừ nàng sao?

Nữ nhân chết tiệt này!

Thế mà vẫn muốn chạy trốn khỏi hắn!

Hắn chắc chắn sẽ không theo ý của nàng, mà là giam giữ nàng chặt!

Dương Xuyên Xuyên nghe được những lời này, nhẹ nhàng cười lạnh một tiếng, sau đó trong mắt đầy coi thường, quan sát Tô Cẩm Lý từ trên xuống dưới.

Rất lâu sau, mới cong môi lên, mang theo vài phần chê bai mà nói “ Vương gia, ngài quá là xem trọng bản thân mình rồi!”

“ Ít nhiều thiếu nữ bị ngài thương qua, không biết trong người đã nhiễm biết bao nhiêu bệnh rồi không chừng!”

“Mà, bốn tiểu thư, cứ coi như là chơi với chó rồi bị cắn qua một lần đi!”

“Ta cũng là thành thành thật thật mà gả cho ngài, trải qua mỗi ngày với ngài, ta cũng chịu thiệt biết bao!”

“Ngài cảm thấy là ta rất hài lòng với hiện trường này sao?”

“Ngẩng cao đầu sao? Tô vương gia?

“Nếu như ngài không để ý ta, không sao cả, chỉ cần ngài không sợ mình bị chụp mũ xanh, ta cũng không sao hết.”

“Tô vương phi, có ăn có uống lại có địa vị, còn được chơi đùa với nam nhân, đúng là tiện lợi biết bao nha!”

“Vừa đúng ý của ta!”

Dương Xuyên Xuyên nhướng mày!

Xi, theo như hắn nói, là muốn trời nàng cả đời sao?

Muốn chịu trách nhiệm với nàng?

Cho nàng cái địa vị trống đó?

Hắn tưởng rằng nàng muốn sao?

“Nữ nhân đáng chết!” Tô Cẩm Lý trực tiếp bắt lấy Dương Xuyên Xuyên.

Hai người cứ thế lóa thế đối mặt nhau, không ai phát hiện cả.

Dường như, trong chớp mắt, cảm xúc của hai người họ, như trở về lần đầu quen biết nhau.

Nàng to gan, hắn phần nộ.

Thế nhưng, hắn vẫn sẽ không làm khó nàng!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 205

Chỉ là sắc mặt tranh đấu!

Hắn chết nàng sống!

“Những lời nói khi này, người lập lại lần nữa! Người có tin rằng, bốn vương một nhát chém chết người!”

“Lời hay không nói hai lần! Có phải vương gia không xài lỗ tai hay không vậy, nếu vậy mau đi tìm thái y đi! Đứng có ở đây lớn tiếng với ta, lớn tiếng với ta cũng khôg có ích gì đâu, ta cũng không phải là thái y! Ta càng không biết chữa bệnh nữa đó!”

Dương Xuyên Xuyên nhượng nhượng mấy, bộ dạng lười biếng, mang theo vài phần khinh bỉ, nói tiếp: “Đúng là ỏn chết người mà!”

“Người nói bốn vương là con chó?” Giọng điệu của Tô Cẩm Lý, chứa đựng sát ý nồng đậm.”

“Ta nói ngài là chó hồi nào vậy?” Dương Xuyên Xuyên nhượng nhượng mấy, nói tiếp: “Ta chỉ nói có lần vào ban đêm bị chó cắn qua một lần thôi mà, ta có nói ngài là chó đầu chó?”

“Nên nói là, cũng chính Tô vương gia ngài, tự nói đó nha! Không liên quan đến ta đâu đó!”

Thật đúng là TMD điên mà!

Chửi người, chính là đồ điên!

Cho dù ta đánh không lại người, cho dù là ta không liều mạng được với người!

Cho dù một câu nói của người có thể lấy mạng của ta!

Nhưng mà, trước tiên ta phải nói cho hà gần cái đã!

Đúng là nhện uất tức tới muốn chết luôn mà!

Rõ ràng bị người ta ăn, còn phải chịu tội nữa là sao!

Ông trời ơi, cái tên nam nhân này, thật cuộc chứng nào mới xong đây hà trời?!

Nàng đường đường là Dương gia đại tiểu thư, lúc còn ở hiện đại, hồ phong hoán vũ, không gì không thể.

Thế mà bây giờ nàng còn phải nhỏ nhẹ mà nhịn hân?

Ánh mắt Tô Cẩm Lý toát lên sự dứt khoát, nhìn bóng lưng của nàng, bỗng chốc, dè Dương Xuyên Xuyên xuống hàm chứa ý tứ trừng phạt.

Dương Xuyên Xuyên trợn trắng mắt.....

Không phải chứ!

Các tên vương gia này, hẳn là tên ngọc ssao?

Bộ không nghe thấy nàng mắng hân sao?

Thế mà hân lại, thật là còn muốn lần nàng thêm lần nữa sao?

Dương Xuyên Xuyên định thần lại, chớp chớp đôi mắt nhìn Tô Cẩm Lý, ánh mắt hiện từ nhìn Tô Cẩm Lý, từ khuôn mặt hân, biểu tình lộ ra sự khinh bỉ, đưa mắt nhìn xuống.....

Trực tiếp nhìn thẳng vào cái chỗ ấy ấy của hân.....

Yên lặng không động đây!

Vốn là Tô Cẩm Lý đang muốn trừng phạt nữ nhân này!

Nữ nhân này, thế mà lại liếc nhìn xem thường hân như thế!

Cơ mà, kira gần đây, ngay khi nhìn thấy biểu cảm của Dương Xuyên Xuyên, bỗng chốc nở àm cà lên!

“ Dương Xuyên Xuyên!”

Gần như trách mắng

Người không cần mặt mũi nữa hay sao há! Thế mà lại nhìn chết một chỗ vào hạ bộ của nam nhân thế hả.

Dương Xuyên Xuyên nghe thấy Tô Cẩm Lý tức giận gào to, không nhanh không chậm mà ngược mặt lên, nhìn Tô Cẩm Lý một cái, sau đó nhanh chóng ngã lên giường, bình tĩnh mà thốt lên một câu: “Khó trách người người đều nói nam nhân là động vật hay kích động mà.....”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206

“Tiểu jị của vương gia giống y chang não của vương gia ngài vậy, bản chuyện dễ kích động như thế!”

Tô Cẩm Lý nghe được lời này, phất chốc đôi mắt muốn bốc ra lửa.

Nữ nhân này, miệng lưỡi rất là lợi hại!

Hắn chớp mắt, lăm le quan sát Dương Xuyên Xuyên.

Mà sau đó, nhanh chóng dè mạnh lên trên thân người nữ chính chứng ta.

Không nói không rằng mà muốn... tiến... vào... thân người... nữ chính.

Dương Xuyên Xuyên dưới thân hân, quả nhiên toàn thân có hơi run rẩy.

Thế nhưng, chỉ trong chớp mắt, bèn an tĩnh trở lại.

Tô Cẩm Lý vẫn cảm nhận rõ ràng được trên khuôn mặt của nàng vừa nở một cười cực kỳ đầy châm biếm.

Cơ mà, khi Tô Cẩm Lý tiếp xúc với vết màu loang lổ từ hạ bộ nữ nhân, thì nụ cười dần dần biến mất không thấy nữa.

Giấy tiếp theo,hắn nhanh chóng dạm chân Dương Xuyên Xuyên ra, nhìn sơ qua.....

“Người muốn làm gì?” Dương Xuyên Xuyên lớn tiếng la hét, không còn sức lực, bị Tô Cẩm Lý kéo căng ra, đau tới mức nàng muốn tức thờ.

Lời này vừa cất lên, rõ ràng không đủ khí thế!

Tô Cẩm Lý vẫn không ra tiếng, sắc mặt có hơi thất thường.

Chỗ đó của nàng ta xuất hiện một vết thương rất lớn. [Cho dù dịu dàng đi, ta đối đi, thì chỗ này, vẫn bị thương.]

Ngon tay của Tô Cẩm Lý có hơi ngập ngừng.

Bỗng chốc, suy nghĩ tức giận muốn giết chết nữ nhân này, đột ngột không còn nữa.

Thế mà lại trở nên như vậy.....

Những lời nói quả mắng và răn đe của hân, thô bạo lúc này của hân.

Trong lòng Tô Cẩm Lý, có phản hồi ấy này.

Quay người xuống giường, lấy mền che cho Dương Xuyên Xuyên, mà sau đó, đôi mắt, cũng cảm xúc dịu dàng như mây mù hạ, nhìn chăm chú vào Dương Xuyên Xuyên.

Còn Dương Xuyên Xuyên, hơi hơi cảm giác được rằng xúc cảm nam nhân có sự thay đổi.

Cả người, có chút bất an không nói được.

Mở miệng lên tiếng, Dương Xuyên Xuyên lạnh nhạt mà nói: “Ta không có mục đích gì với người cả, dù cho người tin hay không tin, trước giờ ta chưa từng có mục đích nào với người hết!”

Tô Cẩm Lý hơi cong môi, bề ngoài bình mạc trở lại.

Hành động ôn nhu nhẹ nhàng lúc này, dương như chưa từng xảy ra.

Chương 207: Hấn lạnh nhạt nhìn Dương Xuyên Xuyên, nhanh chóng lờm qua đầu, lạnh lùng nói: “ Thật không?”

Hấn lạnh nhạt nhìn Dương Xuyên Xuyên, nhanh chóng lờm qua đầu, lạnh lùng nói: “ Thật không?”

“ Thế sao mẫu phi lại nói bốn vương, bốn vương vắng vẻ ngơ? Nền ngơoi không cam tâm?”

Câu nói này, khiến Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên như nghĩ tới chuyện gì

Khó hiểu sao vào buổi sớm, vương phi lại hỏi hấn những câu đó?

Wương phi cảm nhận được gì rồi sao?

Nhưng mà, nàng già vờ cũng rất tốt đó!

“ Ta.....”

Tò Cẩm Lý chau mày, đau lòng chợt lóe lên khi này, biến mất không còn gì nữa.

Khi này, nữ nhân này, không phải chứ rất thoải mái sao?

Giờ đây, thế mà lại bày ra bộ dạng ngây thơ vô tội, để giải thích cho bản thân sao?

Không hiểu sao, tâm tình đang ổn định, đột nhiên lại loạn cả lên.

“ Không cần phải giải thích với bốn vương nữa! Bốn vương cũng đã động phòng với người, hiện giờ người chính là Tô vương phi danh chính ngôn thuận!”

Tò Cẩm Lý nhìn thấy ánh mắt thanh khiết trên gương mặt Dương Xuyên Xuyên, xem chút nữa là mềm lòng.

Thế nhưng, hấn liền rất nhanh mà kéo tâm tư lệch lạc của mình về, vẫn là vẻ ngoài thanh thuần, vẫn rất thấy rõ tâm cơ đáng sợ của nàng ta.

Dương Xuyên Xuyên đứng thật rất mệt mỏi, lúc này nắng hấn cũng là dùng hết sức lực bản thân, vốn là muốn giải thích với hấn, sợ hấn hiểu lầm nàng, mà nhắm vào Dương gia.

Xem ra bây giờ, mọi thứ cũng không còn tác dụng gì nữa rồi.

Nghiêng đầu sang, yên lặng không ra tiếng.

“ Từ nay về sau, cứ an tâm mà làm Tô vương phi của hấn đi, cứ thế mà một đời, Dương gia nhất định không sao, mọi việc không đến lượt nàng đầu, tốt nhất đừng hoang tưởng.”

Tò Cẩm Lý nói xong, liền rời đi.

Để lại căn phòng còn vương vấn mùi hương kiểu điển.

Còn có trên chiếc giường nhỏ đó, hình đơn bóng chiếc của Dương Xuyên Xuyên.

Vào lúc căn phòng yên tĩnh trở lại, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên thở dài một tiếng.

Toàn thân không còn chút sức lực nào nữa rồi.

Rất đau, mới chậm chạp chìm đắm vào tâm trí mình.

Nằm trên giường, ngón tay hơi hơi run rẩy, nhỏ nhẹ rên lên hai tiếng.

Tĩnh tĩnh như nhược, mới dần dần lộ ra.

Nàng, thật sự rất muốn khóc.....

Khóc lớn một lần, thế nhưng, vẫn chỉ có thể nín nịn lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208

Dương Xuyên Xuyên, không phải sẽ không để ý sao?

Chứ thì cũng đã chứ rồi, còn uất ức gì nữa?

Huống chi, Tô Cẩm Lý, ý tứ của hấn cũng đã biểu lộ rất rõ ràng rồi.

Lạnh nhạt cười nhạo người, chỉ là một nữ nhân không được trọng phu sủng ái mà thôi!

Dương Xuyên Xuyên bò trên giường, trong lòng loạn hết cả lên. ...

Đường rất dài, vậy đến khi nào mới là ngõ cụt đây?

—

Ngày thứ hai, Dương Xuyên Xuyên vừa mới tỉnh giấc.

Tiểu Bích bên tiền vào bên trong, nhìn thấy căn phòng hỗn loạn, che miệng lại, sắc mặt lo lắng hỏi thăm: “ Tiểu thư, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“ Vương gia ngài.....”

Nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Bích, Dương Xuyên Xuyên dùng lực thứ nhúc nhích thân mình, vẫn còn hơi đau, nhưng cũng không khó chịu lắm.

Ra hiệu cho Tiểu Bích giúp nâng mặc đồ, chỉnh lý.

Ngay khi vừa mới chuẩn bị xong xuôi mọi thứ, liền nghe thấy tiếng gõ cửa bên ngoài của Trương quản gia: “ Vương phi nương nương.....vương gia gọi người qua đó, nói hôm nay, thái tử và công chúa hẹn vương gia cùng vương phi đi khu săn bắn ạ.....”

Dương Xuyên Xuyên sững người một hồi, đúng là có hơi mệt.

Không muốn đi.

Đang định mở miệng cất tiếng, đột nhiên nghe thấy tiếng người mở cửa truyền tới, một bóng người, bỗng nhiên chạy tới bên người nàng, kéo lấy cánh tay nàng, âm điệu yếu ớt, nhưng mang vài phần vui vẻ truyền tới: “ Vương phi tâu tâu, chúng ta cùng đi khu săn bắn đi, được không ạ?”

Dương Xuyên Xuyên nở một nụ cười nhạt: “ Ta.....”

“ Vương phi tâu tâu, tỷ muốn cự tuyệt muội sao?” Tô Sơ Tầm nhanh chóng đánh gãy lời nói của Dương Xuyên Xuyên, ủy khuất nói: “Vương phi tâu tâu, muội và Cảnh Lương còn có Cẩm Lý đều đích thân đến tìm tỷ đó.....”

Dương Xuyên Xuyên lắc đầu liên tục, thế nhưng, cũng không cách nào mở miệng được, bên cửa lại truyền tới âm thanh lãnh đạm, lạnh lùng nói: “ Không đi thì thôi, chúng ta đi, kêu các người không cần đi tìm nàng, cũng ráng tới bằng được, đúng là tự mình làm mất hứng mà!” [Hôm nay vừa mới xong! Ngày mai tiếp tục nhé!]

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Chuyện kết hôn tạm thời trì hoãn lại một chút

Nghe được thanh âm tàn khốc của Tô Cẩm Lý, Tô Cảnh Lương có hơi nhũn mảy, đáy mắt thâm trầm, tâm tình thoáng qua một tia không vui.

Thế nhưng, vẫn là rất nhanh chóng biến mất đi.

Đôi con ngươi, như có như không mà liếc nhìn Dương Xuyên Xuyên, sau đó hơi nghiêng đầu, nhìn về một hơi xa xăm.

Y yêu nàng.

Còn nàng, lại gả cho hắn ta.....

Đau lòng tuyệt vọng thì như thế nào?

Đom phượng thành củồng thì làm sao?

Cũng không thể cho nàng một cuộc sống hạnh phúc an lòng.

Giây phút này Tô Cảnh Lương y, đáy lòng từ từ dao động, đã vậy, Cẩm Lý, người không để tâm, vậy thì ta để tâm, vậy thì ta sẽ giành lại, và ta sẽ bảo vệ nàng ấy!

Tô Sơ Tâm bên cạnh đó nở nụ cười ngọt ngào.

Nhưng vẫn có phần tránh móc, nhìn nhìn Tô Cẩm Lý, bước đi lên, kéo lấy tay áo của Tô Cảnh Lương.

Nhỏ giọng nói: “ Cảnh Lương, người nhìn Tô Cẩm Lý xem, sao lại đối xử với vương phi tâu tâu như vậy chứ?”

Bầu bầu mới, về ngoài của Tô Sơ Tâm rất mực hỗn nhiên, tựa như đoá hoa hướng dương rực rỡ nở rộ trên cao nguyên hoang dã vậy.

Vậy nên nụ cười rực rỡ đó, lại mang một phần hỗn nhiên nhu tình trong đó.

Lệ chân chanh tới bên Dương Xuyên Xuyên, kéo lấy tay áo của nàng, liếc qua liếc lại mà nói:

“Vương phi tâu tâu, tỷ đáp ứng muội đi mà.....đáp ứng muội đi nha.....”

Vừa nói, Tô Sơ Tâm khẽ nhón gót chân, tự vào lỗ tai của Dương Xuyên Xuyên, nhỏ giọng thăm thit:

“Vương phi tâu tâu, muội biết tỷ còn giận muội, ngày hôm đó thấy tỷ ở cùng với Tô Cảnh Lương, muội thật sự rất khó chịu....”

“Vậy nên muội mới khóc lóc với Cẩm Lý, muội mới oán hận tỷ.....”

“ Vương phi tâu tâu, bây giờ tỷ cũng đã gả cho Cẩm Lý rồi, đối với muội mà nói, bây giờ tỷ chính là vương phi tâu tâu của muội, cho nên, mọi chuyện lúc trước của chúng ta, đừng tính toán nữa, có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dâm Luyến Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210

Ngồing đầu, chớp chớp mắt, nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên sững người giây lát, sau đó nhanh chóng nghĩ tới những chuyện xảy ra.

Thì ra là chuyện đã từng.

Trôi qua rất lâu rồi.

Thật đúng là một cô bé nhạy cảm mà.

Tâm tư của Tô Sơ Tâm dường như là một tiểu hài vậy, nên mới nhìn thấy được sự trầm mặc của Dương Xuyên Xuyên.

Đồng thời về mặt đáng thương bề bề mà túm lấy tay áo của Dương Xuyên Xuyên, đôi mắt đỏ, bắt đầu từng chút từng chút mà đọng đầy nước mắt.

“ Vương phi tâu tâu, tỷ vẫn còn tức giận ư? Muội thật sự sai rồi, nếu cứ tiếp tục như vậy, Cảnh Lương y sẽ không để ý đến muội nữa mất.....”

“Không sao, tỷ không giận muội.” Dương Xuyên Xuyên nhìn đôi mắt mệ lệ của Tô Sơ Tâm, xem ra, cuộc hôn nhân này, không chỉ có mình nàng khó chịu.

Cũng không chỉ có mình nàng đang chịu khổ.

“Thật không? Thật không?”

Tô Sơ Tâm lớn tiếng hét lên hai câu, sau đó nhanh chóng bịt miệng mình lại, cười trộm một tiếng.

Nhìn thấy ánh mắt của Tô Cẩm Lý và Tô Cảnh Lương, mới nhỏ tiếng lại mà đến gần bên tai của Dương Xuyên Xuyên nói:

“Nguy hiểm quá, xem chút nữa bị họ bị được rồi.”

Nếu như biết được, Cảnh Lương y, chắc chắn sẽ không cần muội nữa.....”

Giọng nói có phần lo lắng, đã động tới tâm Dương Xuyên Xuyên.

Đã từng, nàng cũng đã dè dặt mà cầu xin Tô Tư An.

Sợ người đó không cần nàng.

Sợ người đó giận nàng.

Và cũng toàn tâm cẩn thận mà bảo hộ tình yêu giữa họ.

Hay nói cách khác, tình yêu mà bản thân nàng mong muốn.

Ánh mắt có chút mê mang, dường như trong phòng không có ai cả.

Tới khi Tô Sơ Tâm có ý định khều khều tay nàng, thanh âm hơi nặng nề nói:

“ Vương phi tâu tâu, sao tỷ không để ý tới muội nữa vậy?”

“Chúng ta cùng tới khu sân bắt nhé, được không nào?”

“Lúc này tỷ đã đáp ứng muội rồi đó! Đừng không đúng không?”

Một cô bé sốt ruột nhưng không dám tỏ mặt, thật khiến cho người khác không nhẫn tâm thô bạo cự tuyệt được mà.”

Dương Xuyên Xuyên nhìn ánh mắt của Tô Sơ Tâm, lập tức, có chút lạnh nhạt liếc nhìn Tô Cẩm Lý.

Chương 210:

Ngồing đầu, chớp chớp mắt, nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên sững người giây lát, sau đó nhanh chóng nghĩ tới những chuyện xảy ra.

Thì ra là chuyện đã từng.

Trôi qua rất lâu rồi.

Thật đúng là một cô bé nhạy cảm mà.

Tâm tư của Tô Sơ Tâm dường như là một tiểu hài vậy, nên mới nhìn thấy được sự trầm mặc của Dương Xuyên Xuyên.

Đồng thời về mặt đáng thương bề bề mà túm lấy tay áo của Dương Xuyên Xuyên, đôi mắt đỏ, bắt đầu từng chút từng chút mà đọng đầy nước mắt.

“ Vương phi tâu tâu, tỷ vẫn còn tức giận ư? Muội thật sự sai rồi, nếu cứ tiếp tục như vậy, Cảnh Lương y sẽ không để ý đến muội nữa mất.....”

“Không sao, tỷ không giận muội.” Dương Xuyên Xuyên nhìn đôi mắt mệ lệ của Tô Sơ Tâm, xem ra, cuộc hôn nhân này, không chỉ có mình nàng khó chịu.

Cũng không chỉ có mình nàng đang chịu khổ.

“Thật không? Thật không?”

Tô Sơ Tâm lớn tiếng hét lên hai câu, sau đó nhanh chóng bịt miệng mình lại, cười trộm một tiếng.

Nhìn thấy ánh mắt của Tô Cẩm Lý và Tô Cảnh Lương, mới nhỏ tiếng lại mà đến gần bên tai của Dương Xuyên Xuyên nói:

“Nguy hiểm quá, xem chút nữa bị họ bị được rồi.”

Nếu như biết được, Cảnh Lương y, chắc chắn sẽ không cần muội nữa.....”

Giọng nói có phần lo lắng, đã động tới tâm Dương Xuyên Xuyên.

Đã từng, nàng cũng đã dè dặt mà cầu xin Tô Từ An.

Sợ người đó không cần nàng.

Sợ người đó giận nàng.

Và cũng toàn tâm cần thận mà bảo hộ tình yêu giữa họ.

Hay nói cách khác, tình yêu mà bản thân nàng mong muốn.

Ánh mắt có chút mê mang, dường như trong phòng không có ai cả.

Tới khi Tô Sơ Tâm có ý định khều khều tay nàng, thanh âm hơi nặng nề nói:

“Vương phi tâu tâu, sao tỷ không để ý tới muội nữa vậy?”

“Chúng ta cùng tới khu sân bắt nhé, được không nào?”

“Lúc này tỷ đã đáp ứng muội rồi đó! Đừng không đúng không?”

Một cô bé sốt ruột nhưng không dám lộ mặt, thật khiến cho người khác không nhận tâm thù bạo cự tuyệt được mà.”

Dương Xuyên Xuyên nhìn ánh mắt của Tô Sơ Tâm, lập tức, có chút lạnh nhạt liếc nhìn Tô Cẩm Lý.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Cần người có ích lợi gì! 【3】

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm, rồi lại lạnh lùng nhìn lướt qua Tô Cẩm Lý.

Hơi hơi nhếch môi, không chút để ý nói: "Chỉ cần người nào đó đồng ý là được!"

Tô Sơ Tâm cực kỳ thông minh, liếc mắt một cái liền biết Dương Xuyên Xuyên ám chỉ người nào.

Đôi mắt hạnh lập tức trừng lớn, hung tợn trừng mắt Tô Cẩm Lý.

Tức giận nói: "Cẩm Lý, ta nói huynh biết, huynh nếu dám ức hiếp vương phi tâu tâu của ta, ta khẳng định không để ý tới huynh nữa!"

Tô Cẩm Lý hừ hừ cười lạnh một tiếng.

Hắn hiểu Sơ Tâm nhất.

Nàng ta đây là đang cho hắn thời gian, làm cho bọn họ thân thiết hơn sao?

Nàng ta đang sợ hãi, sợ hãi chính mình lạnh nhạt với nữ nhân này, tâm tư của Tô Cảnh Lương đối với vương phi của hắn còn chưa đáp tất sao?

Còn chưa đáp tất tâm tư?

Lòng Tô Cẩm Lý, bỗng dưng trầm xuống, mang theo vài phần không vui.

Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân này chỉ có thể là của hắn!

Ai cũng không có khả năng trộm nhìn đến!

Nhất thời, hai mắt Tô Cẩm Lý nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên, giọng nói lạnh lùng, làm cho người ta thấy không rõ cảm xúc trong lòng hắn.

"Nhanh đi thôi! Chậm chạp như vậy, đợi lúc đến được khu vực sân bắn, trời đã tối rồi!"

Tô Cẩm Lý vừa nói, vừa quay đầu đi.

Dẫn đầu đi đến.

Tô Sơ Tâm lúc này, mới hơi hơi khẽ cười.

Nguy hiểm thật!

Tô Cẩm Lý chết tiệt, vậy mà thiếu chút nữa phá hủy chuyện tốt của nàng ta!

Nàng ta sắp xếp lâu như vậy, mới đợi được đến hôm nay.

Màn kịch vui này, thiếu Dương Xuyên Xuyên, làm sao diễn tiếp được?

Tô Sơ Tâm mỉm cười, đáy mắt mang theo vài phần chắc chắn sáng lấp lánh.

"Sơ Tâm..... Sơ Tâm!"

Tô Sơ Tâm mở miệng hoàn hồn, thì ra là Tô Cảnh Lương tại gọi chính mình, vội vàng ngừng đầu, nhìn hắn, "Làm sao vậy?"

"Muội đi cùng Xuyên Xuyên đi, hiện tại một mình nàng ấy ở phía sau cũng không tốt, không cần theo ta..... Đi bồi nàng ấy đi!"

Tô Cảnh Lương vượt vẻ tức Tô Sơ Tâm, rồi sau đó bên miệng nở một nụ cười ôn hòa: "Sơ Tâm ngoan, không cần nghĩ nhiều."

"Không có nghĩ nhiều." Tô Sơ Tâm cúi đầu thấp hơn, thanh âm rõ ràng có chút ừ rừ, nhưng mà không sao, lập tức, cho dù là Tô Cảnh Lương hay vẫn lại là Tô Cẩm Lý, đều sẽ không liếc mắt dừng lại ở trên người nữ nhân kia nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Cần người có ích lợi gì! 【4】

"Không có nghĩ nhiều." Tô Sơ Tâm cúi đầu thấp hơn, thanh âm rõ ràng có chút ừ rừ, nhưng mà không sao, lập tức, cho dù là Tô Cảnh Lương hay vẫn lại là Tô Cẩm Lý, đều sẽ không liếc mắt dừng lại ở trên người nữ nhân kia nữa.

Nàng để cho nàng ta hiện tại uy phong một kic!

Tô Sơ Tâm đối với Tô Cảnh Lương nhỏ giọng nói: "Vậy ta đi qua đó."

Vừa muốn lúc xoay người, Tô Sơ Tâm như là nghĩ tới cái gì một dạng.

Đột nhiên lập tức bắt được tay áo Tô Cảnh Lương.

Không có bất kỳ tức giận gì.

Nhưng mà, Tô Cảnh Lương càng là như vậy, bình tĩnh như vậy, ngược lại càng khiến cho nàng ta và người tâm thần không yên.

Nàng ta đặc biệt rõ ràng Tô Cảnh Lương ở bề ngoài là một vẻ luôn lạnh nhạt ôn hòa, chuyện gì cũng đều rất dễ thương lượng.

Nhưng mà, đáy lòng hắn, lại là kẻ máu lạnh vô tình.

Hắn không dễ cho bất luận kẻ nào bày bố chính mình.

Mà còn, một khi hắn nổi giận, là không sẽ cho bất luận kẻ nào cơ hội lần thứ hai.

Huống hồ, trước đó vài ngày, đêm hôm đó nàng ta, đối với hắn gào rống như vậy.....

Nàng ta thật đáng là có chút sợ hãi.

Nàng ta hiện tại đang cuộc, đánh một bạc sau cùng!

Cuộc trong Tô Cảnh Lương, nàng ta tới cùng chiếm bao nhiêu phần lượng.

"Uh ừm." Giọng Tô Cảnh Lương bình tĩnh hàm chứa từ tính gọi cảm, mang theo hơi chút lười biếng cùng tàn mạn, nhạt thanh nói: "Chính vì chuyện này, mới này do dự hồi lâu, kìm nén chết đi sống lại, thì ra nói chính là cái này?"

"Ta..... Ta sợ hãi chẳng thôi!" Tô Sơ Tâm cẩn thận nói tiếp, nhưng mà, đáy lòng hơi hơi có chút thà lòng.

"Sơ Tâm, không cần nghĩ nhiều, ngoan!"

Tô Cảnh Lương gọi nàng ta một tiếng, sau đó thấp giọng đồ dành nói:

"Yên tâm đi, địa vị của nàng là không ai có thể lung lay, trừ phi....."

Vừa cạnh nói, Tô Cảnh Lương vừa đối với Tô Sơ Tâm nở một nụ cười tươi tắn.

Nụ cười ôn hòa, bởi vì câu nói này, cả người trở nên có chút rét lạnh.

Tô Sơ Tâm nhất thời mờ to hai mắt, nhìn Tô Cảnh Lương, trong lòng bàn tay có chút đỏ mề hời.

"Trừ phi, Sơ Tâm của ta, không nghe lời, chọc ta tức giận!"

Tô Sơ Tâm nghe được hắn nói như vậy, hơi hơi thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

"Biết rõ.... Cảnh Lương thật đáng ghét!"

"Nhưng mà, Cảnh Lương, muội hứa với huynh, chuyện mấy này trước, hắn không lại xuất hiện, muội sẽ ngoan ngoãn không chọc giận huynh tức giận!"

Vừa nói, Tô Sơ Tâm vừa dịu ngoan dán sát vào trong ngực Tô Cảnh Lương.

"Uh ừm.... Hiểu chuyện thì tốt! Nàng càng ngoan, ta càng thương nàng." Tô Cảnh Lương lười biếng vuốt tóc mai trên trán Tô Sơ Tâm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dầm Lầy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.